

◎ ผู้ที่หลุดแล้ว พ้นแล้ว
ยอมหลุดก่อน พ้นก่อน
และยอมนำหน้า

ผู้กำลังแจ้งในนิพพานยอมสว่างไสว
ยอมผูกฟุ้งและโดดเด่น เป็นกลาง
ผู้ที่มีตาดี มีความเป็นอาริยะ
เห็นและเลื่อมใสในผู้นำหน้าแท้
เห็นและซาบซึ่งใจชัดในผู้เป็นกลางจริง
ก็ยอมจะตามอย่างกระชั้นชิดติดมาเป็นท้าย
ดังนี้เสมอแล คือ **ศาสนาพุทธ**

◎ สมณะโพธิรักษ์

๑๑ พ.ย. '๑๙

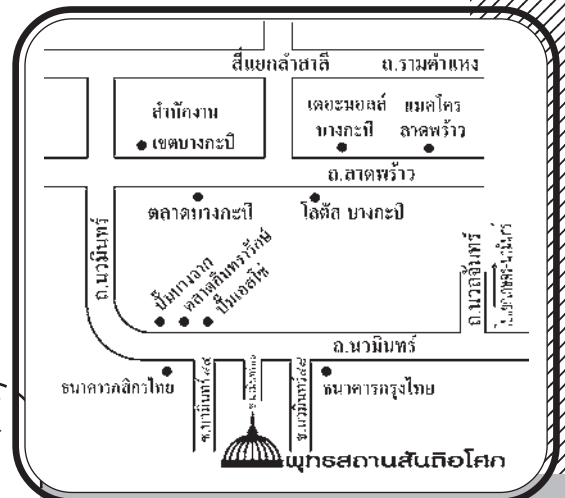

ผู้ที่หลุดแล้ว พันแล้ว	๑
แกลง (ปิฎกษา ปณณาสภโกษ).....	๓
งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๐	๔
สืบห้านาทีกับพ่อท่าน (ปิฎกษา ปณณาสภโกษ).....	๑๓
จดหมายจากญาติธรรม	๒๐
กลุ่มประท้วง (PROTEST) ค้านน้ำเมาเข้าตลาดหุ้น	๒๖
กรม.รับมติควบคุมน้ำเมา ๫	๓๒
สร.เตรียมออกกฎหมาย ห้ามสื่อโฆษณาเหล้าทุกชนิด ๒๕ ครัวโมง	๓๔
วันรวมพล คนรักแผ่นดิน	๓๗
หลักการดูหนังดูละคร.....	๔๓
บันทึกจากปัจฉาสมณะ: (สุภภาวทางจิตของ “คนจนมหัศจรรย์” ๫)	๔๔
เรียงวงสิทวิธรรม	๗๖
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ: (บางสารแก้ว อาจหาญ).....	๗๘
ได้รับอโศกของท่านจันทร์.....	๗๙
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระโสมภาณี).....	๘๑
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๙).....	๘๓
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก	๑๐๓
ได้รับอโศก (ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๙).....	๑๑๐
น้ำดีดีจริงหรือ?.....	๑๑๘
เก็บเล็กผสมน้อย	๑๒๓
กรรมนี้มีพล	๑๒๕
ธรรมะประทับใจ (๑๑๕) (การศึกษาที่ล้มเหลว).....	๑๒๖
หอมดอกพุทธา (ตั้งคำถามเพื่อพัฒนาตนเอง).....	๑๒๗
วันเด็ก'๕๙	๑๒๘
งานฉลองหนาวธรรมชาตอโศก ครั้งที่ ๔	๑๓๒

จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑ ถ.นวมินทร์
 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐
 หรือ www.asoke.info, e-mail : thatfah2520@yahoo.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : นายประสิทธิ์ พิณพวงค์

ปีตุบฐา ปญญาสมโภช

เราเคยจัดงานสมณสมโภช เมื่อพ่อท่านครบรอบ ๖๐ ปี ที่ราชธานีโศก จวบจนกาลเวลาผ่านไปอีก ๑ รัชชัทร ปี ๒๕๔๙ นี้ พ่อท่านจะได้ครบรอบ ๗๒ ปีเต็ม ในที่ประชุมมหาปวารณาของสมณะ จึงได้ตกลงกันว่า น่าจะเป็นปีแห่ง “ปีตุบฐา ปญญาสมโภช” ของชาวโศก

เหตุการณ์หลังงานปีใหม่ได้ไม่นาน มีเรื่องราวสำคัญๆเกิดขึ้นกับชาวโศกอย่างมากมาย นับตั้งแต่นั้น ต้องออกไปต่อต้านการเอาเบียร์ช้างและน้ำเมาเข้าตลาดหุ้น ต้องไปกินนอนอยู่ข้างถนนหน้าตลาดหลักทรัพย์ถึง ๔ วัน ๘ คืน จากนั้น จึงได้ไปร่วมงานพุทธาภิเษกาครั้งที่ ๓๐ แต่พอเสร็จงานได้ไม่กี่วัน ก็ต้องไปกินนอนที่ห้องสนามหลวงกันต่อ งาน“ช้าง”ต้นปีที่ว่าใหญ่กลายเป็นเรื่องเล็ก เมื่อเทียบกับงานชุมนุมคัดค้าน(Protest) นายกรัฐมนตรีที่ห้องสนามหลวง

จากเหตุการณ์เรื่องราวมากมายที่ผ่านเข้ามาในชีวิต และต้องพบปะสัมผัสพันธ์กับผู้คนมากมายหน้าหลายตา ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญแห่งการเจริญปัญญาทั้งสิ้น หากใจของเราเพ่งพินิจผู้คนและเรื่องราวอย่างวางใจเป็นกลางๆ ไม่เอียงด้วยอคติ ๔ (เอียงเพราะกลัว-เอียงเพราะชอบ-เอียงเพราะไม่ชอบ-และเอียงเพราะหลง)

ที่ผ่านมามีชีวิตของชาวโศกทุกคนล้วนมีส่วนร่วมในการสร้างประวัติศาสตร์แห่งการเข็นกงล้อธรรมจักร และทุกๆเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์นี้ เมื่อผ่านไปแล้วย่อมผ่านเลย เหมือนสายน้ำย่อมไม่ย้อนรอยไหลกลับได้อีก จึงน่าเสียดายยิ่งนัก หากชีวิตของเราต้องขาดหายไป ไม่มีส่วนร่วมใดๆในเหตุการณ์สำคัญของประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา

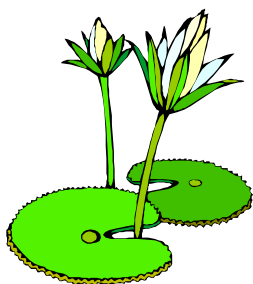
ผู้ที่สำคัญในความสำคัญเท่านั้น จึงจักสามารถเป็นคนสำคัญ และร่วมกันสร้างประวัติศาสตร์ที่สำคัญขึ้นมาได้

 คณะผู้จัดทำ

งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์

ครั้งที่ ๓๐ พุทธสถานศาลือโลก

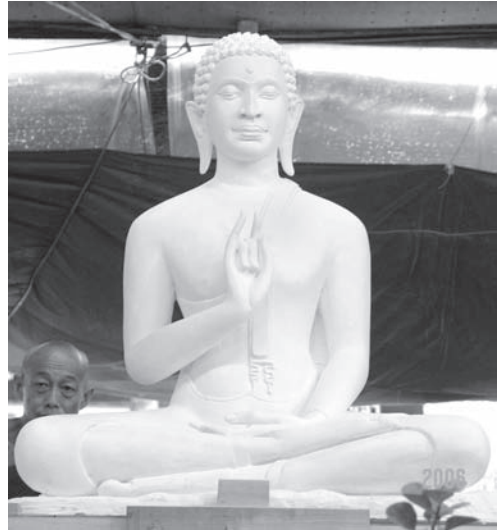
พุทธาภิเษกสุด ปาฏิหาริย์
มามบูชากาล เริ่มแล้ว
โพธิ์ทองสืบสาน ประเสริฐ
สามสิบปีแน่นแฉะ สว่างหล้า ศาลิ

หลัง จากอากาศร้อนอบอ้าวมาหลายวัน สายฝนก็โปรยปรายลงมาก่อนรุ่งของวันอาทิตย์ที่ ๑๒ ก.พ.'๕๙ ซึ่งเป็นวันแรกของงานพุทธาภิเษกฯ ช่วยให้ทั่วทุ่งนาไพศาลิมีบรรยากาศเย็นสดชื่น เด็กนักเรียนลัทธิมาลิกชาชั้น ม.๑ จากทุกพุทธสถานมาเตรียมงานล่วงหน้า ๕ วัน โดยมีสมณะนวกะยกทีมจากพุทธสถานภูผาฟ้า นำมาช่วยดูแลจัดหลักสูตรมหัศจรรย์ให้กับเด็กๆ และชาวมุขชนคนวัดของไพศาลิด้วย

๑๒ ก.พ.'๕๙ เวลา ๐๙.๐๐ น. **พ่อท่านสมณะโพธิ์รักษ์** เป็นประธานเปิดงานพุทธาภิเษกฯ นำสวดมนต์และกล่าวคำปฎิญาณ พ่อท่าน

นำอิทธิบาท ๔ มาอธิบายต่อกย้ำซ้ำทวนปลุกสำนึกทุกคนให้เพิ่มฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสายิ่งขึ้น เราจัดงานนี้มา ๓๐ ปีแล้ว จนกลายเป็นวัฒนธรรมประเพณีของเรา ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๓๐ พ่อท่านแสดงธรรมเรื่อง “**สุดสุข สุดสูง สุดประเสริฐแห่งคน**” โดยนำคุณสมบัติ ๑๒ ประการของพระอรหันต์มาอธิบายอย่างพิสดาร พ่อท่านยังได้ชี้แจงเรื่องการสร้างพระพุทธรูปขนาดใหญ่ด้วยหินทราย ๓ ก้อน หนักกว่า ๔๐๐ ตัน สูง ๗ เมตร นี่คือโพธิกิจของโพธิสัตว์ถึงโอกาสที่จะใช้พระพุทธรูปเป็นสื่อให้ชาวพุทธรู้จักการเคารพบูชาอย่างถูกวิธีเป็นสัมมาทิฐิ

๑๒.๐๐ U. - ๑๔.๐๐ U. เป็นรายการธรรมะตอนเที่ยงคือ

* บริเวณต้นมะพร้าวรายการธรรมะกระดานดำ “**เรื่องจะทำใจอย่างไรให้แยกคายในยุคนักบุญสมาธิ**” โดย **สมณะชาบซิ่ง สิริเตโช**

* บริเวณศาลาที่พักเขตหญิงมีรายการธรรมะสำหรับฝ่ายหญิง โดย **สิกขมาตุรินฟ้า นาวาบุญนิยม**

* บริเวณศาลา ๖ เหลี่ยม มีรายการธรรมะสำหรับคนใหม่ โดย**สมณะดวงดี ฐิตปุญญ**

๑๕.๐๐ U. - ๑๖.๐๐ U. เป็นรายการธรรมะภาคบ่ายที่ศาลาส่วนกลางเรื่อง “**เอาแต่ใจตัว คือชั่วโดยอัตโนมัติ จะได้ไม่ต้องหัดเสียสละ**” โดย**สิกขมาตุรินฟ้า นาวาบุญนิยม, สมณะหม่อม มุฑกัณฑ์, สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร** ดำเนินรายการโดย**สมณะฟ้าไท สมชาติโก**

๑๘.๐๐ U. - ๒๐.๐๐ U. เป็นรายการธรรมะภาคค่ำ การสัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุด “**คลื่นลูกใหม่**” ซึ่งเป็นบุคคลที่เคยผ่านการอบรมจากศูนย์ฝึกอบรมศรีบูรพาอโศกและศูนย์ฝึกอบรมปฐมอโศกจำนวน ๑๑ คน ผู้สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตตัวเองและครอบครัวอย่างน่าอัศจรรย์ ดำเนินรายการโดย**สิกขมาตุผาแก้ว ชาวหินฟ้า**

จันทร์ ๑๓ ก.พ.'๕๔ เวลา ๐๓.๓๐ น. เป็นรายการธรรมะรับอรุณ โดยพ่อท่าน
 ทุกคนต้องการความสุข บางคนต้องการความสูง มีน้อยคนที่ต้องการเป็นผู้ประเสริฐ ผู้เข้าใจ
 ความประเสริฐจะลดความอยากใหญ่อยากสูงลง พระพุทธเจ้ายิ่งใหญ่กว่าพระอรหันต์จึงสุดประเสริฐ
 พ่อท่านชี้ให้เห็นความก้าวหน้าของชาติปีไทยที่ไม่มีความรุนแรง ใครยึดมากทุกข์มาก ยึดน้อย
 ทุกข์น้อย การยึดตัวบุคคลจะทุกข์มาก ส่วนการยึดเนื้อหาจะทุกข์น้อยกว่า

๐๖.๓๐ U. มีการประชุมเครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษ โดยสมณะเดินดิน ดิกขวิโร กล่าวเปิด
 ประชุมว่า ทำอย่างไรจึงจะให้เกิดสำนึกร่วมและพลังรวมในหมู่พวกเรา ที่ประชุมสรุปว่าขณะนี้กระแส
 เกษตรอินทรีย์มาแรง ทั่วโลกมีความต้องการ ๓๐๐ % แต่ทำได้เพียง ๓๐ % ขณะนี้มีผู้สามารถทำ
 กสิกรรมไร้สารพิษเนื้อที่ ๑ ไร่มีรายได้เดือนละ ๑ หมื่นบาท จะมีการจัดงานกสิกรรมไร้สารพิษ
 ทั่วประเทศที่บริเวณสนามหลวง กทม. ในวันที่ ๒๕ - ๒๖ มี.ค.'๕๔ พ่อท่าน
 ได้รับนิมนต์ไปแสดงธรรมในเช้าวันที่ ๒๖ มี.ค.'๕๔

๐๙.๐๐ U. - ๑๐.๐๐ U. รายการธรรมะก่อนฉัน ๒ เรื่อง คือ “มา
 ปฏิบัติธรรมกันอย่างไร” โดยสมณะแกนพา สารุโป
 และเรื่อง “ก้าวที่ต้องกล้า” โดยสมณะชาบซิ่ง สิริเดโช

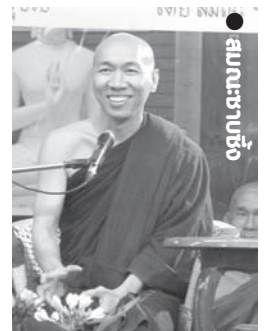
๑๒.๐๐ U. - ๑๔.๐๐ U. รายการธรรมะ
 ตอนเที่ยง คือ

* บริเวณต้นมะรืน เรื่อง “อย่าหลงทางกันเลยในยุคปัญญา
 สมโภช” โดยสมณะฟ้าไท สมชาติโก

* บริเวณศาลาที่พักเขตหญิง เรื่อง “ชำระจิตให้บริสุทธิ์ทำ
 อย่างไร” โดยสิกขมาตุมุสดี สะอาดวงศ์

* บริเวณศาลา ๖ เหลี่ยม “ธรรมะสำหรับคนใหม่” โดยสมณะร่มบุญ ฉัตรบุญโญ

* บริเวณศาลาฟังธรรมส่วนกลาง “ธรรมะสำหรับเด็ก” โดยสมณะแก้วแก้ว สรณียโย

● สมณะ:เกินกีน, สมณะ:บันบน, สมณะ:ผิ่นฟ้า

ธรรมะภาคบ่าย ๑๔.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น. “เรื่องปิตุบูชา ปัญญาสมโภช” โดยสมณะเดินดิน ดิกขวีโร, สมณะบันบน ธิรจิตโต, สมณะผิ่นฟ้า อนุตตรโร และสิกขมาตุกล้าข้ามผิ่น อโศกตระกูล ดำเนินรายการโดยสมณะร่มเมือง ยุทธวโร

ธรรมะภาคค่ำ ๑๘.๐๐ น. - ๒๐.๐๐ น. วันนี้เป็น**วันมาฆบูชา** พ่อท่านนำสวดมนต์บริเวณลานเวทีธรรมชาติ ส่วนหนึ่งในการแสดงธรรมของพ่อท่าน เช่น ความเป็นพุทธชนชนิดที่ ๑ คือ ความเป็นพระพุทธรเจ้า ความเป็นพุทธชนชนิดที่ ๒ คือ ผู้บรรลุธรรม ๔ ระดับ ความเป็นพุทธชนชนิดที่ ๓ คือ พระพุทธรูปและพระบรมสารีริกธาตุ เมื่อพวกเราชาวอโศกได้มีความเข้าใจและใช้เป็นเกี่ยวกับเทวนิยมและอเทวนิยม พ่อท่านจึงสร้างพระพุทธรูปใหญ่ ถ้าพ่อท่านไม่ทำอย่างนี้ก็จะไม่มีใครทำอีกเลย และคงจะเคารพบูชาพระพุทธรูปเป็นแบบเทวนิยมไปตลาดกาลนาน

อังคาร ๑๔ ก.พ.'๕๕

รายการธรรมะรับอรุณ วันนี้พ่อท่านแสดงธรรม โดยนำ "วิชา ๘" มาอธิบาย ซึ่งให้เห็นปัจจุบัน การมีความสำคัญ เป็นตัวแปรส่งผลถึงอดีต และอนาคตโดยมีปฏิจจสมุปบาทเป็นหลักปฏิบัติ

๐๖.๓๐ น. มีการประชุมพาณิชย บัญญัติ สรุปได้คือ

๑. จะมีการส่งมอบอาคารบุญนิยมเมื่อเสร็จงานพุทธาภิเษกฯ
 ๒. งานตลาดอาริยะปีใหม่เริ่มเปิดงานวันที่ ๓๐ ธ.ค. ถึง ๒ ม.ค. ของทุกปี เปิดจำหน่ายสินค้าในป้ายของวันที่ ๓๐ ธ.ค.
 ๓. งานอโศกรำลึกและบูชาพระบรมสารีริกธาตุ คือวันที่ ๙-๑๐ มิ.ย.'๕๕ และวันที่ ๑๑-๑๓ มิ.ย.'๕๕ เป็นงานฉลอง ๗๒ ปีของพ่อท่าน, เปิดร้านพลังบุญและเป็นวันภราดรภาพ
 ๔. ที่ประชุมให้เปลี่ยนชื่อการประชุมพาณิชยบัญญัติ เป็นการประชุมเศรษฐกิจบุญนิยม และให้จัดประชุมในโอกาสที่มีการจัดงานประจำปีของชาวอโศกทุกงาน
 ๕. ให้ฝ่ายผลิตเข้าร่วมประชุมกับฝ่ายการตลาดทุกครั้ง
- พ่อท่านให้อิโวกาทตอนหนึ่งว่า นางงใหม่ที่อาตมาพูดไว้หลายปีแล้ว เรื่อง ๓ อาชีพกัญชาติ คือ กสิกรรม ไร่สารพิษ ปุ๋ยสะอาด และขยะวิทยา พระพุทธเจ้าจากคักดินาสู่สามัญชน นี่คือการกัญชาติจริงๆ ฉะนั้น ๓ อาชีพกัญชาตินี้จึงเป็นการพิสูจน์ความอดทน ความขยัน ความเสียสละของมนุษย์ แม้จะหนักหน่อยก็ ต้องทำ นี่เป็นทรัพย์แท้ของมนุษย์ ขอให้สู้จนกว่าจะชนะ แล้วเจอกันอีกที่ที่โลกพระศรีอาริย์

ธรรมะตอนเที่ยง ๑๒.๐๐ น. - ๑๔.๐๐ น.

* บริเวณต้นมะรืน "เรื่องญาณปัญญาของ อริยภูมิ" โดยสมณะร่มเมือง ยุทธวโร

- * บริเวณศาลาที่พักเขตหญิง "เรื่องเส้นทางรัก สู่โลกุตตระ" โดยสิกขมาตุกล้าข้ามฝืน อโศกตระกูล
 - * บริเวณศาลา ๖ เหลี่ยม "เรื่องเห็นโทษภัยใน ประโยชน์" โดยสมณะหม่อม มุฑกัณฑ์โต
 - * บริเวณศาลาฟังธรรมส่วนกลาง "ธรรมะ สำหรับเด็ก" โดยสมณะแก้วแก้ว สรณโย
- ธรรมะภาคบ่าย ๑๔.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น. รายการ **ปิตุบูชา ปัญญาสมโภช** โดยมีสมณะบินบน ธิรจิตโต,

สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร, สมณะเต็ดขาด จิตตสันโต, สมณะ
พอแล้ว สมานิต, สมณะดินดี สันตจิตโต, สมณะหินแก่น
นมวังโส, สมณะแก้วก้าว สรณีย์, สมณะดาวดิน ปฐวัตโต,
สมณะดงดิน

สุนทโร, สมณะลานบุญ วชิโร, สมณะมันแจ้ง
พุทธชาโต, และสมณะคำจริง วจิตโต โดยมี**สมณะ**
เดินดิน ดิกขวิโร ดำเนินรายการ

ธรรมะภาคค่ำ ๑๘.๐๐ น. - ๒๐.๐๐ น. รายการ
สัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุด **“เจียด”** ซึ่งมีผู้ร่วมรายการคือ
สมณะเทินธรรม จิรัสโส ทนายเท้าเปลาารินไท มุ่ง
มาจน, ชาวอเมริกา ๑ คน และพลตรีจำลอง ศรีเมือง
โดยมี สมณะเสียงศีล ชาตวโร ดำเนินรายการ

พร ๑๕ ก.พ. ๒๕๕๙

๐๓.๓๐ น. รายการธรรมะรับอรุณ พ่อท่านแสดงธรรมในหัวข้อ
เรื่อง **“ความเป็นคนหมดทุกข์”** มาเทศน์การดับทุกข์ต้องดับที่ต้นเหตุ ต้องมีปริญญา ๓ ตามรู้ตามเห็น
ให้ชัดๆ(ชานโต ปัสสโต วิหริติ) มีปฏิจจสมุปบาทเป็นหลักปฏิบัติ(มรรค ๘) พ่อท่านได้นำสภาวะจิตของ
พระอนาคามี ๕ ประการมาอธิบายด้วย ให้ผู้ปฏิบัติธรรมตรวจสอบสภาวะจิตด้วยเจตปริยญาณ ๑๖

ธรรมะก่อนฉัน ๐๙.๐๐ น.
- ๑๐.๐๐ น. เรื่อง **“กว่าจะถึงวันนี้”**
โดยสมณะธรรมทาบฟ้า **เรวัณโณ** และ
สมณะถ่องแท้ **วินยธโร** เรื่อง **“สังคม**
อุดมคติดีจริงหนอ”

ธรรมะตอนเที่ยง ๑๒.๐๐

น. - ๑๔.๐๐ น.

* บริเวณต้นมะรืน เรื่อง **“ปัญญาฤาษี ปัญญาเทวนิยม ปัญญาโลกีย์ ปัญญาพุทธ”**
โดย สมณะพอแล้ว สมานิต

* บริเวณศาลาที่พักเขตหญิง เรื่อง “ธรรมะเบาใจ”
โดยสิกขมาตุนวลนึม ชาวหินฟ้า

* บริเวณศาลา ๖ เหลี่ยม เรื่อง “ขบวนการกลุ่มเชิง
พุทธเป็นเช่นนี้” โดยสมณะลานบุญ วชิโร

* บริเวณศาลาฟังธรรมส่วนกลาง “ธรรมะ
สำหรับเด็ก” โดยสมณะแก้วแก้ว สรณียโย

ธรรมะภาคบ่าย ๑๔.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น.
เป็นการแบ่งกลุ่มญาติธรรมพบสมณะเกจิฯ บรรยายภาค
อบอุ่นเป็นกันเอง รื่นเริงในธรรม

ธรรมะภาคค่ำ ๑๘.๐๐ น. - ๒๐.๐๐ น. เป็น
การสัมภาษณ์ชุดปฏิบัติการ ชุด “ชาวโศกกับงานช่าง”
ดำเนินรายการโดยสมณะฟ้าไท สมชาติโก

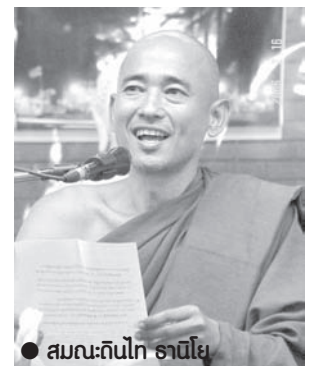

พฤษภาคม ๑๖ ก.พ.'๕๕ รายการธรรมะรับอรุณ เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่าน
แสดงธรรม ซึ่งให้เห็นความเป็นอนัตตาจะต้องรู้ต้องเห็นไตรลักษณ์จริงๆ มิใช่เห็นตามภาษาหรือตาม
ความรู้สึกพื้นๆทั่วไป ต้องพยายามละสิ่งที่ถูกรู้เห็นด้วยอายตนะ แล้วละความรู้สึกสุข ทุกข์ อทุกขมสุข

เวลา ๐๖.๓๐ น. **ประชุมเตรียมงานเพื่อฟ้าดิน** ซึ่งจะจัดในวันที่ ๙ - ๑๒ มี.ค.'๕๕ ที่
หมู่บ้านราชธานีอโศก กลุ่มญาติธรรมที่จะไปช่วยเตรียมงานให้เข้าพื้นที่ตั้งแต่วันที่ ๗ มี.ค.'๕๕ แต่
ละกลุ่มที่จะไปร่วมงาน ให้มีตัวแทนได้กลุ่มละ ๔๐ คน ที่ประชุมได้
ตกลงจัดฐานงานขึ้นใหม่ทั้งหมด ๕ ฐาน คือ ๑. ฐานแก่นเชื้อและฐาน
แปรรูป ๒. ฐานผักพื้นบ้านและสวนสามไร่ ๓. ฐานปุ๋ยและพลังงาน
๔. ฐานสุขภาพ ๕. ฐานชยะ

ในงานเพื่อฟ้าดินปีนี้จัดให้มีการประกวดผลงานดีเด่นใน
แต่ละชุมชน และไม่มีประกวดขบวนแห่

ธรรมะก่อนฉัน ๐๙.๐๐ น. - ๑๐.๐๐ น. เรื่อง “คิดอะไรมาก”

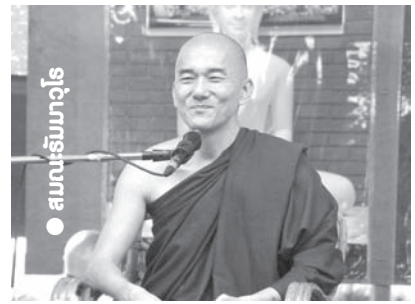

โดยสมณะดิไนโท ธาณิโย และเรื่อง “สายไป” โดยสมณะ กอบชัย รัมมารุโ

ธรรมะตอนเที่ยง ๑๒.๐๐ น. - ๑๔.๐๐ น.

* บริเวณต้นมะรืน เรื่อง “ญาณปัญญาอันเป็น อาริยะเช่นนี้” โดยสมณะร่มเมือง ยุทธวโร

* บริเวณศาลาที่พักเขตหญิง เรื่อง “มหาเมตตาไม่ มีเสียใจ” โดยสิกขมาตุจินดา ตั้งเผ่า

* บริเวณศาลา ๖ เหลี่ยม เรื่อง “ศีล สมาธิ มีผล ดีต่อภูมิจิตอย่างไร” โดยสมณะผืนฟ้า อนุตตโร

* บริเวณศาลาฟังธรรมส่วนกลาง “ธรรมะสำหรับเด็ก” โดยสมณะแก้วแก้ว สรณิโย

ธรรมะภาคบ่าย ๑๔.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น. รายการ ตอบปัญหาพาสุข สุข ประเสริฐ โดยพ่อท่าน

ธรรมะภาคค่ำ ๑๘.๐๐ น. - ๒๐.๐๐ น.

สัมภาระณปฏิบัติกร ชุด “กู่ชาติ” โดยสมณะเดินดิน

ศุกร์ ๑๗ ก.พ.'๕๙

๐๓.๓๐ น. เป็นรายการธรรมะรับอรุณ

โดยพ่อท่านยังคงนำหัวข้อธรรมจากพระสูตรต่างๆมาอธิบายอย่างละเอียดลึกซึ้ง เช่น สภาวะองค์ธรรม ๕ ประการของอุเบกขา การได้ฌานแล้วเราโน้มโน้มจิตใจไปเพื่อตรวจทานมรรคผลว่ามีจริงเป็นจริงไหม ญาณ ๓ ปริญาณ ๓ นำมาใช้ช่วยในการตรวจสอบอรุณรูปฌาน ๔ และวิชชา ๔ อย่างไร รายได้ของผู้

ปฏิบัติธรรม คือ การได้เห็นกิเลสและสามารถลด กิเลสได้

ธรรมะก่อนนั้น ๐๙.๐๐ น.- ๑๐.๐๐ น. เรื่อง “ธรรมานุภาพ” โดยพ่อท่านและพลตรีจำลอง ศรีเมือง

ธรรมะตอนเที่ยง ๑๒.๐๐ น. - ๑๔.๐๐ น.

* บริเวณต้นมะรืน เรื่อง “อานาปานสติ เกื้อกูลพุทธเช่นนี้” โดยสมณะกอบชัย รัมมารุโ

- * บริเวณศาลาที่พักเขตหญิง เรื่อง “ธรรมะจากชาดก” โดยสม.บุญจริง พุทธพงษ์โสภ
- * บริเวณศาลา ๖ เหลี่ยม เรื่อง “ซาบซึ้งในอารมณ์แห่งอารยธรรม” โดยสมณะชาวซึ้ง สิริเตโช
- * บริเวณศาลาฟังธรรมส่วนกลาง “ธรรมะ

สำหรับเด็ก” โดยสมณะแก้วแก้ว สรณีนโย

ธรรมะภาคบ่าย ๑๔.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น.

รายการตอบปัญหา โดยพ่อท่าน

ธรรมะภาคค่ำ ๑๘.๐๐ น. - ๒๐.๐๐ น.

สัมภาระณปฏิบัติกร ชุด “ปิฎกบูชา” ดำเนินรายการ
โดยสมณะกล้าจริง ตถภาโว

เสาร์ ๑๘ ก.พ.'๕๕

รายการธรรมะรับอรุณโดยพ่อท่าน เนื่องจากเช้าวันนี้มีผู้เขียนคำถามอันเกี่ยวกับการบ้านการเมืองถึงพ่อท่านเป็นจำนวนมาก พ่อท่านจึงตอบปัญหาให้คลายใจ และให้ดูข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ อีกทั้งวันนี้เป็นวันสุดท้ายของงานพุทธาภิเษกฯ ญาติธรรมบางส่วนได้เดินทางกลับไปบ้างแล้ว

แม้จะล่วงเลยเวลาที่เที่ยงนานแล้ว พ่อท่านก็ยังคงนั่งอยู่ที่ศาลาส่วนกลางเพื่อรอส่งลูกๆทุกคนกลับบ้านโดยสวัสดิภาพ เสียงพ่อท่านหักท่ายพูดคุยกับผู้ที่มากราบลาด้วยความเบิกบาน อบอุน เป็นกันเอง รอยยิ้มและความผ่อนคลายของพ่อท่าน แววดตาที่อ่อนโยน เป็นสิ่งตราตรึงใจของลูกๆทุกคน

ความดีโศกต้อง

มังสวิรัตป้องใส

บุญนิยมรวมใจ

เมตตารรรวมกว้างเกื้อ

ขจรไกล

ทุกเมื่อ

เป็นหนึ่ง

มโนนิม บุษบา

❖ แด่ธรรม

(จริงจริง ตามภพ)

พระพุทธเจ้ายิ่งใหญ่กว่าพระอรหันต์ จึงสุดประเสริฐ

ศาสนาพุทธคือโลกุตตรธรรม สอนเรื่องทุกข์และการดับทุกข์เท่านั้น

ความเป็นอรหันต์คือใจไม่กำมือเดียว

ความเป็นพระพุทธเจ้าคือใจไม่ทั้งป่า

การยึดตัวบุคคลจะทุกข์มาก การยึดเนื้อหาจะทุกข์น้อย

ความเป็นกลางคือการเข้าข้างฝ่ายที่ถูกต้อง

คนโง่เป็นกลางไม่ได้

คนเป็นกลางต้องกล้าตำหนิคนชั่ว กล้าชื่นชมคนดี

◆ พ่อท่าน

๑๒ ก.พ.'๕๕

ปิตุบูชา ปัญญาสมโภช

☆ ทิม สมอ.

เกิดแก่เจ็บตาย เป็นวัฏจักรของชีวิตที่ เลี้ยงไม่ได้จริงๆ การได้ ชั่วคราวความเจ็บป่วย ของพ่อท่าน แม้ไม่บ่อย ครั้งนักก็ตาม ลูกๆจะมีความรู้สึกร่วมกันว่า แม่ พ่อท่านจะมีสุขภาพร่างกายที่ แข็งแรงกว่าคนวัยเดียวกันก็ตาม

แต่การใช้สังฆารอย่างโหมงานตลอดเวลา เปรียบเสมือนเครื่องจักรที่ใช้งานหนัก จึงเกิดอาการติดขัด เป็นการประท้วง มีแต่การพักเครื่องและเสริมน้ำมันหล่อลื่นก็จะเป็นการรักษาเครื่องให้มีสภาพดีขึ้น ลูกๆก็ได้แต่ขอภาวนาส่งใจให้พ่อท่านแข็งแรงเหมือนเดิมโดยไว และสิ่งที่ลูกทุกคนพร้อมจะทำ คือ มีความรัก ความสามัคคีต่อกัน ยอมลดอัตตาตัวเอง ซึ่งเป็นการปิตุบูชาอย่างแท้จริง

ถาม ปีนี้อ่านไม่ได้ไปงานฉลองหนาวเพราะอะไรคะ ?

ตอบ ไม่ได้ไปงานฉลองหนาวที่ภูผาพ่าน้ำปีนี้ก็เพราะว่าเกิดอาการไอบามากจนคออักเสบ พุดเสียงแหบ เสียงเสียไปหมดเลย ในเช้าก่อนวันที่จะออกเดินทางก็ไอบ้าง แต่ไม่มากเท่าไร ค็นั้นก็ยังคิดว่าจะไป เพราะจองตัวเครื่องบินเอาไว้แล้ว แต่พอรุ่งขึ้นที่จะเดินทางมันไอบจนคอเสียเลย รุ่งเช้าขึ้นมาผู้คนเห็นทำ แล้วก็ขอร้องว่า อย่าไปเลย อย่างนี้ไปไม่ไหวหรอก ไปเจออากาศหนาวอีกจะยิ่งแย่ อาตมาคิดว่าทาง โหน่นันด์ไว้แล้ว ตัวเครื่องบินก็จองแล้วจะไม่ไปยังไง เขาบอกว่าไม่เป็นไรตัวเครื่องบินมันเลื่อนได้ และ พวกเราก็ลูกๆทั้งนั้นไม่มีปัญหาอะไรหรอก อาตมาดูแล้วถ้าเราไปเราก็คงพูดอะไรไม่ค่อยได้เท่าไร เสียง มันไม่มีเลย พูดอะไรก็คงไม่ได้เรื่องได้ราว แล้วถ้าไปเจออากาศหนาวเข้ามากๆด้วย ดีไม่ดีแค่ขึ้นเครื่องบิน เท่านั้นก็จะไปโอเผลอกๆอยู่ในเครื่องบินเขา ก็จะทำให้คนอื่นลำบากลำบากกัน ยิ่งพวกฝรั่งยิ่งรังเกียจโรคหวัด กัน ก็เลยคิดว่าตกลงไม่ไปก็ไม่ไป ก็เพราะเหตุนี้แหละที่ไม่ได้ไปงานฉลองหนาวคราวนี้

คราวที่แล้วถึงขึ้นเดินเตี้ยบนภูผาพ่าน้ำเลย มันเจ็บ มันร้าว มันยกไปหมด ส่วนกล้ามเนื้อ

ที่เอวมั่นขยับไม่ได้เลย กระตึกนิดกระตึกหน่อยมันปวด เจ็บไปหมด จนจะแย่ เขาบอกว่ามันเป็นโรคลม
ก็รักษาแบบไทยจนหายเมื่อปีกลายนี้ ช่วงนี้ก็เป็นใหม่อีกเพราะงานมันช่วงเดียวกัน มันก็เกิดอาการคล้ายกัน
อีก โอ้แล้วก็เดียงปวดเอวปวดอะไรต่างๆ แต่ป็นนี้ยังไม่ได้ถึงขั้นเดียงจนปวดเอวเท่าไร เหลือแค่อาการไอ
อย่างมากเท่านั้น ก็พยายามรักษาให้หายก่อน แต่พอถึงวันจะเดินทางจริงๆ ก็อย่างที่เล่า ก็เลยไปไม่ได้

ถาม *เนื่องจากตอนนี้การแพทย์ของเรามีหลายกระแสพอท่านมีวิธีการเลือกรักษาอย่างไร*

ตอบ อาตมาจะเน้นมาทางแพทย์แผนไทยมากขึ้น ไม่อยากใช้ยาปฏิชีวนะอะไรมากนัก นอกจาก
จำเป็นถึงขั้นถึงคราวจริงๆ โดยทั่วไปก็อยากจะใช้วิธีรักษาแบบค่อยเป็นค่อยไป แบบธรรมชาติหรือแบบ
ไทยๆ แต่ก็ไม่ได้ไปยึดมั่นถือมั่นอะไรว่าจะต้องเป็นแบบนี้อย่างเดียว อย่างอื่นไม่เอาก็ไม่ถึงขนาดนั้น
แล้วก็ใช้วิจารณ์ญาณเลือกดูตามคราวตามควร

ถาม *สรุปอาการเจ็บป่วยของพ่อท่านให้ลูกได้รับรู้ด้วย*

ตอบ จริงๆแล้วผู้ดูแลพยาบาล ใครต่อใครที่มาดูแลเขาว่าอาตมานี้แข็งแรง กว่าคนอายุรุ่นราว
คราวเดียวกัน จะว่าไปอาตมาแข็งแรงกว่าความเป็นจริงนะ แต่คนอายุ ๗๐ กว่าปี มันจะต้องเป็น
อย่างนี้แหละ มันต้องมีอะไรเสื่อมหรือบกพร่องไปบ้าง เพราะฉะนั้นอาตมาว่าโดยคำรวมแล้วสุขภาพ
ร่างกายของอาตมายังใช้ได้ดี อายุขนาดนี้แล้ว โรคประจำตัวร้ายแรงที่มันพาดตายอย่างๆก็ไม่มี

จุดอ่อนอยู่ที่คอ แต่มันก็ไม่ค่อยเจ็บคองนะ มันคันคอ มีแรงดันมาจากข้างใน แล้วก็ไอ
ไอไม่ใช่แบบเจ็บคองนะ มันไอ ไอมากๆ อาการเจ็บคอก็นานๆครั้ง แต่ไอหนักๆถึงขั้นเจ็บคอก็คเคยเป็น
เพราะฉะนั้นจะบอกว่ามันเป็นที่คอมันก็ไม่เชิง อาตมาว่ามันไม่น่าใช่ มันน่าจะมีสาเหตุประกอบกัน
หลายอย่าง แต่หมอเขาไม่รู้ ตรวจแล้วหมอคอที่ชำนาญเรื่องโรคคอเขาก็บอกว่าไม่มีอะไร คงเป็นเพราะ
วัย หมอที่เชี่ยวชาญทางคอ จมูก ได้ตรวจดูแล้วก็บอกว่าสุดท้ายมันเป็นไปตามวัย พอถึงวัยไม่รู้จะ
ทำไงก็เป็นจุดเสื่อมไปตามปกติ และมันก็ไม่ค่อยไหลเปลี่ยน ถ้ามีอะไรเปลี่ยนคนสามารถซื้ออะไร
มาเปลี่ยนได้ โดยสรุปแล้วมันยังไม่ชัดยังไม่รู้ต้นเหตุของโรคแน่ชัด หมอเขายังบอกไม่ได้ว่ามันเป็นที่
คอหรือเส้นเสียง เอาละมันอาจจะซำรดนิดๆหน่อยๆ แต่ว่าไม่ใช่ตรงนั้นที่จะทำให้ไอขนาดหนัก ก็ยัง
จับสาเหตุไม่ได้ แต่คิดว่ามันคงเป็นองค์รวมของส่วนประกอบของอวัยวะในส่วนที่เกี่ยวกับลม เกี่ยวกับ
คอตรงนี้ อาตมาสังเกตมาหลายทีถ้าเวลามันไอแล้วพอถึงเวลาจวนจะหายมันจะขับเสม็ดออกมาเป็น
ก้อนเหลืองๆเขียวๆขึ้นๆออกมาจนกระทั่งเหลือเสลดใสจนหมดแล้วก็หาย เพราะฉะนั้นไอที่มันกระจุก
เป็นเสลดที่ถูกขับออกมานี้คงจะเป็นอะไรที่มันเข้าไปสะสม พอถึงจุดหนึ่งร่างกายจะขับออกตามธรรมชาติ
มันไม่ใช่ที่คอทีเดียว มันเป็นอะไรไม่รู้ พอถึงปีหนึ่งหรือบางที่อากาศเย็นเยอะๆก็จะเกิดอาการ

ถาม *พี่ช่างเขานึกว่าหาสันตือโตกหลายข้อโดยไม่มีมูลความจริง*

ตอบ อาตมาว่าในการพิจารณาวินิจฉัยความคิด ความเห็น ความเข้าใจ เขาก็วินิจฉัยไปตามภูมิ

ตามปัญญาของเขา ในข้อที่เขากล่าวหาว่าเราไปเป็นมือรัฐบาล นั่นก็เป็นข้อกล่าวหาตามความเข้าใจของเขา ความจริงเราไม่ได้ไปเป็นมือ(Mob)ของใคร เราไม่ได้เป็นมือด้วย เราเป็น Protest เราเป็นกลุ่มชนที่เข้าไปประท้วง คัดค้านบางสิ่งบางอย่างที่มันไม่ชอบมาพากล อย่างที่เราไปคัดค้านในการเอาน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ เพราะเราเห็นว่ามันจะแพร่หลาย และมันจะบานปลายซึ่งจะทำลายสังคมอีกมากมาย เราจึงไม่เห็นด้วยจริงๆ และเราก็ไปต่อต้าน มันเป็นสิทธิเสรีภาพตามระบอบประชาธิปไตยซึ่งทำกันได้โดยปกติธรรมดา พวกเราเป็นประชาชนก็ออกไปต่อต้านการจะนำบริษัทน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์กัน พวกเราเป็นนักปฏิบัติธรรมไปนั่งประท้วง คนที่ไม่ได้เป็นนักปฏิบัติธรรมเขาก็ไม่ได้ปฏิบัติธรรม และแถมเขาเข้าใจผิดกันมานานว่าธรรมะไม่ควรไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง คนที่พูดอย่างนั้นเป็นคนที่ไม่เข้าใจ ศาสนาพุทธยังไม่ถูกต้อง หลงผิดว่าธรรมะต้องไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง ที่จริงการเมืองคือเรื่องสำคัญกับสังคมมนุษยชาติทั้งประเทศ ธรรมะก็เช่นกัน และมีความสำคัญกับสังคมมนุษยชาติยิ่งกว่าด้วย **เพราะในการเมืองต้องมีธรรมะ นักการเมืองยังต้องมีความเป็นธรรม** ถ้าบอกว่าธรรมะหรือศาสนาไม่ควรไปยุ่งกับการเมืองก็เป็นการพูดอย่างที่เราเรียกว่าไร้ภูมิปัญญาจริงๆเลย ไม่เข้าใจธรรมะ ไม่เข้าใจ

บทบาทศาสนา ไม่เข้าใจหลักแห่งความจริงว่าคนที่มัญมิตธรรม หรือว่าคนที่ปฏิบัติธรรมนั้นแหละควรจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง และเข้าไปช่วยการเมือง โดยเฉพาะนักการเมืองนั้นแหละต้องเป็นคนมีธรรมะ การเมืองจึงจะดีจะบริสุทธิ์ เกิดความเป็นธรรม และเป็นประโยชน์ต่อสังคมประเทศชาติได้มากที่สุด คนที่ไม่เข้าใจเรื่องนี้พูดออกมาแล้วก็น่าขำทุกที เพราะมันเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเข้าใจยาก ไม่ใช่เรื่องที่เข้าใจไม่ได้ แต่ทุกวันนี้สังคมนักการเมืองก็ดี จะไม่ให้ธรรมะเข้ามาเกี่ยวข้อง หรือว่าไปแล้วก็กีดกันไม่ให้ธรรมะเข้าไปสู่การเมือง คนที่เป็นนักการเมืองถึงย่าแยะ ถึงเหลวไหล เพราะไม่มีศีลธรรม จริยธรรม ไม่มีธรรมะในชีวิตในจิตวิญญาณ สังคมจึงล้มเหลว ลำบากลำบาก และไปไม่รอดกันอย่างนี้ ซึ่งน่าจะเข้าใจกันอยู่ ไม่น่าจะไม่เข้าใจ

ถาม

ถ้าประชาชนเชื่อและเข้าใจสันตโตโคกในทางที่ผิด จะทำให้ชาวโตกเสียหายไหม ?

ตอบ

ไม่เสียหายเลย ถึงเขาจะบอกว่าสันตโตโคกมายุ่งกับการเมืองก็ไม่เสียหายเลย ไม่ประหลาดอะไรเลย ถ้าบอกว่าพระไม่น่าจะไปยุ่งกับการเมืองก็เป็นส่วนหนึ่ง แต่สันตโตโคกไม่ใช่มีแต่พระ สันตโตโคกคือประชากรที่เป็นฆราวาสมากกว่าพระไม่รู้ก็เท่าต่อก็เท่า เป็นคฤหัสถ์เยอะ แล้วก็มาตีขลุ่ยใช้คำว่าสันตโตโคกไม่น่าจะไปยุ่ง เขากล่าวอย่างนี้หมายถึงว่าชาวโตกทุกคนเป็นนักปฏิบัติธรรม ซึ่งมันน่าภูมิใจ แต่แยกแยะให้ละเอียดดี ถ้าเขาบอกว่าสันตโตโคกไม่น่าไปยุ่งกับการเมือง เอ้า! ก็สันตโตโคกในส่วนที่เป็นประชาชนธรรมดา เป็นฆราวาสปฏิบัติธรรม ทำไมเขาไม่มีสิทธิไปยุ่งกับการเมืองล่ะ เขาเป็นฆราวาส มีบทกฏหมายหรือธรรมวินัยบทไหนบอกว่าประชากรนักปฏิบัติธรรม หรือประชาชนซึ่งเป็นฆราวาสไปยุ่งกับการเมืองไม่ได้ มันมีตรงไหน แต่ถ้าจะบอกว่าพระไม่ควรเข้าไปยุ่ง เอาล่ะ! เราก็อเข้าใจ เพราะว่า เป็นค่านิยมหรือว่าเป็นธรรมเนียมจารีตของประเทศไทย เขาเข้าใจกันอย่างนั้น อันนี้เราก็พอรับได้ แต่ความจริงที่ถูกต้องที่สุดแล้วพระจะยุ่งเกี่ยวกับการเมืองก็ไม่ได้มีความผิดอะไรในหลักของธรรมะ หรือในหลักของศาสนาว่าพระไปยุ่งกับการเมืองไม่ได้ ที่ศรีลังกาพระเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร(ส.ส.)อยู่ ก็ตั้งหลายองค์ ไปนั่งทำงานการเมืองในสภาผู้แทนราษฎรกันเลยมีจริงๆ พม่าจะเลือกตั้ง ส.ส.กันนี้ก็ มีพระที่ไปสมัครรับเลือกตั้ง นี่เป็นเรื่องจริง มันไม่ใช่เรื่องผิดธรรมวินัยอะไร เป็นแต่เพียงจารีตประเพณีที่ถือกันมาในเมืองไทย เข้าใจอย่างนั้น ซึ่งเป็นเรื่องเข้าใจผิด ก็เลยไม่เข้าใจเรื่องเข้าราว ที่จริงแล้วมันไม่ควรเป็นอย่างนั้น ในความหวังดีของคนที่มีอำนาจในสังคมยุคก่อน เขาเห็นว่าการเมืองนี้เป็นเรื่องไม่ดี ตอนที่ไปทำงานการเมืองมันทุจริต มันเหลวแหลก มันไม่มีศีลธรรม ไม่ซื่อตรง ใส่ร้ายป้ายสี ไม่มีจริยธรรม ไม่มีศีลธรรม เขาก็เลยไม่อยากจะให้ศาสนาอันเป็นสิ่งที่สะอาดเข้าไปเกี่ยวกัสิ่งเหล่านี้ จึงออกกฎหมายห้ามไว้ กฎหมายนี้ไม่ใช่ธรรมวินัย เป็นเรื่องที่ตราขึ้นของคนที่ปรารถนาดี แต่ก่อให้เกิดความเสียหายลึกและยาวนาน ที่ตรากฎหมายขึ้นมาไม่ให้พระเข้าไปยุ่งการเมือง มันเรื่องของคนในยุคไม่นานนี้ ไม่ใช่ธรรมะไม่ใช่วินัยของพระพุทธเจ้า แม้แต่นักปฏิบัติธรรมรวมทั้งองค์กรการกุศล สมาคม มูลนิธิก็ถูกห้ามเกี่ยวข้องกับการเมือง ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำให้ประเทศไทยเสียหาย สังคมไทยเสียหาย เพราะความเข้าใจผิดๆแบบนี้

เรื่องก็เป็นมาเช่นนี้เอง ต้องทำความเข้าใจให้ดีๆ ฆราวาสนั้นจะเป็นนักปฏิบัติธรรมหรือไม่

เป็นก็คือฆราวาสสามารถยุ่งเกี่ยวกับการเมืองได้ทุกคนเต็มที่ไม่ผิดกฎหมายเลย ซึ่งที่จริงธรรมเนียมของพุทธก็ได้ห้ามแม้แต่ภิกษุหรือพระยุ่งเกี่ยวกับการเมือง อย่างที่อธิบายไปแล้วว่าสันตือโศกไม่ใช่มีแต่เฉพาะพระภิกษุหรือสมณะเท่านั้น ประชากรที่เป็นฆราวาสมีมากกว่าพระ และที่ไปทำการประท้วงคัดค้านหลายครั้งหลายครา สมณะสันตือโศกก็ไม่ได้ไปร่วมเดินประท้วงด้วยสักหน่อย แม้แต่พระของทางด้านมหาเถรสมาคมเขาก็ไปประท้วงร่วมเฉพาะในตอนแรก วันแรกเท่านั้น พอช่วงหลังๆ เขาได้มานิมนต์สมณะไปเทศน์ ไปให้ความเข้าใจอะไรกัน เราไปทำหน้าที่สอนธรรมะตามที่มันจะเป็นคุณค่าเป็นประโยชน์ ซึ่งที่จริงถึงแม้จะ

ไปร่วมต้านร่วมหนึ่งให้กำลังใจด้วยก็ไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะการไปคัดค้าน ไปพูดเลยว่าไม่เห็นด้วยที่จะให้อบายมุขน้ำเมาซึ่งผิดศีลข้อ ๕ เข้าตลาดหลักทรัพย์ แล้วมันจะแพร่ขยายน้ำเมาได้กว้างขวางยิ่งขึ้นนั้น การคัดค้านสิ่งที่ไม่ถูกต้องอย่างนี้ จริงๆ แล้วนักบวชควรมีบทบาทสำคัญ ควรจะไปช่วยกันต้านเพื่อไม่ให้สังคมมันเหลวแหลกไปยิ่งกว่านี้ การจะไปอ้างว่ามันเป็นเรื่องประโยชน์ทางเศรษฐกิจก็ดูเกินกว่ากันไป แต่ที่จริงเศรษฐกิจที่ไม่คำนึงถึงความเสื่อมเสียของคนของประชากร มุ่งแต่ตัวเลข มุ่งแต่รวยแย่งกันรวย เศรษฐกิจแบบนั้นมันเลวร้าย ทางธรรมหรือทางพุทธศาสนามีแนวคิดในเศรษฐกิจต่างกับเศรษฐกิจทุนนิยมชัดเจน เพราะพระก็ตินักบวชก็ดีสอนคนตามธรรมเนียม ซึ่งพุทธธรรมนั้นส่งเสริมให้คนทุกคนมีคุณธรรม และคุณธรรมที่จะฟังพูดฟังสอนกันนั้นเรียกว่า“กถาวัตถุ”(คำที่ฟังพูดฟังบอกกัน)ที่เป็นพุทธธรรมแท้ๆก็คือ อับปิจฉะ สันตุภฺสิ ปวิเวกะ อสังสัคคะ วิริยารัมภะ อับปิจฉะคือมกน้อย สันตุภฺสิคือสันโดษ เป็นต้นด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นเศรษฐกิจที่คุณจะมุ่งไปเพื่อพากันรวยนั้น มันผิดแล้ว เศรษฐศาสตร์เชิงพุทธ จึงเป็นเรื่องจะต้องมาลดละ มามากน้อยซึ่งหมายความว่า ทำมากๆแต่เอาไว้เป็นของตนน้อยๆ มาสันโดษก็หมายความว่า ใจพอ แม้มีน้อยก็รู้จักพอเพียง แล้วท่านก็สอนทำทานบริจาคกระจายเงินทองทรัพย์สินช่วยเหลือผู้ด้อยกว่า นั่นคือความเจริญของสังคม ความเป็นอยู่สุข

ของมวลชน พหุชนสุขชายะ ทรัพย์สิ้นอะไรสะพัดออกไปสู่กันและกันมากขึ้น ไม่ใช่มุ่งแย่งรวย แล้วก็ไม่รู้จักพอ จนคนที่เก่งก็รวยกันอยู่กลุ่มหนึ่งส่วนน้อย แต่คนจนยิ่งกระจายไปมากขึ้นๆเป็นส่วนมากของสังคมอย่างเศรษฐศาสตร์ทุนนิยมทำกัน โลกโมโหสั่นกอบโกยกันไม่จบ ซึ่งแท้ๆนั้นเศรษฐศาสตร์จริงๆก็ไม่ใช่ออย่างนั้น ต้องศึกษาพุทธธรรมให้ถูกต้อง

ส่วนเรื่องที่มีคนให้เรา ๑๐ ล้าน ๒๐ ล้าน เพื่อใช้เราเป็นเครื่องมือ ก็เป็นเรื่องที่เขาเดาหรือกู้อั่นเอง เขาผิดเอง ซึ่งเราช่วยไม่ได้หรอกพวกนี้หนึ่งเดา ก็เดาไป หรือกู้อื่นใส่ความกันไปเรื่อยเราไม่ไปตอบโต้หรอก คนพวกนี้เขามีเจตนาอะไรไม่รู้ และไม่รู้ว่าเขาเอาหลักฐานมาจากไหน โดยเฉพาะต้นตอที่พูดแบบเดาหรือกู้อื่นเช่นนี้ ไม่ละอายต่อบาปตัวเองที่พูดออกมา เพราะมันไม่ได้มีอะไร ขอยืนยันว่าไม่จริงเลย เราเองเราไม่ได้แคร์อะไร เพราะมันเป็นไปไม่ได้ ก็เป็นธรรมดาของผู้ที่เขาไม่พอใจเขาก็จะใส่ความใส่โคลอย่างนี้แหละ โลกมันไม่สิ้นการนิทา ไม่สิ้นการว่าร้ายหรอก เมื่อเราตัดสินใจทำตรงนี้แล้ว เราก็มั่นใจ ไม่หวั่นไหวอะไร พูดอธิบายได้ก็พูด แต่ถ้าไม่มีโอกาสจะพูด หรือว่าไม่สมควรจะพูด แม้พูดได้แต่พูดไปแล้วบวการก็สู้ไม่พูดเสียดีกว่า หลายๆครั้งเราก็ไม่พูดตอบโต้อะไร

ถาม พวกเราฝันแล้วอยากโทรไปก็แล้ว

ตอบ ถ้าทนไม่ได้ก็อยากไปชี้แจงต่างนานาอย่างนั้นแหละ แต่ถ้าจะเอาสิ่งเหล่านี้เป็นประโยชน์เป็นตัวที่จะให้เราได้ฝึกปรีอ หัดไม่ต้องไปโกรธไปเคือง ไม่ชอบใจอะไร เพราะว่าผู้ใหญ่หรือผู้ที่ดูแลผู้ที่เข้าใจก็มีอยู่ มีสมณะ มีพระ มีอาตมา มีผู้ที่มีความรู้ในทางธรรมอยู่มากพอ ก็รู้ข่าวคราวกันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นก็มาหรือผู้ใหญ่มาก่อน ไม่จำเป็นต้องไปทำเอง เพราะว่าถ้าทำไปแล้ว การไปแสดงออกกันเองบางทีมันก็เสียผลด้วยซ้ำไป ถ้าเกิดไปพูดไม่รู้เรื่องรู้ราว

ถาม ความหมายของ ม็อบ กับ โพรเทสต์ มีความต่างอย่างไร

ตอบ กลุ่มชุมชนหรือฝูงชนที่เข้าไปจับกลุ่มชุมนุมกันเป็นฝูงชนแล้วก็ไปก่อความวุ่นวายให้เกิดขึ้นในสังคม หรือถึงขั้นจลาจลก็ตาม เราเรียกกลุ่มชนหรือฝูงชนที่ก่อกลุ่มกันแบบนั้นตามภาษาอังกฤษว่า **Mob** ผู้คนส่วนมากที่เข้าไปเกาะกลุ่มกันโดยทั่วไปมักจะเป็นคนที่มีกิเลสแล้วก็มีการณ์ไม่ชอบใจ เมื่อพวกเขาเอาความไม่ชอบใจเข้าไปเกาะกลุ่มกัน แล้วก็ไปปลุกเร้ากัน ไปทำโน่นทำนี่ อะไรก็แล้วแต่ จนเกิดเหตุการณ์กลายเป็นกลุ่มที่ก่อให้เกิดความรุนแรง เกิดความวุ่นวาย เกิดความจลาจลขึ้นก็เรียกว่า **ม็อบ** คนส่วนใหญ่ในโลกนั้นล้วนมีกิเลสกันใช่ไหม เพราะฉะนั้นเมื่อชุมนุมประท้วงกันที่ไรก็มักจะมีการโกรธแค้น จึงทะเลาะวิวาท ก่อความรุนแรงกันในการชุมนุมนั้นๆแทบทั้งนั้น คำว่า ม็อบจึงเป็นที่รู้จักกันกว้างขวาง ก็เรียกกลุ่มคนที่ชุมนุมประท้วงว่า ม็อบกันไปหมด ซึ่งอันที่จริงคำว่า Mob ต่างจากคำว่า **โพรเทสต์** ตรงที่ **Protest** แปลว่า ผู้คัดค้าน หรือการคัดค้าน หรือการประท้วง หรือการยื่นหยัดยืนยันในสิ่งที่เห็นว่าควรจะต้องคัดค้าน ควรจะต้องประท้วง ซึ่งก็มีการรวมตัวเป็นกลุ่มชุมนุมกันขึ้นเหมือนกัน แต่เป็นการชุมนุมอย่างสันติ ไม่เกิดความรุนแรง ไม่เกิดจลาจล ไม่เกิดความวุ่นวาย เพราะไม่เกิดความโกรธแค้นเกลียดชัง พยายามรักษาสถานการณ์ให้เป็นการประท้วง

อย่างสงบ อย่างไม่ให้เกิดเรื่องเกิดราวรุนแรง รักษาความสุภาพเรียบร้อยทุกอย่าง แต่ก็แสดงออกในลักษณะเป็นผู้ประท้วง ผู้คัดค้านตามสิทธิเสรีภาพที่จะควรจะได้ในระบบประชาธิปไตย ซึ่งทั่วโลกเขาก็รู้จักกันดี เพราะฉะนั้นผู้ที่เขารักษาสถานการณ์ของการชุมนุมประท้วงได้อย่างสงบ เรียบร้อย สุภาพ ถึงแม้จะเป็นการแสดงออกซึ่งลักษณะที่จะประท้วงหรือคัดค้านอะไรก็แสดงอย่างมีกิจจะลักษณะ อย่างมีคุณภาพ ไม่เกิดความรุนแรง ไม่ปลุกเร้ากันจนก่อความวิวาทุ่นวายขึ้นมา กลุ่มอย่างนี้เรียกว่า กลุ่ม Protest เช่นกลุ่มของท่านมหาตมะคานธี ที่มีสันติ อหิงสา อโหสิ เป็นกลุ่ม Protest ที่เป็นตัวอย่างหลักเลย กลุ่มชุมนุมประท้วงของท่านมหาตมะคานธีนั้น แม้จะถูกทำร้ายก็ไม่ตอบไม่ได้ ยอมถูกทำร้ายเพื่อให้เกิด สันติ อหิงสา อโหสิ เกิดความยอมอโหสิ คือ อภัย ถึงเขาจะทำร้ายเรา เราก็ อภัย ไม่ได้ไม่ตอบ ไม่ให้เกิดความรุนแรงวุ่นวาย เขาตีเราก็หลบเลี่ยงให้ได้ เลี่ยงไม่พ่นก็ยอม และถึงแม้เกิดเขาทำความรุนแรงกับเรา โดยเราเป็นผู้ได้รับการทารุณ ได้รับการเจ็บปวดอะไรขึ้นมาก็ตาม เราก็ไม่พยายามโต้ตอบ นี่คือพวกอหิงสา อโหสิ เป็นพวกที่ไม่เอากิเลสเป็นตัวนำหน้า ควบคุมความโกรธแค้นได้ เสียสละจริงๆ เป็นกลุ่มประท้วงต่อต้านที่มีคุณภาพ และเป็นกลุ่มชนที่ทำหน้าที่ให้ แก่สังคมอย่างมีคุณภาพ เราก็เลียนแบบกลุ่ม Protest ของท่านมหาตมะคานธีซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดี.

ในยุคข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน สิ่งก็ตามมาคือ การพูดโกหก การพูดใส่ร้ายป้ายสี และการสร้างภาพ ซึ่งเป็นวิธีการทำลายล้างกันอย่างง่าย ๆ ถ้าผู้นั้นขาดจิตสำนึก ไม่มีศัลก่ากับชีวิต จึงไม่มีอะไรน่ากลัวเท่ากับ สัจจะที่ว่า "คนที่โกหกได้แล้ว ไม่มีอะไรในโลกที่เขาจะทำได้อีก"

เราผ่านยุคของศีล สมาริ สูยุคของปัญญาสมโภช วันนี้เราต่าง กำลังถูกทำลาย ฤาโศกจะถึงเวลาปลดใบอีกครั้ง

จดหมาย

จากนายธีรรุ

สุขภาพดีเริ่มที่ตัวเราเอง

กระผมได้เป็นสมาชิกสารอโศกได้ ๘ ปีแล้ว และได้อ่านหนังสือสารอโศก อันดับ ๒๘๘ ของเดือนตุลาคม ปี'๔๘ กระผมได้อ่านพบว่า ตื่นน้ำวันละ ๕ แก้วตอนเช้า ก็ตรงกับของตัวพอดีเลย ครับ และกระผมขอให้สารอโศกเผยแพร่ต่อไปเถอะครับ คือว่ากระผมมาใช้ชีวิตอยู่ในเรือนจำได้ ๘ ปี กระผมตื่นน้ำเปล่าขณะท้องว่างในเวลาตี ๕ ถึง ๖ โมง กระผมจะตื่นน้ำเปล่าทุกวันประมาณ ๑ ลิตร หลังจากตื่นน้ำแล้วประมาณ ๑๕ ถึง ๒๐ นาที ก็จะต้องเข้าห้องน้ำเพื่ออุจจาระและปัสสาวะที่ค้างคั่งค้าง ในร่างกายขับถ่ายออกมาหมด จากนั้นกระผมก็ทำงานได้ไม่ว่างงานหนักหรืองานเบา ชีวิตที่อยู่ในเรือนจำ ๘ ปี กระผมไม่เคยกินยา และไม่เคยไปโรงพยาบาลเลย สุขภาพโดยทั่วไปก็ปกติดี (ไม่ควรกินอาหาร ก่อนตื่นน้ำ) ขอแจ้งมาเพื่อเป็นบุญกุศลร่วมกัน หากใครกำลังปฏิบัติเช่นกระผมโปรดแจ้งลงในสารอโศกด้วย เพื่อเผยแพร่เป็นวิทยาทานต่อไป

 นายทองดี มะโนคำ (แม่สาย เชียงราย)

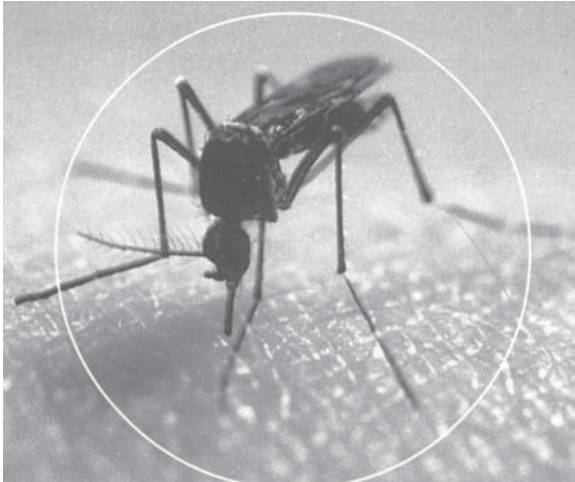
น้ำดื่มธรรมดาๆ ถูกมองข้ามไป ไม่ทดลองดื่มดูเองก็คงไม่รู้จักความจริง คุณสมบัติของน้ำช่วยชำระล้าง ช่วยให้สิ่งตกค้างสามารถถูกระบายออกมาได้ทั้งทางอุจจาระ - ปัสสาวะ - ทางเหงื่อ ใต้ง่ายสะดักขื่น

นอกจากนี้ยังช่วยปรับอุณหภูมิร่างกายให้สมดุล และให้ความชุ่มชื้นกับระบบการทำงานของร่างกายอีกด้วย ผู้ใดสามารถฝึกฝนให้ตีมน้ำเปล่าหลังตื่นนอนได้ นับเป็นผู้เอาชนะตนได้ระดับหนึ่งทีเดียว เพราะน้อยคนนักจะทำได้

ทุกชีวิตล้วนถูกลิขิตด้วยกรรม

ถ้าบังเอิญเราเป็นต้นเหตุทำให้สัตว์เล็กสัตว์น้อย (มด แมลง) ได้รับความเจ็บ เช่น ขาหัก ปีกขาด ทั้งเจ็บเพียงเล็กน้อยไปจนถึงเจ็บมากๆ โดยไม่ได้ตั้งใจ เราควรจะทำใจและมีวิธีคิดอย่างไร สมัยเด็กๆ เคยได้ยินคนบอก (จำไม่ได้ว่าใครเป็นคนบอก) ว่าถ้าทำสัตว์ให้บาดเจ็บจนถึงขั้นพิการ จะทำให้มีชีวิตอยู่ด้วยความทรมานตลอดชีวิตของเขา เราควรจะช่วยด้วยการฆ่าให้ตายดีกว่าปล่อยให้อยู่และตายอย่างทรมาน ยิ่งเค้าเจ็บมากทรมานมากคนทำก็จะบาปมาก ไม่ทราบว่ามีวิธีคิดแบบนี้ถูกต้องหรือเปล่า

ช่วยชี้แนะทางที่ถูกที่ควรด้วย

กมลวรรณ พญวงษ์ กทม.

ยังไม่เคยพบพุทธธรรมข้อใดที่ส่งเสริมการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต แม้สัตว์เล็ก สัตว์น้อย หรือชีวิตที่อ่อนแอ ลำบาก ทรมาน แม้ด้วยใจที่อยากช่วยให้พ้นทรมาน พุทธธรรมมีแต่สอนให้เข้าใจเรื่อง “กรรม” ทุกชีวิตเกิดมามีกรรมเป็นกำเนิด เป็นแพ่พันธุ์ เป็นของตนของตนทั้งสิ้น แต่ละชีวิตล้วนต้องจัดการชีวิตของตนทั้งสิ้น ไม่มีใครอาจสามารถไปจัดสรรชีวิตของใครอื่นได้เลย นอกจากตนเท่านั้น ดังนั้นควรปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนเองให้ระมัดระวังให้ดี ป้องกันไว้ก่อนจะดีกว่า โดยถือหลักที่เราจะไม่ฆ่า ไม่ทำร้าย ไม่ทำลายชีวิตผู้อื่นทั้งกาย-วาจา-แม้จิตใจเป็นอันขาด __บ.ก.

รักเอ๋ย...รักใคร หากไม่ใช่รักตัวเอง

กระผมออกหักมาพักใจอยู่บ้านนอก ไปทำงานกรุงเทพฯ ไปพบรักใหม่กับหญิงคนหนึ่ง ที่เราว่าเธอดีมากกว่าหนึ่ง จนเป็นความรักซ้อน เพราะผมมีครอบครัวแล้ว ทำงานร่วมกันมา ๕-๖ ปี ลืมเธอไม่ลง พอทราบข่าวว่าเธอแต่งงานใหม่ทำให้ทุกข์ใจมาก ทั้งๆที่ผมก็อยากให้เธอมีคนที่ดีกว่าผมและไม่มีพันธะ มาเป็นคู่ครอง มันเจ็บปวดรวดร้าวใจมากคือถูกกิเลสครอบงำจนทำให้ทุกข์ เหมือนพระมาโปรดเมื่ออ่านดอกหญ้า และสารอโศก พยายามสำรวมจิตใช้เวลากับตัวเองอย่างมากในการอดกลั้นอดทน และอ่านดอกหญ้า พบธรรมะของพระพุทธเจ้าที่ว่า.....

“ความยินดีก็คือสิ่งที่เรียกว่า สุขเวทนา พอสุขเวทนาเกิดขึ้นมันชักติดใจ - ชอบ - พอใจ - รักใคร่ ถ้าหากว่าชอบ - พอใจ - รักใคร่ - ติดใจ ในสุขเวทนา มันก็เกิดความรู้สึกอยากได้ตามเวทนานั้น ยึดมัน ถือมันในเวทนานั้น มีความกระวนกระวาย ครุ่นคิดจนกระทั่งปรุงเป็นภาพ เป็นชาติ แล้วผลที่สุดก็ ลงเอยด้วยความทุกข์”

ในชีวิตของเราทุกวันนี้ ถ้าพิจารณาดู ก็จะเห็นว่าชีวิตได้ตกเป็นทาสของสิ่งที่เรียกว่า ความสุข หรือ สุขเวทนา โดยไม่สำนึกว่านี่แหละคือศัตรู

 สามารถ สร้อยสูงเนิน จ.กาฬสินธุ์

“เธอเป็นคนดีมากคนหนึ่ง” ก็เป็นเหตุผลที่มากเพียงพอแล้วที่จะไม่ครอบครองเป็นเจ้าของเธอ เพราะหากได้มาเป็นเจ้าของ เธอย่อมต้องเป็นของเราแต่ผู้เดียว จะทุกข์ใจกว่านี้เยอะนะ ดังนั้นการที่เธอเลือกทางดำเนินของชีวิตเธอเองไปแล้วก็ดี.... เราก็เป็นเพื่อนที่ติดต่อกันได้ และ “เพื่อน” นั้น มีคุณค่ามากกว่า “คนรัก” มากนัก ไม่เชื่อลองพยายามปรับใจดูสิ! เป็นเพื่อนกัน สบายกว่ากันเยอะเลย..... __บ.ก.

หากจะตายง่ายนิดเดียว วัน-วัยที่ยังอยู่ ควรทำกุศลเพิ่ม !

เดือนนี้เป็นเดือนที่ต้องวางใจอย่างมาก ทดสอบจิตตัวเองด้วยว่าทำได้แค่ไหน วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๘ ดิฉันกับสามีไปที่ปฐมมโศกเพื่อไปหาลูกคนเล็กที่เรียน ม.๑ ที่นั่น ทั้งลูกชายอายุ ๑๙ ปีให้ดูแล น้ำที่ดื่มต้องกลายเป็นน้ำช่วยชีวิตหลานเฉยเลย คือว่า....ลูกชายมีอาการหอบเพราะกินยาเกิน เป็นไข้หวัดด้วย หลานจะหายใจไม่ออก น้ำจึงรีบเรียกคนข้างบ้านขอความช่วยเหลือคนแถวบ้าน ให้พาไปส่งโรงพยาบาล ฉีดตายอย่างหวุดหวิด เข้าวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๘ รีบกลับช่วยนาทกะทันหัน เพราะลูกชายอยู่ห้องไอซียู บรรดาญาติทั้งหลายร้องไห้เหมือนเขาจะไปไม่รอดแน่ๆ เมื่อดิฉันไปถึง ร.พ.ชยันต ตอน

บายโหมง ต้องไปพูดปลอบใจพวกญาติว่า ถึงหมอลแล้วไม่เป็นไร หมอรักษาดีที่สุดแล้ว ต่างจะให้ย้ายไป ร.พ.เอกชน ปรีกษาหมอล หมอลบอกว่าที่นี้รักษาได้ถ้าคนไข้ให้ความร่วมมือ เมื่อบ้ำไม่เชื่อจะย้ายก็ไม่ว่า การรักษาจะไม่ต่อเนืองกัน เพราะคนไข้ดีนมาก กว่าจะสงบกันาน แล้วคนไข้หัวใจล้มเหลวไปแล้ว เส้นเลือดฝอยก็แตก ดิฉันใจฝอลแต่ก็ยังพอลมีกำลังใจดี จึงไม่ย้าย

ก็ตั้งใจว่าถ้าลูกหายป่วยมาเป็นปกติจะให้ไปช่วยงานที่ปฐุมอศอก ๑ เดือน รอปิดเทอมก่อน (เขาเรียนปวส. ปี ๑) พ่อเขาบนบวชใจที่บ้านแล้วจะไปช่วยงานที่ปฐุมอศอก ดิฉันกินมังสวิริตอยู่แล้ว เลยขอให้ลูกกินด้วย

กุศลหรืออะไรไม่ทราบลูกหายป่วยดีวันดีคืน ดิฉันและครอบครัวดีใจมาก รอปิดเทอมก็จะไป ส่งให้อยู่กับน้องชายของเขา มีแต่คำถามทำใจได้ใจที่ไม่ร้องไห้ ดิฉันตอบว่ายึดมั่นในสิ่งที่ดี คุณพระพุทธร พระธรรม พระสงฆ์ และสิ่งดีๆไว้ก่อน ความดีก็มาหาเราเอง ดิฉันคิดเท่านี้ก็มีความสุขแล้ว

 นริทร์ เชื้อเนียม จ.ชัยนาท

ลูกคือผู้สืบสายเลือด ที่ผู้เป็นแม่ที่มีจิตใจงดงาม ย่อมเลือกทางเดินที่ดีที่สุดให้ลูกของตนตาม ปัญหาที่ตนเองมี ทั้งนี้ตัวเจ้าของเองอันคือผู้เป็นลูกนั้น เขาเป็นเจ้าของชีวิตเป็นผู้กระทำการกรรมของเขาเองด้วย ดังนั้นหากโชคดีเขามีปัญญา รัูกุศลแยกออกจากอกุศลได้ ก็เป็นบุญ.... แต่ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น คุณแม่ควรรักษา ภาย-วาจา-ใจของตนไม่ให้ตกต่ำ ไม่ว่าลูกจะเห็นด้วย หรือเห็นต่างจากความปรารถนาดีของเราก็ตาม **__บ.ก.**

อาหารเป็นหนึ่งในโลก

หลังจากเลิกกินเนื้อสัตว์ หันมาบริโภคพืชผักไร้สารพิษและข้าวกล้อง บางครั้งก็บริโภคอาหาร อย่างพระโพธิสัตว์ ที่จิตใจดีไม่มีรสชาติแต่เปี่ยมไปด้วยธาตุอาหารที่มีประโยชน์ ก็รู้สึกว่าจะไรหลายๆ อย่างก็ดีขึ้น เจริญขึ้น พัฒนาขึ้น ขึ้นตอนต่อไปก็คงกำหนดมือ กำหนดจำนวนมือให้ลดลงจาก ๓ มือให้เหลือ ๒ มือ และมือเดียวในที่สุด ส่วนการปฏิบัติธรรมข้ออื่นๆ ก็ต้องค่อยเป็นค่อยไป จากการที่ได้ ปฏิบัติธรรมมาก็ทำให้รู้ว่า....แม้เราจะได้อ่านหนังสือธรรมะ ฟังเทปธรรมะ โดยเฉพาะของพ่อท่านที่เป็น สัมมาทิฎฐิอย่างแท้จริงมากมายปานใดก็ตาม ถ้าเราไม่เอาจริงไม่นำมาปฏิบัติอย่างจริงจังแล้วไซ้ร การอ่าน การฟังมากมายก่ายกองก็ไร้ผล จากการปฏิบัติธรรมอย่างเอาจริงเอาจังข้างต้นก็ทำให้เกิดมรรค เกิดผลตามมาอย่างเห็นได้ชัด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสุขภาพก็ดีขึ้น ทั้งทางกายและจิตใจ โดยเฉพาะจิตใจที่ เมตตาทอดสัตว์ที่เมื่อก่อนไม่เคยคำนึงถึง โรคร้ายต่างๆ ก็น้อยลง จะป่วยกล่าวไปโยถึงความมีอายุยืน เล่า มีอีกอย่างหนึ่งที่ยากจะกล่าวถึงก็คือ การแสดงธรรมของท่านจันทร์ทางสถานวิฑูรราชชมงคลคลื่น ๘๘.๕ ทุกเช้าวันเสาร์ ซึ่งกระผมจะรับฟังเป็นประจำ นับว่าได้ประโยชน์มาก ซึ่งเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะได้รับธรรมะที่มีคุณประโยชน์ และนำมาปฏิบัติสืบไป

 สุชาติ รุ่งทับทิม กรุงเทพ

ฝึกหัด-ขัดใจตนกับเรื่องอาหารและการกิน สามารถทำได้ทุกวัน เพราะเราต้องกินทุกวัน ต้องได้

พบเจอกันทุกวันในสนามฝึกซ้อมรบและเมื่อต้องเผชิญหน้ากับโจยกัตัวจริง จะได้รู้ว่าเป็นอย่างไร แค่นั้น สำหรับอาหารใจ การฟัง-การอ่านธรรมะในฐานะผู้ยังต้องฝึกหัดขัดเกลาอยู่เพียงเห็นสำคัญให้มาก เพราะช่วยเสริมกำลังใจอย่างมากที่สุดเลย __บ.ก.

มิตรดี สหายดี สังคมสิ่งแวดล้อมดี เป็นทั้งหมดทั้งสิ้นของพรหมจรรย์

ผมก็มีชยะอยู่เหมือนกัน พยายามกำจัดอยู่ครับ บางอันรู้ดีว่าเป็นชยะส่วนเกิน แต่ก็ยังหวงแหนตระหนี่ไม่เอายากทิ้ง อยากรสละ ยังต้องพากเพียรอีกมากครับ

ช่วงนี้การปฏิบัติธรรมลุ่มๆดอนๆ คีล ๕ เป็นปกติครับ เพิ่มข้อ ๖ วิกาลโภชนาฯ ก็ยิ่งลุ่มลูกคลุกคลานอยู่ครับ ตั้งใจจะกิน ๒ มื้อ แต่ก็ยังอดกินผลไม้ ขนมนอกมื้อไม่ได้ บางวันทำได้ บางวันตกหล่นดังต๊ับ ถ้าไม่พิจารณาให้ดีก็จะร่วงหล่นลงสู่อบาย(ตามความอยาก)อยู่เรื่อยๆ ๕-๖ เดือนที่แล้วไม่ได้ร่วมประชุมกลุ่มญาติธรรม ไม่รู้ว่าตัวเองเป็นคนมีธุระเยอะตั้งแต่เมื่อไร มีแต่ประชุมอบรมงานช่วยส่วนรวม ช่วยหมู่บ้าน ตำบล งานของหมู่กลุ่มเลยห่าง ต้องขอเจริญอภัยกับหมู่กลุ่มด้วยครับ แต่ก็ยังปฏิบัติไปสู่ความพ้นทุกข์อยู่ครับ

นายสมนึก นาลัยทอง จ.จันทบุรี

ทางหมู่กลุ่มโปรดระวังใจตนให้ดีๆ หากเปลวไปเห็นสำคัญใน“ความเก่ง”มากกว่า“ความดี” จะทำให้หลงทิศผิดทางได้นะ __บ.ก.

จดวันการมา - เจริญเมตตาธรรม

สิ่งที่พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงในตนเองคือ ๑. อารมณ์หงุดหงิด ไม่ทันใจ โดยเฉพาะเรื่องงาน ลดลงไปมาก มีความรู้สึกเป็นกลางๆมากขึ้น

๒. หลังจากลดการกินเนื้อสัตว์ใหญ่ๆ มารยะหนึ่งแล้ว รู้สึกว่าร่างกายแข็งแรงขึ้น น้ำหนักไม่ขึ้น(ลดลงเล็กน้อย) เทบจะไม่เป็นหวัดเลย ซึ่งเมื่อก่อนดิฉันเป็นหวัดบ่อย

๓. ดิฉันไม่ค่อยได้ฝึกทำอาหารจึงไม่เคยฆ่าปลา(ทำปลา)เลย และยังไม่เคยปลาทูทุกเดือน เดือนละ ๑ ครั้ง ทำมาตั้งแต่อยู่ ม.ศ.๓ แต่เมื่อไปรับประทานอาหารนอกบ้าน ทางร้านจะมีตู้ปลา บ่อปลาไว้ให้เลือกไปทำอาหาร ดิฉันเห็นปลาในบ่อรู้สึกว่ามันน่ากิน ไม่ได้นึกสงสารหรือมองถึงความน่ารักของมันเลย แต่มีอยู่ครั้งหนึ่งดิฉันไปเที่ยวที่เชียงใหม่ (ต้นเดือนธ.ค.) ดิฉันไปรับประทานอาหารที่มีการขายปลาแรดเป็นอาหารประจำร้าน ดิฉันไปดูที่ตู้ปลาที่มีปลาแรดว่ายน้ำอยู่ ๑ ตัว(ใหญ่มาก) ดิฉันรู้สึกสงสารมัน ความรู้สึกเปลี่ยนไป จากน่ากิน เป็นน่าสงสาร และไม่กินมันคะ

๔. ดิฉันนั่งรถโดยสารประจำทางไปทำงานทุกวัน ดิฉันไม่เคยสนใจคนขับรถเลย รถจอดดิฉันก็ลง แต่เดี๋ยวนี้ดิฉันพูดขอบคุณคนขับรถทุกครั้งที่จะลงจากรถ(ไม่ได้เสแสร้งพูดนะคะ) ที่พูดเพราะรู้สึกว่ามีคนขับดิฉันจึงไปทำงานได้สะดวกปลอดภัยทุกวัน

🌸 *กาญจนา ธนิกุล จ.ชลบุรี*

เป้าหมายของสัปดาห์ ๑ คือลดการมา การเบียดเบียน การทำร้าย ทำลายชีวิต เป็นการลด-ละ-ล้าง โทสะที่มีในตัวของเราเป็นลำดับ จากง่าย ๆ ไปจนถึงละเอียดขึ้นๆ จากเดิมที่เราไม่ค่อยจะได้คิดถึงความรู้สึกของคนอื่น จนกระทั่งรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่ว่าจะเป็นคนขับรถที่เคยรับบริการจากเขามานานโดยไม่เคยสนใจเลย แต่เดี๋ยวนี้เกิดรู้สึกขอบคุณจนกล่าวออกมาเป็นคำพูดได้อีกทั้งยังรู้สึกสงสารปลาที่เคยเห็นว่าน่ากินและไมกินมันด้วย....น่าอนุโมทนา นึก ! นี้ยังไม่งดเนื้อสัตว์ทั้งหมด ยังมีอาณิสยสัตว์จิตใจมากเช่นนี้ หากพัฒนาได้เจริญกว่านี้ชีวิตจะเบา ว่าง ง่ายสบายไม่เป็นพิษโทษภัยกับชีวิตใดๆเลย มีแต่ความเป็นมิตร เป็นเพื่อน โปรงใจกว่านี้ สักปานไหนหนอ __บ.ก.

กลุ่มประท้วง (PROTEST) ดันน้ำเมาเข้าตลาดหุ้น

เย็นวันเสาร์ที่ ๑๔ ม.ค. ๒๕๔๙ ขณะกำลังประชุมชุมชนสันติอโศก มีการติดแจ้งข่าวจากผู้ประสานงานศาสนิกชน ๖๗ องค์กรและ ๑๗๒ เครือข่ายงดเหล้าแจ้งมาว่า “ก.ล.ต.จะพิจารณา น้ำเมาเข้าตลาดหุ้นในวันจันทร์ที่ ๑๖ ม.ค. เวลา ๑๗.๐๐ น. นี้” ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า ควรไปร่วมแสดงประชามติคัดค้านการนำธุรกิจน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ ที่หน้าสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) พร้อมเครื่องนอนพักค้าง โดยมีประเด็นข้อเรียกร้องว่า “ขอให้ ก.ล.ต. ปฏิบัติตามกฎหมายปี ๒๕๓๕ และ ๒๕๔๓ ซึ่งกำหนดไว้ว่า ธุรกิจที่จะเข้าตลาดหลักทรัพย์ได้ต้องเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม จึงไม่ควรพิจารณา รับธุรกิจเบียร์-เหล้าเข้าตลาดหลักทรัพย์” ต่อจากนั้นมีการติดต่อประสานงานเครือข่ายให้มา ร่วมการประชุมมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วันจันทร์ที่ ๑๖ ม.ค. เวลา ๑๓.๐๐ น. ศาสนิกชน ๖๗ องค์กรและ ๑๗๒ เครือข่ายงดเหล้าทยอยเดินทางมารวมตัวกันที่สวนลุมพินี ฝั่งถนนวิฑู โดยรถส่วนตัว รถกระบะ รถตู้ รถกอล์ฟ รถบัส การจราจรเริ่มหนาแน่นขึ้น เมื่อผู้ชุมนุมคัดค้านมารวมตัวกันราวหมื่นคนเศษ จึงเดินขบวนไปรวมกันที่หน้า ก.ล.ต. ปิดถนน ๖ ช่องทางจราจร ตั้งเวทีปราศรัย ๒ เวที พี่น้องศาสนิกชนชาวพุทธ คริสต์ อิสลาม นักเรียน นักศึกษาขึ้นไปแสดงความคิดเห็น มีการร้องเพลง การเผาหุ่น ฯลฯ รอฟังคำตอบ

จาก ก.ล.ต. มีข้อมูลสถิติความสูญเสียจากน้ำท่วมปี ๕๘ ลงตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐว่า มีผู้เสียชีวิต ๓๐,๐๐๐ คน ค่ารักษาพยาบาล ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท (ไม่นับรวมทรัพย์สินเสียหาย)

ช่วงค่ำได้รับเอกสารข่าว ก.ล.ต. ฉบับที่ ๓/๒๕๕๙ วันจันทร์ที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๙ ว่า “ตามที่บริษัทไทยเบฟเวอเรจจำกัด(มหาชน) ได้ยื่นคำขออนุญาตเสนอขายหลักทรัพย์ในต่างประเทศต่อสำนักงาน ก.ล.ต. นั้น คณะกรรมการ ก.ล.ต. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะเสนอขายหลักทรัพย์ในต่างประเทศได้ จึงมีมติให้สำนักงานดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาคำขออนุญาตของบริษัทในการเสนอขายหลักทรัพย์ในต่างประเทศต่อไป ส่วนกรณีคำขอเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนในประเทศนั้น บริษัทได้มีหนังสือแจ้งว่า บริษัทยินดีให้สำนักงาน ก.ล.ต. ชะลอการพิจารณาไว้ก่อน จนกว่าจะมีการดำเนินการผ่านร่างกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มน้ำอัดลม”

เมื่อได้รับคำตอบจาก ก.ล.ต. แล้ว ผู้ชุมนุมส่วนหนึ่งมีความเห็นว่าได้คำตอบเป็นที่น่าพอใจแล้ว จึงยุติการชุมนุม ทயอยเดินทางกลับ เก็บเครื่องเสียงและเวที แต่พลตรีจำลอง ศรีเมือง มีความเห็นแตกต่างว่ายังไม่พอใจ เพราะเป็นเพียงการเลื่อนการพิจารณาออกไปของ ก.ล.ต. แล้วก็จะแอบนำเรื่องนี้เข้ามาพิจารณาอีก ดังเช่นที่เคยกระทำมาหลายครั้งแล้ว เราได้มีหนังสือเรียกร้องและมาชุมนุมกันครบ ๑ ปีแล้ว ยังไม่เคยได้รับหนังสือตอบเป็นทางการจาก ก.ล.ต. เลย ครั้งนี้เราขอให้หนังสือตอบที่ชัดเจนว่า “ก.ล.ต. จะปฏิบัติตามกฎหมายปี ๒๕๓๕ และ ๒๕๔๓ ไม่นำเบียร์-เหล้าเข้าตลาดหลักทรัพย์” ชาวสถาบันนิยมจึงร่วมแสดงเจตนารมณ์ตามข้อเรียกร้องนี้ด้วย เราวมกันเป็น “กลุ่มผู้ชุมนุมที่ปักหลักยืนหยัดยืนยันคัดค้านด้วยเจตนารมณ์ที่ชัดเจนอย่างสันติ(อหิงสา อโหสิ) ด้วย

ความสุภาพ สะอาด สว่าง สงบ เรียบร้อย ราบรื่น ง่ายงาม” ในที่นี้ขอเรียกชื่อกลุ่มผู้ชุมนุมลักษณะเช่นนี้ว่า “กลุ่มโปรเตสท์ (PROTEST)” เรามีใช้กลุ่มมีอบ (MOB) หรือกลุ่มชนที่มาจับกลุ่มกันก่อความไม่สงบ ความวุ่นวาย จลาจล

ผู้อยู่พักค้างคืนร่วมกับพลตรีจำลอง มีทั้งนักเรียน สัมมาสิกขา และญาติธรรม ใน

คืนนั้นพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ สมณะ และสิกขมาตุอีกหลายรูปเดินทางไป สนทนาให้กำลังใจ สักพักใหญ่จึงเดินทาง กลับ

เช้าวันอังคารที่ ๑๗ ม.ค. ๒๕๔๙ ประชุมสถาบันบุญนิยม มีข้อสรุปว่า **เห็นควรเลื่อนการจัดงาน กสิกรรมไร้สารพิษเพื่อฟ้าดินที่บ้านราชฯ และงานอบรมของศูนย์ฝึกฯออกไป อย่างไม่มีกำหนด** ติดต่อย้ายแห

เครื่องแห แจ้งข่าวให้มารวมตัวกันที่หน้า ก.ล.ต. ตอนบ่ายแนวร่วมทยอยเข้าพื้นที่ ขนเต็นท์ มุ้ง กลด เครื่องเสียง อาหาร น้ำ ฯลฯ เข้ามาเสริมหนุน เราติดต่อขอเช่ารถสุขา ขอซื้อน้ำดื่มและยืมแท็งก์น้ำ สเตนเลสจาก กทม. บรรยากาศนี้ทำให้นึกถึงงานשבขวัญชาวใต้(สีนามิ)เมื่อต้นปี'๔๘ ที่มีการระดม พลเป็นกองทัพธรรมไป จ.พังงา งานนี้จึงเรียกได้ว่าเป็นสีนามิ ๒ ให้ชาวบุญนิยมต้องมาทนต่อ ความยากลำบาก ต้องมานั่ง นอนข้างถนนซึ่งเป็นที่ที่ไม่สมควร มาเชื่อมร้อยเครื่องแห ประสานสัมพันธ์- พันธมิตร ลดอัตตามานะ ลดความเอาแต่ใจตัว โดยยังประโยชน์ตน-ประโยชน์ท่านให้ถึงพร้อมด้วย ความไม่ประมาท เพื่อน้อมถวายเป็นปฏิบัติบูชาแด่พ่อท่านหลองครบรอบ ๗๒ ปี

บรรยากาศหน้า ก.ล.ต.โดยรวมของแต่ละวันมีดังนี้ เช้าตื่นประมาณ ๐๕.๐๐ น. เก็บเต็นท์ มุ้ง ทำภารกิจส่วนตัว ทำความสะอาดพื้น ผ้ารองนั่ง ราว ๐๖.๐๐ น. ออกกำลังกายราว ๑ ช.ม. ต่อด้วยการเรียนแบบบูรณาการการศึกษาของนักเรียนสัสมมาลิกขา เป็นการศึกษานอกห้องเรียนจาก สถานการณ์จริง เวลา ๐๘.๐๐ น. ยืนตรงเคารพธงชาติพร้อมกัน โดยกำหนดการกินวันละ ๒ มื้อ มื้อเช้า เวลา ๐๙.๐๐-๑๑.๐๐ น. มื้อเย็น เวลา ๑๕.๐๐-๑๗.๐๐ น. มีญาติธรรมมาทำอาหารจานเดียว

ส่วนชาวอิสลามก็มาหุงข้าวและทำอาหารหม้อใหญ่ๆเช่นกัน เราเชิญให้ชาวอิสลามตักอาหารก่อน ต่อด้วยญาติธรรมผู้ใหญ่และนักเรียน เมื่อพร้อมเพรียงกันแล้วจึงพิจารณาอาหารพร้อมกัน นั่งรับประทานอาหารพร้อมกันดูหนึ่งละครเกาหลีเรื่อง “แดจังกึม” สร้างความซาบซึ้งใจให้หลายคน จนนักเรียนบางคน ที่กลับมาพักที่สันติฯต้องการเดินทางไป ก.ล.ต.ให้ทันเวลาฉายหนัง

ราว ๑๒.๐๐ น. เริ่มรายการบนเวที การขับร้องเพลงจากศิลปินชาวพุทธ คริสต์ อิสลาม สร้างความสนุกสนานรื่นเริงราวกับจัดงานเลี้ยงสังสรรค์มีใช้การชุมนุมคัดค้าน บางวันมีการถ่ายทอดสดผ่าน “ดาวธรรม” ระหว่างเวลา ๑๕.๐๐ น. มีการทำละหมาดของพี่น้องชาวอิสลามเป็นเวลาราวครึ่งชั่วโมง ๑๘.๐๐ น. เคารพธงชาติ และการทำละหมาด กิจกรรมต่างๆหยุดหมด เพื่อพี่น้องชาวพุทธได้มีโอกาสเห็นพิธีกรรมอันสงบ เรียบร้อย ง่ายงาม เสร็จแล้วเริ่มรายการบนเวทีต่อ

เวลา ๑๙.๐๐-๒๐.๐๐ น. **พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์** แสดงธรรมลีลาหน้า ก.ล.ต. มีเนื้อหาเกี่ยวกับคนจน มหัตศรยคือผู้กอบกู้สังคมให้ปลอด ขอร้อง / ขอความกรุณายำนำธุรกิจน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ ฯลฯ จบการแสดงธรรม ผู้คัดค้านส่วนใหญ่เดินทางกลับที่พัก นักเรียนส่วนใหญ่กลับสันติอโศก อีกส่วนหนึ่งพักค้างอยู่หน้า ก.ล.ต. ช่วยกันเก็บกวาด ทำความสะอาดผ้ามรองนั่งและถนน เลื่อนแผงรั้วเหล็กกร่นเข้ามา ๑ ช่องจราจร เพื่อเปิดให้รถสัญจรสะดวกขึ้น ช่วยกันกางเต็นท์ที่พักเรียงเป็นแถว ๔๐ กว่าหลัง ต่อด้วยมุ้งและกลด โดยให้นอนเต็นท์ละ ๓-๔ คน ให้ฝ่ายหญิงเข้าให้เต็มก่อนจึงต่อยด้วยฝ่ายชาย ส่วนเกินให้ไปกางเต็นท์ มุ้ง กลด นอนริมทางเท้า ข้างกำแพงสถานทูต

อเมริกายาวเกือบตลอดแนว

บรรยากาศที่สันติโอศอกก็คึกคักไม่แพ้กันชมร.หน้าสันติฯรับทำอาหารส่งให้กลุ่มโปรเตสท์Protest ที่หน้า ก.ล.ต. จึงมีความจำเป็นต้องปิดร้านชั่วคราว เข้ามีดจัดเวรนักเรียนแต่ละโรงเรียนมาทำอาหาร หมุนเวียนกันไป ๐๗.๐๐ น. ขนอาหารขึ้นรถหกล้อพร้อมนักเรียนบางส่วนเดินทางไปหน้า ก.ล.ต. ๐๘.๐๐ น. ให้นักเรียนรับประทานอาหาร ๐๙.๓๐ น. เดินทางไป ก.ล.ต. ๑๓.๐๐ น. นักเรียนที่จะไปปักค้ำที่หน้า ก.ล.ต.ออกเดินทางราว ๒๐.๓๐ น. นักเรียนเดินทางกลับสันติโอศอก

สรุปการประชุมคัดค้านน้ำเมาตั้งแต่วันที่ ๑๖-๒๔ ม.ค. ๒๕๔๙ เป็นเวลา ๙ วัน ๘ คืน ผลลัพธ์คือ “กรม.รับมติควบคุมน้ำเมา โดย นายพินิจ จารุสมบัติ รว.กระทรวงสาธารณสุข ยืนยัน จะออกกฎกระทรวงควบคุมการขาย การดื่ม สื่อโฆษณา น้ำเมาทุกชนิด ๒๔ ชั่วโมง ให้แล้วเสร็จ ภายใน ๔๕ วัน และ ก.ล.ต.ต้องทำตามกฎหมาย ไม่นำน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์” ข้อเรียกร้อง เป็นที่น่าพอใจจึงยุติการประชุมในตอนหัวค่ำวันที่ ๒๔ ม.ค. และนัดมาฟังคำตอบวันที่ ๑๓ มี.ค. ที่ หน้า ก.ล.ต. ต่อจากนั้นพวกเราต่างช่วยกันเก็บบุญ ทำความสะอาด เก็บข้าวของ และเต็นท์ กลับ สันติฯและปฐุมฯ รถหกล้อกลับมาขนของเที่ยวสุดท้ายราว ๒๔.๐๐ น. เราส่งคืนพื้นผิวจราจรที่สะอาด เรียบร้อยให้ประชาชนใช้สัญจรได้ตามปกติ ยกมือไหว้และกล่าวคำอำลาเจ้าหน้าที่ตำรวจสน.ลุมพินี สันติบาล รปภ.สถานทูตอเมริกา รปภ.อาคารดีทเฮล์มซึ่งมี สนง. ก.ล.ต.อยู่ชั้นบน ด้วยความสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส

คุณอดีตดี วรรณสิน นายกสมาคมพุทธศาสน์สัมพันธ์

กล่าวว่า

“เราได้มาร่วมมรณรงค์กับท่านพลตรีจำลอง เพราะมีความเห็นไปในทำนองเดียวกัน คือไม่ต้องการให้เครื่องดื่มมีนเมา แพร่หลาย มาทำลายลูกหลานเรา เพราะลูกหลานเราวันนี้คือผู้ใหญ่ ในวันหน้า ถ้าหากในวันนี้เด็กหรือเยาวชนถูกทำลายแล้ว อนาคต ข้างหน้าของประเทศชาติจะไม่มีเลย ผมว่ามันเป็นวิธีการคืบคลาน คือเมื่อก่อนนี้อาจจะใช้สงครามรถถังเพื่อรบมาข่มขู่กัน นี่เปรียบเสมือนเป็นสงครามอย่างหนึ่ง แต่เป็น

สงครามเศรษฐกิจ โดยใช้เศรษฐกิจที่เรียกว่าเครื่องตีมีนเมา มาทำลายทรัพยากรบุคคล เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในฐานะที่ท่านมาเป็นผู้นำเกี่ยวกับเรื่องนี้ เป็นสิ่งที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง เท่ากับเป็นการช่วยให้ประเทศชาติมีความมั่นคง แล้วสามเสาหลัก ชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ยังคงอยู่”

🌸 อังยอปรอฮิม บินอังยิการิม (อิหม่ามสมาใจ รื่นพิทักษ์) ผู้ประสานงานเครือข่ายมุสลิมภาคกลาง

“เราเห็นว่าเบียร์เหล้ามันจะนำมาซึ่งภัยพิบัติมากมาย ถ้าธุรกิจนำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ เบียร์เหล้ามันก็จะผลิตรายมากขึ้น ขายมากขึ้น แล้วจะทำให้เยาวชนของเราหลงผิดมากขึ้น ทำให้เป็นที่ลำบากใจสำหรับนักการศึกษาทุกศาสนา ที่พยายามเรียกร้องคนสู่ความดี แต่ว่าในขณะที่เดียวกันมีคนอีกกลุ่มหนึ่งที่อาศัยเงินเป็นหลักหวังผลกำไรโดยอยู่บนพื้นฐานของการผลิตสิ่งที่เป็นอบายมุข เป็นการมอมเมาเยาวชน”

🌸 คุณอิสระกุล ธัมมะรักษ์สัง (ดีเจ.เต็ดดวง) สถาบันสอนภาษาอังกฤษคริสตจักร อิงลิชควิค แอน อีซี

“การชุมนุมครั้งนี้ก็เป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญที่เราสามารถจะทำได้ トラบใดเป็นการชุมนุมโดยสงบแล้วก็ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น การที่คริสเตียนไม่ดื่มเหล้า เพราะต้องการเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ซึ่งเกิดขึ้นภายในใจของเรา ไม่ใช่กลัวกระทำผิดศีล พระคัมภีร์ไบเบิลไม่เคยห้ามดื่มเหล้า แต่ใช้การดื่มเหล้าเป็นปัจจัยสำคัญในการบ่งชี้คุณภาพของบุคคล เช่น อย่าให้เหล้าแก่ผู้ปกครองบ้านเมือง เพราะจะทำให้การวินิจฉัยฟันเฟือง เป็นต้น”

🌸 คุณธำรงค์ แสงสุริยจันทร์ สถาบันบุญนิยม

“เราได้มาทำประโยชน์ตน - ประโยชน์ท่าน ฝึกความอดทน เสียสละ ลดละความเห็นแก่ตัว ต้องมานอนกลางดิน กินข้างถนน ใช้ชีวิตร่วมกัน ประสานกับสังคมหมู่กลุ่มข้างนอกและข้างใน มีการแลกเปลี่ยนหลักธรรมทางศาสนา ทางมุสลิมมีพิธีละหมาดทุกวัน ศาสนาพุทธมีฟังเทศน์ฟังธรรม ทำให้จิตใจผู้ที่มาร่วมชุมนุมสงบ นับเป็นการชุมนุมของผู้เคร่งศาสนา ได้ตรวจสอบตนเองว่า ยังยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่ได้ไหม? ถ้าได้ แสดงว่า สอบผ่าน ถ้าสามารถทำได้สำเร็จตามที่เรียกร้อง คนในสังคมได้รับประโยชน์ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ผลเสียจากการชุมนุมคือ ทำให้ชาวบ้านเดือดร้อน การจรรยาบรรณดีแต่บ่อยกว่าการสูญเสียที่เกิดจากเหล้า ผมคิดว่า มันคุ้มค่าเพื่อให้ได้สิ่งที่ดีกว่า”

🌸 คนเดินทาง

กรม.รับมติควบคุมน้ำเมา รมว.สธ. ดันกฎกระทรวง ใน ๔๕ วัน

เนื่องจากน้ำเมากำลังขยายกิจการทำ ความเสียหายให้กับประเทศชาติมากยิ่งขึ้น ทั้ง การทุ่มโฆษณาผ่านสื่อทุกชนิดและระดมทุนโดย พยายามจะนำกิจการเข้าตลาดหลักทรัพย์เพื่อ สามารถเพิ่มการผลิต เพิ่มการขาย เพิ่มคนดื่ม ได้อีกมากมาย

กฎหมายปี'๓๕ และ '๔๓ กำหนดไว้ แน่ชัดว่า ธุรกิจที่จะนำเข้าตลาดหลักทรัพย์ได้ ต้องเป็นประโยชน์ต่อประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ

และสังคม ซึ่งสภาพนายความและกระทรวง สาธารณสุขได้มีเอกสารยืนยันว่าไม่เป็น ประโยชน์ทั้งสองอย่าง

ตลอดเวลาที่มีการคัดค้าน ก.ล.ต.พยายาม จะแอบนำเรื่อง “น้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์” มา พิจารณานอมนัดหลายครั้ง โชคดีที่เรารู้ล่วงหน้า ทุกครั้ง ได้เตรียมการชุมนุมไว้พร้อม ก.ล.ต.ก็ เลื่อนการพิจารณาทุกครั้ง ครั้งที่แล้ว ก.ล.ต.จะ พิจารณาเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘ เรา

เตรียมชุมนุมที่บริเวณหน้า ก.ล.ต. นี้ ก.ล.ต.รีบออก “ข่าว ก.ล.ต.” ว่าจะเลื่อนการพิจารณาออกไปจนกว่าจะมีการออกกฎหมายกระทรวงสาธารณสุขเรียบร้อยแล้ว

คณะผู้คัดค้านมีหนังสือขอให้ ก.ล.ต. ยืนยันเป็นมติ ซึ่งมีผลทางกฎหมายมากกว่า “ข่าว ก.ล.ต.” ปรากฏว่า ก.ล.ต. ก็ไม่ยืนยันสักที ปล่อยให้เวลาผ่านไปมากกว่า ๑ เดือน ต่อมาเราทราบว่า ก.ล.ต. จะแอบเอาเรื่องน้ำเมาเข้าพิจารณาอนุมัติ เมื่อ ๑๖ มกราคมที่ผ่านมา เราไม่ทราบจะหันไปพึ่งใคร เพราะได้ติดต่อผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมืองมาหมดแล้ว จึงมีความจำเป็นต้องชุมนุมที่นั่นในวันนั้น

การชุมนุมก่อให้เกิดความยุ่งยากอย่างมากแก่สถานทูตสหรัฐฯ, สำนักตำรวจแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ก.ล.ต. ต้นเหตุ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ก.ล.ต. จึงมีเอกสารยืนยันมติตามที่ขอร้องไปแล้วเดือนเศษ ซึ่งจะแอบนำเรื่องเข้าพิจารณาอีกไม่ได้ต่อไปแล้ว จนกว่าจะออกกฎหมายสาธารณสุข (ซึ่งใช้เวลาไม่ต่ำกว่า ๒ ปี)

รัฐบาลคงเกรงว่าจะเกิดความวุ่นวายอันเนื่องจากการชุมนุมครั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นายพินิจ จารุสมบัติ) จึงเดินทางมาพบผู้แทนผู้คัดค้านเมื่อค่ำวันที่ ๒๒ ม.ค. หาทางออกอีกวิธีหนึ่งคือการออกกฎกระทรวงควบคุมน้ำเมา เช่น ห้ามโฆษณาเบียร์เหล้าผ่านสื่อทุกชนิด ทุกรูปแบบตลอด ๒๔ ชั่วโมง เป็นต้น โดยเสนอมาตรการควบคุมการดื่มน้ำเมาเข้าสู่การประชุม ค.ร.ม. วันนี้ (๒๔ ม.ค.) ค.ร.ม. ได้อนุมัติหลักการ พร้อมมอบให้กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงที่เกี่ยวข้องไปกำหนดแนวทางที่เหมาะสม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้มีหนังสือเป็นหลักฐานยืนยันกับคณะเราว่าจะ

ดำเนินการออกกฎกระทรวงภายใน ๔๕ วันนับจากวันนี้

ผู้แทนคณะผู้คัดค้านได้ประชุมกัน มีความเห็นว่า ตลอดเวลา ๘ คืน ๙ วันที่เรามาปักหลักชุมนุมพักค้างอยู่ที่นี่ได้ผลอย่างเห็นเด่นชัดว่าสังคมได้ประโยชน์ดังนี้คือ

๑. ก.ล.ต. จะแอบนำเรื่อง “น้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์” เข้าประชุมอีกไม่ได้ จนกว่าจะมีการออกกฎหมายกระทรวงสาธารณสุขเสียก่อน (นับแต่นี้ต่อไปอีก ๒ ปีเป็นอย่างน้อย) เราไม่ต้องคอยระแวงระวังว่า ก.ล.ต. จะแอบพิจารณาเหมือนที่แล้งๆมา

๒. ภายใน ๔๕ วันนับแต่นี้จะมีกฎกระทรวงออกมาควบคุมการขาย, การดื่ม น้ำเมาอย่างเคร่งครัด ซึ่งสามารถหยุดยั้งการขายกิจการน้ำเมาอย่างได้ผลยิ่ง

ได้ผลมากกว่าที่เราต้องการหลายเท่า

คณะกรรมการคัดค้านจึงลงมติเป็นเอกฉันท์ว่า (นับจากวันนี้ไปประมาณ ๔๕ วัน) กระทรวงสาธารณสุขจะต้องออกกฎกระทรวงควบคุมการขาย การดื่ม การโฆษณา น้ำเมาและ ก.ล.ต. ต้องทำตามกฎหมายไม่เอาน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ หากไม่เป็นไปตามนี้ **เราจะชุมนุมเป็นครั้งสุดท้าย พบกันที่วันจันทร์ที่ ๑๓ มีนาคม** ครับ

คณะกรรมการคัดค้านขอขอบพระคุณสมาชิกกองทัพธรรมของทุกศาสนาทุกคน ที่คัดค้านมาครบ ๑ ปี กับ ๑ วัน จนถึงวันนี้ และช่วยกันคัดค้านต่อไปจนกว่าเราจะประสบผลสำเร็จอย่างสมบูรณ์ ขอยุติการชุมนุมมหาฤกษ์ บัดนี้

★ คณะผู้คัดค้านเบียร์-เหล้า
เข้าตลาดหลักทรัพย์

สธ.เตรียมออกกฎหมาย ห้ามสื่อโฆษณาเหล้าทุกชนิด ๒๔ ชั่วโมง

คณะกรรมการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เตรียมบังคับใช้กฎหมายห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดในสื่อทุกแขนงตลอด ๒๔ ชั่วโมง ตั้งคณะอนุกรรมการปรับแก้บูรณาการกฎหมายโฆษณา ๓ ฉบับเป็นกฎกระทรวง คาดอีก ๓๐-๔๕ วันประกาศใช้ ผลวิจัยล่าสุดพบว่าประเทศที่มีการห้ามโฆษณาเหล้าสามารถลดนักดื่มลง ๑๖% ลดอุบัติเหตุได้ ๒๓%

เข้าวันนี้ (๑๖ มกราคม ๒๕๕๙) ที่โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ กทม. **นายพินิจ จารุสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข** เปิดการประชุมคณะกรรมการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ(คบอช.) เพื่อพิจารณามาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ และร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยในการประชุมวันนี้ คณะกรรมการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ได้เตรียมวางมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปี ๒๕๕๙ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

นายพินิจกล่าวว่า มาตรการระยะสั้นมี ๒ แนวทาง คือการเตรียมออกกฎหมาย ห้ามโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทางวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อต่างๆอย่างสิ้นเชิง หรือแนวทางที่ ๒ อาจใช้วิธีจำกัดการโฆษณาเพิ่มเติม โดยลดเวลาอนุญาตให้โฆษณาเหล้าทางวิทยุ โทรทัศน์จากเดิม ตั้งแต่ ๒๒.๐๐-๐๕.๐๐ น. รวม ๗ ชั่วโมง แต่เวลาโฆษณาใหม่นี้จะลด

เหลือเพียง ๓ ชม.
ตั้งแต่ ๐๒.๐๐-
๐๕.๐๐ น. และ
จะ มีการ ตัด
ข้อความโฆษณา
แอบแฝงที่บริษัท
สุรามักใช้เล็งย่นำ
มาโฆษณาใหม่แฝง
ในลักษณะต่างๆ
ซึ่งมาตรการนี้จะ

ช่วยลดการตีมูลค่าได้อีกทางหนึ่ง

โดยที่ประชุมเลือกแนวทางที่ ๑ คือ
ห้ามโฆษณาเครื่องดื่มน้ำที่มีส่วนผสมแอลกอฮอล์
ผ่านสื่อทุกรูปแบบตลอด ๒๔ ชั่วโมง และจะ
แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดทำราย
ละเอียด ๑ ชุด ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เช่น สำนักงานกฤษฎีกา ฝ่ายกฎหมาย ให้
พิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการโฆษณา
แอลกอฮอล์ ๓ ฉบับ ทั้งประกาศของ
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา(อย.) กฎ
กระทรวงของสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค(สคบ.)
และประกาศของกรมประชาสัมพันธ์ เพื่อจัดทำ
เป็นกฎกระทรวงหรือเป็นคำสั่ง เสนอเข้าที่
ประชุม คบอช. โดยเร็วที่สุด ไม่ต้องผ่านที่ประชุม
คณะรัฐมนตรี คาดว่าจะใช้เวลาไม่เกิน ๓๐-๔๕
วัน และในการประชุมครั้งต่อไปจะเชิญ
ตัวแทนผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วน
ร่วมแก้ไขเพื่อให้เกิดความโปร่งใส และใช้มติเป็น
เสียงส่วนใหญ่เพื่อให้ทุกฝ่ายยอมรับในกฎกติกา
เพราะผลกระทบจากแอลกอฮอล์ เป็นพิษต่อ
สังคมต้องช่วยกันทำลาย

เนื่องจากการศึกษาขององค์การ
อนามัยโลกพบว่า การห้ามโฆษณาเหล้ามีผลต่อ

นักดื่มหน้าใหม่
โดยปริมาณการดื่ม
แอลกอฮอล์ใน
กลุ่มประเทศที่มี
การห้ามโฆษณา
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์
น้อยกว่ากลุ่มที่ไม่
มีการห้าม หรือ
จำกัดการโฆษณาถึง
๑๖ % และที่

สำคัญคือ อัตราการตายจากอุบัติเหตุจราจร ใน
กลุ่มประเทศที่มีการห้ามการโฆษณาเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ต่ำกว่าประเทศที่ไม่มีการห้ามหรือ
จำกัดการโฆษณาถึง ๒๓ %

นายพินิจกล่าวต่อว่า สำหรับมาตรการ
ระยะยาว จะผลักดันพระราชบัญญัติควบคุม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งขณะนี้ยังเป็นร่าง
กฎหมายอยู่ มีสาระสำคัญทั้งเรื่องการควบคุม
ผลิตและนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การออกใบอนุญาต
ขายและการจำกัดพื้นที่ในการดื่มเครื่องดื่ม
จะไม่ให้ออกใบอนุญาตขายและดื่มแอลกอฮอล์ใน
สถานที่ ๑๐ ประเภท ได้แก่ วัดและศาสนสถาน
สถานพยาบาล ร้านขายยา สโมสรเยาวชน
สถานศึกษา ยานพาหนะขนส่งมวลชน บัมพ์น้ำมัน
ร้านค้าที่เปิดบริการทั้งวันหรือเกินกว่า ๑๖ ชั่วโมง
สวนสาธารณะและทางสาธารณะ โดยเฉพาะ
ห้ามขายในหอพัก และห้ามดื่มในขณะขับขี่ยาน
พาหนะทุกชนิด

นอกจากนี้ ยังห้ามขายเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบเอ็ดปี
ซึ่งเดิมห้ามขายเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี หรือผู้ที่
ยังอยู่ในอาการมึนเมา จนแสดงพฤติกรรมวุ่นวาย

ห้ามขายเหล้าเบียร์โดยเครื่องอัตโนมัติ การเร่ขาย การแจกแถม หรือแจกจ่ายรางวัล การควบคุม การโฆษณาทางสื่อต่างๆทั้งนี้ คาดว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้จะแล้วเสร็จภายในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ และใช้เวลาในการทำประชาพิจารณ์กับประชาชน และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทั่วประเทศอีกประมาณ ๒ เดือน ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการกฤษฎีกา รัฐสภา และประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อให้มีผลบังคับใช้ต่อไป นายพินิจกล่าว

นายพินิจกล่าวต่ออีกว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดโรคต่างๆมากกว่า ๖๐ กลุ่มโรค และเป็นสาเหตุการบาดเจ็บ การเจ็บป่วย การตาย และพิการมากเป็นอันดับ ๒ รองจากโรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุจราจรมีมูลค่าสูงถึงปีละหนึ่งแสนล้านบาท รวมทั้งสร้างความสูญเสียทางเศรษฐกิจปีละประมาณ ๕ แสนล้านบาท

ผลสำรวจล่าสุดพบว่า คนไทยมีแนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปี ๒๕๔๖

เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๓๒ เกือบ ๓ เท่าตัว เหลือดื่มคนละ ๕๘ ลิตรต่อปี ขณะที่ในปี ๒๕๓๒ ดื่มเฉลี่ยคนละ ๒๐.๒ ลิตรต่อปี จนทำให้สถิติการดื่มของคนไทยสูงเป็นอันดับ ๕ ของโลก และที่น่าเป็นห่วงมากที่สุดคือ การดื่มของกลุ่มวัยรุ่นชายวัย ๑๑-๑๙ ปี พบว่าดื่มประมาณ ๑.๐๖ ล้านคน หรือประมาณ ๒๑ % ของประชากรในกลุ่มอายุนี้ ส่วนวัยรุ่นหญิงวัย ๑๕-๑๙ ปี ดื่มเพิ่มขึ้นเกือบ ๖ เท่า

ทั้งนี้ในการดำเนินการควบคุมลดปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะมีการจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการควบคุม ลด และเลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากขณะนี้งบประมาณในการดำเนินการไม่เพียงพอ และเพื่อความคล่องตัวในการดำเนินงานมากขึ้น เช่น อาจใช้ ๒ % ของภาษีสรรพสามิตสุรา หรือใช้ ๕-๑๐ % ของงบประมาณสำนักงานกองทุนสร้างเสริมสุขภาพ หรือ สสส. นายพินิจกล่าว

(จากข่าวเพื่อสื่อมวลชน สำนักงานสารนิเทศ และประชาสัมพันธ์ กระทรวงสาธารณสุข มกราคม ๔/๑-๒ ๑๖ ม.ค. ๔๙)

วันรวมพล คนรักแผ่นดิน

ทชุก ! เหล้า เข้าตลาดฯ ชาคิเจริญ

ในราตรีของวันอาทิตย์ที่ ๑๕ มกราคม '๔๙ ลมหนาวหอบหิ้วข่าวมาแว่วผ่านหู
“เราต้องไปคัดค้านเบียร์-เหล้าเข้าตลาดหลักทรัพย์กันพรุ่งนี้ละ” เป็นถ้อยคำที่ไม่มีใครปรารถนา
เอาชะเลยสำหรับสัมมาสิกขา เสมือนมรสุมโถมกระหน่ำเข้ามาอย่างจังโดยไม่ทันตั้งตัว
“หา! พรุ่งนี้หรือ นั่นมันเป็นวันหยุดเรานะ”
“แล้วใครจะรับผิดชอบเนี่ย มีชดเชยรีเปลา”
ข้อความหลากหลายประโยคแหวกว่ายหาคำตอบอยู่กลางหัวใจ
เมื่อฟ้าลิขิต ให้เราต้องมาพบกันที่สวนลุมพินี เหล้าข้าน้อยก็ต้องยอมปฏิบัติตามโดยปราศจาก
ข้อแม้ เรามาพร้อมเพรียงกัน ณ สวนลุมพินี เวลาประมาณ ๑๓.๐๐ น. จากนั้นเคลื่อนขบวนทัพมา

เป็นคลื่นพลังมวลชนร่วม ๗,๐๐๐ คน กล่าวคือมีสมาชิกกองทัพธรรมของ ทุกๆศาสนา ไม่ว่าจะเป็นพุทธ คริสต์ อิสลาม ฮินดู ซิกข์ มายังหน้า ก.ล.ต.(คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์) ท่ามกลางเสียง โห่ร้อง และวีรชายแห่งความมั่งคั่งมั่ง ใจของแถบตรงแดงขาวน้ำเงิน ที่ กำลังโบกฟลิวปลิวไสวอยู่อย่าง อิศระเสรีอันเป็นเครื่องหมายแสดงเจตนารมณ์ประกาศก้องว่า

“ไทยจะเป็นไท ไม่เป็นทาสใคร และจะไม่ยอมให้ช่างพยศระหายนเงิน ซึ่งเป็นเครื่องมือของอำนาจ ทุนนิยมมาบดขยี้ เหยียบย่ำ ชาติไทยอันเป็นที่รัก และหวงแหนเหนือสิ่งอื่นใดเป็นอันขาด”

“คนมาเยอะขนาดนี้ เขาคงไม่เมินเฉย ดันทุรังเอาเข้าตลาดหลักทรัพย์อีกหรือกนะ” ความหวังที่พวยพุ่ง ออกมาอย่างแรงกล้าดุจสายน้ำเชี่ยวกราก ด้วยกำลังใจอันประเพณีคำมีได้ ที่หลังไหล มาจากผู้คนที่ชุมนุมกันอยู่มากมาย...ตราบดีไทยไม่สิ้นคนดี มีรีจะสิ้นชาติ! ฉันมันใจอย่างนั้น

ลุกๆ นั่งๆ ยั่วๆ ผลาญพลังงานไปตามประสาวัยรุ่นไฟแรง จนเวลาล่วงเลยไปกว่า ๖ ชั่วโมง เพื่อรอคอยนาที่แห่งความตื่นเต้นระทึกใจ อันจะนำมาซึ่งความชื่นมื่นยินดีไปทั่วหล้า หรือจะ สลดหดหู่ ร้อนระอุดุจถ่านแดงโดนถ้ำกลบแผ่ซ่านไปทั่วอาณาประชาราษฎร์ ก็มีอาจจะทราบเกล้า.....

เสียงพิธีกรภาคเวทีร้องป่าวประกาศให้จงสนทนที่ใจยิ่งนัก “เราชนะแล้ว เขาเอาไประดม ทุนที่สิงคโปร์แล้ว และนายกิตติรัตน์ ณ ระนอง ก็ลาออกเป็นที่เรียบร้อยแล้วด้วย เอ้า!พวกเรา กลับบ้านได้” ลื่นเสียงพิธีกรหนุ่มมาดเข้ม ความโกลาหลก็เกิดขึ้นกลางฝูงชนที่กำลังพยายามกระเสือก กระสนจะก้าว...ร้อยก้าว พันก้าว หมื่นก้าว ที่เบียดเสียดและมีเป้าหมายไปกันคนละทิศละทาง ช่าง สูดแสนจะวุ่นวาย

ขณะนั้นเอง ฉันซึ่ง กำลังงงเป็นไก่ตาแตก ตก ตะลึงอารมณ์ค้างในท่าทางไม่ สมประดี พลันก็มีสิ่งหนึ่งแล่น ขึ้นมาปลายประสาทการรับรู้ “เอ!ใช่หรือ เขาประกาศผิดรี เปลา ก็ไหนว่าเป็นศึกครั้งทุบ หม้อข้าวหม้อแกงให้เห็นดำ เห็นแดงกันงละ(ครั้งสุดท้ายที่ สำคัญ เป็นจุดแตกหัก) ไฉนจึงชนะอะไรง่ายตาย

ขนาดนี้” “ไม่หอรกมั้ง ไยมารฤจะปล่อยให้เงิน ๕๐,๐๐๐ ล้านหลุดลอยไปเล่า เพียงแค่เพราะคนไม่
ก็พันคนอย่างพวกเรานะเธอ...ไม่ใช่วิสัยกรรม...”

นางสังหรณ์ผนวกเข้ากับความไม่ชอบมาพากล รวมถึงสีหน้าคุณลุงจำลองที่วิ่งกระโจนขึ้น
เวทีย่างตื่นตระหนก เป็นเหตุผลสอดร้อยมาลาให้ฉันรู้ในทันทีเลยว่า.....“**เขาโกหกเรามากแล้วครับ
เราบอกแล้วไงว่าใครจะลาออก หรือจะเอาไประดมทุนที่ไหน เราไม่เกี่ยว ขออย่างเดียวคือ ขอให้ก.ล.ต.
ทำตามกฎหมายปี’๓๕ และปี’๔๓ ว่าด้วยการไม่นำธุรกิจซึ่งไม่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม
เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์”**

แม้กระนั้นลุงก็มีอาจรังผีเข้าคนจำนวนมากไว้ได้
เพราะบ้างก็ไม่รู้ บ้างก็หลงกลวงของฝ่ายตรงข้าม ที่แอบ
แฝงมาบอกให้พวกเรากลับและไขว่เขว เพื่อสลายการชุมนุม
และบ้างก็พอใจกับผลเพียงแค่นั้น “**ผมจะนอนที่นี่ นอนมัน
บนถนนนี่แหละ ยังไงก็ต้องให้รู้ตัวรู้แดงให้ได้ ถ้าขึ้นให้เรามา
คอยระแวงระวังว่าคุณจะเอาเข้าเมื่อไหร่อีก เราก็เหนื่อยตายนะสิ
ไม่เป็นทำอะไรกันเลย”** ลุงวัย ๗๐ พูดด้วยน้ำเสียงสิ้นเครื่อง
สีหน้าเจือความวิตกเล็กน้อย ทว่าเป็นเสียงที่ทรงอำนาจพุดรั้งใจชาวอโศกไว้ได้อยู่หมัด นึกไม่ถึงเลย
อย่างนี้ต้องมอบเหรียญนักรบผู้หาญกล้าไว้เทียมทานให้ซะแล้ว

สถานการณ์เริ่มคับขัน ถนนวิฑูพลอดคน ต่างกับเมื่อชั่วโง่ง
ที่แล้วโดยสิ้นเชิง หากสมรมุมิร้างนักรบ แล้วชัยชนะจะแสวงหาจากหนใด
“ไม่ได้ๆ เราต้องอยู่เป็นเพื่อนลุง นอนกินนอน ใครไม่เอา เราเอาเอง”
เลือดนักสู้ของพ่อถูกสูบฉีดขึ้นมาเมื่อใดฉันไม่รู้ แต่ที่รู้คือ **หากหนุ่มสาว
ไม่สู้เพื่อตนเอง ก็คงต้องอายคนแก่ที่สู้เพื่อเรามาโดยตลอด**

บรรยากาศบนทางเท้าหน้าก.ล.ต.ดูวังเวงยังไงชอบกล เสียง
ยุงตัวโตๆกระพือปีกแข่งกันบินล่าเหยื่ออันโอชะชวนให้หลับตาไม่ลงตลอดคืน
แต่ก็ยังอุ่นใจพอได้ชมตาหลับบ้าง เพราะมีผู้ใหญ่หนุนนอนขนบข้าง **โดยเฉพาะลุงจำลอง
ซึ่งอดีตเป็นถึงผู้ว่าฯ กทม. ราชวัลเมกไซไซคนแรกและคนเดียวของไทย อดีตรองนายก อนิจจา!**

กลับต้องมานั่งพักรวีให้เด็กน้อยตาดำๆ และนอนข้างถนนเยี่ยงหมาหมา

ไม่ใช่สิ้นใจไม่ตอกหรือกนะ หากแต่เป็นเพราะหนึ่งดูตายกับการกระทำ อันเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวของคนกลุ่มหนึ่งไม่ได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออย่างมากมายมหาดกาลแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ จึงออกมาต่อสู้เพื่อลูกหลาน ยืนกรานแทนเสียงประชาชนกว่าแสนที่เคยร่วมลงนามเสนอร่างกฎหมาย ห้ามธุรกิจนำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ ทว่าไม่เป็นผลแต่อย่างใด รวมทั้งนายทัพนายกกองนាយตำรวจซึ่งคอยรักษาความปลอดภัยให้ตลอดรัศมีกาลนั้น ทำให้เด็กข้างถนนวันแรกอย่างเราวางใจนอนหลับได้โดยไม่หวาดระแวงอะไรมากนัก

แม้จะนอนข้างถนน แต่ก็ต้องขอยืนยันว่า เป็นการนอนข้างถนนที่ไม่ว่าเหวเหมือนเด็กพเนจรแต่อย่างใด ซ้ำยังอบอุ่นมากด้วย (ไม่ใช่เพราะพื้นถนนร้อนระอุขึ้นมาละ) หากสิ่งที่ทำให้แอบอ้าวจนคว้านอกหูก็เห็นจะเป็น **“ไอ้หมาข้างถนน ไม่มีที่จะนอนกันรึยัง?”** จากปากคนระแวกนั้นนี่สิ มันช่างเจ็บใจนัก.....

ประมวลเหตุการณ์

ในช่วง “ปฏิบัติการหยั่งพระธรณกลางใจเมือง” (๓๖-๒๔ ม.ค. ๕๓)

-“เขาไปกันหมดแล้ว จะอยู่หาพระแสงอะไรกันอีก”

-“ไหนบอกไม่กินเหล้า ไยต้องมาเดือดร้อนด้วยละ” (เนื้อไม้ได้กิน หนึ่งไม้ได้รองนั่ง เอากระตูกมาแขวนคอ แต่เราก็เต็มใจหนักคอวันนี้ เพื่อลูกหลานวันหน้าไม่หนักหน้อย)

-บริษัทไทยเบฟเวอเรจมีบริษัทในเครือถึง ๔๗ บริษัท จำแนกเป็นโรงเหล้า ๑๘ โรง การตลาด ๑๔ บริษัท การขาย ๕ บริษัท และกิจการต่อเนื่อง ๑๐ บริษัท นอกจากนี้ยังมีตัวแทนจำหน่ายทั่วประเทศอีก ๑๐๙ แห่ง

-เจ้าของบริษัทน้ำเมารวยมากถึงขนาดที่ว่า จำสมบัติของตนเองไม่ได้ ชื่อที่ดินซึ่งตนเคยซื้อเป็นของตนเองแล้วอีกครั้งด้วยความลืม (ใช้นะสิ...ใครจะจำไหวละ)

-รถเปิดกระจกอวยพรให้เราว่า “บ้า” (บ้าก็บ้าสิวะ บ้าดีนี่น่ากลัวอะไร ไม่ได้บ้าเงินซักหน่อย)

-“หมาข้างถนน” (ที่กอบกู้ชวานทองคืนมา)

-“มหาเตะข้างเข้าปากแล้ว” (ผิดถนัด มหาแล้ว เนื้อข้างแจกจ่ายคน ๖๓ ล้าน ต่างหาก)

-นักเรียนสัมมาสิกขาตามแม่ไปเบิกเงินธนาคาร กลีกรไทยหลังที่ชุมนุม โดนกันตัวห้ามเข้า จ๋อย!เลย (สงสัยกลัวชุดม้อห้อมคักดีสิทธิ์ของเรา)

-นักเรียนสัมมาสิกขาเดินเล่นในสวนลุมพินีโดนอึดคำถามประชิดตัว“....แต่งตัวอย่างนี้

เขาจ้งมาใช้มัย? ได้ค่าตัวเท่าไรล่ะ? แล้วไม่เรียนหนังสือกันหรือ?...”

-เจ้าของรถคันโก้หรู ลงมากระหน่ำด่าตาแก่ข้างถนน ซึ่งหวังเป็นพลเมืองดีช่วยจรรยาจร โบกธง หลังปิดถนนไป ๔ เลน

-DMC นำโดย**คุณกำพล นุ่มนวล** ร่วมตีแผ่ความจริงไปทั่วโลกด้วยจานดาวแห่ ๓ ดวง ครอบคลุมทั้งทวีปยุโรป อเมริกา และ แอฟริกา (สื่อไทยโดนปิดปากเงียบ ไม่มีใครมาเหลียวแล ก็ไม่เป็นไร เราประกาศก้องไปทั่วโลกให้ได้ประจักษ์)

-ฝ่ายค้านเผยเข้าข้างรัฐบาล “ดันธุรกิจน้ำเมาเข้าตลาดหุ้นให้จงได้” (ที่เรื่องอื่นทำเป็นตาหลับประรด สะเทอรรู้ว่าค้านรัฐบาลให้ได้ที่เรื่องง่าย ๆ กลับหลับตานอนขี้เซา”

-ศึกครั้งนี้ใหญ่หลวงนัก พลังมวลชนเท่านั้นที่จะทาน

อำนาจผู้มีอิทธิพลของประเทศได้

-ศุกร์ที่ ๒๐ ผู้ชุมนุมร่วมสรวลเสเฮฮา พร้อมรับฟังคำตอบครั้งแรกของ ก.ล.ต. หลังยื่นข้อเสนองานไปหลายครั้ง ผลคือ ก.ล.ต.ขอชะลอการนำบริษัทน้ำเมาเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ออกไปก่อน จนกว่ากฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะออกมา

-แต่เมื่อไม่ตอบมาให้ชัดเจนว่า “บริษัทน้ำเมาเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไม่ได้ เนื่องจากธุรกิจหลักไม่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม” ดังนั้นเราก็ต้องยืนหยัดยืนยันกันต่อไป

-อภิปรายกระชากอารมณ์สุดเหวี่ยง น้ำตาหยดตึง “จูเลียส ซีซาร์ แม่ทัพหนุ่มโรมันฉีกกฎหมายกรุงโรม โทมัสซัมฝิงลูบิคอนหลังที่นครล่องหล่นนั้นใด ก.ล.ต.ร่างกฎหมายด้วยมือ แต่กลับล้มมันด้วยเท้า เพียงแค่ว่าอำนาจเงินฉันนั้น” ช่างทำร้ายใจคนไทยเหลือเกิน

-น้องอ่องเด็กน้อยวัย ๕ ขวบ ถอดใจ รำคาญผู้ใหญ่ “ทำไมไม่จบเสียที?”

-**คุณเต๋ตดวง** เจ้าของสถิติร้องเพลงตลอด ๒๔ ชั่วโมงลง ginnest book ให้เกียรติมาร้องเพลง **“ลูกขี้เมา”** ซาบซึ้งสุดขีด จนมะมุสลิมผู้เป็นแม่ที่มีลูกขี้เมากระโจนขึ้นไปสะอื้นไห้บนเวที ด้วยยอดสะเทือนใจไม่ไหว **“หยิบเหล้าริน เหมือนกินน้ำตาแม่ ต่อแต่นี้แม่ไม่มีลูกขี้เมา หากลูกเก็บน้ำตาแม่ คงได้เต็มขวด เหล้า ถ้าลูกไม่เมา แม่คงไม่ต้องร้องไห้”**

-วงดนตรีนานาชาติอิสลาม **“เบบี อารเบีย”** บุกเวทีเล่นเอา **“ขรวาส”** วง back up ของเรารู้หน้าไม่ตืดเลย

-๒๒ ม.ค.'๔๙

พลังมดกระตูกทางข้าง ก.ล.ต.สะดุ้ง รุมช.สธ.มาเจรจากับผู้ชุมนุม

-๒๔ ม.ค.'๔๙

กรม.พร้อมด้วยแกนนำผู้

ชุมนุมร่วมประชุมวิสาหมัญ ว่าด้วยข้อตกลงในการนำธุรกิจน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ เป็นเวลานานกว่า ๕ ชั่วโมง ผลคือผู้ตัดสินสุดท้าย **รมช.สธ. จะออกกฎกระทรวงควบคุมการขาย การดื่ม การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายใน ๔๕ วันนับจากวันนี้ และก.ล.ต.ต้องยุติไปก่อน จนกว่ากฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะออก** ซึ่งก็กินเวลานานอย่างน้อย ๒ ปี

-การชุมนุมยุติ ร่วมกันเก็บของกลับบ้านในวันที่ ๒๔ ม.ค. หลังแกนนำกลุ่มผู้ชุมนุมขึ้นไปแถลงการณ์บนเวทิดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้น

-ผลที่คาดหวังในนิสิต คือการได้นำเอาวัฒนธรรม คุณธรรมอันดีงามไปผูกตลอดอยู่กลางใจเมือง

-“อีกฟากหนึ่งของถนน” เป็นชื่อเรื่องงานเขียนของนักเขียนผู้หนึ่ง ที่สนใจวิถีชีวิตชาวกองทัพธรรม เขาจะเอาไปเขียน

-๑๐ ปีที่ผ่านมาการคัดค้านหน้าตึกดีทแฮมเกิดขึ้นเป็นประจำ และเป็นเรื่องปกติที่หัวหน้ายามตึกต้องจ้างคนมาทำความสะอาดหน้าตึก หลังการชุมนุมยุติทุกครั้ง มีเพียงครั้งนี้ครั้งเดียวเท่านั้นที่ไม่ต้อง เขาทิ้งมากในความเป็นสมาชิกกองทัพธรรม หัวหน้ายามกล่าว

-ประสิทธิภาพของคนที่ได้กล่อมเกลากิเลสมาเป็นคุณค่าที่ไม่มีใครเทียม เพราะเป็นหลักสูตรของพระพุทธเจ้า

-“อยู่ดีไม่ว่าดี หาเวทีให้เราแสดง” ตอนแรกนี่ถือว่าเป็นตัวแสดงประกอบกลับเป็นตัวแสดงจริงเสียนี้

๘ คืน ๙ วัน บนถนนวิหุที่เรได้อยู่ร่วมกันด้วยความบังเอิญ ด้วยปัจจัยที่กำหนดให้มันเป็นไปได้ คือประสบการณ์อันล้ำค่าหาที่ไหนไม่ได้อีกแล้ว แม้เงินร้อยล้านพันล้านก็ซื้อไม่ได้

ความสามัคคี คือพลัง มีความขัดแย้งอันพอเหมาะ

๒๘ ม.ค. ๕๙

❖ ลาติดปีก

หลักการ ดูหนังดูละคร

ที่ทุกสถานบันเทิงต้องดู

ชื่อเรื่อง หนังสือละครที่สอนเรา
(อยู่กับก๋ง)
ชื่อผู้ดู โจ้แก้ว อโศกตระกูล

๑. เกิดอาริยาญาณ(เห็นทุกข์)

-เห็นทุกข์อะไรบ้างจากหนังเรื่องนี้

เห็นทุกข์การมีครอบครัว การมีลูกและการทำมาหากิน เห็นทุกข์ในการต้องจากบ้านเกิดที่เราเคยอยู่ตั้งแต่เด็ก จากพ่อจากแม่พรากจากสิ่งที่รักและสิ่งที่เคยสนใจ

-แล้วสาเหตุของทุกข์นั้นมาจากอะไร

เช่นในหนัง ครอบครัวของปลัด วันแต่งงานพูดว่า “ผมรักคุณคนเดียวตลอดชีวิตนี้” แต่แล้วอยู่มาไม่นาน ไปแอบมีเมียและลูกใหม่ ความทุกข์และความเจ็บปวดของผู้หญิง อะไรจะเท่ากับคนรักนอกใจเรา

๒. ทำการปฏิบัติ(สู้กับผัสสะ)

-ดูความรัก, รัชยา, รุนแรง, เสรี ฯลฯ มีวิธีทำจิตใจพิจารณาสู้กับกิเลสนั้นๆอย่างไร

จากเศร้าของครอบครัวปลัด ที่ทะเลาะกันต่อหน้าลูกชาย ทำให้ลูกชายของปลัดนอนกลางคืนร้องไห้คนเดียว เมียปลัดแอบมาดูลูกร้องไห้ ก็ออกมาร้องไห้คนเดียวเหมือนกัน ฉากนี้ทำให้จิตใจมีความเกิดสังสารลูกของตัวเอง เขาคร่ำร้องไห้อย่างนี้ ดูหนังก็ย้อนอดีตตัวเองไปด้วย แล้วได้แก้ไขจิตของเราว่า เรื่องของอดีตก็ผ่านไปแล้ว เดียวนี้ทุกอย่างก็ดีขึ้นหมดแล้ว เปลี่ยนจิตได้ขณะดูหนัง

๓. อัปเดตพลังกุศล(ซาบซึ้งในคุณความดี)

-ประทับใจตามตหรือแฉดตๆอะไรบ้าง

ประทับใจอากังมาก เพราะว่ามีคุณธรรมอยู่ในตัวอากัง คำพูดทุกคำเป็นธรรมะตลอด ใครมาปรึกษากับอากังทุกครั้ง ประทับใจอากังอีกอย่างคือ การประหยัดมัถน้อยสันโดษจริงๆ เจียมเนื้อเจียมตัวมาก เป็นผู้ใหญ่ที่น่าศรัทธามาก

ประทับใจครอบครัวอากีเยว มีความกตัญญูกับม้าม้าของเขามาก ทั้งๆที่ม้าม้าของอากีเยวดูแบบคนจีน ลีลาแรงๆอยู่เสมอ

-มีสำนวนตๆ หรือคำตอะไรไว้จดจำ

มีคำตของอากีเยวพูดกับอากัง “หยกโตขึ้นถ้าหากดีครึ่งหนึ่งของก๋งก็พอแล้ว อากังตอบว่า โตขึ้นหยกต้องดีกว่าอากังไม่ใช่เท่าอากัง”

“สิ่งที่เราเห็นอาจไม่ใช่ของจริงเสมอไป”

“ปากคนร้ายยิ่งกว่าด้ามปืน”

คำตม อดีตที่มันเจ็บปวด ก็ไม่ต้องไปจำ

๔. ฝึกฝนโลกวิทู เพิ่มพหูสูต(รู้เท่าทันโลกกว้าง)

-ได้เรียนรู้โลกรู้สังคมตรงไหนบ้าง

หนังเรื่องนี้ดูแล้ว “ความดีมีคุณธรรม” แบบอากัง ก็ยังหาได้จิตใจของคนมากมายทีเดียว เป็นคนที่เป็นที่รักของคนในหมู่บ้านในสังคม เพราะตัวเสียสละและมีเมตตาช่วยเหลือผู้อื่น เป็นที่ปรึกษาของคนที่มีความทุกข์ ซึ่งคนประทับใจยิ่งกว่าว่าตฤฎายนอก เช่น เงินทองใช้หมดก็จบ แต่ถ้าช่วยแก้เรื่องของจิตใจนั้น พอประทับใจแล้วไม่รู้ลืมเลย

ตอน.....

สุขภาวะทางจิตของ “คนจนมหัศจรรย์” ในยุค “เศรษฐกิจพอเพียง” ที่สังคมยังเมิน

ธันวาคม ๒๕๔๘

**พระบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ที่พระราชทานแต่พสกนิกรข้าราชการและปวงชนชาวไทย
เมื่อวันที่ ๔ ธ.ค. ๒๕๔๘ มีบางส่วนที่ตรัสถึง“เศรษฐกิจพอเพียง”
ดังนี้ “ถ้ารองนายกรัฐมนตรีไม่ทำ
เพราะเคยชิน
กับเศรษฐกิจที่ต้องใช้เงินมาก ไม่ใช่เศรษฐกิจพอเพียง
ไม่พอเพียง นายกรัฐมนตรี นายภาและคุณหญิงอาจให้
เพื่อนนายภา รองนายกรัฐมนตรี ต่าง ๆ ทำเศรษฐกิจพอเพียงนิดหน่อย
จะทำให้อีก ๔๐ ปีประเทศชาติไปได้”**

“ถ้าทุกคนเลื่อมใสว่าจะต้องพอเพียง ก็ปฏิบัติเถิด เพราะถ้าปฏิบัติเศรษฐกิจพอเพียง
มันใช้ได้จริง ไปได้จริง”

“จะทำอะไร ก็ขอให้แต่ละคนมีความสำเร็จพอสมควร เศรษฐกิจพอเพียง ถ้าไม่
พอเพียงไปไม่ได้ แต่ถ้าพอเพียงสามารถนำพาประเทศไปได้ดี ขอให้ทุกคนประสบความสำเร็จ
พอเพียงเพื่อให้บ้านเมืองบรรลุความสำเร็จที่แท้จริง ไม่รู้ละ คนที่รับพรก็รับไป คนที่ไม่รับพร
ก็คิดในใจ ขอบใจที่ท่านทั้งหลายมาให้พร เรายอมรับของท่าน”

ข้อความข้างต้นนี้คัดลอกจากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ วันจันทร์ที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๘
ปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๔๖๗๕ (๔๖๗๓)

หลังภาวะเศรษฐกิจฟองสบู่แตกของไทย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงตรัสถึง
เศรษฐกิจพอเพียง เป็นเวลาหลายปีแล้ว วันนี้พระองค์ก็ยังคงทรงตรัสถึง ขณะที่คณะรัฐบาล
นักวิชาการ สื่อมวลชน นักคิดนักเขียนในสังคม ครูบาอาจารย์ต่างๆ ล้วนชื่นชมเชยสรรเสริญ
แต่จะมีสักกี่คนที่ปฏิบัติตนเยี่ยงนั้น ยังไม่มีการทำวิจัยไว้

ถ้ามองจากการโฆษณา และการบริโภคโดยรวมที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ รวมถึงแผนการ
กระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐ ไม่ว่าจะเป็โครงการใหญ่ๆ เป็นพันหมื่นแสนล้าน(Mega Project)
การชักชวนบริษัทน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ จะได้ดึงดูดนักลงทุนจากต่างชาติเข้ามาลงทุน เพื่อ
การเติบโตขยายกิจการของธุรกิจน้ำเมาไทย ให้แข่งขันกับต่างชาติได้ เป็นการมองไปที่เม็ดเงินเป็น
สำคัญ โดยไม่คำนึงศีลธรรมของทุกศาสนา ไม่คำนึงผลเสียทางสุขภาพและจิตใจ รวมไปถึง
ไม่คำนึงผลเสียทางสังคม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาอุบัติเหตุ ที่เกิดขึ้นตามมา

สิ่งต่างๆเหล่านี้ ทำให้พอจะประเมินได้ว่า สังคมไทยยังไม่ได้หันมำเอา“เศรษฐกิจพอ
เพียง”มาปฏิบัติใช้กับชีวิตจริงๆ ยังเป็นเพียงแค่คำยกย่องเชิดชูเท่านั้น ไม่ต่างจากศาสนิกที่ปากก็
ชื่นชมคำสั่งสอนของพระศาสดา แต่วิถีชีวิตจริงๆเขาไม่ได้ปฏิบัติอะไรเลยกับคำสั่งสอนเหล่านั้น

โยมสำลีอุปัฏฐากผู้ลาลับ

๗ ธ.ค.๒๕๔๘ ที่ปฐมมโศก มีพิธีเทศน์และสวดหน้าศพโยมสำลี วิจิตรโสภณ ซึ่งปฏิบัติธรรมอยู่ที่ปฐมมโศกมานาน ตั้งแต่ยุคแรกๆ โยมสำลีเป็นคนใจบุญ ถ้าใครไปงานมหาปวารณาที่ปฐมมโศก จะเห็นสิ่งขมาทอนกองใหญ่ ที่ได้จัดเตรียมไว้ให้ทุกพุทธสถานและสังฆสถาน ทั้งครอบครัวมีศรัทธาต่อชาวอโศก ลูกบางคนก็ปฏิบัติธรรมตาม และมีจิตใจเป็นบุญกุศลในการทำงานไม่น้อยไปกว่าแม่เลย ครั้งที่พ่อท่านและหมู่สมณะสิกขมาตุถูกตัวแทนเถรสมาคมกล่าวหาดำเนินคดีครอบครัวโยมสำลีก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้ใช้หลักทรัพย์ประกันตัวพ่อท่านและหมู่สมณะสิกขมาตุออกมาจากการจองจำ ลูกๆบางคนก็ยังคงสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ทำบุญอยู่อย่างสม่ำเสมอ ซื่อผลไม่มาส่งให้บ้าง เอาผ้ามาช่วยงานต่างๆบ้าง บริจาคเงินช่วยกิจนั้นกิจนี้อยู่เรื่อยๆ แม้จะมีประสบปัญหาชีวิตเรื่องการเงิน ถูกโกง เป็นหนี้เป็นสิน แต่ก็ยังมีจิตใจทำบุญอยู่อย่างสม่ำเสมอ

ประมาณ ๘ ปีที่ผ่านมา โยมสำลีประสบกับโรคร้ายร้าย เป็นมะเร็งที่อวัยวะต่างๆ ที่ไหลปลาร้า ที่ตับ ได้ทำการรักษากับแพทย์แผนปัจจุบันและการแพทย์อื่นๆ จนเสียชีวิตในที่สุด

เนื่องจากลูกๆก็มีจิตใจที่เป็นบุญกุศล อีกทั้งมีหน้าที่ตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดราชบุรี (ส.จ.) ถึง ๒ คน ทำให้คนมาร่วมงานเป็นจำนวนมาก พวงหรีดสารพัดนานารายล้อมเต็มศาลาปฐมมโศก อีกทั้งเจ้าภาพลูกๆขอตั้งโต๊ะหมู่บูชาและกระถางธูป(ไม่มีเทียน)บ้างตามจารีตทั่วไป

บันทึกจาก...ปัจฉิมวาระ

การปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้า นั้น จะต้องได้ถึงจิต หมายความว่า จิตจะต้องได้รับมรรคผล แล้วมันจะแสดงออกปรากฏได้ ทางกาย ทางวจี อันมีจิตเป็นประธาน.... ..เช่น ศิลข้อที่ ๑ ไม่ฆ่าสัตว์ ถ้าคนที่ปฏิบัติไม่มีมรรคผลจริง จะเห็นได้ว่าจิตจะไม่เกิดเมตตากรุณา เมื่อไม่เกิดเมตตากรุณา พฤติกรรมอื่นๆ ก็จะพ้อง จะส่อ ส่อให้เห็นเลยว่ามันไม่เป็นเมตตา

แม้ชาวโศกจะไม่เคยทำ เพราะมันผิดเพี้ยนไปจากธรรมเนียมของพุทธ เพราะพุทธเป็นอเทวนิยม การบูชาด้วยรูปเทียมนั้นเป็นยัญพิธีของอัคคียัญ ที่เป็นของเทวนิยม ผิดมหาศีลของพระพุทธเจ้าที่ใช้ไฟเป็นสื่อในการบูชา แต่พอท่านก็อนุโลมให้ได้ เวลาเทศน์ก็อธิบายให้ฟังว่ามันยังเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องตามหลักของพุทธ

เมื่อทราบข่าวพ่อท่านก็เดินทางไปเทศน์หน้าศพ ให้ลูกๆ และแขกเหรื่อที่มาร่วมงานในวันแรกนี้ได้ฟัง เนื่องจากวันอื่นๆ ไม่สามารถมาร่วมได้

จากบางส่วนของพ่อท่านได้กล่าวถึงโยมลำลี “ในฐานะที่โยมลำลีเป็นคนเก่าคนแก่ เป็นนักปฏิบัติธรรมผู้ที่ศรัทธาเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาอย่างจริงจัง ผลที่ปรากฏก็พิสูจน์ได้ว่าเป็นคนที่ได้ผลในการปฏิบัติธรรม คือพูดซัดๆ ก็คือบรรลุธรรมไปในส่วนหนึ่งนั่นเอง เพราะว่าเป็นผู้ที่ปฏิบัติศีลปฏิบัติธรรมจริง มีสัมมาทิฐิและสัมมาปฏิบัติจึงมีผลของการปฏิบัติธรรมตามธรรม

ธรรมะของพระพุทธเจ้านี้ก็มีทางปฏิบัติอันเดียวแหละ คือ สมาธิ ปัญญา หรือจรรยา ๑๕ เป็นคนมีศีล ซึ่งเกิดจากไตรสิกขา ก็คือศีลสิกขา จิตสิกขา ปัญญาสิกขา และ**การปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้านั้น จะต้องได้ถึงจิต** หมายความว่า จิตจะต้องได้รับมรรคผล แล้วมันจะแสดงออกปรากฏได้ ทางกาย ทางวจี อันมีจิตเป็นประธาน ซึ่งในจิตเองนี้ อานยาก อ่านไม่ออกง่ายๆ รอก แต่ถ้าเชื่อว่าผู้ที่มีจิตที่ดีจริง จิตที่มีศีลจริง จิตที่มีสมาธิจริง มีปัญญาจริง มีวิมุตติจริง หรือว่าจิตที่มีมรรคผลจริง ก็จะเห็นได้โดยทางกาย ทางวจี เราจะดูว่าคนมีศีลหรือไม่ เราดูได้ทางกาย ทางวจี และ**ผู้ใดที่มีมรรคผลจริง จิตได้บรรลุแล้วก็จะแสดงออกมาให้เห็นได้ในทางกาย ทางวจี เหมือนกัน แต่จะต่างกับผู้ที่ไม่บรรลุจริงอย่างมีนัยสำคัญ**

คือ ต่างกันตรงที่ถ้าเชื่อว่า ผู้ที่มีศีล เช่นศีลข้อที่ ๑ ไม่ฆ่าสัตว์ ถ้าคนที่ปฏิบัติไม่มีมรรคผลจริง จะเห็นได้ว่าจิตจะไม่เกิดเมตตากรุณา เมื่อไม่เกิดเมตตากรุณา พฤติกรรมอื่นๆ ก็จะพ้อง จะส่อ ส่อให้เห็นเลยว่ามันไม่เป็นเมตตา มันจะเป็นคนที่มีโทสมูลในระดับใดก็แล้วแต่

เพราะฉะนั้นถ้าผู้ใดสามารถทำได้จริงแล้ว จะเห็นได้ ยิ่งอยู่ด้วยกันนานๆ จะมีขณะที่ไม่ได้ระมัดระวังตัว ไม่ได้ตั้งอกตั้งใจสำรวมก็ตาม ถ้าคนที่มีมรรคผลแล้ว แม้เปลोटัวไม่ได้ตั้งสติ ก็จะไม่ละเมิดศีล จะเห็นได้เป็นความ “ปกติ” (ศีล) ธรรมดาของผู้นั้น จะเห็นพฤติกรรมที่เขาเคยละเมิดศีลมาก่อนที่จะปฏิบัติธรรม แต่เมื่อบรรลุแล้วเขาจะไม่ละเมิดศีลนั้นอีกแล้ว เขามีเมตตาในศีลข้อ ๑ ละโทสะระดับหนึ่งได้จริงสำหรับโสดาบัน สูงขึ้นก็ลดได้มากขึ้น ถ้าศีลข้อ ๒ ก็ลดโลกได้จริง เคยขี้โกงก็ไม่โกง เคยทุจริตก็ไม่ทำอีก เคยเห็นแก่ได้ก็จะเห็นว่าเป็นคนไม่เหมือนเก่าแล้วจริง เพราะเป็นคนที่ “ศีลอันเป็นมรรคผล” จริงแล้ว

โยมลำลีนี้เห็นได้ชัด คีล ๕ ชัด อยู่กันนานมาเป็นสิบๆปี หลายสิบปี นะ...บริสุทธิ์
จะตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ จะมีสติหรือไม่สติ ไม่ละเมิดในคีล ๕ แต่ถ้าคนที่กดข่ม คนที่ฝัน คนที่ยัง
ไม่บรรลุนี่นะ จิตมันไม่ถึงผลจริง ก็จะไม่ละเมิด ผลออกก็ทำผิด ลับหลังคนก็ทำผิด แต่คนที่บรรล
แล้ว ไม่ผิดหรอก “คีล ๕” นี้เป็น“โสดาปัตตียังคะ”ของความเป็นอาริยะ เป็นองค์ธรรมของโสดาบัน

คีล ๘ เป็นองค์ธรรมของสกิทาคามี คีล ๑๐ เป็นองค์ธรรมของอนาคามี เพราะงั้น
โยมลำลีจึงมีมรรคผลอย่างพอสมควร ก็พากเพียรปฏิบัติแม้จะป่วยเจ็บ ยิ่งเห็นชัดในการป่วยเจ็บ
เพราะมีธรรมะจึงอยู่ได้ถึงปานนี้ เป็นมะเร็ง ๘ ปีกว่าจะตาย คิดดูซิ เป็นที่โหดร้าย เป็นที่ทับ
อยู่ถึง ๘ ปี คนส่วนมากเป็นขนาดนี้ตายก่อน ๘ ปีแล้ว ถ้าไม่มีธรรมะ ไม่มีความปล่อยวางได้
ไม่เหลือหรอก ต่อให้ร้ายกว่านี้ เป็นมะเร็งนี้ ตายมามากแล้ว เวลาไปจริงๆ ก็ลูๆ เลาให้ฟังว่า
ตอนจะไปก็..สงบ ปล่อยวางได้ ไม่ดิ้นรน ไม่ทรมันทรมานอะไรเลย สงบดี ...นี่เป็นเรื่องของธรรมะ
ที่คุ้มครองคน จนกระทั่งถึงวันตาย”

วิจัยสุภาพะทางจิตวิญญาณ

๘ ธ.ค. ๒๕๔๘ ที่สันติอโศก ผศ.พงศ์เทพ สุธีรฤทธิ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบ
สุขภาพภาคใต้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้มาขอสัมภาษณ์เพื่อท่านเพิ่มเติม จากที่ได้เคยมา
สัมภาษณ์ไปแล้ว เนื่องจาก ผศ.พงศ์เทพ ได้ส่งแบบสอบถามความเห็น ที่ได้สรุปจากความเห็น
ของผู้รู้ทั้งหมด ๑๗ ท่านรวมทั้งพ่อกับท่านด้วย มาให้พ่อกับท่านช่วยตรวจสอบ และแสดงความเห็นใน
ประเด็นต่างๆที่ผู้รู้ท่านอื่นๆได้แสดงไว้ เพื่อจะได้นำความเห็นของทั้งหมด ๑๘ ท่าน รวมทั้งพ่อกับท่าน
ด้วย ไปสรุปเป็นรายงานงานวิจัย โดยทำเป็นตารางให้ตอบ ว่า เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย ลงไป
ในตารางที่ทำมา ซึ่งพ่อกับท่านเห็นว่าถ้าจะตอบว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยท่านนั้นไม่ได้ เพราะหลาย
อย่างที่ท่านผู้รู้ทั้งหลาย ๑๗ ท่านนั้นได้แสดงไว้ ศาสนาพุทธไม่ได้เป็นอย่างนั้นเลย จะสรุปความเชิง

คณิตศาสตร์ คือ ให้ค่าเป็นตัวเลข แล้วเอามาแบ่งค่า ว่า ที่เป็นทวินิยมก็เป็นพุทธด้วย เพียงแต่มีค่าต่ำ-กลาง-สูงเท่านั้นไม่ได้ เพราะความเห็นของท่าน ผู้รู้ส่วนใหญ่ที่ไปสัมภาษณ์มานั้นยังมีทิวัจฉีเป็นทวินิยมอยู่ ความเห็นที่เป็นทวินิยมไม่ใช่พุทธ จึงให้ค่าว่า เป็นพุทธต่ำเท่านั้น-กลางเท่านั้น ไม่ได้ เพราะที่จริงยังไม่ใช่พุทธเลย เท่ากับมีค่าเป็นศูนย์ ดังนั้นถ้าจะตอบไปว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยตามค่าของผู้วิจัยประเมินรวมๆด้วยอัตโนมัตินั้นของผู้วิจัย จึงยังใช้ไม่ได้ หากพ่อก่อนตอบตามตารางที่ผู้วิจัยทำมา ก็เท่ากับพ่อก่อนร่วมตัดลึกรวมไปกับผู้รู้ ๑๘ ท่าน ซึ่งหนึ่งในนั้นมีพ่อก่อนอยู่ด้วย มันจะทำให้เข้าใจศาสนาพุทธคลาดเคลื่อนไป ทำให้ ผศ. พงศ์เทพ ต้องมาสนทนาสัมภาษณ์พ่อก่อนอีกครั้งในวันนี้

พ่อก่อนกล่าวทำความเข้าใจก่อนเป็นเบื้องต้นว่า “เรื่องของสุขภาวะทางจิตวิญญาณนี้ อาตมาก็ยังไม่เข้าใจเหมือนกันว่า ในบริบทไทยนี้คุณเชิดชอบเขตกินความไปถึงไหน ที่นี้คำว่าสุขภาวะนี้ ในศาสนาพุทธเราไม่น่าไม่ใช่“สุขภาวะ”ที่โลกเขาเข้าใจและยึดถือกัน ที่โลกหรือโลกียะเขาเข้าใจนี้ มันเป็นสุขภาวะที่บำเรอกิเลสสามัญ ไม่ว่าศาสนาไหนๆในโลก เขาก็ยังอยู่ในโลกีย์ล้วนโลกียวิสัย เป็นแต่เพียงว่าเขาพยายามที่จะมีคุณงามความดี แต่เขายัง“เสพสุขโลกียะ”อยู่นั้นแหละ แม้จะปฏิบัติจิตจนเป็นฌาน หรือเป็น“นิโรธในฌานแบบทั่วไป” ก็เสพสุขใน“รูปภาพ-อรูปรภาพ” คือเป็นรสโลกียสุข ยังไม่ใช่“สัมมาฌานหรือสัมมานิโรธ” เป็นสภาพเสพสมสุขสมในการสมใจใน“กามภาพ-รูปภาพ-อรูปรภาพ” ซึ่งก็เป็นสุขภาวะทั้งนั้น แม้ทางด้านปรัชญาทุกศาสนาที่พยายามที่จะไม่เสพสมใจ ไม่บำเรอใจ ไม่บำเรอจิตวิญญาณ คำว่าไม่บำเรอจิตวิญญาณนี้แหละ คือการทำให้จิตวิญญาณของตนเองไม่ดิ้นรน เรียกว่าจะทำให้ตนไม่มีตัณหา วิธีการของแต่ละศาสนาก็พยายามที่จะ...หาวิธีที่จะมาระงับจิต อาการทางจิตให้มันไม่...อยาก ให้มันไม่ต้องการ แต่ก็เป็นการระงับอย่างไม่สิ้นภพจบชาติเหมือนศาสนาพุทธ”

ผศ.พงศ์เทพ : อย่างที่เรียนพ่อก่อนตั้งแต่ตอนแรกนี่นะครับเพราะว่า เออ...คำว่าสุขภาพนี้ ถ้าแปลเป็นว่าสุขภาวะ และสุขภาวะนี้มีกาย จิต สังคมจิตวิญญาณ นะครับ ที่นี้เขาก็บอกว่า สุขภาพจิตนี้เป็นเรื่องของพวกบ้า พวกเครียดพวกอะไรนี่ เป็นสุขภาพจิตทางการแพทย์ ที่นี้พอจะใช้คำว่าสุขภาพจิตในเชิงของจิตใจ จิตที่ตั้งงมอะไรต่างๆนี้ ก็เลยไปใช้คำว่าจิตวิทยา ซึ่งมันก็มีข้อโต้แย้งกันว่าใช้แทนกันได้ไหม อะไรนี่นะครับ

พ่อก่อน : ที่จริง จิต หรือวิญญาณ เป็นคำชิมโนนึม จะว่า คำว่าจิต คำว่าวิญญาณ จะควบคำว่ามี โควบคำว่ามี ส คำว่าอะไรเออะเออะ ตั้งมากตั้งมายในภาษาบาลี จริงๆมันมีความแตกต่างกันในแนวลึก ซึ่งปฏิบัติธรรมไปลึกๆ สูงๆ แล้วก็แยกออก จะเข้าใจ แต่ไม่มีปัญหาสำหรับการศึกษาในขั้นต้น ไม่มีปัญหาในการปฏิบัติศึกษาด้วย

ผศ.พงศ์เทพ : ที่นี้มันก็มีคำถามมาอีก สุขภาวะทางจิตวิญญาณนี้ กับสุขภาวะทางจิตนี้ มันแตกต่างกันอย่างไร

พ่อก่อน : ไม่แตกต่างกัน ที่อาตมาอธิบายไปเมื่อกี้ก็เป็นสุข สุขอย่างโลกๆ ซึ่งยังบำเรอจิตสำหรับ“สุขภาวะ”ที่ถูกต้องทางพุทธธรรมนั้น แบ่งโลกียสุข กับโลกุตระสุขไว้ชัด และพุทธไม่ได้สอนให้บำเรอ“สุขภาวะ”ในแบบโลกียสุข เพราะมันบำเรอตัณหาที่อยู่ในจิตทั้งนั้น ตัณหาก็คือ

สิ่งที่อยู่ในจิต เพราะฉะนั้นไปบำเรอตัณหา มันก็อ้วน ตัณหาก็กินหาขึ้น จึงเรียกว่าปุถุชน ปุถุแปลว่าอ้วน แปลว่าหนา แปลว่าโต ซึ่งปุถุชนทุกคนในโลกนี้ก็เลสโตตลอดเวลา คนสุขกิเลสก็โต คนทุกข์ กิเลสก็โต กิเลสโตทั้งขึ้นทั้งลงนี่เรียกว่าปุถุชน เพราะมันถึงหาวิธีไม่ให้กิเลสมันโต ซึ่งศาสนาพุทธมีวิธีการที่จะทำให้กิเลสไม่โตได้ ผู้ทำได้เรียกว่าอาริยชน นี่คือ ศาสนาพุทธ

พศ.พงศ์เทพ : ผมไปถามผู้ทรงคุณวุฒิ ๑๘ ท่านนี่นะครับ ก็...มีความเห็นซึ่งอ่าหลากหลาย

พ่อก่าน : ถ้าเราแยกคำว่าสุขภาวะนี้ยังไม่ออก แล้วมาพูดรวมๆ ก็เพียงแต่อ้างภาษาเข้ามาเท่านั้นว่า หมายถึงความดีงาม เป็นสุขที่อยู่ในสภาพดีงาม มีความเอื้อเฟื้อ มีความเมตตา มี EQ อะไรต่างๆนานา สรุปง่าย ๆ มันไม่พอหรอก มันไม่ใช่คำตอบ มันเป็นภาษาปรัชญาไปเท่านั้นเอง เป็นความรู้ทั้งหลายนะ ไม่ใช่ถึงขั้นที่ว่าถ้าจะปฏิบัติให้จริงแล้ว จะเกิดผลได้ เพราะนั้น ถ้าเผื่อว่าเราไม่เข้าใจชัด แล้วแยกไม่ออกว่าสุขภาวะของคุณจะต้องการอย่างไรกันแน่ อตมาแบ่งเป็น ๓ สภาพ

๑. สภาพสุขปุถุชนธรรมดา ก็คือสุขที่มันบำเรอกิเลส นั่นก็เป็นสุขภาวะเน่นนอน ทางจิตวิญญาณเน่นนอน จิตของคุณสุข คุณสมใจในกามตัณหาคุณก็สุข ตีอกดีใจในภวตัณหาที่สมใจตามอุปทานของคุณ คุณก็สุข เป็น“โลภียะ”แท้ๆ สภาพที่ ๑ นี้...สุขภาวะแบบ“ปุถุชน”สามัญทั้งหลาย เป็น“สุขภาวะทางจิตวิญญาณ”แบบที่ ๑

๒. สภาพสุขแบบกัลยาณชน คือทำความดีก็เป็นสุข หรือระงับกิเลสได้อย่างที่ อตมาเคยอธิบายแล้วคือ แบบฤษีหนึ่งสมาธิ นั่งสะกดจิต ไม่ตามใจตัณหา หรือมีการปฏิบัติธรรม มีการสังวรสำรวมอะไรต่ออะไรบ้าง มีทั้งกดข่มด้วยตบะ มีทั้งทรมานตนเอง มีทั้งปฏิบัติแบบ“มีสติ”แล้วก็ทำการปล่อยวาง ซึ่งเป็นการปฏิบัติแบบ“สมณะลิมตา”บ้าง หรือถือศีลเคร่งครัดแต่

ยังไม่พ้นสี่ลัทธิพศุบาทาน แม้จะพ้นสี่ลัทธิพศุบาทานแต่ไม่พ้นสี่ลัทธิพศุบาทามาส ตามที่ทำกันอยู่ทั่วไป ซึ่งทั้งหมดยังเป็น“โลกียธรรม”นั้น ไม่เข้าชั้นโลกุตระ สภาพที่ ๒ นี้ก็เป็นสุขภาวะแบบ “กัลยาณชน” ก็เป็น“สุขภาวะทางจิตวิญญาณ”อีกแบบ แบบที่ ๒

๓. สภาพสุขแบบพุทธแท้ หรือแบบโลกุตระ หรือแบบอารยชน สองแบบนี้ก็เหมือนกัน แต่เป็นโลกียะแท้ๆ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นสุขมากสุขน้อย ดีมากดีน้อย ก็จัดแบ่งกันได้ และเขาก็แบ่งกันอยู่ แต่ไม่ใช่“สุขภาวะแบบพุทธหรือแบบโลกุตระ” ดังนั้น ถ้าใครไม่รู้จักรู้แจ้งรู้จริงใน“สุขภาวะแบบโลกุตระ” ซึ่งมันทั้ง“ทวนกระแสโลกียสุข” และมันทั้งเป็น“ปรมาตถธรรม” หากตอบกันด้วย“ตรรกะ” มันก็ไม่ได้ความจริง เพราะธรรมของพระพุทธเจ้าพระองค์ทรงยืนยันว่า ลึกซึ้ง คัมภีระ เห็นตามได้ยาก ทุทสา รู้ตามได้ยาก ทุรุโฆธา ที่สำคัญคือ คาคคเนเอาไม่ได้ หรือรู้ไม่ได้ด้วยตรรกะ อตักกาวจา ซึ่งรู้จักรู้แจ้งรู้จริงได้เฉพาะบัณฑิต บัณฑิตเวทนียา เพราะฉะนั้นถ้าไม่รู้จักรู้แจ้งรู้จริงสุขภาวะที่เป็นโลกุตระ มันก็ตอบคำถามพวกนี้ได้ไม่ตรง หรือไม่ครบ ยิ่งยืนยันว่า สุขภาวะตามแนวศาสนาพุทธก็ต้องมาเข้าใจอันนี้ซะก่อน เมื่อเข้าใจอันนี้แล้วจึงจะพูดกันชัดๆ ในสุขภาวะของจิตวิญญาณ

โลกุตระนี้ต้องรู้จักเลส ซึ่งท่านแบ่งขั้นตอนผู้ที่ลละกิเลสได้จริง เป็นโสดา สกิทา อนาคา อรหันต์อย่างนี้ **โสดาคือดับในระดับต่ำ** เรียกว่า **ดับอบาย** อบายมุขต่างๆก็เรียนรู้อยู่ เพราะเป็นโลก หรือภูมิขั้นต่ำสุด เป็นเบื้องต้น มันก็ต้องรู้ใจรู้จิตวิญญาณของเรา จิตของเราอยู่ในภูมิอบาย จิตวิญญาณของเราเราต้องเรียนรู้ มันยังหลงสุขอยู่กับอบายภูมิ-อบายมุข มันก็เป็นกิเลสจริง เมื่อจับอาการพวกนี้ได้แล้ว รู้ว่าเราไปติดไปยึดในอบายมุข ติดสุขไปหาสุขใหม่ กินเหล้าสุข เล่นการพนันสุข ในอบายมุข ๖ เป็นต้น ก็เอามาปฏิบัติแล้วอ่านจิตวิญญาณตัวเองนี้ไป จนกระทั่งสามารถลดกิเลสได้ถูกต้อง เรียกว่าจับทุกข์ สมุทัยได้ จับกิเลสถูกต้องได้ ดับกิเลสขั้นนี้ได้ กิเลสที่ติดเหล้านั้น มันตายไปจริงเลย ดับสนิทไม่เกิดอีก ก็เป็นนิพพานขั้นโสดาบัน ปิดอบาย เป็น **“สุขภาวะของจิตวิญญาณแบบโลกุตระ”** คือ **“ไม่ต้องสุขต้องทุกข์กับอบายภูมิ”** นั้นอีกแล้วจริง

ของพระพุทธเจ้านี้จับใจได้ แล้วฆ่าใจได้อย่างนามธรรมพวกนี้ เป็นวิทยาศาสตร์ทางจิต เพราะไม่ใช่คิดเอา มันมีเหตุ มันมีวิชา คือวิปัสสนาญาณ มีปีสสา-ปัสสี แปลว่า เห็น มีญาณ เห็นนามธรรม เพราะฉะนั้นผู้ปฏิบัติเห็นของจริง เห็นกิเลสที่เป็นนามธรรม กิเลสตัวหนึ่งในจิต แล้วเราก็ต่อสูจนเป็นฉาน นั่นก็คือสามารถรู้แล้วก็เฝ้ากำจัดมัน ตามดูตามเห็นมันเกิด แล้วเราก็สามารถดับมันได้ จนมันเป็นสุญ เป็นอนัตตา ไม่มีตัวตนในจิตวิญญาณเราอีก เพราะฆ่ามันตาย อย่างรู้แจ้งเห็นจริง มีนิโรธานุปัสสี ตามเห็นความดับนั้นๆในจิตวิญญาณจริงๆ มันดับได้จริงๆ สำเร็จ ผู้นั้นก็รู้จริงรู้แจ้งว่าตนเองปฏิบัติแล้วมันตายจริง ตายแล้วมันไม่มีพื้นไม่่วนเกิดอีกแล้ว มันถึงไม่ใช่โลกีย์ มันเป็นความสงบสุดท้าย เมื่อดับกิเลสตัณหาได้แล้ว สุข-ทุกข์ไม่มี อทุกข์มสุข หรืออุเบกขา ด้วยรูปฉาน ๔ หรือตรวจสอบด้วย“อรุป ๔”จนสัมบูรณ์จริง

พศ.พงศ์กพ : อย่างถ้าเราจะทำให้สุขภาวะปุถุชนนี้ ขยับขึ้นมาเป็นกัลยาณชน หรือเป็นโลกุตระนี้ มีวิธีการทำอย่างไรครับพ่อท่าน

พ่อท่าน : ก็...ทางปฏิบัติของพระพุทธเจ้าไง ศิล สมาธิ ปัญญา หรือโพธิปักขิยธรรม

ปฏิบัติมรรคองค์ ๘ ก็ทุกสูตรนะ ถ้าอธิบายได้ มันก็คืออันเดียวกันทั้งนั้น อธิบายตามระเบียบของการปฏิบัติเท่านั้นเอง การศึกษาสามเท่านั้น ไตรสิกขาทั้งหมดนั่นแหละ มรรคองค์ ๘ หรือโพธิปักขิยธรรม ๓๗ ก็เหมือนกันนั่นแหละ หรือจรรยา ๑๕ ก็เหมือนกัน ถ้าเข้าใจเป้าหมายของศาสนาพุทธจุดเดียวกันหมด ไม่ต่างกัน เป็นแต่เพียงอธิบายให้มันละเอียดลอบไปแต่ละอย่างๆ เพราะฉะนั้นพอเข้าใจถูกแล้ว ปฏิบัติถูกแล้ว มันก็จะไปถึงจิต เจตสิก รูป นิพพาน เป็นอภิธรรม หรือว่าเป็นตัวปรมาตมธรรมแน่นอนเลย ซึ่งจับ จิต เจตสิก รูป นิพพานต่างๆได้ จนกระทั่งสามารถทำนิพพานของอบาย ปิดอบาย ไม่ไปตกนรก ก็จะเห็นความดับ หรือความไม่เกิดอีกขั้นต้น ก็เลสตายสนิทจริง เพราะมันเป็นวิทยาศาสตร์ทางจิต มันทำลายตัวตนได้จริงๆ เหมือนกับหมอกกับแพทย์อะไรก็ พอจับเชื้อโรคได้แล้วก็ทำลายตัวมันเลย ดับที่ radical ตัวต้นเหตุซัดๆ

พศ.พงศ์เทพ : ครับ ก็...อ่าตอนที่ไปทบทวนผลการวิจัยอะไรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของสุขภาวะทางจิตวิญญาณนี้ ทางตะวันตกนั้นะฮะ เขามักจะบอกว่า นี่เป็นเรื่องที่เราได้เข้าถึงอ่า...พระเจ้า เรารู้ว่าความหมายของชีวิตคืออะไร ปฏิบัติมีเป้าหมายของชีวิต รู้ว่าเออ...ต้องมีความรัก ความเอื้ออาทรต่อกันนะครับ สามารถควบคุมอารมณ์ได้ อะไรอย่างงี้

พ่อท่าน : ใครๆก็เข้าใจ นั่นก็ฝึก ฝึกหลายๆ มันก็ได้ผล วิธีการอย่างนี้ก็เป็นจิตวิทยาสามัญ แต่เรียกเป็นการศึกษาจิตวิทยาเท่านั้น ไม่ใช่เรื่องศึกษาศาสนาที่จะเรียนอย่างพระพุทธรเจ้าไปดับกิเลสในจิต

พศ.พงศ์เทพ : ประเด็นแรกก็คือขณะนี้มันมีวิกฤตเรื่องทางจิตกับจิตวิญญาณ

พ่อท่าน : มันเหมือนกัน จริงๆแล้วมันไม่ต่างกัน คือคำว่าจิตนี่นะ จริงๆแล้วมันก็แปลว่าธาตุรู้ วิญญาณก็แปลว่าธาตุรู้ ที่นี้คำว่าวิญญาณที่เอามาใช้นี้เนี่ย ทุกวันนี้มี ๒ พวก พวกที่ไม่ได้ศึกษาธรรมะอะไรนัก ส่วนมากจะเข้าใจว่าวิญญาณคืออะไรอันหนึ่งที่อยู่ในร่างคน พอตายแล้ว ก็ออกจากร่าง ไปอยู่ไหนๆ ตามที่เขาจะมีอุปาทานกัน อย่างนี้เข้าใจไม่เรียกว่า“จิต” เขาเรียกกันว่า“วิญญาณ” ไซ้ใหม่ ส่วนผู้ที่ศึกษาธรรมะก็เข้าใจกันแค่ว่าใช้กันจริงๆไม่มากเลย อยู่ในภาวะปัจจุบัน ในภาวะที่ยังมีชีวิตคนเป็นๆ คำว่า“วิญญาณ” หนึ่งอยู่ในชั้น ๕ คือ รูป เวทนา สัญญา สังขาร **วิญญาณ** สองอยู่ในห้วง ๖ หรืออินทรีย์ ๖ เช่น **โสตวิญญาณ จักขุวิญญาณ** อะไรพวกนั้นนะ คือวิญญาณ ๖ เป็นธาตุรู้ที่เกิดจากทางหู ธาตุรู้ที่เกิดจากทางตา ธาตุรู้ที่เกิดจากจมูก ทางลิ้น ทางกาย ทางใจ อะไรงี้ก็เรียกว่าวิญญาณ เขาก็เข้าใจอยู่นั้น ถ้ายังไม่สัมมาทิฐิ และปฏิบัติจนเกิด“วิชา ๘” มีวิปัสสนาญาณเป็นวิชาที่ ๑ สามารถรู้จักรู้แจ้งรู้จริง“วิญญาณ” หรืออัตตาในจิตวิญญาณ ก็จะไม่รู้จัก“วิญญาณ”จริงๆ

กระนั้นก็ตาม ผู้ปฏิบัติหรือผู้ศึกษาก็มักจะเรียกธาตุรู้กันตามภาษาอภิธรรม ว่า **จิต** เจตสิก รูป นิพพาน จะปฏิบัติก็ให้รู้จิต เขาไม่เรียก**วิญญาณ** เขาจะเรียก“จิต”ทั้งนั้นเลย เขาจะใช้คำว่าจิต ว่าเจตสิก หรือไม่บางทีก็เรียกว่ามันอะไรอย่างนี้ ก็ไม่ค่อยเรียก“วิญญาณ”กันเท่านั้นเอง ยิ่งถ้าหลังตายไปแล้วเขาจะเรียกกันแต่ว่า “วิญญาณ” ตายไปแล้วเขาไม่เรียกจิต พอตายแล้วจะพูดว่า “จิต”ไปอยู่ที่นั่นที่นี้ เขาก็ไม่พูดกัน ไซ้ใหม่ เขาก็มักจะพูดว่า “วิญญาณ”ไปอยู่ที่นั่นที่นี้เลยทำให้หงาย ทำให้รู้สึกว้า จิตก็อย่างหนึ่ง วิญญาณก็อีกอย่างหนึ่ง มีอะไรกันคนละอย่าง

ซึ่งความจริงแล้วมันหมายถึงธาตุรู้ ถ้าเข้าใจแล้วก็ไม่จำเป็นต้องไปสืบสนอะไรมาก แต่เพียงมันเกิดกาละ อย่างอาตมาอธิบาย คุณก็อธิบายให้ฟังนี่ ก็คล้ายๆกันว่า ถ้าคุณจะหมายถึงภาษาอย่างนั้นะ ก็คล้ายกับว่าคุณกำกับว่า วิญญาณนี้หมายถึงกรอบของความหมายธาตุรู้ในลักษณะนี้นะ นี่คือวิญญาณ ถ้าธาตุรู้ในลักษณะนี้มีอิริยาบถจิตเจตสิก ถ้าจะกำหนดว่าจิตอย่างหนึ่ง เจตสิกอย่างหนึ่ง ที่จริงเจตสิกก็คือจิตนั่นแหละ พอมันมีอาการต่างๆ เราก็เรียกว่าเจตสิก ถ้ามันเป็นตัวชื่อหลักๆ ก็เป็นจิต จิตอย่างนั้น จิตอย่างนี้ เหมือนแบ่งไปเรียก คน เด็ก ผู้ใหญ่ หญิง ชาย หรือแม่แต่ แกว่งแขน ไกวขา หน้าใส ตาสวย อะไรยังงี้ ที่จริงมันก็คนทั้งหมดแหละ

พศ.วงศ์เทพ : จิตกับเจตสิกนี้ ต้องอยู่คู่กันเสมอ....

พ่อท่าน : อาการของจิตคือเจตสิก มันออกบทบาทเมื่อไรก็เรียกมันว่าเจตสิก

พศ.วงศ์เทพ : ใช่ไหมฮะ มันแยกจากกันไม่ได้เด็ดขาด

พ่อท่าน : ถ้ามันไม่เกิดอาการก็เรียกมันว่าอย่างนั้น มันก็อยู่กับที่ของมัน ลักษณะของมันก็เรียกตัวชื่อของมัน คล้ายๆกับว่า จิตนี่คือเป็นคำนาม เจตสิกเป็นคำกริยา คล้ายๆ อย่างนั้นนะ มันซ้อนกันหลายสถานะ

พศ.วงศ์เทพ : แล้วจิตกับกายนี้แยกกันต่างหากได้ไหมฮะ แยกกันเป็นส่วน

พ่อท่าน : อ้อ...ได้ กายก็ส่วนรูป ไม่ใช่ธาตุรู้ จิตคือส่วนธาตุรู้ แต่ว่าจิตนี้ออกไปนอกกายแล้วจะระบุไม่ได้ว่า ซ่อนหรือมีที่กำบังอยู่ที่ไหน จะสามารถอยู่ในที่ที่มีสัดส่วนกำหนดจำกัดเขตได้ก็แต่ในร่างของสัตว์หรือในร่างคนนี่เท่านั้นเรียกว่า

คูหาสยง ตายแล้วออกไปจะไม่มีที่กำบังจำกัดเป็นที่เฉพาะ เหมือนอยู่ในร่างกายได้ ถ้าไม่อยู่ในกายแล้วนี้ ไม่สามารถที่จะระบุได้ว่าจิตอยู่ในรูปร่างของอะไร มีกรอบมีขอบเขตสัดส่วนอย่างไร เพราะมันไม่มีรูปร่าง คือ อลวีรัง มันอยู่อย่างไม่มีขอบเขต คือ อนันตัง มันไปได้ไกลตลอด คือ ทูรังคมัง และอยู่เดี่ยวๆเดี่ยวๆไม่เกี่ยวกับใครเลย ไปเดี่ยวมาเดี่ยวคือ เอกจรัง อยู่ในที่ที่กำหนดได้เป็นที่เป็นทางเฉพาะในร่างของสัตว์เป็นๆ เช่น หมู หมา กาก ไก่ หรือคน นี่เท่านั้น คือ คูหาสยง

พศ.วงศ์เทพ : จิต

ที่มันล่องลอยนี้ไม่มีใช่ไหมฮะ

พ่อท่าน : มันไม่

ใช่สิ่งที่เป็นตัวตน มีรูปร่าง

เป็นแห่งเป็นก้อนแล้วก็ล่องลอย มันแสนจะอธิบายยาก คนไม่รู้จักความเป็นจิตวิญญาณ ก็เดาเอาว่า เมื่อออกจากร่างคนแล้วก็คงจะเป็น“รูปร่าง” มีสัดส่วนเหมือนยังกับที่มันเป็น“ตัวตนที่มีร่างกายคนร่างกายสัตว์” เมื่อตายลง ก็เดาว่า “จิตวิญญาณก็คงมีรูปร่างอย่างคนอย่างสัตว์” แล้วมันก็ล่องลอยไปมา เป็นตัวเป็นตน จิตวิญญาณไม่ใช่อย่างนั้น ที่จริงมันไม่มีสรีระตัวตนล่องลอยไปมาได้หรอก จิตหรือมโนนี้ พระพุทธเจ้าก็ตรัสแล้วมันไม่มีรูปร่าง อสรี่รังไร ไม่มีตัวตน อนัตตา ไม่มีสภาพที่จะตอบได้ว่าเป็นอย่างไร ไม่มีขอบเขตจำกัด อนันตัง พระพุทธเจ้าตรัสว่า วิญญาณง อนิทัสสัง อนันตัง สัพพโต ปภัง วิญญาณแปลว่า มันเป็นธาตุรู้ในตัวมันเองเท่านั้น อนิทัสสัง หมายความว่า วิญญาณนี้ใครๆก็รู้มันเห็นมันไม่ได้ง่ายๆเลย อนันตัง หมายความว่า ไม่มีกรอบ ไม่มีขอบเขต ไม่มีสัดส่วนจำกัดเลย จะกำหนดว่ามันเป็นตัวตนอยู่เฉพาะตรงนี้ อยู่ตรงถ้า อยู่ตรงห้อง อยู่ตรงอ่างกลมนั้น ไม่ได้เลย นอกจากอยู่ในร่างของสัตว์เป็นๆแล้ว มันไม่มีที่มีทางที่จำกัดสัดส่วนอย่างอยู่ในร่างกายของคนของสัตว์เป็นๆได้ มันเหมือนแสงสว่างนั้นแหละ คือ แผ่กระจายออกไปอยู่ทั่วไป จึงเรียกว่า สัพพโต ปภัง

พศ.พงศ์เทพ : กายกับจิต แยกกันคนละส่วน แต่ว่าจิตนี้ต้องอยู่ในกายเท่านั้น

พ่อท่าน : อยู่ในกายคนหรือสัตว์เป็นๆเท่านั้น ท่านเรียกว่ากุหาสัย จิตจะอยู่ในร่างกายของสัตว์โลกนี้ได้ แต่ออกจากร่างสัตว์หรือคนเป็นๆในโลกไปแล้วนี้ ตายลงเนี่ย จิต ออกจากร่างกายของสัตว์ของคนไปแล้ว ไม่มีรูปร่าง ไม่มีที่ซ่อนที่กำบังหรือกำหนดจำกัดสัดส่วนของมันได้ ไม่มีขอบเขต อนันตัง อนันตังแปลว่าไม่มีขอบเขตจำกัดสัดส่วนเป็นรูปเป็นร่าง สัพพโต ปภัง มันเหมือนแสงสว่าง มันกระจายไปทั่ว คุณบอกได้ไหมว่าแสงสว่างมันอยู่ตรงไหน มันมีรูปร่างอย่างไร ในที่มีมืดมันก็คือแสงไปไม่ได้เท่านั้นเอง แต่ถ้ามันไปได้ มันกระจายอยู่ทั่วไปหมดเลย แสงสว่างเนี่ย สัพพโต ปภัง หมายความว่าสว่างไปทั่ว จิตวิญญาณก็อย่างนั้น

พศ.พงศ์เทพ : ก็อย่างงั้น พอกายดับ จิตก็ดับด้วย

พ่อท่าน : ไม่ ไม่ดับ มันเป็นพลังงานที่ยากที่จะรู้ไง มันไม่ดับ มันดับไม่ได้

พศ.พงศ์เทพ : แล้วมันไปไหนครับ

พ่อท่าน : มันดับไม่ได้ คุณยังสลายตัวตนไม่ได้ มันก็อยู่ของมันในนั้นแหละ ตามวิบาก เมื่อคุณยังมีความเป็น“อัตตา” คือ ยังยึดเป็นตัวตนอยู่ คุณก็ยังเป็นยังมีอยู่ แต่เป็นอยู่อย่าง อนันตัง สัพพโต ปภัง หรืออย่างอสรี่รัง ทูรังคมัง เอกจรัง ingleton แต่เมื่อตายไปก็ไม่มีความสงสัยแล้ว

พศ.พงศ์เทพ : ก็อยู่กับกายที่ดับไปนั้นหรือฮะ

พ่อท่าน : มันอยู่กับร่างกายที่ไหนละ กายคุณเมื่อตายก็เน่าก็สลายอยู่ในโลกวัตถุนี้ ส่วนจิตวิญญาณก็กระจายอยู่ทั่วไป ไม่มีรูปร่าง แต่ก็เป็นที่ของใครของมัน ที่ขឹងใจว่าทุกวันนี้มันมี นรก มีสวรรค์ มันมีอะไรอยู่เป็นสถานที่ เป็นขอบเขตเป็นส่วน สเสร็จแล้วตายแล้วก็จะต้องมีตัวตนไปเข้าเขตแดนนรกตรงนี้ ขึ้นไปเข้าในเขตแดนสวรรค์ตรงโน้น มันไม่มี แต่จิตมันเป็นความรู้สึก เป็นอารมณ์ เป็นธาตุที่รับรู้ เอาอย่างนี้...คุณนอนหลับ คุณฝัน จะฝันร้าย ฝันดี ฝันขึ้นสวรรค์ หรือฝันลงนรก ก็ตาม อย่งไรก็อย่างนั้น ของใครของมัน ในขณะที่คุณนอนหลับ จิตของคุณเป็นอย่างนั้น คุณไม่ได้เกี่ยวข้องกับใครเลย ในมหาจักรวาลนี้ ไม่มีใครรู้ของคุณเลย

คุณฝันนะ ตายแล้วเหมือนอย่างนั้นแหละ ตายแล้วมันไม่มีแล้วกาย มันไม่มีรูปร่างขั้นแล้ว คนก็เดาเอาว่า เมื่อใครตายแล้ว จิตวิญญาณก็จะมีรูปร่างเหมือนกับที่ตนเคยมีขณะเป็นๆ มันไม่ใช่ มันไม่มีวัตถุดินน้ำลมไฟที่เคยอาศัยแล้ว มันไม่มีตา หู จมูก ลิ้น กาย เหมือนตอนเป็นๆ ที่จะออกมาใช้ร่างกายนี้อีกแล้ว มันก็จะอยู่เป็นจิตเท่านั้นเอง ตายแล้วมันก็อยู่ของมัน เหมือนกับคุณฝันแล้วก็คุณตาย จิตของคุณจะเป็นอารมณ์อย่างนั้น อยู่อย่างนั้นแหละ มันเป็นของมัน อยู่อย่างนั้น แต่จิตวิญญาณมันไม่กินเนื้อที่ มันไม่อยู่ที่ไหน อยู่ที่นี้ อยู่ที่ไหน มันไม่มีกาย บอกได้ เพราะฉะนั้นมันทุกข์ นรกมันก็ต้องตกอยู่ตรงนั้นแหละ มันก็ไม่เกี่ยวกับใคร นรกของใครนรกของมัน

พศ.วงศ์เทพ : แสดงว่า...เวลากายดับนี้จิตไม่ได้ดับไปด้วย

พ่อท่าน : ไม่ได้ดับ จนกว่าจะปรินิพพาน **“ปรินิพพาน”**นี้ต่างกับคำว่า**“นิพพาน”**นะ **“นิพพาน”**นั้นหมายความว่า**“กิเลสดับ”** เฉพาะ**“กิเลส”**เท่านั้นนะที่**“ดับ”**หรือตายสนิท พระอรหันต์นี่กิเลสในตัวท่านเท่านั้นดับหรือตายหมดสิ้น กิเลสไม่มีแล้ว**ตายแล้ว** แต่ท่านยัง**เป็น**อยู่ นะ คือยังมีชีวิต ยัง**เป็น**พระอรหันต์ ถึงแม้ท่านจะตายลง คือตาย..ร่างกายแตกตาย แต่ท่านยังไม่ยอม**“ดับสิ้นถึงขั้นปรินิพพาน”** ท่านก็ยังเป็นคนที่มี**“มีจิตบริสุทธิ์จากกิเลส”**ต่อไปอีกได้ และแม้จะตายไป ก็สามารถกลับมาเกิดเป็นคนต่ออีกได้ สิ่งสมบารมีสู่พุทธภูมิไปอีกนานแสนนาน พระอรหันต์ทั้งหลายคือผู้ที่**“กิเลส”**เท่านั้นในตัวท่านตายแล้วไม่เกิดอีก กิเลสตายแล้วตายเลย ซึ่งหมายถึง**“การตาย”หรือ“การดับสนิท”ของนามธรรมในจิตเท่านั้น** ไม่ใช่หมายถึงเรื่อง**“การตาย-การเกิด”ของร่างกายหรือของความเป็นชีวิตเลย**

ส่วน**“ปรินิพพาน”**นั้นคือ การตายหรือการดับหมดสิ้นทุกสิ่งอย่างไม่มีอะไรเหลือ และทุกอย่างก็สลายไปหมดเลย ตายแล้วไม่มีอะไรเหลืออีก จะมีเศษนั้นส่วนนั้นรูลีโตอะไรก็อยู่ตรงนั้น อยู่ตรงนี้ หรือว่าจะต้องเวียนวนกลับมาวัฏเวียนอีก ไม่มี สุนัขสนิทหมดทุกสิ่งอย่าง ผู้บรรลุนั้น พระอรหันต์แล้วทุกองค์มีสิทธิ์ที่จะ**ปรินิพพาน** ส่วนพระอรหันต์บางองค์ท่านจะ**ไม่ปรินิพพาน** ท่านจะมาเกิดสะสมบุญ มุ่งพุทธภูมิของท่าน ก็เรื่องของท่าน มันเป็นสิทธิ์ของท่าน

พศ.วงศ์เทพ : อย่างบางคนเขาบอกว่า เวลาว่างกายดับปุ๊บ จิตนี้ก็จะไปจุติกับสิ่งมีชีวิตอื่น

พ่อท่าน : ไปได้ จะไปจุติกับสิ่งมีชีวิตทันทีก็ได้ หรือแม้ไม่จุติกับชีวิตก็มีธาตุรู้ทันทีอยู่กับตัวตนของท่านนั้นแหละ ก็จะต้องรับทุกข์รับสุข คือตกนรก หรือขึ้นสวรรค์ ตามแต่วิบากของแต่ละคน จนกว่าจะมาปฏิสนธิกับร่างกายเกิดใหม่อีกที ก็จะมีชีวิตมีร่างกายตามวิบากของตนเอง อาจไปเกิดในร่างสัตว์เดรัจฉาน เกิดในร่างคน ก็แล้วแต่วิบาก

พศ.วงศ์เทพ : แล้วเวลากายกับจิตนี้ทำงานร่วมกันนี้ มีปัญญาเข้ามา...มา

พ่อท่าน : ปัญญาคือจิต กายนี้เป็นเพียงอุปกรณ์ให้แก่จิตทำงาน โดยเฉพาะสมอง สมองไม่ใช่ตัวจิต เดี่ยวนี้วิทยาศาสตร์ก็พอเข้าใจแล้ว สมองเป็นส่วนรูป จิตนั้นเป็นอีกต่างหาก ที่มาใช้สมอง สมองเป็นอุปกรณ์ เพราะฉะนั้นถ้าอุปกรณ์เสีย จิตก็ใช้ไม่ได้ ก็ทำงานไม่ได้ ก็จะแสดงออกอะไรออกมาจากจิตไม่ได้ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ความรับรู้หรือความรู้สึกต่างๆ ถ้า

สมองใช้ไม่ได้แล้ว จิตก็ทำงานไม่ได้ กายกรรม วชิกรรมก็ไม่มี เพราะจิตใช้สมองทำงานสิ่งไม่ได้

พศ.พงศ์เทพ : ทีนี้จิตนี้ต้องมีปัญญาพร้อมทุกครั้งไหมครับ

พ่อท่าน : ถ้าจะหมายความว่าปัญญาเป็นความเฉลียวฉลาด เมื่อคนผู้นั้นไม่เฉลียวฉลาดก็คือคนไม่มีปัญญา จะไปบอกว่า มีปัญญาทำงานร่วมด้วยทุกครั้งไหม ก็คนไม่มีปัญญาแล้วจิตจะฉลาดได้ไง แต่ปัญญาก็คือจิต เป็นแต่เพียงว่าฉลาดน้อย หรือฉลาดมาก ที่ทำงานอยู่ในจิต ฉลาดน้อยก็มี มากก็มี หรือว่าจะฉลาดโกงก็มี ฉลาดสร้างคุณธรรมก็มี ก็แล้วแต่ลักษณะของความฉลาดนั้นๆ ดังนั้น มันจะเป็นปัญญา หรือเป็นแคะ-แฉะซึ่งหมายถึงความฉลาดแกมโกงก็ต่างลักษณะไป จึงมีทั้งปัญญาลักษณะต่างๆ และมีทั้งระดับแห่งดีกรีของความฉลาดนั้นๆด้วย

พศ.พงศ์เทพ : อย่าง...อย่างบางท่านนี่บอกว่า จิตนี้เป็นปรมัตถ์

พ่อท่าน : ใช่.. จิตนี้เป็นปรมัตถ์ ปรมัตถ์นี้หมายความว่า...

พศ.พงศ์เทพ : คำว่าปรมัตถ์ กับปรมัตถ์ลัจจะนี่เหมือนกันไหมฮะ

พ่อท่าน : เออ...คำว่าปรมัตถ์แปลว่าประโยชน์อันสูงสุด หรือประโยชน์ที่สูงชั้นอาริยะลัจจะก็คือความจริง ทีนี้ปรมัตถ์ลัจจะก็คือความจริงที่หมายถึงความจริงชั้นสูงสุด-ชั้นอาริยะ เป็นความจริงที่จริงแท้ลึกซึ้งสูงชั้นรู้จักรู้แจ้งรู้จริงในความเป็นจิต เจตสิก รูป นิพพาน และกิเลส ตัณหา อุปาทาน ที่อยู่ในจิต ผู้เข้าถึงปรมัตถ์ก็คือผู้ทำให้ตนเข้าสู่ความสูงชั้นนั้นได้ จนที่สุดถึงนิพพาน คำว่าปรมัตถ์ จึงหมายถึงสิ่งที่เป็นประโยชน์สูงสุดในความจริงชั้นสูง เมื่อมีคำว่าลัจจะเติมเข้าไป ก็เห็นความจริงนั้นเข้าไปอีก ลัจจะ มันมี ๒ อย่าง สมมุติลัจจะ กับปรมัตถ์ลัจจะ สมมุติลัจจะก็คือ สิ่งที่คุณทั้งหลายต่างก็รู้ๆร่วมกันอยู่ทั่วไปและยึดถือว่าเป็นลัจจะหรือความจริงอันเป็นวิสัยโลกีย์สามัญ ซึ่งล้วนแต่ไม่เที่ยง-เป็นทุกข์-ไม่ใช่ตัวตนทั้งนั้น แม้ที่สุดคุณยึดถือว่ารูปร่างนามขันธ์ ๕ นี้เป็นของจริง มันก็ไม่ใช่ สุดท้ายอนัตตตามันไม่มีของจริงหรอก เาละ..ไม่ต้องถึงขั้นไร้อารมณ์กาย ตัวตนนี้จริงไม่จริง เอาแต่แค่คุณสมมุติว่านี่เป็นลาภ ยศ หรือว่าเป็นความอร่อย เป็นความสุข มันไม่มีจริงหรอก แต่มันเป็นอารมณ์ที่ได้ถูกหลอกมาว่า“จริง” เช่นคุณว่ามีสุขเมื่อได้ดื่มเหล้า ความจริงมันไม่มีสุขอะไรหรอก มันเป็นอุปาทาน เป็นความยึดถือว่าจริงของคุณเท่านั้น

มันไม่มีความเพลิดเพลิน มันไม่มีความอ้อรอยอะไรหรอก เหล้ามีรสอย่างไร เซลล์ประสาทของใครรับรู้รสนั้นๆ ทุกคนก็จะมีรสเป็นอย่ำนั้น แต่ผู้จะรู้สึก“สุข”เพราะเหล้า นั้น แต่ละคนไม่จริงเหมือนกัน บ้างสุข บ้างไม่สุข เอาเถอะ...สมมุติเรื่องเหล้าจะยาก ขอสมมุติเรื่องพริกก็แล้วกัน พริกนี้ถ้าคุณหรือใครๆแตะกับลิ้น มันก็มีรสอย่างงั้นนะ คือเผ็ด

พศ.พวงค์กพ : แต่ว่าเวลาเผ็ดนี้ เป็นการที่เราสมมุติบัญญัติเข้าไป

พอก่าน : เป็นธรรมชาติ ไม่ใช่บัญญัติ อันนั้นเป็นธรรมชาติ เผ็ดนี้เป็นธรรมชาติ

พศ.พวงค์กพ : แต่คำว่าเผ็ดนี้ หมายถึงเราบัญญัติกันเข้าไปใช่ไหมครับ

พอก่าน : ไม่ใช่ ความเผ็ดไม่มีใครบัญญัติ มันมีเป็นธรรมชาติ ทุกคนแตะพริกที่ลิ้นก็เผ็ดเหมือนกันทั้งนั้น แต่บัญญัติคือ สิ่งที่คนกำหนดลอกกันว่าอ้อรอย นี่เป็นบัญญัติ หรือไม่อ้อรอยก็บัญญัติ คนชอบก็มีอารมณ์อ้อรอย คนไม่ชอบก็มีอารมณ์ไม่อ้อรอย เพราะฉะนั้นเผ็ดกับอ้อรอยนี้ มันคนละอย่าง ประมัตถสัจจะนี้ คือการเรารู้ถึงความอ้อรอย ไม่อ้อรอย ที่เกิดในจิต จนรู้จักรู้แจ้งรู้จริงว่ามันไม่ใช่ความจริง มันไม่เที่ยง ถ้าใครติดยึดก็มีสุขมีทุกข์ แต่ๆมันไม่มีจริง ตัวตนของความอ้อรอยมันไม่มีจริง มันเป็นอารมณ์ที่คนบัญญัติกันขึ้นมาลอกลวงกันให้ทุกข์ต่างหาก

เพราะฉะนั้นใครล้างกิเลสทีไปติดไปยึดในรสพริก ชอบก็อ้อรอย ไม่ชอบก็พลัก ทั้งผลักทั้งดูดณะเป็นทุกข์เป็นสุขทั้งคู่ ถ้าผู้ใดเข้าใจสัจจะแล้วก็หัดละล้างกิเลส-ตัณหา-อุปาทานนี้ได้หมดเกลี้ยงจริง ไม่ติดไม่ยึด ไม่หลงไหลแล้ว ความอ้อรอยนั้นก็หายไป เป็นอนัตตา ไม่มีตัวตนของความอ้อรอยนั้นในจิตอีก จึงจะเป็นความจริงเป็นประมัตถสัจจะว่า ที่เคยหลงว่ามีนั้นมันไม่มีหรอก เพราะฉะนั้นคนในโลกทุกวันนี้ที่ยึดสมมุติสัจจะว่าเป็นความสุข ก็คือยังยึดความทุกข์นั้นแหละอยู่กับสิ่งที่เป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ทั้งนั้น คือมันไม่เที่ยงหรอก บางทีมันก็สุข บางทีมันก็อ้อรอยมาก บางทีก็อ้อรอยน้อย บางทีก็ไม่อ้อรอยด้วยซ้ำ แล้วมันพาเราทุกข์เป็นวรรคเป็นเวรตลอดกาลนาน ต้องมาลดกิเลสซะ ถ้าลดกิเลสได้คุณก็จะเห็นได้เลยว่า มันอนัตตา มันไม่ใช่ความจริงที่สูงส่งยิ่งใหญ่อะไรเลย ไม่ใช่ประมัตถสัจจะนั่นเอง ไอ้อ้อรอยหรือไม่อ้อรอยนั้น มันไม่จริง อนัตตาแปลว่าไม่ใช่ของจริง จริงๆมันไม่ใช่ตัวไช้ตน มันไม่ใช่ของแท้เลย มันไม่มี อนัตตาคือมันไม่มีสิ่งที่เราหลงว่ามีอันนั้น แต่คนที่ยังไม่พ้นสมมุติสัจจะก็จะยังมี ยังมีสุขมีทุกข์เพราะบัญญัตินั้นๆ คุณยืนยันว่ามีไหมละ มันเป็นสุข-เป็นทุกข์ มีโคลแม็กซ์ มีอะไรต่ออะไร ตามสมมุติสัจจะ แต่แท้จริงยิ่งสูงสุดนั้นพิสูจน์ได้ว่ามันไม่มี มันอนัตตาจริงๆ พ้นสุขพ้นทุกข์ อทุกขมสุขจริงๆเป็นประมัตถสัจจะ

ความจริงแล้วผู้ปฏิบัติธรรมจนกระทั่งบรรลุผลทุกขมสุข อุเบกขาแล้ว มันไม่เกิดเลยจริงๆ มันไม่มี แล้วมันก็เที่ยง ผลแห่งความจริงที่ได้นี้เที่ยงเลยถ้าได้แล้ว มันจะเป็นนิจจัง ชูวัง สัสตัง อวิปริณามธัมมัง อสังหิริง อสังกูปัง เลย พระพุทธเจ้าท่านชัด ทรงยืนยันชัดเลย ว่า เมื่อคุณทำได้เสร็จแล้วเนี่ย เที่ยงเลย ถาวรยั่งยืนเลย เป็นอย่ำนั้นแหละ เป็นเช่นนั้นเอง เป็นอยู่อย่างนั้นเองเลย จึงชื่อว่าตถตา บริบูรณ์แล้ว ทุกข์หมดไปเลย ไม่มีทุกข์สุขอีก สุขอย่างวิเศษแต่ถ่ายเดียวถาวร ซึ่งเป็นสุขสงบนะ เป็นอุปสมสุข หรือปรมัง สุขัง อันไม่ใช่สุขแบบ

โลกียรส ไม่ใช่สุขบำเรอกิเลสกันแล้ว เพราะสุขอย่างโลกีย์นั้น จบแล้ว ไม่มีเหลือ ไม่มีเลย
ดับสนิท ไม่เกิด

พศ.พงศ์เทพ : พ่อท่านครับอย่างที่ในพระอภิธรรมบอกว่า จิตนี้มันจะเกิดดับ
เกิดดับ ที่ละขณะ แล้วก็เร็วมาก ในแต่ละครั้ง จริ่งหรือเปล่านั้นครับ

พ่อท่าน : จิตเกิดดับ เกิดดับนี้ เป็นการตั้งสมมุติฐานขึ้นมาเรียก เหมือนการคาด
การณ์ ถ้าจะว่าจริงๆ แล้วก็เป็นการพูดขึ้นมาเอง มันไม่มีหลักการ พระพุทธเจ้าไม่เคยตรัสไว้

พศ.พงศ์เทพ : อย่างที่บอกว่าอะไรนะ ภายดับหนึ่งครั้ง จิตดับตั้ง ๑๘ ครั้งเลย
อย่างนี้ไม่มีหรือฮะ...

พ่อท่าน : ไม่จริงหรอก ถ้าจะว่ากันไปแล้วเนี่ย ในอภิธรรมที่สอนไว้ผิดก็มี จิตอยู่ที่
หัวใจช่องนั้นช่องนี้ ตรงนั้นตรงนี้อะไรต่ออะไรต่างๆ จิตวิญญาณอยู่ตรงนั้นตรงนี้ ผิดหมดนะ
มันไม่ได้อยู่ที่ไหน อยู่ในกุหาสยังจริง คืออยู่ในร่างนี้ทั้งหมด จิตไม่ได้อยู่ที่หัวใจ ไม่ได้อยู่ที่สมอง
หรือที่ไหนๆ มันเป็นธาตุรู้ รู้สึกรับรู้ได้ มีอยู่ทั่วตัว ในอภิธรรมมาเขียนเติมเสริมกันก็เอะอะ

พศ.พงศ์เทพ : แต่ว่าพ่อท่านเชื่อว่าจิตนี้มีคุณสมบัติเป็นพลังงานใช่ไหมครับ

พ่อท่าน : เป็นพลังงาน พลังงานที่มีความสามารถเชิงฟิสิกส์อย่างลึกซึ้งยิ่ง เป็นพลังงาน
ที่สามารถในเชิงความร้อน แสง เสียง แม่เหล็ก ไฟฟ้า มีความตึงตูด ความผลักอะไรก็แล้วแต่
เป็นแม่เหล็ก เป็นไฟฟ้า เชิงฟิสิกส์ เป็นพลังงานพิเศษอย่างยิ่ง ที่ยิ่งกว่าฟิสิกส์ทางวัตถุ เพราะ
สามารถทั้งเป็นชีวิตที่มีอารมณ์และรู้สึก รู้แจ้ง รู้ทุกข์รู้สุข รู้ดีรู้ชั่ว เป็นต้น ซึ่งมันละเอียดพิเศษยิ่งกว่า
พลังงานทางวัตถุมาก เพราะฉะนั้นจึงจับตัวมันมาพิสูจน์ได้ยาก นักวิทยาศาสตร์พยายามจะสร้าง
หุ่นยนต์ให้มีพลังงานในตัวหุ่นที่มีคุณสมบัติเท่ากับจิตวิญญาณ คือรู้ยิ่งอย่างจิต มีอารมณ์อย่างจิต
มีความรู้สึกอย่างจิต ซึ่งเป็นไปไม่ได้เลย เพราะพลังงานที่หุ่นยนต์มีนั้นมันเพียงแค่ว่าพลังงานธรรมชาติ
ชั้นอุตุ ไม่ใช่ชั้นจิต พลังงานระดับอุตุชั้นนั้นเป็นธรรมชาติที่ยังไม่ถึงชั้นชีวิต แม้แต่ชั้นพีชะ ชั้นพีชะ

มันก็ยังเป็นไปไม่ได้เลย อัตโนมัตติของมันยังข้ามเขตเข้าสู่ชิวะยังไม่ได้

พศ.วงศ์ภพ : มีบางท่านก็บอกว่า เอ่อ...จิตนี้เป็นคล้ายๆกับตัวรู้ที่มีอยู่อย่างต่อเนื่อง บางท่านอธิบายครับว่า พอเกิดปุ๊บ เกิดจิตตัวนี้ขึ้นมา มันจะทำให้เกิดจิตอีกอันหนึ่ง อีกดวงหนึ่งขึ้นมา และอีกดวงหนึ่งจะทำให้เกิด จิตอีกดวงหนึ่งขึ้นมาแล้วก็เกิดความต่อเนื่องกัน แล้วก็ถ้าเปรียบเป็นความรู้นี่ จิตตัวรู้นี้ก็จะรู้มากขึ้นๆ มีการพัฒนาไปตลอดเวลาใช่ไหมครับ

พ่อท่าน : ก็ว่ากันไปตามเรื่อง พูดกันไปได้เรื่อย จิตคือธาตุรู้ เป็นพลังงานที่ทำหน้าที่รู้และไม่รู้ ถ้ารู้ก็คือจิตเกิดอยู่ ถ้าไม่รู้ก็คือจิตดับชั่วคราว แล้วจะเรียกว่า จิตเกิดอย่างไร จิตดับอย่างไร การเข้าใจว่าจิตเป็นดวงๆ เป็นตัวตนเกิดมาทีละดวง ดวงหนึ่งเกิดมาแล้วก็ดับ แล้วก็อีกดวงหนึ่งเกิดมาอีก นั่นคือ หลงเห็นว่า จิตเป็นอัตตา เป็นตัวตน เป็นดวงๆ จิตไม่ใช่ตัวตน ไม่ใช่ดวงๆ จิตไม่มีรูปร่าง ไม่มีตัวตน จิตคือธาตุรู้ และความจริงมันก็ไม่ได้หมายความว่า มันจะต้องไปเที่ยวได้รู้ตลอดเวลา จิตดับชั่วคราวเมื่อนึกไม่คิดไม่รู้อะไรเลยก็ได้ ให้มันหยุดก็ได้ ที่เขานั่งสะกดจิตทำโน่นในภาวนาค่ะอย่างนั้น หรือแม้ไม่ต้องไปนั่งสะกดจิตทำโน่นในภาวนาค์ ถ้าปฏิบัติจิตดีได้แล้ว ก็สามารถที่จะหยุดจิตชั่วคราว ไม่ต้องคิดต้องรู้อะไรเลย อยู่เฉยๆ หรือดับจิตชั่วคราว ไม่ต้องรับรู้อะไรอยู่เลย ก็ได้ สำหรับผู้ที่ฝึกถึงแล้ว

พศ.วงศ์ภพ : หรือว่าเรารู้ตัวอยู่ว่า เรา...เราจะไม่รับรู้อะไรอย่างนี้

พ่อท่าน : เราทำ“ตัวเรา”ไม่รับรู้อะไร แต่ธรรมชาติของจิตนี้มันจะต้องรับรู้อยู่ตลอดเวลา ถึงอย่างนั้นก็เถอะถ้าคนผู้ใดได้ฝึกฝนปฏิบัติจิตหรือทำสมาธิ มันสามารถทำให้จิตไม่รับรู้อะไรได้ วิธีการแบบฤๅษี คือวิธีทำสมาธิแบบนั่งสะกดจิตนั้นยิ่งเก่ง เขาพักจิต ดับจิตไปได้ จิตไม่รู้อะไรเลยช่วงระยะหนึ่ง ดับไปเป็นนาน บางคนทำได้นานที่เรียกว่า เข้านิโรธ ๗ วัน อะไรอย่างนี้ ไม่มีปัญหาอะไรหรอก มีคนเขาทำได้นี้ หรือผู้บรรลุธรรมของพุทธจริง ก็สามารถพักจิต หยุดรับรู้เป็นช่วงเป็นคราวได้เหมือนกัน

พศ.วงศ์ภพ : มีนักวิทยาศาสตร์คนหนึ่งบอกว่า สมอมนี่...ไ้ระบบประสาททั้งหมดนี่ เป็น...เป็นคล้ายๆ เป็นเครื่องมือให้จิต จิตลงตัวเลย จิตเอ่อ..คล้ายๆไปทำงาน...จิตใช้สมอมนทำงาน

พ่อท่าน : ใช่ สมอมนให้จิตไปทำงาน จิตใช้สมอมนทำงาน สมอมนไม่ได้หมายถึงจิต สมอมนไม่ใช่จิต จิตคือพลังงานที่สูดยอดเยี่ยมชนิดหนึ่ง อาศัยอยู่ในตัวคน จิตมีภาวะสูงกว่าสมอมน สมอมนเป็นเพียงรูปธรรมเท่านั้นเอง เป็นอุปกรณ์ของจิต ให้จิตอาศัยใช้งาน เพราะนั่นถ้าสมอมนมันเสื่อม มันเสีย แม้จิตของคุณจะเก่ง จิตจะฉลาด จิตจะมีความสามารถในด้านนั้นด้านนี้ใดๆ จิตคุณก็ทำงานไม่ได้ คุณจะชี้ให้สมอมนทำงานก็ไม่ได้ สมอมนมันเสียเสียแล้ว จิตคุณก็ทำไม่ได้ จิตมันก็อยู่ในร่างคุณนั่นแหละ ยังไม่ออกไปไหน คุณฝึกฝนฉลาดเฉลียว ตั้งเยอะตั้งแยะ จิตมันไม่มีเครื่องมือทำงาน ก็แสดงความสามารถได้ออกมาไม่ได้

หรือสมอมนเสียข้างหนึ่งส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งยังทำงานได้ จิตคุณก็สั่งให้สมอมนทำงานในส่วนที่ดีนั้นได้ สมอมนส่วนที่เสียจิตก็สั่งทำงานไม่ได้ คุณก็ใช้งานได้ดีข้างที่ดีส่วนที่ดี แต่ไม่ได้หมายความว่า จิตคุณเสีย จิตคุณเสื่อม ถ้ารักษาให้สมอมนส่วนที่เสีย กลับดีขึ้นมาได้อีก จิตก็สั่งให้สมอมนทำงานได้อีก นั่นคืออาศัยประสาทของสมอมน อาศัยสมอมนสั่งประสาทส่วนที่ดี จิตจึง

ทำงานได้เท่าที่มันมีอุปกรณ์จะให้ทำ เท่าที่อุปกรณ์มันจะมีอำนาจให้ทำเท่านั้นเอง แต่ไม่ได้หมายความว่าประสิทธิภาพของจิตมันหายไป หรือเสียไป ไม่ใช่ จิตเสียนั้นก็อีกอย่างหนึ่ง

พศ.พงศ์เทพ : จิตยังอยู่ แต่ว่าสั่งสมองทำงานไม่ได้ จิตนี้ต้องทำหน้าที่ทั้งรับรู้ แล้วก็คิดหรือแปลอะ

พ่อท่าน : ใช่ รับรู้ และคิดวินิจฉัย หรืออะไรต่ออะไรอีกเยอะแยะลักษณะ ก็ต้องพัฒนาให้มันมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประสิทธิภาพของจิตเจริญแบบโลกก็ก็ได้แคโลกก็ แม้จะเป็นทางธรรมะ ก็ยังมีทั้งธรรมะแบบโลกียะ และแบบโลกุตระ สามารถพัฒนาจิตได้ ให้เป็นโลกียะเป็นโลกุตระ ได้ พัฒนาให้มันเป็นโอรก็ยังได้ โอรสามัญ โอรเลื่อนอก

พศ.พงศ์เทพ : จิตแบ่งเป็นที่ประเภทรับพ่อท่าน คือบางคนเขาบอกว่าจิตนี้ มันมีอยู่ ๒ ประเภทอะ ก็คือจิตที่เป็น เขาเรียกว่าจิตที่ไม่ได้รับการฝึกฝน เรียกว่าสัญชาตญาณ ส่วนจิตที่ได้รับการฝึกฝนเนี่ย เขาเรียกว่าจิตเหนือสำนึก นี่บางท่านเขาแบ่งจิตเป็น ๒ ส่วน

พ่อท่าน : ก็แบ่งกันไป อาตมาก็แบ่ง แบ่งเป็น ๓ ด้วยเข้าไป ๑. เป็นจิตสำนึก conscious ๒. จิตใต้สำนึก subconscious ๓. จิตไร้สำนึก unconscious อะไรอย่างงี้ มันก็ไม่มีปัญหาอะไร ที่นี้ถ้ารับรู้ ถ้าเรียนรู้แล้ว เราจะสามารถเข้าไปรู้จัก รู้แจ้ง รู้จริงถึงจิตใต้สำนึกได้ ซึ่งต้องศึกษาฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอสิ แล้วจะจัดการกับจิตระดับใต้สำนึก แม้ที่สุดจิตไร้สำนึกได้

พศ.พงศ์เทพ : ผมอยู่สถาบันวิจัยระบบสุขภาพพะยะ พ่อท่าน แล้วก็งานนี้ที่ออกมาเนี่ย ก็คือเราพยายามจะหาคำล้ายๆกับว่า เอ้อ...ถ้าพูดถึงสุขภาวะทางจิต หรือจิตวิญญาณเนี่ยะครับ มันมีเรื่องอะไรอยู่บ้าง ทีนี้เวลา...สมมุติว่าเราจะสร้างเครื่องมือซักเครื่องมือหนึ่งนี้ หรือว่าเราจะไปดูระดับปัจเจก ระดับชุมชนว่า ชุมชนนี้มีสุขภาวะทางจิตอย่างไรบ้าง เราจะไปดูตัวอะไร

พ่อท่าน : เอาให้ดีนะ อย่างชุมชนที่อาตมาพาทำมาแล้ว โดยเฉพาะพวกเรานี้ ฝึกกันในขั้นไม่ต้องมีสุข ที่เป็นโลกียสุข เช่น จะต้องมีความสุข ตามความสุขที่ได้เสพอบายมุขอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นในชุมชนของเราแม้แต่สันตติโศกก็ตาม บ้านราชธานีโศก ปฐมโศก เราไม่ต้องสุข

เพราะต้องมีอบายมุขมาทำให้เราสุข เหล้าก็ไม่มี บุหรี่ก็ไม่มี ไอ้โน่นไอ้โน้ที่จัดอยู่ในระดับ
 อบายมุขนี้ไม่มี การพนันก็ไม่มี เทียวกลางคืนไม่มี อะไรรอย่างเงี้ย ลดเหตุคือกิเลส จนกระทั่ง
 เหตุลดเหตุดับ อารมณ์สุขรสสุขนั้นก็หมดไปหายไปจากจิต ชาวโลกีย์ที่เขายังไม่ล้างเหตุเขาก็ยัง
 สุข ยังสนุก แต่ชาวโลกุตรระรสสุขอันนั้นมันหายไป เรียกว่า อัสนาทะมันดับไปจริงๆ ซึ่งเป็นสุข
 ภาวะทางจิตที่ยิ่งกว่า สุขภาวะแบบโลกีย์เสียอีก เป็นรูปสมสุข คือสุขที่สงบอย่างวิเศษ หรือ
 ปรมัง สุขัง เป็นสุขแบบโลกุตระ

พศ.วงศ์เทพ : คือตอนนี่ เออ...สภาพนี่เขาทำตัวบ่งชี้ว่า สังคมที่มีความสุข
 สังคมที่พัฒนาแล้วนี่จะต้องมีตัวอะไรอยู่บ้าง ไปดูค่าอะไรบ้าง เขาก็ไปดูค่าว่า เศรษฐกิจเป็นไ
 ระดับการศึกษาเป็นอย่างไร คือดูคล้ายๆกับที่พ่อท่านบอก เป็นเรื่องของโลกียะ แต่เรา เราก็
 กลับไปถามเขาว่า เอ๊ะ...ถ้าสังคมที่มันลึกกว่านี้ละ คือจิตใจคนที่ดีงามอย่างนี้....

พ่อท่าน : อืม...นั่นสิ อาตมาขอยกตัวอย่างสังคมของชาวอโศกหน้อยนะ เศรษฐกิจ
 เป็นอย่างไร ชาวอโศกนี่รายได้ต่อหัว แต่ละคนไม่มีรายได้ ทำงานฟรี แต่เป็นสุข และเป็นสุขมาก
 ตรงที่ว่า เขาไม่ต้องแย่งเลย เขาไม่ต้องไปกังวลเลยว่าเงินเดือนเขาจะขึ้นหรือไม่ นี่วันนี้เขาจะได้
 เท่าไหร่ เขาจะขาดทุนเท่าไหร่ เขาจะกำไรเท่าไหร่ ใครจะเป็นหนี้เขา เขาจะเป็นหนี้ใคร **คือมัน
 สุขสบายสงบแล้ว พอเพียงแล้ว พอใจแล้ว.....**

พศ.วงศ์เทพ : อย่างเมื่อก่อนนี่สภาพนี่เขาจะประชุม แล้วผมก็จะเข้าประชุมด้วย
 ผมก็ถามว่า เอ๊ะ...ถ้าเขาบอกว่า จิตดีพี. มันต้องขนาดนี้

พ่อท่าน : เอ้อ...อันนี้แหละที่ชาวโลกีย์เขาใช้วัด เอาเศรษฐกิจโลกียะมาวัด

พศ.วงศ์เทพ : ผมบอกว่า เอ...ถ้าเผื่อว่าเรามีเงินมีทองนี้ แต่เราเดินออกจากบ้าน
 ไม่ได้ เพราะว่ามีอันตราขายเหลือกิน หรือว่าถูกข่มขืนได้ หรือว่าออกมานอกบ้านแล้วต้องปิด
 เพราะว่ามีคนละอองมันเยอะมากเลย ไอ้อย่างนี้มันสุขหรือเปล่า ไอ้อย่างนี้ถือว่าเป็นสังคมที่พัฒนา
 แล้วหรือเปล่า เขาตอบไม่ได้ เพราะว่าเขาบอกเขาเป็นนักเศรษฐศาสตร์ แล้วคิดก็คิดแบบนี้

พ่อท่าน : อาตมาอธิบายเศรษฐศาสตร์เป็นสองนัย โดยอาตมาเสนอเศรษฐศาสตร์
 บุญนิยมหรือเศรษฐศาสตร์โลกุตระ ที่ต่างกับกับเศรษฐศาสตร์ทุนนิยมหรือเศรษฐศาสตร์โลกีย์

พศ.วงศ์เทพ : ที่นี้ไอ้งานผมนี่ก็จะพยายามให้เห็นว่า เวลาเราวัดเรื่องสภาวะที่เป็นสุขนี้
 มันไม่ได้มองไปถึงเรื่องของไอ้สิ่งที่เขา สภาพนี่มองอยู่ แต่เรามองในเชิงลึก เชิงที่ทำ...ทำ
 อย่างไรชุมชนสังคมจะอยู่อย่างมีความสุขจริงๆ เป็นสุขที่แท้ อย่างที่พ่อท่านบอกนะครับ

พ่อท่าน : สุขตามนัยของเรานี้ เราก็สร้างสรรค์อยู่ในสังคม สร้างสรร ชยันเพียร
 เสร็จแล้วเราก็สะพัต ซึ่งการสร้างสรรค์ก็เป็นแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ที่ตรงกันทั้งของโลกีย์และ
 โลกุตระ แต่โลกุตระหรือเศรษฐศาสตร์บุญนิยมนั้นเป็นเศรษฐศาสตร์ที่ลดการเอาเปรียบ ลดกิเลส
 คิดเสียสละแท้ ได้สะพัต ได้ขาดทุนให้สังคมถือว่าเป็นความเจริญ อาตมาว่าเป็นเศรษฐศาสตร์ที่
 ดียิ่ง และเชื่อว่าเป็นเศรษฐศาสตร์ที่มนุษยชาติต้องการด้วย แต่เศรษฐศาสตร์โลกีย์หรือทุนนิยม
 เขาทำเพื่อเสริมกิเลส บำเรอกิเลสคน เอากิเลสมาเป็นตัวตั้ง ตัวคิดเพื่อเห็นแก่ได้ เห็นแก่ตัว
 พออาตมาพูดถึงเศรษฐศาสตร์บุญนิยมหรือโลกุตระเขาก็ทำตามไม่ได้ เขาก็ไม่พยายามที่จะเข้าใจ

ด้วย เขาถือว่าเป็นเรื่องฝันสามัญ สุดโต่ง ถือว่าเป็นเรื่อง...ขมฝัน เป็นเรื่องที่...เป็นไปไม่ได้ เขาไม่เชื่อ เขาไม่ยอมรับ เขาจึงไม่ศึกษา ไม่สนใจ จึงไม่มีทางจะรู้สภาวะทางจิตที่เป็นแบบบุญนิยม

พศ.พงศ์เทพ : เหมือนกับ....อย่างไรในชนบทชาวบ้านนี้การศึกษาต่ำ ถ้า...ถ้าเขามองว่าตัวชีวิตอยู่ที่ระดับการศึกษานี้ เอ๊ะ...ก็ไม่แน่นอน ชาวบ้านนี้อาจจะมีมากกว่า คนอยู่ในเมือง

พ่อท่าน : ไม่ใช่อย่างนั้น ไม่ใช่ชีวิตด้วยการศึกษาอย่างนั้น อาตมาตอบได้เลยว่า คนที่มีการศึกษามากๆนี้ การศึกษาทางโลกนี้ ปริญาโท ปริญาเอกอะไรต่ออะไรต่างๆนั้นแหละ สุขกลับน้อยกว่า สุขทางจิตนี้กลับน้อยกว่าคนที่เขาไม่ค่อยมีการศึกษา เพราะเขาไม่ทะเยอทะยานมาก

พศ.พงศ์เทพ : ทีนี้เวลา เวลาเราจะไป ไปอ้างกับเขาทีนี้ะฮะว่า เอ๊ย....คิดอย่างนี้ไม่ได้นะ มันก็ต้องมีงานวิจัยอะไรออกมา

พ่อท่าน : ก็มาวิจัยได้เลย มีความจริงมีของจริงให้วิสัย **จริง...เขาไม่มีการศึกษา** แต่เขามีการสร้างสรรณะ และการสร้างสรรของเศรษฐศาสตร์บุญนิยมก็ยังมีวลีซ้อนลงไปว่า **เขาสร้างอะไร เขาทำอะไร เขาทำสิ่งที่เพื่อที่เกินหรือเปล่า เขาสร้างสิ่งที่มอมเมาสังคม มนุษยชาติหรือเปล่า เรื่องสร้างสรรค์สิ่งมอมเมานี้สำคัญมาก** ในสังคมทุนนิยมจะเอากิเลสของคนเป็นหลักในการสร้างสรรค์ จึงถลำตัวไปกับกิเลสของคน จะสร้างสิ่งที่มอมเมากิเลสคนยิ่งๆขึ้นไป จนไม่ลืมหูลืมตา เพราะทำรายได้ให้แก่ตนแก่กิจการได้มาก แล้วก็หลงนักสร้างสรรค์ชนิดนี้กัน ยกย่องกันให้ราคานักสร้างสรรค์แบบนี้ เศรษฐศาสตร์ทุนนิยมนี้แม้แต่การคิดค่าตัวก็ฉ้อฉล เอาเปรียบเอาไรดหนักหนาสาหัส และไม่เป็นที่อนุเคราะห์สังคมเลย เชื่อไหมว่าทุกวันนี้การตีราคาให้ค่าตัวของคนทุกวันนี้ เป็นการตั้งค่าตัวที่ผิดพลาดอย่างมหาดศาล ให้คนที่ไปเรียนรู้มากๆ แล้วก็ตีราคาความรู้ให้เหนือคนไม่ได้มีไว้รับความรู้กันยิ่งขึ้นๆ แต่ไม่ค่อยได้ทำงานอะไรให้แก่สังคม

นี่คือความไม่ถูกต้องของสังคม ที่เข้าใจผิดต่อสังคม คนจึงหลงว่าต้องไปศึกษา ให้มีความรู้มากๆ แล้วก็ประเมินราคาค่าตัวตราค่าหัวได้สูง เลี้ยงชีวิต คนนิยมอันนี้ แต่การนิยมอย่างนี้ คือการหลงผิดที่ทำให้สังคมไปไม่รอด เกิดการเอาเปรียบเอารัด และคนที่ตั้งราคาพวกนี้ คือคนในระดับสูง ในระดับที่มีอำนาจ พวกผู้มีความรู้ ไม่ใช่กรรมกร

คุ่มค่าเลย ส่วนกรรมกรหรือผู้ที่ลงมือปฏิบัติ ลงแรงทำให้เป็นขึ้นเป็นอันจริงๆนี้ เสียเปรียบอย่างสุดๆเลย คนปลูกข้าว คนที่แบกที่หาม คนที่ลงมือใช้ฝีมือความสามารถกระทำแท่งๆถือว่าเป็นกรรมกร คนที่เหิง้อไหลโคลย้อยนี้ เขาทำงานให้โลกตลอดเวลาเลย ถ้าคุณไม่มีคนเหล่านี้ คุณตายไม่มีเหลือแล้ว และผลผลิตอะไรก็ไม่เกิดเป็นขึ้นเป็นอันขึ้นขึ้นมาในโลกด้วย คนฉลาดเป็นผู้กำหนดอัตรา“ค่าตัว” คนฉลาดหรือคนมีความรู้จึงตั้งค่าตัวให้แก่งานอย่างเอาเปรียบเกินจริง เกินควรอย่างสาหัสในระบบเศรษฐกิจทุนนิยม

คนที่ใช้ฝีมือ ใช้แรงงานเขาก็มีคุณค่าของเขา และทำให้คุณอยู่ได้แท้ๆ แต่ไอ้ที่คุณรู้เต็มหูเต็มหัวนี้คุณตีราคาไว้สูง แต่คุณใช้งานน้อย คุณตีราคาเงินเอาไว้แต่ละวัน แต่ละเดือน มหาศาลเลยนะ จ้อฉลอย่างสำคัญเลย ทว่าไม่มีชิ้นมีอันออกมาสักเท่าไร ต่างกับกับกรรมกร กรรมกรต้องออกแรงทำให้เป็นขึ้นเป็นอันจึงจะได้เงิน ถ้าไม่มีชิ้นมีอันออกมาก็ไม่ได้เงิน ส่วนค่าตัวผู้รู้มีงานไม่มีงานก็เป็นเงินเดือนที่แพงนั้นเต็มราคาทุกเดือน คิดไม่คิดก็ได้ ถ้าคิดได้อีกก็มีผลได้พิเศษแถมอีก ข้ามีได้ค่าลิขสิทธิ์อีก เป็นต้น **นี่คือความไม่ถูกต้องของสังคม ที่เข้าใจผิดต่อสังคม คนจึงหลงว่าต้องไปศึกษาให้มีความรู้มากๆ แล้วก็ประเมินราคาค่าตัวตราค่าหัวได้สูง เลี้ยงชีวิต คนนิยมอันนี้ แต่การนิยมอย่างนี้ คือการหลงผิดที่ทำให้สังคมไปไม่รอด เกิดการเอาเปรียบเอารัด และคนที่ตั้งราคาพวกนี้คือคนในระดับสูง ในระดับที่มีอำนาจ พวกผู้มีความรู้ ไม่ใช่กรรมกร** ตั้งอัตราค่าตัวต่างๆเหล่านี้ ขึ้นเงินเดือนไปเรื่อยๆ ขึ้นแล้วก็ไม่เคยลด แต่คนข้างล่างเนี่ย ไม่มีใครไปตั้งราคาให้เขา คุณเป็นคนตั้งให้เขา ยิ่งเป็นราษฎรเต็มขั้น ชาวบ้านนอกร้อยเปอร์เซ็นต์ยิ่งแยะ เขาไม่ได้อยู่ในบริษัทในหน่วยงานในกระทรวงของพวกคุณเลย ไม่ได้อยู่องค์กร องค์กรของพวกคุณ ราษฎรเต็มขั้นหรือคนระดับล่างที่เขาไม่มีอัตราเงินได้ศูนย์จากการขึ้นค่าตัวของพวกคุณๆตลอดมา คุณจะเพิ่มค่าตัว คุณจะปั่นหุ้นเงินเดือนของพวกคุณให้ขึ้นไปเรื่อยๆเท่าใดๆอย่างไรๆราษฎรเต็มขั้นเขาก็คงค่าตัวศูนย์ซึ่งเป็นตัวเลขที่อยู่ในจุดต่ำสุดคงค่าเดิม เมื่อค่าเศรษฐกิจในสังคมมันสูงขึ้นเพราะพวกผู้มีอำนาจหรือผู้มีความรู้เพิ่มขึ้นๆๆ ราษฎรเต็มขั้นจึงคือผู้รับบาปแบกหามความเสียหายไปตลอดกาล หรือยิ่งถ้าเศรษฐกิจจะฉิบหายวายป่วง เงินจะตกหมดตราค่าไปมากเท่าไร คุณก็ตีราคาเงินเดือนของคุณไปเป็นแสนเป็นล้าน คนข้างล่างพวกนี้อยู่ที่ศูนย์ตลอดเวลาเลย ไม่มีใครตั้งเงินเดือนให้ชาวไร่ชาวนา เขาต้องพึ่งน้ำพักน้ำแรงของเขาเอง แม้แต่ราคาของกรรมกร กว่าที่จะขึ้นได้สิบบาท-ยี่สิบบาท ยากแสนยากแสนเย็น เสร็จแล้วยังไปถูกนายทุนกดขี่อีกต่างหาก โกงไปอีกต่างหาก อย่างนี้เป็นต้น **นี่คือสังคมที่มันไปไม่รอด ลักษณะทุนนิยมพวกนี้ร้ายแรงมาก**

พศ.พงศ์เทพ : ที่นี้จิตนี้ยังแบ่งระดับจิต ยังแบ่งตามประเภทบุคคลได้ไหมฮะ อย่างเช่นจิตของปุถุชน จิตของกัลยาณชน อย่างที่พ่อท่านพูด

พ่อท่าน : ได้ซิ ได้แน่ จิตของปุถุชน จิตของกัลยาณชน จิตของอาริยชนไง

พศ.พงศ์เทพ : แล้วที่เขายกบอกว่า เอ๊ะ...ภวังคจิตนี้เป็นจิตใต้สำนึกหรือเปล่า

พ่อท่าน : ภวังคจิตนี้ใช้กันปนๆอยู่ เรียก สภาพภวังค์คือ การที่ไม่ใช้ตา หู จมูก ลิ้น กาย มารับรู้ เรียกว่า ภวังคจิต จิตอยู่ในภวังค์ รับรู้แต่ในภพภายในจิต แต่ถ้าเรียกว่า จิตชั้นมารับรู้ ก็หมายความว่า จิตมันออกมาทำงานหมดครบเลย ทั้งตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ๖ ทวาร เรียกว่า จิตชั้นรับรู้ หมายความว่า จิตรับรู้ทุกทาง วิถีคือทาง ทางตา ทางหู จมูก ลิ้น กาย ใจ ก็เป็นทวารทั้ง ๖ เพราะฉะนั้นจิตทำงานครบทุกทวารเรียกชั้นรับรู้ แต่ถ้าจิตภวังค์ หรือภวังคจิต ไม่ได้ใช้ ๕ ทวารนี้ มันอยู่ในจิตเท่านั้น เรียกว่าภวังค์เดียว ในภพเดียว ในภพเดียวเท่านั้น

พศ.พงศ์เทพ : ที่นี้ มีผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านนี้ให้ความหมาย คือนอกจากภาวะ“จิต” แล้วนี้ ก็ให้ความหมายของคำว่า“จิตวิญญาน”นี้ครับ บอกว่า“จิตวิญญาน”นี้เป็นจิตที่ได้รับการฝึกฝนพัฒนาขึ้นให้เป็น“จิต”ที่มีระดับลึก เป็นจิตที่ละเอียดประณีต มีคุณภาพสูง

พ่อท่าน : ก็แล้วแต่จะนิยามกัน ก็ได้อธิบายมาแล้ว ที่จริงแล้วคนไปให้ความหมายเสริมขึ้นมาให้แก่ภาษาพยัญชนะ มันก็คือเท่านั้นเอง จะแบ่งให้มันดูเก๋ๆ คำว่า“จิตวิญญาน”หมายความว่า จิตได้รับการพัฒนา มันก็คือ“จิต”เฉยๆนี่แหละ แล้วแต่จะพูดกัน แต่ความจริงมันไม่ต่างกัน

พศ.พงศ์เทพ : มันไม่ต่างกัน อย่างเป็นจิตที่หลุดพ้นจากความเห็นแก่ตัว ทำนองนี้ก็เหมือนกันกับจิตวิญญาน

พ่อท่าน : ใช่ ส่วนจะมีการขยายคุณค่าแห่งการมีธรรมในจิตในจิตวิญญาน ก็ว่าไป แต่จะกำหนดคำว่า“จิต”คือภาวะที่ไม่มีการบรรลุธรรม ส่วน“จิตวิญญาน”คือภาวะที่มีความหลุดพ้นหรือบรรลุธรรม มันไม่ใช่อย่างนั้น อย่างที่อาตมาอธิบายมาบ้างแล้ว “จิต”หรือ“จิตวิญญาน”นั้นมีการแยกเป็น“จิตกัลยาณชน” ที่พัฒนามาจากปุถุชนขั้นพื้นฐาน “จิตปุถุชน”ก็คือ“จิต”ที่แสวงหาโลกธรรมทั่วไป ไม่ได้มีสำนึกที่จะสร้างคุณงามความดีอะไรให้ตนอย่างจริงจัง ถ้า“จิต”กัลยาณชนก็คือจิตที่มีคุณธรรมหรือคุณงามความดี หรือ“จิต”ที่สั่งวร พยายามพัฒนาตัวเองให้มีคุณธรรมความดี ซึ่งก็คือ“จิต”คือ“จิตวิญญาน”นี้แหละ ที่ดีขึ้นกว่า“จิต”ปุถุชนพื้นฐาน ถ้า“จิต”ชั้นอาริยชนก็หมายความว่า “จิต”บรรลุลोकุตระด้านปรมาตม์ ซึ่งเรียกว่า“จิต”ก็ได้ว่า“จิตวิญญาน”ก็ได้ทั้ง ๓ ระดับ ล้วนคือ“นามธาตุ”ในตัวคนเหมือนกัน แต่มีค่าแห่งคุณธรรมต่ำสูงต่างกัน

พศ.พงศ์เทพ : อีกคนเขาบอกว่า “จิตวิญญาน”นี้เป็นการเดินทางของ“จิต” คือเดิมทีนี้ จิตบริสุทธิ์ใช้ใหม่ฮะ แล้วก็พอโตขึ้นมา อยู่ในสังคมมีกิเลสเข้ามาเยอะเยอะเลย มันเขาบอกว่า การที่ความหมายของจิตวิญญาน คือการที่จะต้องเดินทางเพื่อสลัดกิเลสให้ออกให้หมด แล้วกลับมาเป็นจิตที่ผ่องใสเหมือนเดิม

พ่อท่าน : ที่พูดว่า “จิต”นั้นเดิมทีบริสุทธิ์ หรือเด็กเกิดมาใหม่ๆ“จิต”บริสุทธิ์ พอโตขึ้นมาค่อยมีกิเลส ผู้พูดอย่างนี้พูดด้วยความรู้ที่เดาเอา หรือคาดคะเนด้วยตรรกะแท้ๆ เพราะถ้าพูดเช่นนั้น ก็หมายความว่า เด็กเกิดใหม่คือพระอรหันต์มาตั้งแต่เกิด หรือเด็กเกิดใหม่เป็น

อรหันต์ทุกคน เมื่อยืนยันว่าเด็กเกิดใหม่ๆ “จิต” บริสุทธิ์ คนที่มี “จิต” บริสุทธิ์ ไม่มีกิเลสก็คือ อรหันต์ ไซ้ใหม่

หรือแม้จะหมายความว่า “จิตวิญญาน” ของคนนั้นเกิดมาจากความบริสุทธิ์ พอโตจึงจะมีกิเลส ก็ค้านกับพระพุทธพจน์แน่ๆ ในเมื่อพระพุทธเจ้าตรัสว่า *เพราะอวิชชาเป็นปัจจัย สังขารจึงมี เพราะสังขารเป็นปัจจัย วิญญานจึงมี* ดังนั้น “จิต” หรือ “วิญญาน” จึงเกิดมาจากจุดเริ่มต้นคือ “อวิชชา” ตามหลักปฏิจจนสมุปบาท แล้ว “อวิชชา” มันก็คือความไม่บริสุทธิ์ เพราะฉะนั้น “จิตวิญญาน” ที่มาเกิดหรือมาปฏิสนธิทุกจิตวิญญานก็ต้องเกิดจาก “อวิชชา” คือความไม่บริสุทธิ์ ไซ้ใหม่

มีพิเศษก็แต่ “จิตวิญญาน” ของพระอรหันต์ที่ท่านบริสุทธิ์จาก “กามตัณหาและภวตัณหา” แล้ว ท่าน “หลุดพ้นทั้งกามภพทั้งรูปภพทั้งอรูปภพ” ได้แล้วสัมบูรณ์ แต่ท่านมาเกิดในร่างมนุษย์อีกเพื่อต่อพุทธภูมิเท่านั้น นี่ก็เป็นเรื่อง “โพธิสัตว์วิสัย” ซึ่งท่านเกิดมาด้วย “ตัณหาที่เป็นอุตมคติแห่งพุทธภูมิ” หากจะพูดว่า ท่านยังมีตัณหาก็ก้อพอพูดได้ ถ้าผู้พูดนั้นมีสัมมาทิฐิถึงขั้นเข้าใจ “โพธิสัตว์ภูมิ” หรือมีภูมิหยั่งถึง “โพธิสัตว์วิสัย” ซึ่งเป็น “วิภาตตัณหา” ในชั้น “ปฏิสนธิสัจยะ” (การสลัดคืนหรือสลัดจะย่อนสภาพ) ของพระโพธิสัตว์ เพราะถ้าจะกล่าวว่าคุณยัง “ต้องการ” ศึกษาพัฒนาตนต่อไปอีกเพื่อไปเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ถูกต้องจริงๆ แต่ตัณหาขั้นนี้เป็นตัณหาที่ท่าน “ไม่มีภพหรือดับสิ้นภพแห่งโลกีย์และพื้นโลกุตรชั้น ๑-๔ สัมบูรณ์แล้ว” ฉะนั้น ภูมิหรือภูมิแห่งพุทธภูมิของพระโพธิสัตว์ดังกล่าวนี้ จึงเป็นภพภูมิของ “อนุโพธิสัตว์-อนิยตโพธิสัตว์-นิยตโพธิสัตว์ และมหาโพธิสัตว์” ซึ่งเป็น “โพธิสัตว์วิสัย” ที่ผู้มีพุทธภูมิถึงขีดขั้นก็จะรู้แจ้งรู้จริงว่า แม้พระโพธิสัตว์ท่านจะได้จะมีความเจริญในพุทธภูมิสูงยิ่งง่ก่ยิ่งขึ้นไปตามลำดับเท่าใดๆ ก็ไม่ใช่ท่านได้ท่านมีไปเพื่อประโยชน์แก่ท่านเองเลย ภูมิที่ได้ที่มันมีแต่จะเป็นประโยชน์หรือมีไปเพื่อทำประโยชน์ให้แก่สัตว์โลกอื่นๆ ได้มากได้ดียิ่งขึ้นเท่านั้นๆ เพราะ “ประโยชน์ตน” ที่เรียกว่า “อัตตตัณหา” ของท่านนั้นท่านได้ครบแล้ว จบกิจแล้ว ไม่ต้องมีอีกแล้ว “จิตวิญญาน” ของพระโพธิสัตว์ขั้นที่เท่านี้ เป็น **จิตวิญญานบริสุทธิ์** ปราศจากโลก-โกรธ-หลงเกลียดสนิทแล้ว ท่านมี “นิพพาน” เที่ยงแท้แน่นอนแล้ว แต่ท่านยังไม่ “ปรินิพพาน” จนสัมบูรณ์สูงสุดเป็นขั้นสุดท้ายเท่านั้นเอง

“ปรินิพพาน” มีนัยสำคัญต่างจากความเป็น “นิพพาน” คือ “นิพพาน” นั้นหมายเอาเฉพาะ “กิเลส” เท่านั้นที่ตายสนิทในตัวผู้หนึ่งๆ “อุปาทานหรือความยึดมั่นถือมั่นที่จะต้องมาเสียเวลาละล้างอีกไม่เกิดไม่มีอีก” ในผู้หนึ่งๆ แล้ว ส่วน “ปรินิพพาน” หมายถึงการตายครั้งสุดท้ายของ “อตภาพ” หรือ “จิตวิญญาน” ชนิดที่จะไม่มีอะไรเหลือวนเวียนมาเกิดอีกเลย สัมบูรณ์ทั้งรูปธรรมและนามธรรม เมื่อตายครั้งนี้ด้วยการตั้งจิตเป็น “ปรินิพพาน” แล้วก็จะเป็นการตายหมดเกลี้ยงทุกสิ่งอย่าง จะไม่มี “การเกิด-การตาย” ของส่วนหนึ่งส่วนใดอีกแล้ว ซึ่งเป็นการตายทั้งทางร่างกายและทั้งทางจิตวิญญาน ทุกสิ่งส่วนจะไม่เหลืออะไรอีก การเกิดทางร่างกายก็ไม่มี **“จิตวิญญาน” ก็ไม่มีไม่เหลืออะไรที่จะวนเวียนมาเกิดอีก** ไม่ว่าในโลกในมหาจักรวาลใดๆ ก็ไม่มี “จิตวิญญาน” ของผู้หนึ่งอีกแล้ว

นี่คือ **ความสูญสิ้นสนิทอย่างนิรันดร** ไม่มี “ตัวตน” หรือไม่มี “อตภาพ” นั้นๆ กันอีกแล้ว เป็นการสูญสิ้นสภาพของ **“จิตวิญญาน” อย่างสิ้นเกลี้ยง**

ด้วยประการฉะนี้ ศาสนาพุทธจึงสามารถพิสูจน์ได้ว่า จิตวิญญาน “ไม่นิรันดร” จิต

วิญญานเป็นสัจจะ คือสัจจะได้อันตตา คือไม่มีตัวตนอย่างสิ้นเกลี้ยง จึงไม่เหมือนลัทธิ “เทวนิยม”ทั้งหลาย ที่เชื่อถือกันว่า “จิตวิญญานนั้นมีอยู่ในรันดร” ไม่มีสัจจะ ก็เพราะเขาไม่รู้ว่า จิตวิญญานนั้นคือพลังงานชนิดหนึ่ง ที่มีมีการเกาะกุม รวมเป็นตัวตน แต่ถ้าเชื่อว่าเราสามารถที่จะศึกษาจนกระทั่งถึงขั้นรู้จักรู้แจ้งรู้จริงในสภาวะ “ความไม่มีตัวตน” ที่เรียกว่า อันตตา ไม่มี ยางเหนียวหรือไม่มีตัณหา ไม่เกิดลักษณะที่มันยึดติดกันจนเป็นอุปาทาน จิตมันไม่รวมตัว มันไม่เกาะกุม มันแตกตัวจากกันแล้วมันก็สลาย มันไม่เป็นอันนั้นแล้ว เช่น น้ำ H_2O ซึ่งเป็นธาตุน้ำ มันมี H กับ O ซึ่งเป็น “ตัวตน” ของธาตุอากาศ เมื่อมารวมตัวกันเข้าแล้วก็เกิดใหม่เป็น “ตัวตน” ของธาตุน้ำ ถ้าจะไม่ให้มี “ธาตุน้ำ” นักวิทยาศาสตร์เขาก็สามารถแยก “ธาตุน้ำ” นั้นออกเป็น H กับ O เมื่อแยกออกจากกันได้ปั๊บ ก็ไม่มีแล้ว “ความเป็นน้ำ” น้ำหายไป ธาตุน้ำนั้นก็ไม่มีแล้ว กลายเป็นธาตุอากาศ H (ไฮโดรเจน) อย่างหนึ่ง O (ออกซิเจน) อีกอย่างหนึ่ง น้ำหายไปแล้ว ฉะนั้นเดียวกัน ...อรรถภาพของคน หรือ “จิตวิญญานที่บริสุทธิ์” สุดท้าย เมื่อเราสลาย ไม่เกาะกุมกันอีก มันก็สัจจะสลายไป ไม่มีจิตวิญญานนั้น ไม่เป็น “ตัวตน” หรืออรรถภาพของผู้นั้นอีกแล้ว กลายเป็นพลังงานเชิง “อตุ” ไปแล้ว ลึนความเป็น “จิต” อันเป็นชีวะในภพใดๆ สลาย “กรรม” สลายวิบาก สลาย “ธรรม” ของท่านไปหมดสิ้น ไม่เหลือ “ความเป็น” ท่านผู้นั้นอีกเลย เหมือนดั่ง H_2O ได้สลายหายไป น้ำก็ไม่มี เข้าใจใช่ไหมที่เปรียบทางวัตถุให้ฟัง คือ ธาตุน้ำที่เห็นอย่างนี้ๆเนี่ย มันคือ H_2O ตามภาษาวิทยาศาสตร์ H_2O นี้มันไม่ใช่ธาตุอากาศ มันคือธาตุน้ำ จับต้องสัมผัสเข้าก็เปียกมือ แต่ถ้าเราสามารถแยก H_2O H-กับ-O ให้แตกออกจากกันได้จริงๆ ธาตุน้ำนี้ที่เปียกได้ ที่เห็นได้ด้วยตา ไหลไปไหลมานี้มันก็หายไป ธาตุน้ำนี้หายไป ไปเป็นแก๊สแล้ว มันเป็น H ก็อย่างหนึ่ง O ก็อย่างหนึ่งแล้ว

เพราะฉะนั้น ในความเป็น “ธาตุจิตวิญญาน” ของมนุษย์นี้ เหมือนกัน มันเป็นพลังงานที่...ถ้าเชื่อว่าผู้บรรลุนิพพานรู้แจ้งเห็นจริงแล้วนี้ พัฒนาตนจนกระทั่งมี “จิตวิญญาน” บริสุทธิ์สะอาดจริงๆแล้ว ถ้าคุณไม่มีพุทธภูมิต่อ ผู้ที่เป็นอรหันต์แล้วไม่ต่อพุทธภูมิ เมื่อตายทางร่างกายแตกดับ และไม่ตั้งจิตพุทธภูมิต่อ ทำ “ปรีนิพพาน” ก็คล้ายๆกับแยกสลาย เอช-โอ ที่เป็นธาตุน้ำ น้ำก็หายไป อตตาทหรืออตตมันก็เท่ากับสัจจะไปไม่เหลือ ไม่มีตัวตนที่จะเป็นชีวะ หรือสัตว์โลก หรือ

จิตวิญญาณอยู่ในโลกนี้อีก สุธมมด แต่ถ้ายังมีพุทธภูมิก็มีวิภาตัตถา เป็นต้นเหตุอุดมการณ์ต่อไปอีก นั่นก็เป็นเรื่องส่วนตัวของท่าน ดังนั้นจิตวิญญาณก็ไม่แยก ยังมีอรรถภาพ ยังมีภูมิภพต่อ

พศ.วงศ์เทพ : ที่บอกว่าถ้าจะอธิบายจิตหรือจิตวิญญาณนี้ ใช้ปัจจุสมุปบาท หรือใช้กฎที่ห้าปัจจุตออธิบายจะชัดกว่า หรืออย่างไรครับ หรือว่าใช้ชั้น ๕

พ่อท่าน : จะพูดกันด้วยชั้น ๕ ก็ตาม ปฏิจจุสมุปบาทก็ตามมันเป็นหลักของความจริงที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้ อย่างปัจจุสมุปบาทนี้ อะไรคือต้นตอของภพของชาติ อวิชชาเป็นต้นตอเลย เพราะฉะนั้นผู้ใดยังมีภพมีชาติอยู่ ยังมีความเกิดเป็นอรรถภาพอยู่ ถ้าอวิชชาแล้วคุณก็จะไม่รู้ อะไรทั้งสาย แต่ถ้าคุณมี "วิชชา ๘" เมื่อได้ศึกษาเข้าไปเรื่อยๆ คุณก็จะรู้จัก รู้แจ้ง รู้จริง สภาวะธรรมต่างๆ ทั้งสังขาร วิญญาณ นามรูป สฬายตนะ ผัสสะ เวทนา ตัณหา อุปาทาน ภพ ชาติ แม้แต่ชรา มรณะแห่งปรมาตม์ จุดสำคัญจริงๆ จากอารยสัจ ๔ พระพุทธเจ้าก็ตรัสไว้แล้วว่า เราจะต้องรู้จัก รู้แจ้ง รู้จริง "ตัวตนของตัณหา" นั้นแหละ ก็เลสคืออะไร ตัณหาคืออะไร ในปัจจุสมุปบาทไม่มีคำว่ากิเลส มีแต่คำว่าตัณหากับอุปาทาน เพราะฉะนั้นถ้าคุณจับสภาวะของตัณหากับอุปาทานได้ว่า อากาרתัณหา คืออะไร ปฏิบัติธรรมพระพุทธเจ้า ลดตัณหาได้ กามตัณหา ภวตัณหา หรือแม้ที่สุดปล่อยวางวิภาตัตถาสุดท้ายก็ตาม สามารถลดมันได้จริงๆ หรือจับสภาวะอุปาทานก็ตาม กามอุปาทาน ทิฏฐอุปาทาน สิลัพพอุปาทาน อตตวาหุอุปาทานก็ตามแต่ สามารถเรียนรู้ อากาרתัณหาหรือสภาวะของอุปาทาน หรือสามารถอ่านอากาרתัณหาในจิตวิญญาณ เห็นเลยนะ เห็นสภาพ มันไม่มีตัวตน แต่มันเห็นได้ เห็นนามรูปได้ นามรูปนั้นเห็นได้ด้วย อากาרתัณหา ลิงคะ นิमित อุเทศ นี่พระพุทธเจ้าก็ตรัสไว้ชัดเจน ผู้ปฏิบัติต้องมีญาณ รู้จัก รู้แจ้ง เห็นสภาวะนั้นๆจริงๆ ด้วย "วิชชา ๘" ของพระพุทธเจ้า

นี่คือสภาวะของนามธรรม ที่มีลีลาอากาרתัณหา มันไม่เป็นตัวตน แต่มันมีบทบาท รู้ได้ด้วย "อากาרתัณหา" และมีเครื่องหมายให้รู้ นั่นคือมี "นิमित" แล้วรู้ว่ามันมีลักษณะต่างกัน เรียกว่า ลิงคะ เช่น อากาרתัณหา ต่างจากอากาרתัณหา เป็นต้น เมื่ออากาרתัณหาเกิด จิตของคุณนี้แหละมีโทสะ หรือราคะมันเกิด จิตของคุณนี้แหละเป็นราคะ ถ้าคุณมีการศึกษาฝึกฝนเรียนรู้คุณก็จะรู้จัก รู้แจ้ง นิमितหรือเครื่องหมายสภาวะต่างๆนี้ได้ อากาרתัณหาเป็นอย่างนี้ อากาרתัณหาเป็นอย่างนี้ มันต่างกันอย่างไรคุณก็จะรู้ด้วยปัญญาของคุณ ลิงคะแปลว่าความต่างกัน แม้แต่ในความเป็นราคะนั้นแหละ ก็ยังมีราคะแรงหรือมาก กับมีราคะเบาหรือน้อย ซึ่งเป็นความต่างกันอีกแบบหนึ่ง ก็ชื่อว่าลิงคะด้วย โทสะแรง โทสะเบา ก็ต่างกันเป็นต้น คุณก็รู้แล้วว่ามันต่างกันอย่างไร ผู้ใดมีญาณชั้น "วิชชา ๘" ตั้งแต่วิปัสสนาญาณหรือญาณทัสสนะ วิชชาข้อที่ ๑ ก็สามารถรู้ความจริงพวกนี้ได้ไปตามลำดับ ยังมี "วิชชา" ครบ ๘ ก็จะรู้จัก รู้แจ้ง รู้จริง สัจธรรมดังกล่าวนี้สัมบูรณ์ ซึ่งพระพุทธเจ้าท่านสอนไว้หมดแล้ว ใครเรียนรู้ปฏิบัติฝึกฝนจนเกิดความจริง เมื่อเกิดความจริงก็จะสามารถรู้สิ่งเหล่านี้ ปัญญาหรือญาณที่สามารถรู้ สัจธรรมพวกนี้เป็นทางโลกุตรของพระพุทธเจ้า เป็นวิทยาศาสตร์ทางจิต แต่ทางโลกก็เขาจะไม่รู้จัก รู้แจ้ง รู้จริง หรือมีญาณหยั่งรู้ได้ละเอียดชัดเจนครบครันอย่างที่กล่าวนี้

พศ.วงศ์เทพ : พ่อท่านคิดว่าอะไรเป็นปัจจัยสำคัญเลยที่จะทำให้คนเห็น มีสภาวะทางจิต อย่างที่พ่อท่านอธิบายมานี้

พ่อท่าน : ก็เรียนรู้ให้ถึงขั้นโลกุตระนี้แหละ คือถ้าเรามีวิปัสสนาญาณ มี“วิชา ๘” เราก็จะรู้จักกิเลส-ตัณหา-อุปาทานได้ รู้จักสุข-ทุกข์ได้ และรู้เหตุแห่งทุกข์ก็คือ กิเลสตัณหาอุปาทานนั่นเอง เมื่อดับกิเลสได้แล้ว ก็จะไม่ทุกข์หมดไป หรือสุขโลกียก็หมดไปจากตนด้วย มีสุขโลกุตระ หรือสุขที่สงบอย่างวิเศษเกิดขึ้นแทน การไม่มีกิเลสนี้เป็นคนที่ปลอดภัย **อย่างพระอรหันต์เจ้าเนี่ยเป็นคนที่มีความลักษณะ เช่น ๑.เป็นคนไม่มีทุกข์ ๒.เป็นคนที่ไม่มีภัยกับใคร ๓.เป็นคนที่มีความค่าประโยชน์ต่อสังคมมนุษยชาติ** อย่างนี้เป็นต้น เพราะท่านเป็นท่านมีในชีวิตของท่านแล้วท่านก็รู้ กุศลคืออะไร ท่านก็ยังกุศลให้ถึงพร้อม ท่านก็ไม่ทำบาปทั้งปวง ไม่ทำอกุศลทั้งหลาย ท่านทำแต่สิ่งดีเท่านั้นเอง จิตบริสุทธิ์สะอาดแล้ว จะเป็นลักษณะอย่างที่ว่า พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ตามโอวาทปาฏิโมกข์ ไม่ทำบาปทั้งปวง ทำแต่กุศลอย่างเดียว ยังกุศลให้ถึงพร้อมตลอด จิตของท่านก็สะอาดบริสุทธิ์ เพราะท่านทำเสร็จจบแล้ว จิตสะอาดเป็นเครื่องอาศัยของท่าน ท่านก็ไม่ทุกข์ไม่ลำบากลำบากอะไร สุขภาวะของจิตอย่างนี้เป็นสุขภาวะ สุขแต่อย่างเดียว เป็นอทุกขมสุข คือ ไม่ทุกข์ไม่สุขอย่างโลกียอีกแล้ว เป็นสุขภาวะที่ต่างจากสุขภาวะแบบโลกีย ที่ยังเป็นสุขที่ยังมี“คู่”คือทุกข์ เพราะยังไม่ได้ดับเหตุแห่งทุกข์อย่างแท้จริงเป็นโลกุตระลัจจะ

อย่างที่คำถามเมื่อก็ ก็ต้องมาศึกษา มาปฏิบัติ มาทำอันนี้ให้สำเร็จ แล้วมันจะเป็นอย่างไร จะรู้เศรษฐศาสตร์ใหม่ พระอรหันต์ก็จะรู้เศรษฐศาสตร์ จะรู้รัฐศาสตร์ใหม่ พระอรหันต์ก็จะรู้รัฐศาสตร์ จะรู้จักสังคมศาสตร์ใหม่ พระอรหันต์ก็จะรู้จักสังคมศาสตร์ เพราะศาสตร์ดังกล่าวเป็นต้นนั้นสำคัญและสัมพันธ์กับของชีวิตมนุษย์ในสังคม **ศาสนาพุทธเป็นศาสนาสังคม ไม่เห็นสังคม การปฏิบัติธรรมของพุทธอาศัยผัสสะอยู่ในสังคม จนสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างไม่หวั่นไหว แม้จะสัมผัสสัมพันธ์อยู่กับพายุลของความไม่เที่ยงแท้ทางเศรษฐกิจ ทางการเมือง ทางสังคม ดังคำตรัสในเมฆคลข้อที่ ๓๕ ที่ว่า *พญูฐัสสะ โลกธัมเมหิ จิตตัง ยัสสะ น กัมปติ* ซึ่งหมายความว่า *สัมผัสโลกธรรม จิตท่านไม่หวั่นไหว* ส่วนความรู้ความสามารถทางวิชาเทคนิคหลายๆอย่าง เช่น ทางด้านเกษตรศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ อะไรพวกนี้เป็นต้น ท่านอาจจะไม่รู้ถ้าท่านไม่ได้เรียนหรือฝึกฝนมาก่อน ถ้าจะรู้จะทำได้ก็ต้องไปเรียน เพราะว่าวิชาเฉพาะที่จะต้องใช้สมรรถนะทางความรู้ความชำนาญ อันเป็นความรู้ความสามารถเฉพาะเรื่องเฉพาะกิจ หรือแม้แต่อักษรศาสตร์ ยิ่งถ้าหากจะรู้ดีรู้มากก็ต้องไปเรียน จะเป็นอรหันต์ก็รู้อักษรศาสตร์อย่างกับคนที่เรียนมาไม่ได้ ต่างจากเรื่องของความสำคัญสัมพันธ์ทางสังคมทุกอย่างารัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ หรือสังคมศาสตร์ ตรงๆ แต่กระนั้นก็จะรู้มากรู้ลึกได้บางองค์บางท่านเหมือนกัน ไม่ใช่จะรู้ดีไปทั้งหมด**

พศ.พงศ์เทพ : อย่างสมมุตินะชะว่าเรา สมมุติว่าเราจะประเมินว่า คนคนนี้นี่ มีสุขภาวะทางจิตดีหรือไม่ดีนี่นะชะ มีบางท่านบอกว่าประเมินไม่ได้ ต้องใช้จิตกับจิตสัมผัสกันเอง

พ่อท่าน : ไม่จริง ประเมินได้ ประเมินด้วยการคบคุ่น การอยู่ดูกันไปก็เห็นกายกรรม วจีกรรม มโนกรรมกัน

พศ.พงศ์เทพ : ต้องสังเกตใช้ใหม่ชะ สังเกตดูกันนานๆ ก็จะมี

พ่อท่าน : ใช่ คบคุ่น ท่านเรียกว่าจะรู้ได้ด้วยการคบคุ่น ไม่ใช่ไปนั่งสมาธิใช้จิตมาตรวจเอา อย่างงั้นไม่ใช่ชะ ศาสนาพระพุทธเจ้าไม่เคยสอนเลย ไปนั่งเล็งจิตว่าคนนี่ดีไม่ดี แล้วก็ตัดสินเอา...ไม่มี แต่จะรู้กันได้ด้วยการคบคุ่น สัมผัสสัมพันธ์กันไป โดยมีศีลเป็นหลักเกณฑ์

คิดพอเพียง ทำพอเพียง สร้างสังคมเพียงพอ

บันทึกจาก ...ปวงจาสมณะ

๑๐ ธ.ค. ๒๕๕๘ ที่คีรีชะอโคก ได้จัดให้มีการทำบุญลอมข้าว ตามวัฒนธรรมประเพณีของชาวอีสาน ซึ่งหมายถึงการเอาข้าวเปลือกที่เกี่ยวแล้ว มากองรวมกัน เพื่อฟาดนวดรวมกันต่อไป แต่เนื่องจากคีรีชะอโคกมีโรงสีเครื่องแล้ว การฟาดหรือนวดข้าวจึงไม่ได้ทำ การจัดงานทำบุญลอมข้าวเพื่อสืบสานประเพณีกันในหมู่คณะ เป็นไปแบบง่ายๆ เล็กๆ ไม่ได้มีรายการอะไรมากมายนัก โดยนิมนต์พ่อท่านมาบดินชบาตและเทศน์ให้แง่คิดในวันสำคัญนี้ ส่วนรายการอื่นๆก็มีการแสดงการประกวดทำอาหารที่มาจากข้าว ของบรรดานักเรียนชั้นต่างๆ

ทางคีรีชะอโคกได้จัดสถานที่ในการฟังธรรม ออกมานอกศาลาบุญถวาม บริเวณลานต้นไช้ด้านนอก นักเรียนคีรีชะอโคกไม่มากเหมือนเก่า มีประมาณ ๘๐ เศษ รวมชาวชุมชนอีกประมาณ ๓๐ เศษ ก็ประมาณร้อยต้นๆ จากบางส่วนของพ่อท่านได้แสดงธรรมไว้ดังนี้

“อาตมาลูกพระพุทธเจ้านะก็ต้องเทศน์ไปหานิพพาน มีคำตรัสเป็นโอวาชปาตีโมกข์ ท่านตรัสไว้ว่า “นิพพานัง ปรมัง วทันติ พุทธา” ผู้รู้คนใด พุดเมื่อไร ก็จะมีทิศทางพุ่งไปสู่นิพพาน

อาตมาว่าอาตมาไม่ผิด อาตมาพูดที่ไรก็มักจะไปหานิพพานอยู่เรื่อยแหละ

คนเราที่เกิดมา เป็นปุถุชนกันเสียเกือบทั้งนั้น ปุถุชนคืออะไร ปุถุชนคือ คนกิเลสหนาขึ้นๆ เพราะอวิชชา ไม่รู้จักกิเลส กิเลสเป็นเจ้าเรือน เกิดมาแล้วส่วนมากก็มาก่อเวรก่อภัย เกิดมาก็สุขๆทุกข์ๆ เกิดมาก็มาแย่งลาภ แย่งยศ แย่งสรรเสริญ แย่งโลกียสุข แย่งสุข ได้สุข กิเลสก็อ้วนก็โต หรือเกิดทุกข์ก็เลสก็โต กิเลสมันโตทั้งขึ้นทั้งลงนี่แหละถึงเรียกว่า **ปุถุชน คนโลกๆ**

ผู้ใดจะมีความสุขได้มาโดยสุจริต ได้มาโดยไม่แย่ง ไม่ชิง ไม่ไปเที่ยวได้คดโกง ไม่ไปเอาเปรียบ เราทำด้วยเรี่ยวด้วยแรงเต็มที่ มูลค่ามันประมาณร้อยหนึ่ง ก็เป็นของเราร้อยหนึ่ง เราจะเอาให้คนอื่น หรือจะขาย ขายต่ำกว่าร้อย เราก็ยังได้ให้เขาไปส่วนหนึ่ง เอาคืนมาบ้าง ส่วนที่ได้ให้เขานั้นนะ มันก็เป็นคุณค่า เช่น เราขายแก้อลิบ เราได้ให้เขาไปสิบ ไม่เอามาเต็มค่าของทุน ซึ่งได้เสียสละไปสิบ ก็ไม่เป็นบาป ไม่เป็นหนี้ เพราะของของเราเองลงทุนลงแรง เหงื่อไคลของเรา น้ำพักน้ำแรงของเรา เราทำลงไปนี่เป็นคุณค่าของเรา

การกักตุนไว้เฉยๆ ก็เป็นการเสียประโยชน์ตามหลักเศรษฐศาสตร์ ถ้าเราเก็บเงินไว้เฉยๆ ไม่ใช่ ไม่ใช่ให้ออกไปหมุนสะพัดตามมูลค่า เงินก็คือเศษกระดาษ เสียคุณค่า เสียเวลา ก็... เป็นการทำให้เสียคุณค่าของเงินทางเศรษฐศาสตร์ หรือเช่นถ้าผักเราปลูกมามีมูลค่า ๓๐๐ เสร็จแล้วเราก็กินใช้ผักนั้นเพียงร้อยเดียว เหลืออีกตั้ง ๒๐๐ แต่ไม่ขาย ผักที่เหลือนั้นนานไปมันก็เน่าก็เสีย ไม่เกิดประโยชน์ ฉนั้นเดียวกัน เห็นชัดๆ ถ้าเงินที่กักไว้นั้นไม่ใช่เลยตลอดไปมันก็เท่ากับศูนย์

คนเราจะต้องมีชีวิตเป็นประโยชน์แก่คนอื่นอย่างนี้แหละ เรียกเป็นภาษาธรรมะ เขาเรียกว่าเป็นคนมีบุญ มีกุศล ได้ทาน ได้จาคะ ยิ่งรู้ปรมาตถ์ ให้ไปแล้ว จิตใจเราก็ไม่เอาตบ จิตใจเราก็ไม่เอากัด จิตใจเราก็ไม่เอามาเป็นของเรา ให้แล้วก็ให้ไป ไม่ยึดถือว่าเราได้ให้ ใจก็ละกิเลส ใจก็ปล่อยออก มีแต่เรื่องเอาออก เรียกว่าเนกขัมมะ เป็นศัพท์วิชาการทางธรรมเขาเรียกว่า **เนกขัมมะ คือออกจากสิ่งที่เรายึดเราใครเราอยากได้อะไรอยู่ เราก็อำใจให้เลิกล้างออกจากความยึดความติดนั้น** ศัพท์ก็ว่า ออกจากกาม หรือเราติดยึดโลกีย์ใดๆอยู่ เราก็ออกจากโลกีย์ที่ยึดติดอยู่นั้นๆ เช่นนี้เองคือเนกขัมมะ **ถ้าใครสามารถเนกขัมมะความเป็นโลกีย์ได้หมดสิ้น ก็เข้าสู่โลกุตระสมบูรณ์**

ถ้าคนเรามีความรู้ในสังขารที่อาตมากล่าวนี้ มีชีวิตเผื่อแผ่ เกื้อกูลแจกจ่ายผู้อื่นเขาได้ โดยสร้างสรร ฟังตนเองให้มันพอกินพอใช้ เหลือกินเหลือใช้ก็แบ่งแจกเขาไป เกื้อกูลเขาไปเรื่อยๆ อย่างนี้ชีวิตก็มีคุณค่า ชีวิตเราก็มีประโยชน์ต่อผู้อื่นต่อสังคมอยู่ในโลกที่รู้ที่เห็นได้ และตามสังขารก็คือชีวิตเราก็มีบุญ เพราะเราเป็นผู้เสียสละ แต่ละคนๆถ้าเข้าใจแบบนี้แล้วประพฤติตนกันให้บรรลุผลดังกล่าวก็จะนำพาสังคมไปรอด

ในหลวงท่านตรัสว่า เศรษฐกิจพอเพียงอันนี้แหละ เราต้องรู้จักพอ มีใจพอ ละความโลภที่มันไม่รู้จักพอให้มันรู้จักพอเพียงให้ได้ ให้มันพอกินพอใช้ ให้มันเหลือ ทุกคนทำทุกคนมีพอกินพอใช้ เหลือแล้วก็แจกจ่ายเจือจานกัน ถ้ามีความเข้าใจอันนี้ คนที่ขยันหมั่นเพียรไม่ขี้เกียจ ไม่ไปเที่ยวได้หาทางหาเรื่องเอาเปรียบเอาไร้เขา คนที่เอาเปรียบเขามาได้ มันไม่ใช่กำไร แต่มันขาดทุนแท้ๆในทางธรรม เพราะ“**ผู้เอาเปรียบไปนั้นก็มีวิบากบาปคือหนี้**”ตามสังขาร ซึ่ง

กรรมหรือการกระทำที่เอาเปรียบหรือได้เปรียบนี้มันไม่ใช่กุศลแต่เป็นอกุศลแท้ๆ เป็นบาปจริงๆ ถ้าเข้าใจลึกลงๆอย่างนี้ คนก็จะมีหิริ มีโอตตปปะ จะไม่ทำการเอาเปรียบ มีการละอายต่ออกุศลกรรม ซึ่งอกุศลก็คือบาปนั่นเอง คือการเบียดเบียนคนอื่น เอาเปรียบคนอื่น กินแรงคนอื่น มันก็เป็นหนึ่งจริงๆ ตามลัทธิ เพราะฉะนั้นเราไม่ทำ เราก็เป็นคนสร้างสรรไปแต่ละวันๆ สร้างให้พอเพียง ให้พอกินพอใช้ เหลือแล้วก็เผื่อแผ่แบ่งแจกคนอื่นไป ถ้าสังคมนั้นมีคนร้อยคน และทุกคนเข้าใจอย่างนี้ทั้งร้อยคน ต่างคนต่างทำ คนไหนเขาจะป่วย ก็ไม่เป็นไร คนไม่ป่วยก็ผลิตมาเผื่อแผ่กันในกลุ่มคนมันไม่ป่วยพร้อมกัน มีร้อยคนป่วยพร้อมกันร้อยคน มันไม่เป็นอย่างนั้นหรอก ใช้ไหม! มันป่วยเจ็บก็ส่วนน้อย คนแก่แล้ว มันทำไม่ไหวแล้ว ก็ส่วนน้อย ส่วนใหญ่ก็แข็งแรง ก็ดูแลรักษาไป ก็เผื่อแผ่กัน

ถ้าเรามีหิริ โอตตปปะ เรารู้เลยว่า อ้อ...แก่ เรายังมีแรงมีเรี่ยว ที่จะพอทำ ทำได้เท่าไร ก็ทำเต็มที่ ไม่ขี้เกียจ คนที่ขยันแล้ว ก็ศึกษาฝึกฝนดีอยู่แล้ว มันขี้เกียจไม่เป็น เด็กๆก็ขี้เกียจไม่เป็น **ฝึกให้ตัวเอง ขี้เกียจไม่เป็นเลยนะ ต้องฝึกไปจริงๆ ฝึกให้เป็นนิสัย จากนั้นเสีย ก็ไปเป็นวิสัย** วิสัยนี้มันเป็นอย่างไร ผู้มีคุณสมบัติถึงขั้นเป็นวิสัยนั้นแล้วก็จะรู้ว่ามันเป็นอย่างไรหรือ วิสัยของปุถุชนก็เป็นได้เท่าขนาดของปุถุชน วิสัยของอารยชนก็มีคุณสมบัตินั้นเท่าขนาดของอารยชน วิสัยของพระพุทธเจ้าก็มีคุณสมบัติเท่าขนาดของคนระดับพระพุทธเจ้า วิสัยคือคุณสมบัตินั้นมันติดตนขึ้นเป็นเองเลย เป็นในตัวเองสัมบูรณ์แล้ว เป็นอย่างนั้นเอง ไม่ต้องไปคุมให้เกิด ไม่ต้องพยายามให้เกิด มันเป็นอัตโนมัติในตน แม้แต่จะกดปุ่มก็ไม่ต้องไปกดปุ่มเลย มันเป็นอย่างนั้นเองเลย เป็นตถตา เป็นอย่างนั้นเองโดยไม่ต้องศึกษาอะไรอีก ไม่ต้องพากเพียรฝึกฝนอีก มันเป็นอย่างนั้นเองแล้วในตัวเอง ตถตา

เศรษฐศาสตร์บุญนิยม มันจะเฉลี่ยกัน พอใช้ พอสอย พอกิน เราไม่ต้องไปสะสม ไม่ต้องไปกอบโกยไว้เป็นของตนมากๆ ให้เดือดร้อนชาวบ้านเขา แหม...ชาวบ้านศิระอะโศกนี่แข็งแรง สร้างสรรเก่ง คำขายก็ดี ได้มากก็เลยเอามากอบมาโกยสะสม กอบโกยไว้หมดมากมายเลย โอ้โฮ...ศิระอะโศกนี่รวย มีเงินเก็บคองคลัง มีเงินใช้หมื่นเป็นสมบัติของศิระอะโศกนี่ มีอยู่หมื่นล้าน ว่างั้นนะ นี่สมมุติ อย่าไปนึกว่าจริงละ สมมุติว่ามีหมื่นล้าน ก็เอาฝั่งใส่ตุ่มไว้ จริงๆนั้นสมัยใหม่ที่เขาไม่เอาไว้หรอก เอาฝั่งใส่ตุ่มไว้หะ เขาเอาไปไว้ในธนาคาร ไม้งั้นก็ไปซื้อพันธบัตรหรือไม่ก็เอาไปซื้อหุ้น หรือไม่ก็ไปลงทุนบริษัทไหนที่ควรลงทุน อ้อ...บริษัทนี้มันเอาเปรียบได้เยอะ กำไรเยอะ เอาลงทุนบริษัทนี้แหละวะ...อะไร

เงินแทนที่มันจะนิ่งอยู่ในตุ่ม ไม้งั้นแล้ว มันก็ออกไปอาละวาดดูตเพิ่มมาอีกหมื่นล้าน แหม...ปีนี้ได้มาเพิ่มจากปันผลของบริษัทนี้ จากหุ้นนี้ได้มา ดอกเบี้ยจากธนาคารนั้นอีก เพิ่มขึ้นมาอีก ไม่ใช่หมื่นล้านแล้ว เป็นอีกตั้งเท่าไร ไปอาละวาดดูตเอามาให้แก่ตนอีก ไม้รู้จักพอ ไม้ยังแยใหญ่เลย เดิมทีก็มีตั้งหมื่นล้าน เหลือเพื่ออะไรหมื่นล้านนี้ แม้เหลือเพื่อก็ไม้รู้สักพอ ยังไปดูตเขามาอีก นี่คือวิธีของทุนนิยมในโลก คำว่าสะพัดเผื่อแผ่ให้ทั่วถึงตามหลักลัทธิของเศรษฐศาสตร์ มันไม่ใช่เลย เกิดตามตรรกะไม่ได้เลย คนจนก็ยิ่งจน คนรวยก็ยิ่งรวย คนจนส่วนใหญ่จึงจนอยู่อย่างเดิมตลอดกาล คนรวยจะดูตเอาไปยิ่งขึ้นๆ รวยยิ่งขึ้นๆๆ คนจนจึงจนยิ่งๆขึ้น แรงดูต

ในสังคมโลกนี้มีคนคิดใหม่ทำใหม่ ก็มีพวกชาวอโศกนี่แหละ คือคิดจะเป็นคนจน ตั้งใจจนจริงๆ พยายามฝึกฝนตนให้จน ขยันสร้างสรร ไม่ไปแย่งชิง ไม่สะสม เพื่อแผ่คนอื่นเขาไป ให้เขาไปให้ได้มากๆ ขึ้น อย่าไปเอาของเขาามาก ให้เขามากๆ ได้เป็นดี ขยายขาดทุนนั้นเป็นความดีงามแท้ๆ ขยายขาดทุนเท่าที่ตนจะอยู่รอด นี่คิดใหม่ ทำใหม่

ของเงินนี้ไม่ใช่แรงดูต้อยๆ พลังดูต้อยมากเลยนะ คนยังมีเงินมากๆ ยิ่งดูแข็งแรง ไซ้ใหม่
วิธีคิดของทุนนิยมนี้ทำให้โลกลำบาก ทำให้สังคมทุกซักร้อน ต้องมาเปลี่ยนความคิดใหม่ คุณทักษิณและคนรวยด้วยกันทั้งหลายยังไม่ได้คิดใหม่ เขาทั้งหลายยังคิดอย่างเก่า จะให้คนมาแย่งกันรวย มันก็เหมือนเก่านะ **ในสังคมโลกนี้มีคนคิดใหม่ทำใหม่ ก็มีพวกชาวอโศกนี่แหละ คือคิดจะเป็นคนจน ตั้งใจจนจริงๆ พยายามฝึกฝนตนให้จน ขยันสร้างสรร ไม่ไปแย่งชิง ไม่สะสม เพื่อแผ่คนอื่นเขาไป ให้เขาไปให้ได้มากๆ ขึ้น อย่าไปเอาของเขา มาก ให้เขามากๆ ได้เป็นดี ขยายขาดทุนนั้นเป็นความดีงามแท้ๆ ขยายขาดทุนเท่าที่ตนจะอยู่รอด นี่คิดใหม่ ทำใหม่** วิธีคิดที่ว่าใหม่ ก็คือ เช่น ต้นทุนสินค้านี้มันพันหนึ่ง ซึ่งในคำว่าต้นทุนนี้รวมค่าแรงทั้งหลายเอาไว้ด้วย สมมุติว่าค่าแรงอยู่ในทุนนั้นสามร้อย เราก็ลดค่าแรงเอาแค่ร้อยเดียว อีกสองร้อยก็เป็นการลดต้นทุนแล้ว ถ้าเราขายแปดร้อย ก็เท่ากับต่ำกว่าทุนสองร้อย เพราะทุนจริงๆ พันหนึ่ง ไซ้ใหม่... เราลดค่าแรงของเราสองร้อย เอาแค่ร้อยเดียว ถ้ามีคนห้าคน แปดคน ร้อยคน ต่างก็ลดค่าแรงแบบนี้ทั้งนั้น คนละร้อยสองร้อย คนละห้าสิบ มันก็

บันทึกจาก...ปัจเจกชน:

ไปลดต้นทุนได้อีกเยอะเลย เราทำร่วมกันก็ลดค่าแรงของเรามา เหลือไปลดต้นทุน **เพราะฉะนั้น** ขยายขาดทุนได้ และอยู่ได้ด้วย **กิจการก็ไปได้ด้วย ไม่จนด้วย เพราะจนก็จนอย่างมหัศจรรย์** คือส่วนตัวคนที่รู้จักพอ-มักน้อยเท่านั้นที่เงิน เป็นคนขยัน สร้างสรร มีสมรรถนะ แต่ไม่สะสม ไม่เอาเปรียบ ไม่แย่งชิง **เพราะมีจิตใจพอเพียงจริงๆ** คนจะรวยนี่เพราะ... หนึ่งเอาเปรียบเก่งๆ สองชี้เหนียวกอบโกยกักตุน ไม่ให้ใคร มันรวยแน่ เอาเปรียบให้ได้มากๆ แล้วก็ชี้เหนียวไม่ให้ใครเลย สะสมเท่าเดียวมันก็ต้องรวย แต่ถ้าคนไม่เอาเปรียบ เสียเปรียบด้วย แถมขยายขาดทุน อีกต่างหาก หรือจริงๆ ก็คือเสียสละนั่นเอง ตั้งใจเป็นผู้ให้ แล้วไม่สะสม แล้วมันจะไปรวยตรงไหน คนพวกนี้ไม่รวยหรอก ถ้ามันมีมันพอกินพอใช้ มีเหลือแล้วสะพัดออก อย่าเอามาเก็บไว้ เก็บไว้ คนอื่นเขาก็ขาดแคลน เราทำงานอยู่ทุกวัน พอกินพอใช้อยู่แล้ว มีเหลือกินเหลือใช้ เพราะเรากินไม่มาก ใช้ไม่มาก ไม่ได้ฟุ่มเฟือยไปกับอบายมุข ไม่หลงไปกับสังคัมบริโภคนิยม เสพสุขระเริงไปกับสังคัมปรุงแต่งมอมเมาแก่นิโครมๆ หลอกให้โก้ให้หรู ให้กินใช้มากเกิน จนวิตถารนิยมก็ไม่ต้องตัวกัน เราก็กินพอ เหลือใช้เหลือกินจริงๆ เหลือแล้วถ้าเรามาเก็บไว้ที่เราหลายๆ คนอื่นก็อดอยากตายซี เพื่อแผ่ออกไป มันเป็นบุญเป็นกุศล เท่ากับเราเป็นคนมีประโยชน์ต่อคนอื่น เพราะเราขาดทุน หรือเราได้ให้เขาไป ก็เท่ากับเราเป็นประโยชน์ต่อเขา ถ้าเราขายเกินทุนสิเท่ากับเราเอาเปรียบเขาในส่วนที่เราเอาเกินทุนมา เราก็คือคนไม่มีประโยชน์ต่อใครเลย แถมริดเอาจากคนอื่น อีกต่างหากคือส่วนที่เรียกว่ากำไรนั่นเอง เพราะเราเอาเกินทุนมาจริงๆ การขายเท่าทุนก็เท่ากับ... คนไม่มีประโยชน์ต่อกัน หรือไม่มีใครได้ใครเสียอยู่แล้ว แต่ถ้าขายเอากำไรหรือบวกเอาเกินทุนจึงเป็นการ“เอาเปรียบ”คนอื่นมาแท้ๆ คนผู้เอาเปรียบจะมีประโยชน์ต่อผู้อื่นที่ไหนล่ะ วิธีคิดของทุนนิยม จึงเป็นวิธีคิดของคนบาป ทำให้คนไม่กอบฏเลย สังคัมทุนนิยมจึงทุกร้อนอยู่ตลอดเวลา ไม่สงบสุขเย็นใจได้หรอก ก็แข่ง-แย่ง-ฆ่ากันไป นี่สังคัมเป็นแบบนี้

ชาวโศกไม่ว่าปฐมโศก คีระชะโศก ราชธานีโศก สันตือโศก หรือชาวโศกทุกที่ กระจาดกระจายอยู่ทั่วประเทศขณะนี้ มีคนมาอยู่รวมกันเป็นกลุ่มชุมชน ต่างเข้าใจอย่างนี้ **ซึ่งเป็นความคิดคนละขั้วกับทุนนิยม คือคิดอย่างบุญนิยม และได้ทำอย่างบุญนิยม** จึงเกิดเป็นวัฒนธรรมเป็นรูปแบบวิถีดำเนินชีวิต เป็นสังคัมแบบใหม่ในโลก เป็นสังคัมนวัตกรรมที่ยังไม่เคยมีสังคัมแบบนี้มาก่อนในโลก เพราะทุกชุมชนหมู่บ้านชาวโศกแปลกแตกต่างกับสังคัมสามัญในโลก **ในหมู่บ้านหรือชุมชนชาวโศกทุกแห่งไม่มีอบายมุขเลย ทุกคนมีศีล อย่างต่ำศีล ๕ กันจริงๆ** ทั้งหมู่บ้านไม่มีใครฆ่าสัตว์แม้แต่ตบยุง ไม่มีใครลักทรัพย์ ไม่มีใครล่าสัตว์ทางเพศผิดศีล ไม่มี การพูดปด ไม่มีใครดื่มเหล้า แม้แต่เหล้าขวดหนึ่งบุหรือมวนหนึ่งก็ไม่มีเลยจริงๆ ในหมู่บ้าน ไม่ต้องพูดถึงยาบ้า ยาอี กระหิงแดง คาราบาวแดงเลย แม้แต่น้ำขวดน้ำหวานยังสังวรระวังไม่ดื่มกัน อาชญากรรมทางกาม อาชญากรรมทางทำร้ายฆ่าแกงไม่มีจริงๆ ๒๐-๓๐ ปีมาแล้ว บางคนมีศีล ๘ มีจนกระทั่งถึงชั้นฆราวาสในหมู่บ้านนี้แหละทำงานฟรี มีศีล ๑๐ กันแท้ๆ กินใช้ร่วมกันเป็น “สาธารณโภคี” คือ มีสมบัติเป็นส่วนกลาง กินใช้ร่วมกันเป็นส่วนกลาง เงินก็ช่วยกันหามา รวมกันเป็นส่วนกลาง ทำงานฟรีกัน ทำมาหาได้ก็เอามารวมกันเป็นส่วนกลาง ถ้าประเทศไทยมีหมู่บ้าน

แบบที่ซั๊กสองหมื่นหมื่นบ้าน ก็ลองคิดว่าจะสงบสุขกันปานใด **ที่เกิดอย่างนี้ได้ก็เพราะคนในหมู่บ้านมีความมักน้อย สันโดษ มีความพอเพียงกันจริงๆ ไม่คลุกคลีเกี่ยวข้องกับตามลัทธิทุนนิยม-บริโภคนิยม-อำนาจนิยม-หฐหรานิยม-วิถถารนิยม-อบายมุขนิยม (อสังสัคคะ) ขยันพากเพียร มีศีล-สมาธิ-ปัญญา-วิมุติ-วิมุติญาณทัสสนะ ตามกถาวัตถุ ๑๐** ซึ่งก็ปฏิบัติลัดโลก-โกรธ-หลง ตามที่คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า จึงไม่รวย แต่พอกินพอใช้ ถึงแจกจ่ายเพื่อแผ้วผู้อื่นได้จริง

สังคมพอเพียง คือมันพอกิน พอใช้ของเรา แล้วเราก็เพื่อแผ้ว
เกื้อกูลแจกจ่าย เป็นเศรษฐศาสตร์แบบบุญนิยม หรือเศรษฐศาสตร์แบบ
พอเพียง เราพอแล้ว เราก็กระจายให้แก่คนอื่นไปอย่างถูกๆ หรือแจกกัน
เพื่อแผ้วกัน เกื้อกูลกัน เศรษฐศาสตร์แบบนี้มันสุดยอด

เกิดมามีชีวิตนี้ ถ้าเราไม่ได้บรรลุนิพพานของพระพุทธเจ้า คุณละจะวนเวียนสุขๆทุกข์ๆอยู่อย่างนั้นแหละ ทำดีเป็นวิบากบุญก็ได้เกิดมาเสวยสุข ทำชั่วหรือเอาเปรียบเขามากก็เป็นหนี้ เสรีจแล้วก็ต้องเกิดไปใช้หนี้ คนที่ไปเอามาเป็นของตนมากมาย พวกที่โลกจนรวยๆนะ ตายแล้วต้องไปเกิดเป็นวัวเป็นควายใช้หนี้เขาอีกนะ หลายชาติ ไม่ชาติเดียวนะ เป็นวัวเป็นควาย ไม่ใช่ชาติเดียว หลายชาติ ก็ตามกรรมที่โกงที่เอาเปรียบจนกว่าจะใช้หนี้กรรมนั้นหมดตามสัจจะกว่าจะได้เกิดมาเป็นคนอื่น แม้ได้เกิดเป็นคนก็เกิดมาเป็นคนชั้นต่ำ แล้วค่อยๆทำดีพัฒนาสูงขึ้นเป็นคนสูงขึ้น จนกว่าจะพัฒนามาเป็นคนฉลาดคนสามารถ แล้วก็กอบโกยเอาเปรียบจนรวยอีกรวยอีกก็คือไปรีดเขามาอีก เพราะไม่เข้าใจสัจธรรมก็ไปรีดเขามาอีก ไปเอาเปรียบเขามาอีก ตกนรกอีก แล้วต้องเกิดเป็นวัวเป็นควายอีกหรือเป็นเดรัจฉานอย่างอื่น แล้วค่อยๆเป็นคนชั้นต่ำค่อยๆพัฒนาตนไปตามโลกขึ้นไปๆ พอเจริญแบบโลกก็ขึ้นไปๆ ก็ไปเอาเปรียบเขากันแหละ ไปรวยไปทำแบบโลกๆเขาพาเป็นอีก ตกนรกอีก ตอนรวยก็เสพสุขคือขึ้นสวรรค์ ก็เป็นสวรรค์ เป็นนรก คุณละจะวนเวียนอยู่อย่างนั้นตลอดกัชาติกักับันไม่ถ้วน วัฏสงสารก็เป็นอย่างนี้ ไม่มีจบสิ้น แม้จะหลงว่าจะได้ไปอยู่ในสวรรค์กับพระเจ้านิรันดร์ ก็คือ ความหลงที่ยังไม่รู้จริง ยังอวิชชา ในโลกีย์ทั้งหลาย หลงกันว่า จะได้ไปสิงสู่อยู่สวรรค์นิรันดร์หรือนานๆ ก็พยายามทำดี ซึ่งเป็นจริงเหมือนกัน ทำดีมากพอจริงก็เสวยสวรรค์นานจริง แต่ไม่มีนิรันดร์ หมดบุญได้ตามวิบากที่ตนสะสมจริง หมดบุญก็ต้องมาเกิดตามวิบากบาปหรือวิบากบุญของตนแต่ละชั้น วนเวียน ไม่เที่ยงแท้เลยในโลกียะ

ต้องมาศึกษาโลกุตระ มาลดกิเลสให้ได้อย่างสัมมาทิฐิ รู้จักรู้แจ้งรู้จริงตัวตนของกิเลสที่เรียกว่าอัสสา-สักกายะ-อาสวะ จนกระทั่งมีความเชื่อจริงๆว่าไม่เอาเปรียบดีแท้ บาปถ้าขึ้นทำเข้าก็เป็นของเราจริง บุญก็เป็นจริง ที่เอาเปรียบหรือทำบาปก็เพราะกิเลส ต้องมากำจัดกิเลสให้ได้จริงถึงขั้นหนึ่งจึงจะเป็นคนทำแต่บุญถาวร ไม่ทำบาปอีกจริงๆ เพราะฉะนั้นศาสนาพระพุทธเจ้าสอนคนไว้ **ไม่ทำบาปทั้งปวง สัพพปาปัสสะ อกรรมัง ทำแต่กุศล ทำแต่ดี กุสลัสสุปปสัมปทา** นี้ ทำแล้วก็ได้ ก็ทานไป มันก็เป็นบุญของเรา เราก็ได้ฟังกรรมของเรา เรียกว่า...**กัมมปฏิสรโณ** คนมีกรรมเป็นเครื่องอาศัยของชีวิต ชีวิตเมื่อไหร่ เราก็อาศัยกรรม อาศัยวิบากของเรา แต่เราไม่ยึดมัน ถือมัน มันได้อาศัยเท่านั้น ถ้ามีกรรมดีก็ได้อาศัยวิบากดี ถ้ามีกรรมชั่วก็ได้อาศัย

วิบากชั่ว จนกว่า เราจะปรินิพพาน คือ ไม่เกิดวนเวียนในวัฏสงสารอีกเลย แต่ทราบใดที่เรายังไม่ปรินิพพาน กรรมจะเป็นของเรา **กัมมัตสโกมทิ** กรรมเป็นของของตน **กัมมทยาโย** ตนต้องเป็นทายาทของกรรมที่ตนทำไว้ **กัมมโยนิ** กรรมจะพาเราเกิดพาเราเป็นไป **กัมมพันธู** กรรมเป็นเผ่าพันธุ์ของเรา จะเป็นยีนของเรา เป็นกรรมพันธุ์ของเราแท้ๆเลย กัมมพันธูนี้แหละแปลว่ายีน แปลว่ากรรมพันธุ์ที่แท้ มันจะพาเราเกิดเราเป็น เป็นพันธุ์ของเรา ถ้าพันธุ์เราเป็นอาริยบุคคล เราก็จะเป็นอาริยบุคคลไปเรื่อยๆ อาริยบุคคลสูงขึ้นไป แต่ถ้าเรามีพันธุ์แค่ปุถุชนก็ต้องเกิดเป็นปุถุชน เป็นกัลยาณชนก็ได้เกิดเป็นกัลยาณปุถุชน ซึ่งยังไม่เที่ยง อาจจะไปเกิดเป็นปุถุชนคนบาปก็ได้อีก กรรมจึงเป็นเครื่องอาศัยของเราแท้ๆ ไม่มีอะไรเป็นที่อาศัยแท้เท่ากับกรรม ทรัพย์ศฤงคาร บ้านช่องเรือนชานก็อาศัยชั่วคราวชั่วชีวิตนี้แล้วก็ตายจากกันไป จะมีมากมีน้อยอย่างไรก็ต้องจากกัน ไม่ใช่ของเราจริง แต่ถ้าทำบาป เช่น โกงเก่ง ก็ได้เงิน แต่ยิ่งเก่งด้วยซ้ำเหี้ยมอีกด้วย แล้วหลงว่าเรามีเงินมากมายมาก ไม่ทำงาน มันก็ยิ่งซวยซ้ำซ้อนบาปมากตามที่ได้มีมาก ไม่สละออก กักไว้เป็นของตนมาก แต่ถ้าคนที่ไม่ทำบาป ไม่เอาเปรียบ เราจะมีบ้านอาศัยก็เพราะน้ำพักน้ำแรงของเราไม่ได้โกง ไม่ได้ทุจริต แถมเราให้คนอื่นแจกคนอื่นอีกด้วยซ้ำไป นี่เราก็ทำของเราไปสู่จริต เราก็ไม่ไปสร้างบาป สร้างหนี้ ไม่เอาเปรียบ ไม่โกง จะมีเรือนหลังโตบ้าง ใหญ่บ้างอะไรก็ได้ แต่หลังโตๆ ก็ต้องกวาดมันเยอะๆหน่อยนะ ก็เมื่อไปกับมัน เพราะฉะนั้นไม่ต้องหลังโตก็ได้ อะไรวุ่นๆเป็นต้น เราจะได้ไม่เหนียว ไม่เปลือง จะมีเหลือทำทาน แจกจ่ายให้ผู้อื่น เราก็เป็นคนดีมีประโยชน์ หรือได้บุญ

ถ้าเรารู้ความพอเหมาะ พอดี แล้วก็จัดการชีวิต รู้จักการเกิดมาเป็นชีวิต เกิดมาแล้วก็พากันเพียรเอาสิ่งที่ดีควรเอาให้ได้สำหรับชีวิต หากได้จนจบสุด ก็เป็นพระอรหันต์ สุดรู้เลยจะยอดรู้ยอดเป็นจริงเช่นนั้นเองเลย **ไม่ทำบาปทั้งปวง สัพพปาปัสสะ อकरणัง กุสลัสสูปสัมปทา** ทำแต่บุญทำแต่ดี เพราะสัจจิตปริโยทปนัง เพราะท่านได้ล้างกิเลสออกจากจิตหมดแล้ว จิตสะอาดสุดยอด อย่างนี้แล ตกลงคนๆนี้คือ ๑. เป็นคนไม่ทำบาปเลย ๒. เป็นคนทำแต่บุญ ทำแต่กุศล ทำแต่สิ่งที่ดี ที่เป็นประโยชน์ ไม่ทำสิ่งที่เป็นโทษ เป็นภัยเลย ๓. เป็นคนจิตบริสุทธิ์ สุดสะอาด คนนี้คือ อรหันต์ คนอย่างนี้จะเกิดมาในโลกอีก ก็ชาติต่างๆ ก็เป็นประโยชน์ต่อโลก ไม่เป็นภัยต่อใครเลย นี่แหละเป็นบุญ เป็นคุณต่อโลกเขา จะเกิดมาอีกมันก็มาพร้อมกับเชื้อพันธุ์อรหันต์ อันนี้คือสมบัติที่ควรได้ควรเป็นอย่างยิ่งสำหรับความเป็นคน คืออรหันต์ สมบัติใดก็ไม่วิเศษเท่าได้แล้วไม่ต้องกลัว เกิดอีกก็เกิดได้ เกิดมาแล้วเกิดมาไม่เป็นภัยใคร มีหลักประกันคือความเป็นคุณสมบัติอันวิเศษ ๓ นั้นเป็นเครื่องยืนยัน เอาอันนี้ให้ได้ นี่คือน้ำพระพุทธานุญาตแล้วเอามาฝากคนเอาไว้ สอนไว้ให้พวกเราได้ตามพิสูจน์ อาตมาตามพิสูจน์ แล้วอาตมาก็เอามาถ่ายทอดนี้ให้ได้กันนี้ ให้ได้กันทุกคนๆ เนื้อ”

(อ่านต่อฉบับหน้า)

วันความรัก

เมื่อโลกนี้มีวันแห่งความรัก
สาธุชนพึงตระหนักประจักษ์มัน
มาฆบูชาเดือนสามงามแสงจันทร์
ในวันนั้นพระพุทธองค์ทรงโอวาท

โลกธรรม

ฝน พราหมณ์พร่างพิน ปฐพี
ตก ไล่ช้างธูดี อ่องฟ้า
ไม้ เอาอุบลราศี ส่งฝน หมดเอ๋ย
ข้าว ประเทศอยู่ร่มหญ้า เปียกแห่ง ตามดออง

งอ ท่องจนอย่าได้ ทำผิด ไตนา
กลิ้ง กฎหมายตามติด อ้อสี่
บาป เวรย์อ้อมมีฤทธิ์ พันผูก จนแฉ
กรรม หากเข่นหลอปลี้ อ้อมได้ บุญกุศล

พระ มีพันต่ออึ่งตึง- ชาธรรม
เนร ก็มีศีลประจำ สิบข่อ
มัก บอขมึงลี้กิดำ- รงวัด เสมอแฉ
อ้วน เพราะโยมแกงหม้อ- ใหญ่ขึ้น นำถวาย

โลก อดายเพราะผู้ แย่งยุทธ
ลี้วัน โฉม, หลง, โกรธ, อุด พันทำ
มี แต่มอ้อมมนุษย์ อ้อเอยง ท้อนอ
ทุกข์ ลี้งสี่ ออตจ้ำ เจ็บร้อน รนงาม

ลูก ทรามอย่าทอดทิ้ง ไกลตา
ผี อัง ให้เกิดมา แม่เลี้ยง
ลูก จิตพลาดวาสนา กรรมเก่า มีแฉ
คน บอขบปล้อยให้เลี้ยง จิตด้วย ศีลธรรม

พระองค์ท่านเห็นข้าอ้อทำชั่ว
สำนึกตัวทำความดีมีคุณค่า
ทำจิตว่างสว่างใสในมรรคา
นี่คืออริกเมตตาโอ้อาท

จบมาฆบูชาศรัทธาธรรม
ดอกบัวขาวลอล้าพิดคำสอน
เราชาวพุทธน้อมจิตคิดสังวร
วันพระสอนศีลธรรม...วันความรัก

๘๘ กอ ๑๐๐ %

ครู

ถึงสูงเยี่ยมเทียมฟ้าอย่าดูถูก
ครูเคยปลุกวิชามาแต่หลัง
ศิษย์ไร้ครูอยู่ได้ไม่จีรัง
อย่าไอหนึ่งลบหลู่ครูอาจารย์

(ป้ายหน้า ร.ร. บ้านหนองปลาชิว
ต.ภูพาน อ.สีชมพู จ.ขอนแก่น)

๘๘ ปรีดี อุทัยพันธ์

๑๔ ม.ค. ๒๕๕๔

กาางฉริวิต

ตี๋นฉีนมารี๋นใหม่โป๊ส่ซ่งเซ้า
เสียงฟนปนเสียงเซ่ไซ
เนาเค้าซ่งเฮ้าหยอฮากั๊บหมฮกหมย
หส่ปี่ไทลไปทลายซ่งมิ่ง
หน้าตักยั้งไทลไม่หยดยั้ง
กขะแ่นชาฟ่งนโตชกตบ
หิ้วไช่หมนุญยี่ส่ตขะฮ่า
เต๋ยวตีเต๋ยวตีฮ่าต่ายเท
ตะฮันคส่ฮอยต่าโป๊ส่ค้ำแ่นสิ่ว
หหน้าหน้ากักสงปสงปสงววง
ฮันเวลลาฟ่งนไปไต่เซ่ฮันฮู้
ส่ายชาฟ่งนฮู้นไส่ยั้งไทลเพลีน
ฉริวิตहनश्चित
ทุกฉริวิตหนิไม่พ่นชกาส่งคชาม
ยามคี่กฮักสงบชบคี่กแ่นค่น
หมตฮักโสมโกชชทสงตชงกั๊บไช
ฉริวิตहनश्चित
ตี๋วยพากเพ็ชเพิ่มเติมพูนนุญญแห่งตม
ฉริวิตहनश्चित
ตี๋องเว็ยพมมแ่นทกวายไปฮักนมาน
ฉริวิตहनश्चित
ฮอยาฮอชชชชตมาเกย
ฮอยากขะพ่นโศกกาตี๋องกาส้าทาญ
เข้าสู่อู่หมู่ปชัษหมฉริวิตชติ

ฮากาาศหนามวสะก่ากนฮ่าวชานใหม่
กส่ฮมไพบเหมือนไคชบชชชช
ฟ่งนเสยชชชชชชชชชชชชชช
ยั้งคขมีฮันใหม่ให้ฉริวิต
สงเสียงตั้งฮักช่าฟ่งนิกตติ
ส่ฉริวิตส่ตี๋ส่ไทลนทะเส
เพชชชชชชชชชชชชชชชชชชชช
หักเทไช่กั๊บช่นบพพพพพพพพ
ฮั้งชับแ่นชชชชชชชชชชชชชช
กั๊บไช่ให้ว่งชชชชชชชชชชชชชช
ไต่ต้อส่ฮู้ฮู้ฮู้ฮู้ฮู้ฮู้ฮู้ฮู้ฮู้
ไปเซ่ชชชชชชชชชชชชชชชชชชชช
ตูกชชชชชชชชชชชชชชชชชชชช
พชชชชชชชชชชชชชชชชชชชช
เข้าสู่อู่หมู่ปชัษหมฉริวิตชติ
ไม่ว่าไคชชชชชชชชชชชชชชชชชชชช
ชงลชชชชชชชชชชชชชชชชชชชช
แต่ลชชชชชชชชชชชชชชชชชชชช
ชชชชชชชชชชชชชชชชชชชชชชชชชช
ไนมมีสิ่ลยฮอยาฮั้งไต่ฮะไซพช
ส่มพพพพพพพพพพพพพพพพพพพพ
ชชชชชชชชชชชชชชชชชชชชชชชชชช

สตี

สตีเป็มรดาททาเป้าทมาช
ตามเท็ทกาฉริวิตชชชชชชชชชช
รู้ทาทมเสียงสงชชชชชชชชชช
เฝ้ามีขีรขีรารนาชชชชชชชชชช

ตั้งสตีกาทชชชชชชชชชช
ทาทิตตลทุกขชชชชชชชชชช
หังข่มข่มข่มข่มข่มข่มข่ม
ท่มข่มข่มข่มข่มข่มข่มข่ม

❀ แถ่ธรรม

❀ ปิ่นโตพชชชช

ชื่อ นางเสาร์แก้ว อจหาญ

เกิด ๒ ตุลาคม ๒๕๓๗

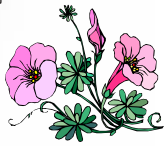
พี่น้อง ๗ คน เป็นคนที่ ๑

ภูมิลำเนา อ.แจ้ห่ม จ.ลำปาง

สถานภาพ สมรส สามีชื่อ นายจรินทร์ อจหาญ
มีบุตร ๒ คน (จบจากโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโคก)

การศึกษา ประกาศนียบัตรการศึกษาระดับต้น (ป.ก.ศ.ต้น) สถาบันราชภัฏ จังหวัดลำปาง

อาชีพเดิม รับราชการครู

ปี ๒๕๒๘ สามีรู้จักชาวอโคก

ปี ๒๕๓๐ อ่านหนังสือสัจจะชีวิตพระโพธิรักษ์ ประทับใจสัจจะและญาติธรรมที่มีวัตรปฏิบัติไม่เหมือนที่อื่น เช่น ไม่มีอบายมุข ไม่มีการกินนอกมือ ฯลฯ จึงเริ่มฝึกกินมังสวิรัต ๑ มือ แต่เสริมนมและผลไม้บ้าง ทำได้ระยะหนึ่งจึงกิน ๒ มือ ไม่จุบจิบมาตลอด

ปี ๒๕๓๕ ลูกเรียนจบ ป.๖ จึงให้มาเข้าโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโคก โดยมีสามีลาออกจากราชการครูและเข้าไปอยู่ชุมชนปฐมอโคกกับลูกก่อน

ปี ๒๕๓๗ ลาออกจากราชการครู และไปอยู่ที่ชุมชนปฐมอโคก

ปี ๒๕๓๙ อยู่เป็นครอบครัวปฏิบัติศีล ๘ เป็นต้นมา

เมื่อมาอยู่กับชาวอโคก ปี ๒๕๓๗ ช่วยงานฐานตัดเย็บ ต่อมาย้ายไปช่วยงานร้านค้าชุมชน โดยทำหน้าที่เป็นแคชเชียร์ รวมทั้งซื้อของ จัดของ และทำทุกอย่างที่เป็นงานในร้าน

ปลายปี ๒๕๔๔ ย้ายไปช่วยทำยาสมุนไพรที่ศูนย์เจาะวิจัยสมุนไพรของชุมชน จนถึงปัจจุบัน

*** ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน** มีปัญหาด้านสุขภาพและงานมากัดรอบลำบาก ปล่อยวางใจไม่เก่ง

*** แนวทางแก้ไข** พยายามปรับปรุงตนเอง ประมาณการพัก การเพียรให้ยิ่งขึ้น

*** ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด** ตีตราอาหารและเสียงเพลง (เพลงที่มีสาระน้อยมากๆ)

*** คติประจำใจ** ทำปัจจุบันให้ดีที่สุดและทำในสิ่งที่ตนทำได้ให้ดีที่สุด

*** เป้าหมายชีวิต** เพียรทำปัจจุบันให้ดีที่สุด

*** ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม** ฟังตนเองจนเป็นที่ฟังของผู้อื่นได้ ชาวอโคกมีวัฒนธรรมในการกินอยู่หลับนอนที่เรียบง่าย และเตรียมพร้อม จึงอยากฝากชาวอโคกทุกท่านช่วยรักษาวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมสืบไปให้ยาวนาน

ได้รับอโศกของท่านจันทร์

“ท่านจันทร์นี่ย

ถ้าไม่ติดว่าเป็นสันตอโศก

สังคมไทยจะได้โศกท่านมากทีเดียว”

พระมหาจุฬาลงกรณ วชิรเมธี

วัดเบญจมบพิตร ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

“ผมหรือครับ

ถ้าไม่มีสันตอโศก และถ้าผมไม่ได้เป็นสันตอโศก

สังคมไทยจะได้โศกผมมากเท่าที่เป็นอยู่นี้”

สมณะจันทเสฏฐ (ท่านจันทร์)

มูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

หลายคนมักพูดถึงข้าพเจ้าทำนองนี้อยู่เนืองๆ แม้กระทั่งพระพยอมนักเทศน์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นที่แพร่หลายเหมือนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ก็เคยพูดกับข้าพเจ้าในทำนองเดียวกับพระมหาจุฬาลงกรณ หรือ ว.วชิรเมธี กระทั่งนักเขียนหนังสือในทางพุทธศาสนาท่านหนึ่งก็ยังมีความคิดเห็นเป็นไปในทำนองเดียวกันนี้ด้วย

สันตอโศก เป็นองค์กรนอกสังกัดที่ไม่น่ายินดีสำหรับสังคมส่วนใหญ่ การทำงานในวงกว้างภายใต้สังกัดของสันตอโศกนั้น ย่อมไม่สะดวกตายสบายดีเท่าที่ควร เพราะสังคมส่วนมากยังมีเครื่องหมายคำถามเกี่ยวกับสันตอโศกอยู่มากมาย โดยเฉพาะรูปแบบการแต่งกายที่ผิดแผกไปจากพระสงฆ์ที่พบเห็นกันโดยทั่วไป อาทิ การไม่โกนคิ้ว การทรมานผิวหนังด้วยน้ำยาเคมีรุนแรงก่อนเข้าวัด เมื่อไปปรากฏในที่แห่งใด ก็มักจะมีคำถามย้อนกลับมาเนืองๆ ยิ่งถ้าใครบางคนมีข้อมูลด้านลบเกี่ยวกับสันตอโศกอยู่ก่อนแล้ว ตามที่ได้ยินได้ฟังมาจากสื่อสาธารณะทั่วไป ก็จะมีความรู้สึกเป็นลบกับสันตอโศกอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ สื่อมวลชนหญิงท่านหนึ่งเล่าว่า เมื่อท่านผู้นี้ได้สัมภาษณ์ข้าพเจ้าผ่านสื่อวิทยุที่ดำเนินรายการอยู่ มักจะมีกระแสตอบรับอย่างดีจากผู้ฟัง บางคนสอบถามเข้ามาว่าท่านจันทร์อยู่วัดไหน พอได้คำตอบว่าอยู่สันตอโศก ผู้ถามก็มักจะนิ่งอึ้งไป

หนังสือพิมพ์ คม ชัด ลึก ขอร้องให้ข้าพเจ้าเขียนหนังสือให้ ทั้งที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง มักจะนำชื่อเขียนของข้าพเจ้าลงพิมพ์อยู่เนืองๆ แต่ไม่กล้าที่จะลงชื่อของข้าพเจ้าแบบเต็มๆว่า “สมณะ พะพุทธ จันทเสฏฐ” (ท่านจันทร์) เขาใช้ชื่อเพียงแค่ว่า “ท่านจันทร์” เฉยๆ เมื่อเขียนบทกวีตามคำขอเข้าไปอีก เขาก็ขอให้ข้าพเจ้าเปลี่ยนนามปากกาไปเรื่อยๆ ไม่ให้ผู้อ่านรู้ว่า เป็นของข้าพเจ้าเพียงเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงใช้นามปากกาได้หลากหลาย อาทิเช่น สันตจิตโต ติกขวิโร ธิรจิตโต เป็นต้น

ข้าพเจ้ามีความสุขใจที่สังคมส่วนหนึ่งยอมรับงานสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อสิ่งพิมพ์ ที่

ข้าพเจ้าพากเพียรบำเพ็ญงานด้านนี้อย่างเอาใจจริงเอาใจมาตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ จนถึงปัจจุบัน แม้สังคมส่วนหนึ่งจะไม่ยอมรับสันตติโอศกซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิดทางจิตวิญญาณของข้าพเจ้า ก็ไม่เห็นเป็นปัญหา เพราะการยอมรับผลงานของข้าพเจ้าก็เท่ากับยอมรับสันตติโอศกไปโดยปริยายอยู่แล้ว

มีผู้ติดตามสื่อวิทยุของข้าพเจ้าจำนวนหนึ่ง ได้เขียนฐานะจากผู้ฟังรายการ มาเป็นญาติธรรมชาวโอศก ไปมาหาสู่กับพุทธสถานอยู่เนืองๆ บางคนเข้ามาเป็นคนวัด บางท่านได้บวชใต้เต้าจนเป็นสมณะทุกท่านเหล่านั้นทราบดีว่าเนื้อหาสาระในแวดวงโอศกนั้น มีความเข้มข้นและเข้มแข็งมากกว่าเนื้อหาสาระที่ข้าพเจ้านำไปสื่อสารในวงกว้างมากนัก หลายท่านที่เปลี่ยนฐานะจากผู้ฟังรายการเป็นญาติธรรมจึงมีสถานภาพที่ดีขึ้น เจริญขึ้นกว่าการเป็นผู้ฟังรายการเพียงเท่านั้น และข้าพเจ้าเองก็ต้องการให้เป็นเช่นนั้น

ในแวดวงโอศก มีขบวนการกลุ่มที่เข้มแข็งพอสมควร การที่ข้าพเจ้าได้มายืนอยู่ในจุดนี้ได้ ก็เป็นเพราะข้าพเจ้าผ่านบ้ำหลอมของโอศกมาก่อน หากไม่ได้มาอาศัยที่สันตติโอศก ไม่ได้ครูบาอาจารย์อย่างพ่อท่านฯ ไม่มีหมู่สงฆ์ที่เป็นเอกภาพและมีคุณภาพ ข้าพเจ้าก็จะไม่ต่างอะไรกับต้นไม้ที่ไม่มีรากแก้ว ไม่แตกต่างกับตึกที่ขาดเสาเข็ม ย่อมจะต้องล้มครืนเป็นแน่นอน

ใครจะเข้าใจสันตติโอศกเป็นอย่างไรก็ช่างเถอะ ข้าพเจ้าเข้าใจทุกคนที่ยังไม่เข้าใจสันตติโอศก และไม่นิยมใช้คำพูดอธิบายให้คนภายนอกเข้าใจ ด้วยเชื่อว่าการจะมีความเข้าใจที่แท้จริงนั้นมิใช่เรื่องง่าย หากว่าเขาเหล่านั้นได้มีโอกาสเข้ามาสัมผัสสันตติโอศกในเชิงลึก ก็จะไม่ได้รับเพียงแค่ความเข้าใจ แต่จะไปถึงขั้น “เข้าใจ”

ทุกวันนี้ ข้าพเจ้ามีความล้าเนื้ออยู่เสมอว่า การที่ตนเองทำงานอยู่ได้อย่างมากมายเช่นนี้ เพราะพ่อท่านฯเปิดโอกาสให้ทำตั้งแต่ต้น ท่านไม่ปิดกั้น ไม่ขัดขวาง แต่จะคอยดูแลในรายละเอียด และช่วยคิดช่วยค้ำในเรื่องที่จะเป็นประโยชน์ทางปัญญา และการปฏิบัติธรรมของข้าพเจ้า หลายครั้งที่พ่อท่านฯเป็นท่านบักกระแสนพายุมรสุมในโอศกที่ถาโถมสู่ข้าพเจ้าด้วยความไม่เข้าใจ พ่อท่านฯเป็นครูบาอาจารย์ที่ใจกว้างมากที่สุดเท่าที่เคยเห็นมา ไม่เคยเห็นท่านแสดงออกถึงการมีอคติกับข้าพเจ้าหรือใครๆเลยสักครั้ง

หมู่สงฆ์โอศก มีพระคุณแก่ข้าพเจ้าไม่น้อยกว่าพ่อท่านฯ จริงๆแล้วหมู่สงฆ์ก็คือพ่อท่านฯ ในระยะยาว ข้าพเจ้าอุ่งใจ สบายใจกับหมู่สงฆ์ ล้าเนื้ออยู่เสมอว่าตนเองเป็นผู้อาศัยหมู่สงฆ์ ด้วยความที่ข้าพเจ้าแทบจะไม่มีเวลาทำงานให้กับหมู่โอศกวงในเลย จึงได้แต่รู้สึกสำนึกพระคุณของเพื่อนสมณะที่ขยัน ขวนขวาย ดูแลงานภายใน เท่ากับเป็นการให้โอกาสข้าพเจ้าได้ทำงานสื่อสารกับคนภายนอกได้โดยสะดวก และเมื่อผู้ฟังรายการได้เข้ามาเป็นญาติธรรม ก็ได้อาศัยหมู่สงฆ์นั้นแหละเป็นที่เลี้ยงดูดูแลเขาเหล่านั้น จนแม้เขาจะไม่ต้องเป็นผู้ฟังรายการอีกต่อไปเขาก็อยู่ได้เป็นอย่างดี

ด้วยคุณูปการอย่างมากมายดังกล่าวแล้ว ข้าพเจ้าจึงกล้าประกาศให้โลกได้รับรู้ว่า **ข้าพเจ้า ยืนอยู่ได้เพราะสันตติโอศก ถ้าไม่มีสันตติโอศก ก็ไม่มีข้าพเจ้า**

บันทึกใจ เมื่อวันที่วันพุธที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

● **สมณะเพราะพุทธ จันทรเสฏฐโฐ (ท่านจันทร)**

www.prajan.com โทรสาร ๐-๒๗๓๓๓-๕๕๕๕๔

กว่าจะถึง
อรหันต์

◎ *ชราแล้ว ลูกแก้ว บวชหมด
ใจสลด สังเวช นึกหนา
บวชตาม ละล้าง อดตา
เขี้ยวพา พบพุทธ นิพพาน*

 โดย...นวมานุท

พระโสณาทรี

ใยุคสมัยของพระ
ปฐมุตตรพุทธเจ้าทรงอุบัติขึ้นในโลก
อดีตชาติของพระโสณาทรีได้เกิดอยู่
ในตระกูลเศรษฐี เป็นผู้มีความสุข
อย่างยิ่ง เพราะเป็นที่รักของบิดา
มารดา สามารถจับจ่ายใช้สอยได้
สะดวกสบาย จึงมีนิสัยรักในการ
ตกแต่งด้วยของสวยงาม

วันหนึ่ง นางมีโอกาสไป
เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น ได้
ฟังธรรมอันไพเราะแล้ว ก็บังเกิดความศรัทธายิ่งนัก ครั้นเห็นพระองค์ทรงสรรเสริญภิกษุณีรูปหนึ่งว่า
เป็นผู้เลิศกว่าภิกษุณีทั้งหลายในด้านปรารถนา(ตั้งต้น)ความเพียร ก็เกิดจิตปรารถนามีความสามารถ
ในฐานะอย่างนั้นบ้าง พระปฐมุตตรพุทธเจ้าก็ได้ทรงพยากรณ์นางว่า

“ความปรารถนาของเธอจะสำเร็จผล ในสมัยของพระพุทธเจ้าพระนามว่า โคดม เธอจะได้
เป็นธรรมทายาทของพระศาสดาพระองค์นั้น จะมีชื่อว่า โสณา”

ได้ฟังคำตรัสเช่นนั้น นางมีความยินดีนัก ตั้งจิตประกอบด้วยเมตตา บำเพ็ญกุศล บำรุง
พระพุทธเจ้าด้วยปัจจัย(สิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตอยู่)ทั้งหลาย กระทำบุญอย่างยิ่งยวดจนตลอดชีวิต
จากกุศลกรรมที่ทำสะสมแล้ว และความตั้งใจที่มุ่งหมายไว้ ในชาติสุดท้ายนั้น อันเป็นสมัย
ของพระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม นางได้เกิดอยู่ในตระกูลเศรษฐีที่มั่งคั่งร่ำรวย มีทรัพย์มากมายอยู่
ในนครสาวตติของแคว้นโกศล ได้ชื่อว่า โสณา (ทองคำ)

ครั้นเติบโตเป็นสาว ก็ได้สามีที่ดีเยี่ยมซึ่งมีใจฝักใฝ่ในธรรม อยู่กินกันจนกระทั่งมีบุตรชาย
ถึง ๑๐ คน บุตรทุกคนล้วนแต่มีรูปร่างทั้งสิ้น เป็นที่ต้องตาตรึงใจของผู้คนอย่างนิยมชมชอบ

แม้แต่พวกคัทรูก็ยังชื่นชอบ ทำให้พวกเขาถึงเป็นที่รักของนางเป็นอย่างมาก

อยู่มาวันหนึ่ง เรื่องคาดไม่ถึงก็บังเกิดขึ้นราวกับสายฟ้าฟาดลงกลางใจ ทั้งๆที่นางไม่ปรารถนาให้เป็นเช่นนั้นเลย ปรากฏว่า**ทั้งสามมีและบุตร ๑๐ คน ต่างพากันไปบวชเป็นภิกษุอยู่ในพระพุทธศาสนาทั้งหมด** เหลืออยู่แต่นางเพียงผู้เดียวเท่านั้น ทำให้บังเกิดความสลดสังเวชตัวเอง นี้ก็ถึงสิ่งดีงามที่ควรจะไม่ประมาทในชีวิต คิดตั้งต้นเพียรที่จะทำในสิ่งเป็นกุศลว่า

“เราไม่ควรเป็นคนแก่อยู่เพียงลำพัง ต้องพลัดพรากจากผิวและลูกเสมือนคนกำพร้า แม้เราก็ควรไปบวชเช่นกัน”

นางจึงไปยังอาราม เข้าหา**ภิกษุณีรูปหนึ่ง** ได้ฟังธรรมคือ ชันธ์(หมู่รูปธรรมและนามธรรม) อายตนะ(สิ่งที่เป็นตัวรู้และสิ่งที่ถูกรู้) และธาตุ(สภาพสิ่งนั้นๆ)ต่างๆ พอนางฟังธรรมจบ ได้รู้ได้เข้าใจธรรมะ จึงขอโอกาสบวชเป็นภิกษุณี นางได้รับอนุญาตตามนั้น

เมื่อบวชแล้ว ภิกษุณีโสดนาคิดว่า

“เราไปบวชเมื่อแก่ชรา แม้ร่างกายจะหย่อนกำลังความสามารถก็จริง แต่เราจะไม่ประมาท จะทำวัตรปฏิบัติเช่นภิกษุณีทั้งหลาย จะกระทำสมณธรรม(ข้อปฏิบัติของผู้สงฆ์ระดับกิเลส) แม้ตลอดคืนยันรุ่งก็ตาม”

ด้วยการปรารถนาความเพียรอย่างนี้ ก็ได้ลงมือกระทำสม่ำเสมอ

มีอยู่วันหนึ่ง ภิกษุณีโสดนาคักน้ำใส่หม้อตั้งไว้ เพื่อที่จะต้มน้ำ **ขณะนั้นเองก็ปรารถนาความเพียรทางจิต** ได้พิจารณาเห็นชันธ์ทั้งหลาย โดยความเป็นของไม่เที่ยง เป็นทุกข์ และเป็นอนัตตา (ไม่ใช่ตัวตนไม่ใช่เจ้าของ) มีจิตตั้งมั่น มีอารมณ์เป็นหนึ่ง เจริญอนิมิตตสมาธิ(จิตตั้งมั่นที่เกิดจากปัญญาพิจารณาเห็นนามรูป โดยความเป็นของไม่เที่ยง) ได้ชำระทิพพจักขุ(ตาทิพย์มองเห็นกิเลสได้) ให้บริสุทธิ์แล้ว รู้ระลึกชาติการเกิดของกิเลสก่อนๆได้ เป็นผู้มีความหลุดพ้นจากกิเลสด้วยมรรค(ข้อปฏิบัติ)อันเลิศ เป็นผู้ดับกิเลสแล้วโดยหาเชื้อมิได้ ทำกิเลสทั้งปวงให้หมดสิ้นไป ได้บรรลุธรรมเป็น**พระอรหันต์องค์หนึ่ง**แล้ว ในที่ตรงนั้นเอง จึงได้อุทานออกมาว่า

“ชันธ์ ๕ (คือ ๑. รูป = กาย ๒. เวทนา = ความรู้สึก ๓. สัญญา = ความกำหนดรู้จดจำ ๔. ลังขาร = สภาพปรุงแต่งกายวาจาใจ ๕. วิญญาณ = ความรู้แจ้งอารมณ์จิต)ที่เรากำหนดรู้ มีราก(กิเลส)ขาดแล้วตั้งอยู่ สิ่งที่ยังคงอยู่ ก็คงมีอยู่ในกายที่คร่ำคร่าเท่านั้น บัดนี้ภาพใหม่ของเราไม่มีแล้ว”

ครั้นพระศาสดาทรงทราบการปรารถนาความเพียรนี้แล้ว ทรงชื่นชมตรัสว่า

“ผู้ปรารถนาความเพียรมั่น มีชีวิตเป็นอยู่เพียงวันเดียว ประเสริฐกว่าคนเกียจคร้านละความเพียรเป็นอยู่ ๑,๐๐๐ ปี”

แล้วทรงแต่งตั้งพระโสดนเถรีไว้ในตำแหน่ง**ผู้เลิศกว่าภิกษุณีสาวิกา**ทั้งหลายผู้ปรารถนาความเพียร

● **นวมมธุราธ**

ศุภร์ ๓ ก.พ. ๒๕๔๙

(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๔๔๖)

พระไตรปิฎกเล่ม ๓๓ ข้อ ๑๖๖

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๔ หน้า ๑๖๑)

รายงาน

จาก

ชุมชนสีตางาน

สันติอโศก

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๔๘

ชาวชุมชนปิดบริษัทกันเป็นสัปดาห์เพื่อไปค้าขายขาดทุนแต่ได้กำไรอาริยะ กลับมา ยังขยันทำงานกันตามปกติ ไม่มีวิแววว่าใครจะป่วย วันเด็กมาเสียสละกันอีก ไปตัดค่าน้ำมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ก็พากันไปอีก สุดท้ายปลายเดือนปิดบริษัทไปจัดโรงบุญตลาดอาริยะที่งานปอยหนาว จ.เชียงใหม่ โอ! หนอ...! มหัศจรรย์จริงๆ คนอื่นๆ เขาแย่งชิงกัน กอบโกยโกงกันอย่างไม่หยุดยั้ง แต่คนเหล่านี้กลับมามีหน้าตั้งตาเสียสละกันอย่างไม่หยุดยั้ง และอยู่กันอย่างผาสุก คนอย่างนี้ขอให้อยู่กับโลกนี้ไปนานแสนนานและให้มีเพิ่มขึ้นจนนับไม่ถ้วนด้วยเถิด

เหตุการณ์ในโลกมันไม่เที่ยงเอาเลย จากงานเพื่อฟ้าดิน กลายเป็นงาน ขอร้อง ให้เขาหยุด นำน้ำมาเข้าตลาดหุ้น ชีวิตสมมุติไม่เที่ยง แล้วแต่ความเหมาะสมนั่นเองที่เราจะทำงานได้ดี และมีประโยชน์

เหตุการณ์ทั่วไป

อา.๘ ประชุมคณะครูสัปดาห์มาสิกขาทั้งครูวิชฌูและครูชาฎ

อ.๑๐ ประชุมอธิการบดีธรรมเรื่องการงาน กิจนิมนต์ และตั้งเตือนกันในเรื่อง ของคุณธรรม สมณะเบิกบานสรุปว่า การมาบวชจะไม่ลาสิกขาต้องปฏิบัติ อบรมกรรมและมรรคองค์แปดมี โยนิโสมนสิการ

พ.๑๑ ประชุมคนวัดหญิงและคนวัดชาย -ประชุมคณะที่ไปร่วมงาน พพด.

พฤ.๑๒ ประชุมกรรมการชุมชน เรื่องปัญหา การดำเนินการที่ดิน ณ คลอง ๑๓ จากผู้รับ เหมมา ตัดต้นไม้ไป ๑๐๐ กว่าต้นตั้งแต่ต้นเท่าตัว คนถึงต้นไม้ไม่ถึง แกรมซื้อตปลาไปกินด้วย ข้อคิด ว่า การทำงานอะไรที่คิดไปสำเร็จรูปจะทำลาย สิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นรอบข้างรวมทั้งจิตวิญญาณด้วย

ศ.๑๓ พ่อท่านและคณะกรรมการชุมชนไปตรวจสอบการปรับพื้นที่ ตกกลงทำความเข้าใจให้ชัดเจน

ส.๑๔ ประชุมชุมชนสันตือโศก พ่อท่านให้ความเห็นว่า การเมืองบุญนิยมกับชุมชนบุญนิยมทำงานในลักษณะเดียวกัน ควรจะเป็นคณะกรรมการชุดเดียวกัน และรายงานให้กต.ทราบในสิ่งที่เหมาะสม

อา.๑๕ ประชุม ๘ องค์กร พ่อท่าน อ่านสถิติกำไรอาริยะในงานตลาดอาริยะ ปีใหม่ '๔๙ ที่หมู่บ้านราชธานีโศก จ.อุบลฯ เน้นย้ำให้เราเห็นความสำคัญของงาน และข้อมูลที่ต้องเก็บไว้ศึกษา ใครมีรายละเอียดส่งได้ที่ ปัจจุบันสถานะแนวแน่ สีสวัสดิ์ โฉน บัจฉาสมณะ

-ประชุมคณะทำงาน ไปประท้วงการคัดค้านนำน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์

จ.๑๖ ชุมชนชาวโศก และนักเรียนสัมมาสิกขาหลายแห่ง ร่วมกันคัดค้านนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เข้าตลาดหลักทรัพย์

พ.๒๕ สมณะฟ้าไท สมชาติโก เดินทางไปบูรณาการการศึกษา ที่สัมมาสิกขาภูผาฟ้าน้ำ ในวันที่ ๒๖ ตอนเย็นรวบรวมครูศิษย์และครูชาญ ประมาณ ๑๕ คน ที่ ชมร.เชียงใหม่ ทั้งหมดเป็นผู้หญิง

-ประชุมกรรมการชุมชนและศูนย์บุญนิยมสิกขา ตกกลงยุบคณะกรรมการศูนย์บุญนิยมสิกขา ได้ข้อคิดว่า จะทำอะไรต้องระวังความเอาแต่ใจตัวไว้ให้ดีๆ เรามักจะลืมและเอาแต่ใจตัวจนเคยชินจนไปเบียดเบียนคนอื่นโดยเราไม่รู้ตัว

ศ.๒๗-จ.๓๐ ชาวชุมชนและนักเรียนสัมมาสิกขาชั้นม.๖ ไปร่วมงานปอยหนาว บจ.แดชีวิต บจ.พลังบุญ ปิดเพื่อไปร่วมงานด้วย ที่ พุทธสถานภูผาฟ้าน้ำและคณะกรรมการพรรคเพื่อ

ฟ้าดิน ไปร่วมประชุมใหญ่ที่ ชมร.เชียงใหม่ ในวันที่ ๒๗ มกราคม ซึ่งมี กต.มาร่วมรับรู้ด้วย

-งานทดลองหนาวทำให้สมณะร่วมมือกันทำงาน ในขณะที่พ่อท่านไม่อยู่ หรือมาร่วมงานไม่ได้เป็นแบบฝึกหัดก่อนที่พ่อท่านจะจากเราไปจริงๆ

ทุกวันอังคารประชุมอธิการบดีธรรม ขึ้น ๑๕ คำ และแรม ๑๕ คำ เดือน ๒ สมณะฟังพระปาติโมกข์ที่โบสถ์

การศึกษาบุญนิยม

อ.๑๐ ประชุมคณะกรรมการบริหารการศึกษา เรื่องการรับเด็กในปีการศึกษา ๒๕๔๙ จะต้องให้ผู้ปกครองนักเรียนมาอบรม ๕ วัน ๔ คืน เพื่อสร้างสัมมาทิฐิ และต่อทอดไปถึงเยาวชนให้ได้ดีต่อไป

พ.๑๑ นักเรียนสัมมาสิกขาพบสมณะ

ส.๑๔ นักเรียนสัมมาสิกขา ไปชมงานวันเด็กนอกสถานที่

อา.๑๕ โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตือโศกและพุทธธรรมวันอาทิตย์ สมาคมศิษย์เก่าสัมมาสิกขาร่วมจัดงานวันเด็ก มีผู้มาร่วมงานมากมาย สนุกสนาน คำขวัญวันเด็กที่พ่อท่านให้ **“รู้ดี สำนึกดี ทำดีจนสำเร็จ ประเสริฐแท้กว่ารู้ดีแต่ไม่ทำหรือทำแต่ไม่สำเร็จ”**

- ประชุมสมาคมศิษย์เก่าในการจัด “คืนสู่เหย้าที่สันตือโศก”

-นิสิตสัมมาสิกขาลัยเรียนวิถีพุทธ ในเรื่องสักกายะ

อ.๓๑ ประชุมคณะกรรมการบริหารการศึกษา สัมมาสิกขา พิจารณาการไปงานตรุษจีนของนักเรียน โดยมีมติให้พิจารณาเป็นรายๆไป การรับร.ใหม่ให้ดูตัวเด็กให้ผ่านก่อน แล้วจึงเข้าค่ายผู้ปกครอง เรื่องในที่ประชุมครูไม่ควรนำไป

บอกเด็กว่าใครพูดอย่างไรเพราะเด็กจะฟังโทษครู ซึ่งเป็นผลเสียต่อการทำงาน

เหตุการณ์พิเศษขอร้อง ไม่นำเครื่อง ต้มแอลกอฮอล์เข้าตลาดหลักทรัพย์

จ.๑๖ นักเรียนสัทธิมาลิกขา ชั้นม.๖ ครูและ ชาวชุมชนอโศก ร่วมกันไปคัดค้านการนำเครื่อง ต้มแอลกอฮอล์เข้าตลาดหลักทรัพย์ ที่หน้า กลต. ถนนวิบูลย์ใกล้สวนลุมพินีไปตั้งคั้นที่นั่นประมาณ ๑๐๐ คน โดย ไม่รู้ว่าจะอยู่สักกี่วัน และยกเลิก งานเพื่อฟ้าดิน ส่วนนร.สัทธิมาลิกขาปฐมฯกำลัง จะเดินทางไป จึงต้องให้กลับ นร.สันตืออโศกคั้น ตั้วรถไฟ พ่อท่านเลื่อนตั้วเครื่องบินไปบ้านราชฯ โดยไปเยี่ยมต่อนกลางคั้น มีสมณะร่วมไป ๖ รูป ส.แนว แน่ สิวัดณเฑ ส.เมืองแก้ว ติสสวโร ส.ฟ้าโสม ชาติโก ส.ชดแจ้ง วิจักขณ ส.ใจเด็ด จิตตคุณ และส.หนักแน่น ขันติพล สิกขมาตุ๊ก ๒ รูป สม.บุญจริง สม.พูนเพียร พ่อท่านว่าความเป็นกลางต้องเข้าข้างคนดี อยู่ ลักครูจึงกลับสันตืออโศก กลางคั้นพวกเรานำ มุ้ง เต็นท์มุ้งครอบ เท้าที่ทำได้ไปให้ผู้ชุมนุมชาวอโศก

อ.๑๗ พ่อท่านไปเทศน์ที่หน้า กลต.เรื่อง โทษภัยของเหล้า มีชาวศิรัระอโศก ปฐมอโศก ส่วนพุทธสถานสันตืออโศก งดกิจวัตร และงด ฉายวีดิทัศน์

พ.๑๘ พ่อท่านไปเทศน์เรื่องศีลห้า และ

ขอร้องให้เขาไม่เอาน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ มีชาวราชธานีอโศก นักเรียนสัทธิมาลิกขาปฐม อโศก ศาสลืออโศก ชาวทักษิณอโศก ชาววังจันทร์ พฤษภา และชาวอิสลามอยุธยา ๒๐๐ คน เริ่ม มีเวทีให้แสดงความคิดเห็น

พฤ.๑๙ ชมร.ปิดเพื่อทำอาหารไปให้พวกเรา กินที่หน้า กลต. มีชาวกฎาพ้าน้ำมาเพิ่มเติม ที่ บริเวณหน้า กลต.ขณะรับประทานอาหาร มี ภาพยนตร์เรื่อง แด่จิ้งกั่ม ให้ชมกัน

อา.๒๒ ประชุมสถาบันบุญนิยม เรื่องการ คัดค้านเครื่องต้มแอลกอฮอล์เข้าตลาดหลักทรัพย์ และห้ามโฆษณา มีคนมาร่วมประชุมประมาณ ๕๐ คน ตอนนี้อะไรเสียค่าใช้จ่ายไปประมาณ ๒ แสนกว่าบาทแล้ว ตำรวจให้ความร่วมมือเป็น อย่างดี มีคนมาก่อความบ้างพวกเราก็สงบได้ คงจะต้องเพิ่มกลยุทธ์ทำให้ “สงบ เรียบร้อย ราบรื่น ง่ายงาม” ทำไปอย่างธรรมชาติค่อยๆทำ ไปให้ดูราบรื่น เรียบร้อย ไม่ก่ดดัน

-ประชุมครูการศึกษาบุญนิยม เรื่องการ บูรณาการการศึกษาในการคัดค้านเครื่องต้ม แอลกอฮอล์เข้าตลาดหลักทรัพย์ เข้าห้องเรียน เวลา ๖.๓๐-๘.๐๐น. และบูรณาการที่ค่ายชุมนุมฯ

-รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข นายพินิจ จารุสมบัติ มาพบพวกเราที่ค่ายชุมนุมฯ -ที่ค่ายชุมนุมฯวันนี้ไม่มี ชาวอิสลาม

-พ่อท่านเทศน์เรื่อง ท่านสร้างศิลปะอันอุดม ให้แก่มนุษยชาติ และเน้นย้ำว่า ถ้าเราหมดเงิน คงจะให้ทำน้ำเต้าหู้ปาห้องโก๋ขาย หรือทำอาหาร ขายกัน แม้จะแพ้ก็แพ้ชะตากรรมดวงใจทรง ความมั่นคง

จ.๒๓ สมณะฟ้าไท และครู พบเด็กสัทธิมา ลิกขาเวลา ๐๖.๓๐ - ๐๘.๐๐ น.

พาดิษย์บุญนิยม

จ.๑๖ ประชุม พาดิษย์บุญนิยม สรูปงาน ตลาดอาริยะ สินค้าที่เหลือทางปฐมอโศกไปเปิด ตลาดอาริยะที่ปฐมอโศกมีสินค้าอื่นๆมาเพิ่มเติม แถมแจกอาหารให้กินฟรี มีประชาชนจำนวนมากมาอุดหนุน ต่างรู้สึกประทับใจ เป็นการ สร้างแนวร่วมในการดำเนินการระบบบุญนิยม และวิธีการจับขมิยของศาลาคำปฐมอโศก คน ที่ขมิยเป็นถึง เจ้าหน้าที่อบต.

OUSU

ศ.๒๐-๒๑.๒๒ อบรมผู้ปฏิบัติศีล ๘ มีคน มาประมาณ ๓๐ คน

กิจนิมนต์

ส.๗ สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ ไปกิจ นิมนต์ที่ประเทศอินเดีย เข้าไป-เย็นกลับ

อ.๑๐ ฉาปนกิจศพคุณน้อย ถวิลนอก ปู่ ของคุณขวัญชนก ชูเกียรติ ที่ วัดท้ายเมือง จ.นนทบุรี สมณะเมืองแก้ว นำ

ศ.๑๓-ส.๑๔ ประชุมกลุ่มวังจันท์พฤกษา โดย สมณะฟ้าไท

ส.๑๔-จ.๑๖ ประชุมกลุ่มชลบุรีและอบรม นักเรียนอื่เทศ ๒๐ คนโดยสมณะฟุ้งฟ้า อัคคชโย

ศ.๒๐ เทศน์งานศพโยม ก็ แม่สามีของคุณ ตะวันงาม ชวนนทกิจ ที่วัดท่าพระยาจักร อ.อุทอง จ.สุพรรณบุรี โดยสมณะฟ้าไท

๒๑.๒๒ เทศน์งานศพ ที่วัดศรีเยี่ยม บางนา กทม.โดยสมณะฟ้าไท

พุ่มาเยือน

อ.๑๐ น.ศ.มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี มาเยี่ยมชมโรงเรียนสัมมาสิกขา

พืงเกิด พืงแก่ พืงเจ็บ พืงตาย

หลังจากงานปีใหม่ พ่อท่านมีอาการไอน้หนักอยู่ ๑-๒ วัน และหกล้มเพราะหลบแมว ต้องกินยาปฏิชีวนะค่อยๆเลาขึ้น แม้กระนั้นยัง ทำงานหนักไม่หยุดหย่อน และหลังจากงานการ คัดค้านนำเครื่องตีมแอลกอฮอล์เข้าตลาดหลัก ทรัพย์ พ่อท่านไอน้มากไม่สามารถไปร่วมงาน ฉลองหนาวได้

หลังจากปีใหม่ สมณะเมืองแก้ว ติสสวโร สมณะหินแก่น นมวังโส สมณะณรงค์ จันทเสฏฐ์ ป่วยเป็นไข้อยู่หลายวันและหวัดลงปอด หยุด การเทศน์หลายวัน

สมณะถนอมคุณ คุณกิตติธเน ยังต้องไป ล้างไต ในวันอาทิตย์และวันพุธ สมณะปองสุญ โฆสิตธัมโมยังต้องได้รับการดูแลโดยสมณะเมฆฟ้า นามังคโลและนาคขยันยอม ท่านผู้ใดจะไปช่วย เปลี่ยนผลัดบ้างก็ขออนุเมทนา

สมณะเด็ดแท้ วิเสสโก แพ้รักษาตัว ใช้ วิธีการชุดพิษและอื่นๆอีกหลายอย่าง

ปีใหม่ เหยาะหยด สดใหม่ ใส่ชีวิต แต่เรา บั๊กจะลิ้มและนำพุทธิกรรมเก่ามาใช้ โดยเฉพาะ ในพุทธิกรรมที่เราเอาแต่ใจตนเองนั้นเอง สุดท้าย ก็ไ้วิบากกรรมที่ต้องมีอันเป็นตามสภาพวิบาก กรรมที่จัดสรรนั่นเอง

ขอกราบคารวะ นอบน้อม แต่องค์สมเด็จพระสัมมา สัมพุทธเจ้า แต่องค์พระโพธิสัตว์เจ้า แต่องค์พระอาริยะเจ้า ทั้งหลายทั้งมวล

 สมณะฟ้าไท สมชาติโก

ความจริง มักจ้งแก่คนใจอ่อน

ปฐมอโศก

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๔๘

ปีใหม่ทุกปี หมูเราชาวอโศกเครือข่ายทั้งหมด ในชุมชนนี้ จะออกเดินทางไปร่วมจัดงานปีใหม่ที่ บ้านราชา ตลาดอารียะเริ่มเปิดบริการ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ผู้คนหลายพื้นที่ทั้งใกล้และไกลพากัน หลั่งไหลมาเป็นเรือนแสน วันที่ ๓-๔-๕ มกราคม ชาว ชุมชนต่างทยอยกลับโดยสวัสดิภาพ

ศ.๑๐ เวลา ๐๖.๐๐ น. มอบของขวัญให้ ชาวจังหวัดนครปฐม ด้วยการเปิดตลาดอารียะ ผู้คนมาใช้บริการเป็นระยะไม่ขาดสาย จำหน่าย สินค้าได้แสนกว่าบาท ต่อมาคุณเบิ้ม วิจิตรโสภณ (คุณชายผู้ไม่มีในการทำบุญ) อยากมีส่วนร่วมชวน เปิดตลาดอารียะอีก คุณช่วยบุญ จันทรรักษา นำเรื่องนี้เสนอคณะกรรมการ คณะกรรมการ เห็นด้วย จึงจัดตลาดอารียะอีกครั้ง เพื่อร่วมฉลองปีตุงบูชา ๓๒ ปี พ่อท่าน เริ่มวันที่ ๑๔-๑๕ มกราคม ๒๕๔๘ เวลาปิด ๑๖.๐๐ น.

อ.๑๔ โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก จัด งานวันเด็ก นักเรียนหลายชั้นพยายามคิด กิจกรรมอันหลากหลายมานำเสนอ ทั้งสนุกและมีสาระผสมผสานกันไป พ่อท่านให้คำขวัญเด็ก ว่า “รู้ดี ล้าจริต ทำดีจนล้าเจ็จ ประเสริฐแท้ กว่ารู้ดีแต่ ไม่ทำ หรือทำแต่ทำไม่ล้าเจ็จ” และ วันเดียวกันนี้ด้านหน้าชุมชนเปิดตลาดอารียะตั้งแต่ ๐๗.๐๐-๑๖.๐๐ น. มีผู้มารอ ใช้บริการ มากมาย ตลอดทั้งวันไม่ขาดสาย ผู้คนมาซื้อหาสินค้า อย่างอบอุ่น

พ.๑๕ วันนี้มีงานใหญ่ๆ หลายงานดังนี้

๑. เปิดตลาดอารียะ เป็นวันที่สอง
๒. ลูกๆ ของโยมลำลี วิจิตรโสภณ ทำบุญ ประจำเดือน เลี้ยงชาวชุมชนทั้งหมด และเหมา

อาหารในร้านมังสวิตปฐมอโศก ตั้งเป็นโรงบุญแจก ทุกคนที่เข้ามากิน เมื่อผู้คนไปใช้บริการตลาดอารียะ โฆษกจะประกาศให้ก่อนกลับบ้านเชิญแวะกินอาหาร ที่โรงบุญ ส่วนด้านหน้าตรงกันข้ามอีกฝั่งหนึ่งของ ตลาด จะมีมันแกวกองอยู่ ๑๒ ตัน ขายก็โลกรัมละ ๑ แกรมไอศกรีม ที่ยื่นแจกอยู่ด้านหน้า ปรากฏว่า มันแกว ๑๒ ตันไม่พอขาย

๓. เทียง ชุมชนต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง หมู่ ๓ บ้านหนองปลาไหล อำเภอหนองปรือ จังหวัด กาญจนบุรี จำนวนน้อยกว่าคน เยี่ยมชมวิถีพุทธ และขอรับประทานอาหาร ๒ มื้อ ติดตามด้วย องค์กรเอกชน(เอ็นจีโอ)จังหวัดนครปฐม ชื่อย่อว่า “สหข่าย” ประมาณ ๔๐ คน ขอใช้ห้องประชุม ชาวบ้าน และ ขอรับประทานอาหาร

๔.อบรมเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตามแนวเศรษฐกิจ พอเพียง ๑๔๐ คน ภายในศาลาวิหาร ตั้งแต่วันที่ ๑๔-๑๕ เป็นเวลา ๔ คืน ๕ วัน พวกเราชาวชุมชน ต่างพร้อมใจ ร่วมด้วยช่วยกัน งานนี้สำเร็จลุล่วง ไปด้วยได้ดี

พ.๑๖ เป็นวันครู แต่พวกเราไม่ได้จัดงาน เพราะจะไปคัดค้านการนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เข้าตลาดหลักทรัพย์ หากเข้าได้ จะนำความ วิบัติมาสู่สังคมไทยชั่วลูกหลาน เหลน ฯลฯ จึง เป็นหน้าที่ของหมูเราชาวพุทธต้องยืนยันคัดค้าน

ยกเลิกงานเพื่อฟ้าดิน เพื่อไปร่วมคัดค้านที่ หน้าตลาดหลักทรัพย์ ถ.วิหุญ งานนี้ พลตรี จำลอง ศรีเมือง เป็นผู้นำ สมณะและสิกขมาตุ เดินทางไปให้กำลังใจ ท่านจันทเสฏฐ์ แสดง

ธรรมตอนกลางวัน พ่อท่านแสดงธรรมภาคเย็น หลังจากพ่อท่านแสดงธรรมแต่ละวัน ได้ทำซีดี แจกทั้งหมด ๕,๐๐๐ แผ่น และพิมพ์เอกสาร อันตรายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อให้ ความรู้แก่ประชาชน

พ่อท่านบอกว่าพวกเราไม่ใช่คำว่า“มีอบ” เพราะมีความหมายในเชิงสร้างความรุนแรง แต่ หมูเราใช้วิธีการแบบคานธีคือ “อหิงสา อโหสิ” เรามาเพื่อขอร้องคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย “อย่านำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เข้าตลาดหลักทรัพย์” เพราะจะเกิดความเสียหายอย่างมหาดศาล ครั้งนี้ได้รับความร่วมมือ

จากพี่น้อง มุสลิม ศาสนิกชน ๖๗ องค์กรทั่วประเทศและ ๑๗๒ องค์กรเครือข่ายงดเหล้า ๘ คืน ๙ วัน แห่งการยืนหยัดในการคัดค้านอบายมุขเข้าตลาดหลักทรัพย์ ผลออก

มาเป็นที่น่าพอใจมากคือ เป็นมติของคณะรัฐมนตรี เห็นชอบในหลักการ ให้เจ้ากระทรวงดำเนินการ ได้ภายใน ๔๕ วัน รายละเอียดนั้นดีมาก ขอสรุป ประโยคของดั่งนี้ ให้ออกกฎหมายห้ามโฆษณา เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกชนิด ในสื่อทุก แขนงตลอด ๒๔ ชม. ลงชื่อ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุข (นายพินิจ จารุสมบัติ)

การต่อสู้ระหว่างน้ำเมา(ยาพิษ) กับจริยธรรม ยังไม่จบตราบใดคนในสังคมชาติศีลธรรม ตก เป็นทาสอบายมุข นี่คือน้ำที่ ภารกิจการของโลก โปธิสัตว์ต้องทำ เพื่อกตัญญูพระศาสนา อันจะ นำมาซึ่งความผาสุกของมหาชน

ส.๒๕-จ.๒๗ สมณะ-ลิกมาตุ-ชาวชุมชน และสส.ฐ. ชั้นม.๖ เดินทางไปร่วมงานฉลองหนาวที่ พุทธสถานภูผาฟ้าเป็นเวลา ๓ วัน

พ.๑๘-อา.๒๓ ศูนย์คุณธรรมฯ นิมนต์ สมณะณรงค์ ชินธโร ลิกมาตุมาบรรจบ เถระ- วงศ์ ลิกมาตุจินดา ตั้งเผ่า ลิกมาตุรินฟ้า นิยมพุทธ เดินทางไปประเทศไต้หวัน เพื่อดู การทำงานที่ของมูลนิธิพุทธนิจอจี สายมหายาน อุดมการณ์ทำงานเพื่อรับใช้โพธิสัตว์ มีการทำ งานอย่างเป็นระบบระเบียบ ประณีตประหยัด มีความอ่อนน้อมถ่อมตนในการทำงาน ฟังตนเอง ให้ได้จนเป็นที่ฟังของผู้อื่น มีสาขากระจายทั่วโลก ๓๙ สาขา ๓๐ กว่าล้านคน ส่วนนักบวชมี ภิกษุณีอยู่ ๖๐ รูป ร่วมทำงานกันมาเป็น เวลา ๔๐ ปี ขออนุโมทนา กับ “นิจอจี” ที่เป็นนักการ ศาสนารับใช้มวลมนุษยชาติ สาธุ

ยังประโยชน์ตนประโยชน์ท่านให้ถึงพร้อม

สมณะแก้ว ก้าว สรณียะ รับกิจนิมนต์ ไป แสดงธรรมที่ศูนย์พุทธเมตตาธรรมเป็นประจำ ทุกวันเสาร์ แสดงธรรมออกรายการวิทยุเพื่อน ชุมชน ๓ ช่วง ช่วงละ ๑ ชั่วโมง และยังรับ กิจนิมนต์ แสดงธรรมในวาระอื่นๆ อีก

สมณะเสียงศีล ชาตวโร รับบรรยายให้ ความรู้กับเกษตรกร และเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็น ประจำ หลายหน่วยงาน หลายองค์กรที่ท่านเชื่อม สัมพันธ์อยู่ ยังต้องจัดรายการวิทยุหลายสถานี โดยเชิญท่านผู้รู้ มาร่วมรายการ เดือนนี้เชิญผู้ อำนวยการสถานีวิทยุเพื่อนเกษตร (นายสันต์เพชร มีสามเสน) และออกประเมินผลเกษตรที่ผ่านการ อบรมแล้ว ถ่ายทำเกษตรตัวอย่างนำมาเผยแพร่ ในรายการเกษตรลูกทุ่ง iTV และรายการอื่นอีก ด้วย

ไปไม่กลับ กลับไม่ตื่น พันไม่หนีไป พัน ทุกคนต้องเจอ

จ.๑๓ สมณะ- ลิกมาตุ ร่วมเดินทางไป บ้านราชฯ เพื่อร่วมฌาปนกิจศพ โยมเทียบ ละมุลมอญ อายุ ๗๐ ปี (โยมแม่ของลิกมาตุ กล้าข้ามผืน) จากไปด้วยโรคมาเร็ง

อ.๒๘ สมณะ- ลิกมาตุ คนวัด ร่วมเดิน ทางไปฌาปนกิจศพโยมเทียบ รูปเทียบ โยมแม่ ของลิกมาตุเทียบคำเพชร) อายุ ๘๒ ปี ที่วัดช่องคีรี จ.นครสวรรค์ จากไปด้วยโรคชรา

อุปทานียธรรม คือ ธรรมอันไม่ เสื่อมของหมู่คณะ

สมณะลงพระปาติโมกข์ทุก ๑๔.๑๕ คำ ของ ทุกปักษ์ ประชุมสมณะ - ลิกมาตุ ช่วง ปายวันอังคาร

กำหนดการประชุมคณะกรรมการ - คณะครู -ม.วช.-ศิษย์เก่า และนร.สส.ฐ. เป็นประจำ และ เรียกประชุมเมื่อมีวาระเร่งด่วน พร้อมกันรับรู้ ให้ตรงกันและปฏิบัติไปด้วยกัน แม้จะต่างจริต ต่างความสามารถ แต่เรามีจิตใจสามัญตา ความ เห็นที่เป็นเอกอิมโม ปลื้มโอศกจึงอยู่ผาสุกด้วย ธรรมนี้แล

ธรรมที่ประพฤติดีแล้วนำสุขมาให้

 ๑๘๖๖๖๖๖๖ ๑๘๖๖๖๖๖๖

การประหยัดคำพูด เพิ่มความสว่าง

ศิระชะอโศก

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๘

ปีใหม่ ชีวิตใหม่ ปรากฏการณ์ใหม่ ชาวชุมชนรวมพลัง บวร. เกือบทั้งหมดไปร่วมชุมนุมด้านน้ำเหล่าเข้าตลาดหลักทรัพย์ฯ ที่กรุงเทพ จำต้องตัด (เฉือน)ใจ สละทิ้งเรือกสวนไร่หน้าที่แสนรัก ปล่อยต้นอ่อนนอนอดน้ำตาย และต้นใหญ่อีกเป็นจำนวนมากยืนเหี่ยวเฉาด้วยเล็งเห็นโทษภัยอันใหญ่หลวง จักเกิดขึ้นในสังคม ต้องร่วมด้วยช่วยกันด่วน ปลงชะวน้ำเมามันท่วมพืชไร่พืชผักของเราเสียหายไปส่วนหนึ่ง

หมู่บ้านเรา สิ่งมอมเมาสารพัดไม่มี ยิ่งอธิบายมุขจัดเป็นขยเมฆมลพิษที่ต้องขจัดทิ้งก่อนได้อื่น ไม่ให้แพร่พิษร้ายระบาดไปยังเด็กเล็กๆของเราที่ภูมิคุ้มกันยังไม่พอ รวมทั้งป้องกันมิให้ผู้ใหญ่ที่มีภูมิฯ บกพร่องไปติดเชื้อด้วย เรารู้ดีว่ารายได้จากอธิบายมุข ทำให้เงินสะพัดดี แต่ก็สะพัดความดีมีคุณธรรมหายไปในเวลาอันรวดเร็วกว่าที่คิด(ได้)

กรุงเทพฯน่าจะเป็นที่อยู่ของผู้มีหิริ-โอตตปละ เป็นอาภรณ์ มีควรเป็นเมืองอาภรณ์ด้วยธรรมอันเป็นบาปอกุศล ดูจอบายภูมิของหมู่เปรต อสุรกาย... ฯลฯ เพราะจะทำให้ผู้คนอยู่เป็นทุกข์และยังประโยชน์อันใหญ่ให้เสื่อมเสีย ด้วยการนี้เป็นเหตุ ๙ วัน ๘ คืน พวกเราต่างตั้งปณิธานเมื่อยังไม่บรรลุนิยามผล (ผลอันน่ายินดีพอใจ) จักไม่หยุดความเพียรแน่นอน !

กิจกรรมภายใน

อ.๓ ส.ถ่องแท้ วินยธโร เดินทางไปประเทศอินเดีย

พ.๔ สมณะ-สิกขมาตุ ประชุม

พ.๔-ส.๗ ส.ฟ้าไท สมชาติโก มาจัดอบรมบูรณาการ การศึกษาบุญนิยมทั้งชุมชน

ศ.๖ สม.จินดา และผู้ใหญ่บ้านศิระชะอโศก น.ส.นวลขจร สุวรรณ เดินทางไปประชุมที่ศูนย์

คุณธรรม สถาบันฝึกอบรมผู้นำ เมืองกาญจน์ กลับวันที่ ๘ ม.ค.

ส.๗ (และทุกวันพระ) ญาติธรรมใกล้เคียง มาทำบุญและฟังธรรม

อา.๘ (และทุกวันอาทิตย์) ตรวจศีลทั้งชุมชน ยกเว้น อา.๒๒ ม.ค.

จ.๙ น.ส.ขวัญดิน สิงห์คำ และนายแก่นฟ้า แสนเมือง ไปร่วมประชุมวิสามัญที่สันติอโศก

พ.๑๑-พฤ.๑๒ นายเจ็ดแก้ว จากศูนย์สุรินทร์ มาเป็นวิทยากรแนะนำความรู้ด้านสุขภาพให้ผู้เข้าอบรมฯ

ศ.๑๓ สมณะ-สิกขมาตุ ชาวชุมชน พร้อม นร.สส.๒. ๓ คันทรธ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ คุณแม่เทียบ ละมุลมอญ โยมแม่สม.กล้าข้ามฝัน ที่ราชธานีอโศก

พฤ.๑๒-ศ.๑๓ ส.ผืนฟ้า นำทีมสื่อสาระ ออกเก็บภาพกิจกรรมเครือข่าย

ส.๑๔ ประชุมกลุ่มแกนหลักผู้นำชุมชน

-สมณะ ๔ รูป ลงอุโบสถ ทบพวนพระปาติโมกข์

ส.๑๔-อา.๑๕ งานมหกรรมกฐินฟ้า โดยกลุ่มเครือข่ายแกนหลักผู้นำชุมชน

อา.๑๕ สิกขมาตุ ๒ รูป ประชุมที่เขตหญิง

อา.๑๕-พฤ.๑๙ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร และสมณะแก่นกล้า วัฑฒโน ไปกิจนิมนต์งานอบรมฯ ที่ศูนย์ศรีโคตรบูรณอโศก จ.นครพนม

จ.๑๖ ส.ดินไท ธาณีย ส.ธาตุดิน ปฐวีโรโส และส.ลี้เล็ก จุลลคัมภีโร นำ นร.สส.๕.(ชาย) ชั้น ม.๑ มาตอนกึ่งไทร

-ชาวชุมชนให้โอกาสเด็กๆ จัดงานวันเกิดกันเอง บ้านเทิงในขอบเขต

-สม.จินดา และผู้ใหญ่บ้าน (น.ส.นวลขจร) เดินทางไปสันติอโศก ร่วมสมทบกับสมณะณรงค์ ชินธโร สม.มาบรรจบ และสม.รินฟ้า เพื่อเตรียม

เดินทางไปดูงานขององค์กรการกุศลที่มีศาสนา เป็นแกนนำ ที่ประเทศไต้หวัน

จ.๑๖-ส.๒๕ กลุ่มนักศึกษาแพทย์แผนไทย จากจังหวัดพิษณุโลก มาพักค้างเพื่อศึกษาดูงาน ด้านสมุนไพร และวิถีชีวิตชุมชนคนพอเพียง รวม ๙ คน (๑๓ วัน ๑๒ คืน)

อ.๑๗ คณะครูและนักเรียน พร้อมชาว ชุมชน ส่วนหนึ่ง รวม ๒ คันรถบัส เดินทางเข้า กรุงเทพมหานครร่วมชุมนุมต้านน้ำเหล้าเข้าตลาดหลักทรัพย์ ไม่มีกำหนดกลับ

พฤ.๑๙ ส.ถ่องแท้ เดินทางกลับจากประเทศ อินเดีย สม.พึงพร้อมเดินทางกลับจากบ้านราชฯ

-ญาติธรรมจาก จ.เลย มาแวะพักค้าง

ศ.๒๐ สมณะ-สิกขมาตุ ประชุมวิสามัญ

-ชาวชุมชนศรีโคตรบูรณเฝ้าฯ มานิมนต์รับ ส.ถ่องแท้ ไปรักษาที่ร.พ.จังหวัดอุดร อาพาธ ด้วยโรคติดเชื้อทางระบบหายใจ

-ต้อนรับผู้มาดูงานจาก อ.สังขะ จ.สุรินทร์ ๒๐ คน

ศ.๒๐ ส.ดินดี สันตจิตโต และส.กำแพง พุทธ สุพล เป็นตัวแทนชาวชุมชนทั้งหมด ไป ร่วมงานศพโยมแม่ ส.ดวงดี วิถีบุญญา ที่คอย ระบายปลายฟ้า จ.เชียงราย ซึ่งจะฌาปนกิจศพวัน รุ่งขึ้น

จ.๒๓ สมณะ ๓ รูป นำคณะร่วมฌาปนกิจ ศพโยมอ่อน พาลี ที่ราชธานีเฝ้าฯ

อ.๒๔ ส.ผืนฟ้า และส.แก่นหล้า ไปกิจ นิมนต์ อบรมฯ เจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรฯ ที่ ศูนย์ศรีโคตรบูรณเฝ้าฯ กลับวันที่ ๓๐

พฤ.๒๖ ลูกหลานคุณพ่อเลื้อน และคุณแม่ เสถียร บุญชู จากประเทศสวีเดน จ.อุบลราชธานี อ.กันทรลักษ์ และอ.ซุซันท์ จ.ศรีสะเกษ มาร่วม ทำบุญรำลึกถึงบรรพชน และเป็นวันรวมญาติของ

ตระกูลบุญชู ประจำปี

ศ.๒๗ คณะพระภิกษุและฆราวาส จาก ร้อยเอ็ด ร่วม ๑๐๐ คน เยี่ยมเยือนชุมชน

-คณะครูและนักเรียน จาก ร.ร.อนุบาล ศรีสะเกษ ชั้น ป.๔ นำนักเรียนมาทัศนศึกษา แหล่ง เรียนรู้ของชุมชนวิถีพุทธ รวม ๓๖๐ กว่าคน

-ชาวชุมชน และนักเรียน สส.๒. ส่วนหนึ่ง เดินทางไปร่วมงานฉลองหนาว ที่ภูผาฟ้า

อ.๓๑ ชาวชุมชนและนักเรียนบางส่วนกลับ จากเสร์งานชุมนุม และทัศนศึกษาต่อที่กรุงเทพฯ

อบสมหลักสูตรคนพอเพียงสู่ระบบ

เกษตรอินทรีย์

วันที่ ๕ **พฤ.๕-จ.๙** กลุ่มผู้นำชุมชน และ เกษตรกรจากจ.ตราด, จ.ชลบุรี, อ.ปรางค์กู่ จ.ศรีสะเกษ, จ.ระยอง และจ.นครราชสีมา รวม ๕๒ คน

วันที่ ๖ **อ.๑๐-ส.๑๔** ข้าราชการจาก ๓ หน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จ.สุรินทร์และจ.บุรีรัมย์ รวม ๑๓๗ คน

วันที่ ๗ **อ.๓๑-ส.๔ ก.พ.** กลุ่มผู้นำชุมชน และเกษตรกรจาก จ.ยโสธร จ.อุดรธานี จ.สุรินทร์ จ.มหาสารคาม และอื่นๆ รวม ๗๐ กว่าคน

ข้อคิดสะกิดธรรม

เมืองนำเมืองสวรรค์เท่านั้น มีทางบรรลุ ต่อไปนิมมาน นุทธะ ไม่แบ่งบานในอบายภูมิ การบรรลุธรรมอันเกิดด้วยกรรมอันแล้ว ย่อมมีไม่ได้

แต่ว่า... การบรรลุธรรมอันเกิด ย่อมมี ได้ด้วยกรรมอันเกิด

ศึกษาต่อที่อ.พราย ขวอหินฟ้า

ศาลือโคก

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๘

เหตุการณ์ ณ ช่วงเดือนนี้ เป็นไปตามปกติ แต่มีเหตุการณ์หนึ่งเข้ามาเพิ่มสีสันทำให้ดูน่าตื่นเต้นขึ้นมาบ้าง คือเหตุการณ์ที่พวกเราไปร่วมกันคัดค้านการนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าตลาดหลักทรัพย์ แรกๆก็ไม่ตื่นเต้นอะไร เพราะห่วงเตรียมงานพุทธาามากกว่า จึงตอบปฏิเสธไป แต่มีข่าวภายหลังว่า ธรรมกายถอนตัวมีแต่พวกเราเท่านั้นต้องการกำลังเพิ่มจึงตัดสินใจส่งนร.สส.ศ.และญาติธรรมส่วนหนึ่งไปร่วม ชาวเพิ่มเติมอีกว่างดงานเพื่อฟ้าดินแล้ว และพ้อท่านไปเทศน์ที่หน้าตึกกลต.ทุกวัน จึงต้องส่งกำลังนิสิตม.วช. ชาวชุมชนรวมทั้งสมณะไปร่วมสมทบอีก เรียกว่าวางมือการเตรียมงานพุทธาเอาไว้ก่อนแล้วกัน

เหตุการณ์รายวัน

๑.๓ สมณะเน้นแก่น พลาณีโก ลิกขมาตุ สร้างฝัน ชาวชุมชน และนร.สส.ศ.จำนวน ๖๐ คน เดินทางกลับสู่พุทธสถานศาลือโคก

-สมณะมือมัน ปูรณโกโร เดินทางไปเยี่ยมสมณะน่านุ่ม กัสสโก ที่จ.นครราชสีมา และไปเยี่ยมโยมแม่ของ สมณะดวงดี วิฑิตปุญโญ ที่จังหวัดเชียงราย

พ.๔ ประชุมชาวชุมชน เพื่อเตรียมงาน

พุทธา, การศึกษา, และเตรียมไปร่วมงานเพื่อฟ้าดิน ที่ชุมชนราชธานีโคก

พ.๕ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร และชาวชุมชนจำนวน ๑ รถตู้ เดินทางไปชุมชนเพชรพวงมณี กำแพงเพชรเพื่อศึกษาดูงานเรื่อง“พลังงาน”

พ.๕-๖ ม.วช.ถึงฝัน ปั่นวิชัย ไปศึกษาการทำบุญซีพรรคเพื่อฟ้าดิน ที่สาขา ๑๐ ลันตือโคก

ส.๗ ประชุมพี่เลี้ยง คณะทำงานเตรียมงานอบรมข้าราชการและเกษตรกร

-สมณะเพื่อพุทธ ลิกขมาตุรินฟ้า ไปกิจนิมนต์ที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ ของพลตรีจำลอง ศรีเมือง จ.กาญจนบุรี

จ.๘ นิสิตถึงฝันและเพียรเพชรพานร. สส.ศ. ๓ คน ไปตรวจรักษาที่รพ.สวรรค์ประชารักษ์และซื้อของเพื่อจัดงานวันเด็กและงานอบรม

อ.๑๐ สมณะ พระอาคันตุกะ ลิกขมาตุและชาวชุมชนจำนวนหนึ่งรถตู้ ไปร่วมฉาปนกิจบิณฑบาตของนิสิตม.วช.เชื้อพระ ที่วัดตะคร้อ บ้านตะคร้อ อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

อ.๑๐-๑๔ อบรมกลุ่มข้าราชการและแกนนำเกษตรกร ในหลักสูตร “เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง” รุ่นที่ ๒ จากข้าราชการ ๓ จังหวัด คือ จ.อุดรดิษฐ์ ๓๓ คน จ.พิษณุโลก ๓๖ คน จ.สุโขทัย ๓๖ คน รวม ๑๐๕ คน และสมทบด้วยผู้นำเกษตรกร ในหลักสูตรพัฒนาเกษตรกรอินทรีย์ จ.นครสวรรค์ จำนวน ๓๐ คน

ส.๑๔ ประชุมสรุปงานอบรมและประชุมเตรียมจัดงาน“วันเด็ก”

ส.๑๔,๒๙ สมณะและพระอาคันตุกะลงอุโบสถทบทวนพระปาติโมกข์เสร็จแล้ว สมณะประชุมอธิทานิยธรรมต่อ

อา.๑๕ จัดงานวันเด็กประจำปี ๒๕๔๙ (เดือน ๑ วัน เพราะติดงานอบรม)

จ.๑๖ ประชุมเพื่อเตรียมไปร่วมงานเพื่อฟ้าดิน ที่ชุมชนราชธานีโอศก

อ.๑๗ ตัวแทนชาวชุมชน ๕ คน ไปฟังเรื่อง “ความจำเป็นขั้นพื้นฐาน” (จปฐ) ที่เทศบาลตำบลไพศาลี

-ประชุมชาวชุมชนเรื่องการไปร่วมคัดค้านการนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าตลาดหลักทรัพย์ที่หน้าสำนักงานกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ (กลต) ถ.วิฑู กทม.

พ.๑๘ ชาวชุมชน ๑๐ คน และนร.สส.ศ. ๕๗ คน เดินทางไปร่วมคัดค้านการนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าตลาดหลักทรัพย์

-สมณะเพื่อพุทธ และสิกขมาตุริณฟ้า ไปดูงานที่ประเทศไต้หวันร่วมกับคณะทำงานของสถาบันฝึกอบรมผู้นำ ในฐานะผู้บรรยายพิเศษเป็นเวลา ๕ วัน

พถ.๑๙ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ คณะ

มนุษยศาสตร์ จำนวน ๖ คน มาสัมภาษณ์หาข้อมูลวิถีชีวิตชาวชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง สมณะเน้นแก่น และสิกขมาตุเทียบคำเพชร ให้การต้อนรับ

ส.๒๘ สมณะ-พระอัครันตูกะ และสิกขมาตุ ๒ รูป พร้อมชาวชุมชนและนักเรียนสัมมาสิกขาศาลีโอศก ส่วนหนึ่งไปร่วมงานฌาปนกิจโยมแม่ของสิกขมาตุเทียบคำเพชร ณ วัดเขาช่องคีรี อ.เมือง จ.นครสวรรค์

ส.๒๘-จ.๓๐ ประชุมครูและครูฐานงาน เพื่อให้คะแนนศีลเด่น เป็นงานแก่ นร.สส.ศ.

อ.๒๙ ประชุมพี่เลี้ยงเตรียมงานอบรมกสิกรจาก จ.เพชรบูรณ์ จำนวน ๘๐ คน ในหลักสูตร “สังฆธรรมชีวิต”

อ.๓๑ สมณะและสิกขมาตุ ประชุมอภิปรายนิยธรรม เพื่อการทำงานไปในทิศทางเดียวกัน และอยู่ร่วมกันด้วยความผาสุก

ข้อคิดสุดท้าย

การที่คนเข้ตัมต้นนอกกลงกันอยู่ได้ในทุกวันนี้ เป็นดั่งเบเนตเพราะคนเข้ที่โลกอยู่เน้นเอง

 สมณะเน้นแก่น พลาณีโก

ของชนะคนที่ยังดีด้วยความสุภาพ

สีมาอโศก

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๘

เดือนมกราคมเป็นเดือนต้นของปีใหม่ แม้อายุจะเพิ่มขึ้นแต่ใจเราไม่ทุกข์ ทุกคนอยู่กันมานานแล้ว ผู้ที่ยังไม่มากก็ขอให้มา สีมามีความสุขกันดี ร่วมกันคิดร่วมกันทำ เวลามีปัญหาอะไรก็ช่วยกันแก้ไข มีสมณะเป็นหลักในการบริหารงาน

ต้นเดือนไปงานปีใหม่ที่ตลาด อาริยะเป็นงานใหญ่แต่ละพุทธสถานและชุมชนมาช่วยกันทั้งน้ำใจ ทั้งแรงงานและวัตถุ ใครมีอะไรก็นำมาช่วยกันอย่างมากมาย อาหารจานละบาท แจกน้ำใจไม่มีวันจนยิ่งให้ยิ่งมีความสุข

การอบุส

อ.๑๐-ส.๑๔ อบรมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน เกษตร ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง (ข้าราชการ เกษตรตำบล อำเภอ) รุ่นที่ ๑ จาก จ.อุดรธานี และ จ.หนองคาย จำนวน ๑๒๔ คน (ชาย๑๑๒ คน หญิง ๑๒ คน) งานอบรมครั้งนี้ สีมาต้องสู้มาก

คนมีน้อย ทุกคนต้องหมั่นตัวเองทำงานให้ได้หลายอย่าง การอบรมครั้งนี้ได้ผล ผู้อบรมอยู่กันตลอด ๔ คืน ๕ วัน บางคนบอกว่าจะนำลูกน้องมาฝึกอย่างนี้บ้าง

พ.๒๕-อา.๒๙ อบรมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน เกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง รุ่นที่ ๒ จาก จ.ร้อยเอ็ด และ จ.ชัยภูมิ จำนวน ๑๒๘ คน (ชาย ๑๑๓ คน หญิง ๑๕ คน)

เหตุการณ์ทั่วไป

อ.๓ สมณะ ลิกขมาตุ และชาวสีมาพร้อมด้วยนักเรียน กลับจากงานปีใหม่ที่บ้านราชา โดยรถไฟ และรถชะรอยฟ้า กับ รถช่วยชาติ

พ.๕ ประชุมกลุ่มเครือข่าย “วัง สี เมฆ” มีผู้ประสานงานการอบรมข้าราชการเกษตกรมาประสานงานการอบรม ให้ผู้เข้าอบรมลงชื่อในทะเบียน ทั้งเข้าและป่วยในแต่ละวัน

ศ.๖ สมณะ ลิกขมาตุ ประชุมพิเศษ

ส.๗ ส.เทินธรรม จีร์สโส นำนักเรียนจากบ้านราชฯมานำหินทรายกองไว้เพื่อนำไปบ้านราชาในวันที่ ๙ โดยคุณจริงจริงนำรถคันใหญ่จาก ศีระขมาบรทุกไป

อา.๘ ค่าประชุมคณะศูนย์ฝึกอบรม เตรียมการอบรม ชาวเมฆฯมารับ ส.พันเมืองไปดูการก่อสร้างเรือนพักผู้จะเข้าอบรม

จ.๙ ชาววังน้ำเขียวมารับ ส.ธาตุดิน ปฐวีร์โสไปช่วยงานอบรมที่วังน้ำเขียว

-ค่าผู้เข้าอบรมบางคนล่วงหน้ามาก่อน(อบรมวันที่ ๑๐ - ๑๔)

พ.๑๑ ส.พอแล้ว สมาหิโต ส.ฟ้าแสง ปภากรโร เดินทางจากสันติฯจะไปหินผาฯ ชัยภูมิ แวะมาช่วยงานอบรมตลอดงาน

ศ.๑๓ ส.สร้างไท ปณีโต ส.นานุ่ม กัสสโก

สม.เป็นหญิง ไปสมทบกับ ส.พันเมือง ภาพันโต และสมณะอีก ๓ รูป แสดงธรรมงานศพ แม่ย่าน ก่ำรัมย์ อายุ ๘๔ ปี (แม่คุณธนาศักดิ์) ที่บ้านหนอง ครอบ อ.กระสัง จ.บุรีรัมย์ ฌาปนกิจศพวัน เสาร์ที่ ๑๔ แล้วกลับ

ส.๑๔ บ่ายประชุมสรุปงานอบรมฯ เย็น สมณะลงปาติโมกข์ ลิกขมาตุประชุมแจ้งข้อ บกพร่อง

อา.๑๕ บ่ายประชุมชุมชนประจำเดือน เย็น สม.นวลน้อม เข้าสันติฯ พร้อมกับรถส่งของคุณ พลังใจ คุณหินจริงขับรถไปให้มีนักเรียนลัมมา ลิกขาไปด้วย ๓ คน อยู่ประชุมพาดิษย์บุญนิยม วันรุ่งขึ้น

จ.๑๖ ชาวสีมาฯ และนักเรียน นำโดยคุณ ติว(เย็นใส) ๒ คันรถตู้ ไปร่วมชุมนุมคัดค้าน การนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าตลาดหลักทรัพย์ ที่หน้าอาคารตลาดหลักทรัพย์ ข้างสถานทูตอเมริ กัน ถนนวิบูลย์ ตรงข้ามสวนลุมพินี ค่ากลับ

อ.๑๗ คุณเย็นใส และคณะเดิม ๒ คัน รถตู้ไปร่วมชุมนุมคัดค้านฯต่อ สม.เป็นหญิงเข้าไป สันติฯด้วย อยู่ถึงวันที่ ๒๓ สม.นวลน้อม คุณตึง(พลังใจ) คุณหินจริง นำนักเรียนกลับ สีมาฯเพื่อเตรียมการอบรมข้าราชการเกษตรฯรุ่นที่ ๒ สม.เป็นหญิง คุณติว คุณหนูดี ยังอยู่ร่วม ชุมนุมฯ

ศ.๒๐ คณะศูนย์ฝึกอบรมฯประชุมเตรียม การอบรม ข้าราชการเกษตรฯ สม.นวลน้อม คุณ พลังใจ คุณหินจริง นำของแปรรูปกลับมาและ แจ้งเรื่องการชุมนุมคัดค้าน แล้วกลับไปสันติฯ ในเช้าวันรุ่งขึ้น พร้อมกับสินค้าบางอย่าง และ เครื่องคอมฯที่จะนำไปแก้

ส.๒๑ คณะ อ.ส.ม.(อาสาสมัครสาธารณสุข) จาก อ.เมือง จ.ชุมพร จำนวน ๕๐ คน มาขอ

เยี่ยมชมวิถีชีวิตชุมชน

อ.๒๔ เจ้าหน้าที่เกษตรและสหกรณ์นำคณะ เกษตรกรจากบ้านเสาด์เดี่ยว ต.ท่าอ่าง อ.โชคชัย จ.นครราชสีมา จำนวน ๒๕ คน มาเยี่ยมชม วิถีชีวิตชุมชน ข้าราชการเกษตรฯผู้เข้าอบรม รุ่นที่ ๒ บางคนมาก่อนวันเปิดอบรม ส.แก่นผา สารูปไป ส.ดินไท ธาณิโย ส.เล็กเล็ก จุลลคัมภีโร ส.ธาตุดิน ปลิววิโรส จาริกจากบ้านราชา มาช่วย งานอบรมฯ

พ.๒๕ สม.มาลินี จากสันติฯมาช่วยงาน อบรมฯ สม.เป็นหญิง คุณติว คุณหนูดี คุณ ด้วง ร่วมเดินทางมาด้วยรถขยะทอง ขับโดย น.ส.สมบุรณ์ อุดมวงษ์

พ.๒๖ ส.แก่นผา ส.ดินไท แสดงธรรม รับอรุณแล้ว เดินทางไปภูผาฟ้าน้ำเพื่อร่วมงาน ฉลองหนาว

ศ.๒๗ สม.นวลน้อม สม.มาลินี แสดงธรรม รับอรุณแล้วเดินทางเข้าสันติฯ สม.นวลน้อมจะ ไปดูแลสม.สดีใสซึ่งจะเข้าโรงพยาบาลผ่าตัด

-คำ ส.ฟ้าแสง ปภากรุ คุณกมล เดินทาง ขึ้นเชียงใหม่เพื่อร่วมงานฉลองหนาว และ ประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน สาขาเชียงใหม่

เดือนนี้ได้สร้างโรงทำปุ๋ยให้ดูเป็นมาตรฐาน และได้รื้อเรือนพักหญิง เพื่อสร้างใหม่เตรียม ต้อนรับผู้เข้าอบรม

ข้อคิดสุดท้าย ชาวอโศกกำลังมีขานมาก ต้องทำทั้งประโยชน์ตน และประโยชน์ท่านควบคู่ กันไป ต้องมีศัล มีสติรู้ตัวเองเสมอ ต้องขยันทำ งานให้เป็นหลายอย่าง รู้ทั้งคน รู้ทั้งขาน อย่า ทำงานจนลืมนกับ ลืมบริหารร่างกาย อย่าลืมนับ ยับ ยับ

 @ม.หยาดฟ้า @ไตรตระกูล

กฐนาพทาน์

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๘

อย่าคาดหวัง อย่าเรียกร้อง ให้มองตน ฟึกตน เป็นคนจันทาล ทำงานประสานหมู่กลุ่ม หมั่นประชุม หมั่นปรึกษา มาตุกรรมการ ๓ ความคิดทราบริบปรับ เปลี่ยน(นิจาสังกับ๒) เรียนฝึกฝนอดทนปฏิบัติตามหลัก โภธิปักขิยธรรม ๓๗ ประการ เป็นความมั่งคั่งของ ชาวพุทธแท้

อย่าคาดหวัง งานฉลองหนาว ฉลองปัญญา สมโภชปีนี้ กว่าจะชัดเจนว่าจัดแน่ก็วันที่ ๒๕ ม.ค. '๕๘ เพราะชาวกฐนา ก็ไปร่วมคัดค้านเบียร์เหล้า เข้าตลาดหลักทรัพย์

เหตุการณ์ทั่วไป

อ.๓,๑๐,๑๗,๒๔,๓๑ สมณะอธิการนิยธรรม

ส.๗ สมณะ ๒ รูป นำโดย สมณะโพธิสิทธิ์ โภธิสิทธิ์ แสดงธรรมกับกลุ่มผู้สูงอายุ โครงการอเทวนิยม อบรมคุณธรรม ครั้งที่ ๒๗ และประชุมกลุ่มผู้สูงอายุ ที่ลานนาอโศก

อา.๘,๒๒ สมณะโพธิสิทธิ์ โภธิสิทธิ์ สมณะสุสุญญ สุญญโคต แสดงธรรมที่ ชมร.ชม.

อ.๑๐ พระพัฒนา จากศูนย์พุทธธรรมหนองฮ่อ นำ น.ศ.มหาวิทยาลัยราชภัฏฯ และ นร.พุทธธรรมหนองฮ่อ ๓๕ คน มาดูงานการศึกษา

ศ.๑๓ อ.๑(สมณะชินนบ นิรจิตโต) และปัจฉาฯ ประชุมคณะกรรมการ ชุมชนกฐนา ที่ศาลาบรรพชน

ส.๑๔ สมณะพึงปาติโมกข์

-สมณะ ๓ รูป นำโดย อ.๑ ประชุมครู

-ประชุมชุมชนกฐนา

วันนี้มีการจัดวันเด็กอย่างเรียบง่าย ก่อนนั้น สมณะลานบุญ วชิโร แสดงธรรม จากนั้น อ.๑ แจกรางวัลใบชมชื่น ระดับอนุบาลถึงมัธยมปลาย สุดท้าย น.ส.อรรธรณ เลิศทรัพย์สุรีย์ อ่านเรียงความวันเด็ก

อา.๑๕ สมณะลานบุญ วชิโร และ ส.ณ. ชาวดี พุทธชาตินิยม แสดงธรรม ที่ชมร.ชม.

ส.๒๑ สมณะ ๗ รูป นำโดย อ.๑ (สมณะชินนบ นิรจิตโต) และญาติธรรม คนวัดมาร่วมงาน ฉาปนกิจศพโยมแม่จันทร์ จันวัน อายุ ๘๖ ปี โยมแม่ของสมณะดวงดี ฐิตบุญโญ ที่ชุมชน ดอยรายปลายฟ้า เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งลำไส้

พ.๒๖ วันสูกติบ ของงานฉลองหนาว ธรรมชาติอโศก ครั้งที่ ๔/๖ วันนี้เริ่มเปิดตลาด อาริยะ ขายเสื้อผ้าและผ้าห่ม

ศ.๒๗-จ.๓๐ งานฉลองหนาว ธรรมชาติอโศก ปีตปูชาปัญญาสมโภช พ่อท่านครบ ๗๒ ปี งานนี้เป็นงานเรียบง่าย สบายๆ ไม่มีทำวัตรเช้า การแสดงธรรมเปิดเวทีกลางแจ้ง ให้สมณะหรือญาติธรรมมาแสดงธรรม หรือพูดธรรมะได้ ตั้งแต่ ๗ โมงเช้าถึง สองทุ่มครึ่ง เพื่อเป็นการแสดงปัญญาสมโภช มีการเปิดตลาดอาริยะ (ขายเสื้อผ้าห่ม น้ำมันพืช ซีอิ้ว) มี

โรงเรียนมากมาย มีการแข่งขันกีฬาอาริยะ (เก็บผัก
ป่า เก็บฟืน จักตอก ฝ่าฟืน สี่ข้าว ตักทราย) ชาวหัวเลา
ก็มาร่วมการแข่งขัน แถมในงานนี้มีการตรวจ
หาสารพิษในเลือดด้วย

อา.๒๙ สมณะลานบุญ วชิโร สมณะ
ตรงมั่น อุชฺฐาโร ประชุมครู

จ.๓๐ สมณะดวงดี สมณะลานบุญ แสดง
ธรรมหน้าศพโยมแม่บัวผัด รวมชัย อายุ ๘๒ ปี
ที่ต.ประตูปา อ.เมือง จ.ลำพูน

อ.๓๑ สมณะ ๑๕ รูป นำโดยสมณะดินดี
สันตจิตโต ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ โยมแม่
บัวผัด รวมชัย ที่สุสานบ้านศรีสุพรรณ ต.ประตูปา
อ.เมือง จ.ลำพูน

**ขอฝากคำคมพ่อท่าน ว่าไว้
อุปสรรค และงานหนัก ยิ่ง
พิสูจน์คน**

 สมณะโพธิ์สิทธิ์ โพธิ์สิทธิ์

ราชธานีโอศัก

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๘

เดือนแรกของปีหมาด...อากาศก็ดู เต็มว
ร้อนเต็มวเย็น-หนาวเหน็บ-แถมลมแรง...มีงาน
ฉาปนกิจศพผู้อายุยาวในเวลาไล่เลี่ยกัน ๒ ศพ
เหตุจากพยาธิมารดุ... “งานเพื่อฟ้าดิน” ถูกเลื่อน
ฉับพลันอย่างไม่มีการกำหนด!! เพราะมีงานข้างใหญ่
กว่า คือ งานคัดค้านเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้า
ตลาดหลักทรัพย์ ช่วงนี้น้ำในบึงและแม่น้ำลดลง
ทำให้ริมมูลมีพื้นที่ในการเพาะปลูกพืชผักได้มากขึ้น
และในพื้นที่อื่นๆ แม้ข้างๆ บ้านหรือบริเวณตลาด
อาริยะ เพาะปลูก พืชผัก เพื่อต้อนรับ“งานเพื่อฟ้า
ดิน”ด้วย ...ช่วงเช้า ทุกวันสมณะนวกะเรียนพระ
ธรรมกับอุปัชฌาย์ติกขวิโร ช่วงบ่ายสมณะช่วย
กันทำ ๕ ส. และสรุปสภาวะธรรม ร่วมกัน...

เหตุการณ์รายวัน

อา.๑,จ.๒ งานตลาดอาริยะปีใหม่ ๒๕๕๘

พ.๔ ช่วงเย็น ชาวชุมชนประชุมสรุปงาน
ปีใหม่ฯ

พ.๔,อ.๑๐ หมู่ส่งเสริมประชุมอภิธานิธรรม

พ.๕-จ.๙ งานอบรมเยาวชนคนสร้างชาติ
นักเรียนระดับชั้น ม.๑-ม.๓ จำนวน ๒๓๐ กว่า
คน จาก จ.สุรินทร์ ๓ โรงเรียน

ส.๗ โปรแกรมมิชชันนารีสังฆบาล้อม
(การจัดการทรัพยากรฯ) มหาวิทยาลัยราชภัฏนคร
ราชสีมา จำนวน ๒๐ คน นำโดย อาจารย์วาสนา
ปะโมณะตา มาศึกษาเยี่ยมชมวิถีชีวิตชุมชน

-นางนวลจันทร์ อ้วนไตร ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
ฝ่ายวิชาการ นำคณะครูอาจารย์และนักศึกษา
โรงเรียนเทคโนโลยีมุกดาหาร จำนวน ๑๑๕ คน
มาศึกษาดูงานวิถีชีวิตชุมชน

จ.๙-ศ.๑๓ นางสาวยุพารัตน์ เรืองดำ จาก
องค์กรกรีนเวย์ นำอาสาสมัครชาวต่างชาติ ได้แก่
เกาหลี เยอรมัน อเมริกา จำนวน ๘ คน มา
ศึกษาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวชุมชน

อ.๑๐ นาง
เทียบ ละมูลมอญ
อายุ ๗๐ ปี โยม
แม่สิขมาตุกล้า
ข้ามฝัน ซึ่งป่วย
เป็นโรคมะเร็ง มา
พักรักษาตัวที่บ้าน
ราชฯ ประมาณ ๑
เดือน เสียชีวิต

เวลา ๐๕.๑๕ ของวันนี้ ณ บ้านสุภาพ ในชุมชน

อ.๑๐-ส.๑๔ งานอบรมเจ้าหน้าที่เกษตร

อำเภอ จำนวน ๑๑๐ คน จาก จ.ยโสธร
จ.มุกดาหาร และ จ.ศรีสะเกษ

พ.๑๑ พัฒนาการอำเภอเมืองอำนาจเจริญ และคณะชาวบ้าน จำนวน ๖๐ คน มาศึกษาดูงานตามโครงการส่งเสริมการยกระดับรายได้ครัวเรือนยากจน เพื่อดำเนินชีวิตแนวเศรษฐกิจแบบพอเพียง

พ.๑๒ กิจนิมนต์ทำบุญบ้านคุณผึ้งบุญที่ อ.หัวตะพาน สมณะ ๘ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป นำโดย สมณะเดินดิน ดิกขวีโร

นางฉวีวรรณ วิลามาศ และนางภาวนา ไตรพิพัฒน์ เจ้าหน้าที่หน่วยส่งเสริมและพัฒนา สหกรณ์ พื้นที่ ๒ มาตรวจเยี่ยมผลการดำเนินงาน ตรวจการสหกรณ์ และเสวนากับสมาชิก ถึงปัญหาอุปสรรคของสหกรณ์

ศ.๑๓ เวลาบ่าย ๓ โมง เผาศพนางเทียบ

ละมุลมอญ โยมแม่ลิกขมาตุกล้าข้ามฝืน ณ บริเวณ
ป่ายาง ริมมูล

ส.๑๔,อา.๒๙ หมู่สงฆ์ลงสวดพระปาติโมกข์

อา.๑๕-พ.๑๙ งานอบรมเจ้าหน้าที่เกษตรกร
อำเภอ จำนวน ๑๓๐ คน จาก จ.มหาสารคาม
และ จ.ขอนแก่น

อ.๑๗ อุบาสิกาทิพวรรณ ทิพยทัศน์ อาศรม
มาตา อ.ปักธงชัย จ.นครราชสีมา และคณะรวม
๔ คน มาศึกษาเยี่ยมชมวิถีชีวิตชุมชน

พ.๑๘ นายสวัสดิ์ กิรินทร์ พัฒนาการ จาก
จ.อำนาจเจริญ นำผู้เข้าอบรมเข้าศึกษาดูงาน เพื่อ
ปรับฐานความคิดให้เกิดการช่วยเหลือตัวเอง
ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

-นายสมชาติ ทะนันชัย โรงเรียนกระแซง
วิทยา นำคณะครู ๒ คน และนักเรียน ๖๐ คน
มาเยี่ยมชมศึกษาดูงานเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน

พ.๑๙ ช่างชุมชนส่วนหนึ่ง เดินทางไป
ร่วมชุมนุมคัดค้านการนำเครื่องตีแม่แอลกอฮอล์
เข้าตลาดหลักทรัพย์ที่หน้าตลาดหลักทรัพย์กม.

ส.๒๑ นางอ่อน พาลี อายุ ๘๕ ปี อดีตแม่บ้านหลวงปู่ผิว พาลสุริโย เสียชีวิตแล้วเข้านี้

-สมณะ, ลิกขมาตุ ไปบิณฑบาต สมาชิกชมรมพลังไฟฟ้าจักรวาล ประมาณ ๑๐๐ คน ในตัวเมืองอุบลฯ

-นายบุญมี เนื้ออ่อน หัวหน้าสถานีอนามัย กำหนดแ่ง ต.นาควาย อ.ตาลชุม และคณะ จำนวน ๖๐ คน มาเยี่ยมชมศึกษาดูงานเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน

อ.๒๒ ดร.กังวาน ธรรมแสง คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี นำนักศึกษา ชั้นปีที่ ๔ ที่จะสำเร็จการศึกษา จำนวน ๖๐ คน มาทัศนศึกษาดูงานเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน

-ย้ายต้นไทรใหญ่มาให้มา ขนาด ๗ คนโอบ! จากโรงพยาบาลค่ายสรรพสิทธิ์ มาปลูกใกล้ซุ้มหินพญาแจ้ง

จ.๒๓ คณะอาจารย์ ๓ ท่าน และคณะนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลมหาสารคาม ชั้นปีที่ ๑ จำนวน ๑๑๖ คน มาทัศนศึกษาดูงานเรียนรู้วิถีชุมชน

-เวลาบ่าย ๒ โมง มิ่งงานฌาปนกิจศพ นางอ่อน พาลี อดีตแม่บ้านหลวงปู่ผิว ณ บริเวณป่ายาง ริมมูล

-สมณะ, ลิกขมาตุบางรูป เดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อร่วมชุมนุมคัดค้านการนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าตลาดหลักทรัพย์

อ.๒๔ คณะฝึกอบรมส่งเสริมการยกระดับรายได้ครัวเรือนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง จากสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเขื่องใน จำนวน ๑๐๐ คน มาเยี่ยมชมศึกษาดูงานเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน

ศ.๒๗ ชาวชุมชนส่วนหนึ่งไปร่วมงานฉลองหนาว ที่ภูผาไฟน้ำ ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

-โทรทัศน์ไทยทีวี ช่อง ๓ มาถ่ายทำวิถีชีวิต นายตายแน่ มุ่งมาจน

จ.๓๐ ชาวสวีเดน ๒ คน มาอยู่ศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน เป็นเวลา ๗ วัน

-เจ้าหน้าที่สถานีอนามัยวังยางสูง มาตรวจสุขภาพ และแนะนำการดูแลสุขภาพด้วยตัวเอง แก่ นักเรียนสส.๖.

ข้อคิดสุดท้าย

“หนึ่งถูก ดีกว่าล้านผิด

หนึ่งสู้ ดีกว่าล้านถอย” (ท่านจันทร์)

 สมณะกล่าวด้วย ปฟ.ไอ

สังฆสถานทักษิณอโศก

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๔๘

เดือนแรกของปี ๔๘ ชาวทักษิณอโศก ชุมชนเล็กๆ ของภาคใต้ แม้ไม่ได้มีงานอบรมลักรุ่นแต่ก็ทำงานเต็มที่ ทั้งไปร่วมงานตลาดอารีเยะ เกี่ยวข้าว ไปร่วมคัดค้านการนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าตลาดหลักทรัพย์ จึงได้บำเพ็ญบารมีกันทั้งเดือนทีเดียว

อา.๑ ญาติธรรมที่มาร่วมทำบุญปีใหม่ที่วัด ร่วมกันรวมแรงทำความสะอาดบริเวณวัด ภูมิ เพื่อรอการกลับมาของคณะที่ไปร่วมงานตลาดอารีเยะ

จ.๒ ผู้ฟังวิทยุชุมชน(อดีตนายอำเภอห้วยยอด) พร้อมครอบครัวมาเยี่ยมและนำอาหารมาร่วมทำบุญ

อ.๓ ลูกเขยโยมแฉ้ว มาวาดรูปที่ผนังโรงครัว เพื่อให้ดูมีสีสันขึ้น

ศ.๖ คุณประนอม รักขาว มาช่วยวางแผนสร้างที่พักฝ่ายชายหลังใหม่

ส.๗ ประชุมใหญ่สามัญประจำปีพรรคเพื่อฟ้าดิน สาขาที่ ๑๒ จ.ตรัง

-สมณะ ๓ รูปเดินทางไปร่วมประชุมกลุ่มเซลล์วิญและธรรมชาตืออโศก

ศ.๑๓ รวมแรงกันไปไล่หนักกุลาเป็นฝูงๆที่ลงจิกกินข้าวในนา มีญาติธรรมที่มาจาก จ.เลย นำเอาภูมิปัญญาชาวบ้านมาเผยแพร่โดยใช้ผ้าหลากหลายสีไปผูกกับไม้ไผ่ เมื่อลมพัดจะพลิ้ว ทำให้นกกลัว และใช้ปะทัดจุดไล่ด้วย

ส.๑๔ อดีตนายอำเภอห้วยยอดและภรรยา มาสมัครเป็นสมาชิกพรรคเพื่อฟ้าดิน

อา.๑๕ ชาวชุมชน เดินทางไปที่บ้านคุณสมพร ยอดระบำ ที่ อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช เพื่อถ่ายทำวีซีดี และรวมแรงกันถางวัชพืชในไร่พริกไทย

จ.๑๖ ประชุมประจำเดือนชุมชน

อ.๑๗ ส.เลื่อนฟ้า สัจจเปโม ไปกิจนิมนต์

งานศพพี่สาวคุณนรี ที่ จ.สงขลา
พ.๑๘ ส.ลั่นผา สุชาติโก และชาวชุมชน รวม ๑๕ ชีวิต เดินทางไปร่วมชุมนุมคัดค้านการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าตลาดหลักทรัพย์

ส.๒๑ ชาวชุมชนบางส่วนจำเป็นต้องกลับมาก่อน เพื่อเกี่ยวข้าวที่สุกงอมแล้ว

อา.๒๒ อดีตนายอำเภอห้วยยอดและภรรยา มาช่วยชาวชุมชนเกี่ยวข้าว

พ.๒๖ เพื่อนพระ(เถรสมาคม)ของส.เลื่อนฟ้า สัจจเปโม พร้อมคณะญาติโยมลืบกกว่าคน มาค้างหนึ่งคืนเพื่อไปรอรับพัดยศที่วัดสระกระพัง สุรินทร์

-ชาวบ้านสะทิงพระ จ.สงขลา แวะเยี่ยมชุมชน ๑ คันธบัส มีพระ ๑ รูป ร่วมฉันเพลด้วย

ส.๒๘ รวมแรงกันเทพูนสร้างที่พักฝ่ายชายจนมืด

อา.๒๙ สมณะ ๔ รูป ร่วมลงอุโบสถฟังสวดพระปาติโมกข์

จ.๓๐ สมณะสัจจเปโม ไปกิจธุระที่ จ.สตูล ค้างหนึ่งคืน

อ.๓๑ สมณะ ๒ รูป (ส.กล้าดี - ส.ดินทอง) และชาวชุมชนไปติดตามประเมินผลที่ผ่านการอบรมที่ อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีฯ ค้างหนึ่งคืน

คติส่งท้าย การไม่ใช้ความรุนแรง เป็นพลังยิ่งใหญ่ที่สุดที่มนุษย์มีต่อสิ่งสามเณานายิ่งกว่าตัสตราวุธใดๆที่มนุษย์จะติดต้นได้ การทำลายมิใช่เป็นกฎของมนุษยชาติ มนุษย์มีชีวิตอยู่อย่างอิสระด้วยการฆ่าเพื่อมนุษยชาติด้วยกันเองไม่ได้ การฆ่าหรือการทำร้ายผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ใดก็ตาม เป็นอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ

จากหนังสือโลกทั้งผองพี่น้องกัน หน้า ๒๑๒
โดย มหาตมะ คานธี

 สมณะลั่นผา สุชาติโก

หินผาฟ้าผ่า

ประจำปีเดือนธันวาคม ๒๕๔๘

ในช่วงเดือนธันวาคม ทางชุมชน“หินผาฟ้าผ่า” อากาศหนาวจัดในตอนกลางคืนและร้อนจัดในกลางวัน ในขณะที่ชาวหินผา ต้องเตรียมประชุมจัดงานบุญ ๕ ธันวาคมหาราช (วันพ่อแห่งชาติ) และเตรียมงานในพื้นที่ เพื่อต้อนรับงานบุญลอมข้าว (บุญขวัญข้าว) ซึ่งถือว่าเป็นงานสำคัญประจำปีของชุมชน เพื่อฟื้นฟูวัฒนธรรมการลงแขกแรงงานบุญนิยมให้กลับมาอีกครั้ง

เหตุการณ์ในเดือนนี้ ๑-๔ ธ.ค. ๔๘ ส.ตงดิน สุนทรโร นำเด็กกลับมาศึกษาไปชนฟางในฝืนนาบริเวณ ช้างเคียง ชุมชนฯ หลายสิบคันรถ ๒ ล้อ เพื่อปูให้เต็มลานพื้นที่ของงานบุญลอมข้าว ชาวชุมชนช่วยกันจัดเวทีธรรมชาติดลานชุมชน และโยมสุขสันต์ติดต่อบรรดาญาติ-บรรดาของ ร.พ.ช.มาถมนถนน-เกรดและบดถนนทางเข้าออกชุมชน เพื่อต้อนรับผู้ว่าชัยภูมิและญาติธรรมที่เดินทางร่วมงาน

จ.๕ วันพ่อแห่งชาติ ชาวชุมชน จัดตั้งโรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช ที่หน้าตลาดเทศบาลแก้งคร้อ โดยเชิญท่านนายอำเภอแก้งคร้อเป็นประธานเปิดโรงบุญฯ มีพ่อค้า ประชาชน ข้าราชการ มาร่วมงานอย่างอบอุ่น แถมวัฒนธรรมผู้ให้ไหว้ผู้รับอย่างอ่อนน้อม เป็นภาพที่งดงามยิ่ง

อ.๖-๗ สมณะเลื่อนลิ้ว อรรถชิว ไร่ร่วม งานอบรม “สังฆกรรมชีวิต” ซึ่งเป็นรุ่นสุดท้าย มี เกษตรกรจาก อ.วังสะพุง อ.ผาขาว และอ.เมือง จ.เลย เข้าร่วมรับอบรมประมาณ ๙๖ ชีวิต จบ

การอบรมแล้ว มีการติดกันท์เทศน์ ด้วยการลด ละ เลิกอบายมุข

ส.๑๐ น.ศ.กลุ่มรามบุญชาธรรม (นศ.ปช.) จำนวน ๓๖ คน มาช่วยเตรียมงานบุญลอมข้าว ครั้งที่ ๙

ส.๑๐-พ.๑๔ สมณะเลื่อนลิ้ว อรรถชิว สมณะพอแล้ว สมมติโต ร่วมงานอบรมผู้นำ เกษตรอินทรีย์ กำหนดผู้ใหญ่บ้าน อ.บ.ต. แก่น นำชุมชน เข้ารับการอบรม จำนวน ๖๔ คน ที่ชุมชน ศูนย์ฝึกอบรม “แก่นอโคก” อ.เมือง จ.ขอนแก่น

อ.๑๓-พ.๑๔ เชิญท่านผู้ว่าชัยภูมิ เป็นประธาน เปิดงานบุญลอมข้าว พ่อท่านแสดงธรรมก่อนฉัน รายการเอื้อไออุ่นและมีวัฒนธรรมการพาดข้าวมัดข้าว โดย นศ.ปช. เข้าค่ายจริยธรรมหนุ่มสาวเหตุการณ์ บรรยากาครอบอุ่น อย่างยิ่ง โดยมีผู้มาร่วมงาน ประมาณ ๖๐๐ คน

ส.๑๗-พ.๒๑ งานอบรมแก่นนำเกษตรกร จำนวน ๕๗ คน

คติธรรมเดือนนี้

เอาแต่สบายอ่อนแอ พ่ายแพ้เรื่อยไป

ทำอะไรไม่สำเร็จ

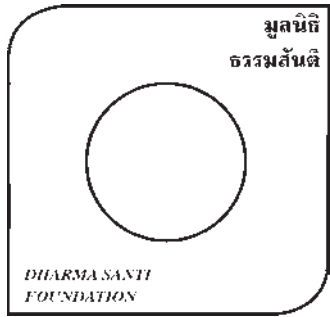
แต่หากเพียรพยายามอดทนทุกขณะ

จะชนะเรื่อยไป

 สมณะเลื่อนลิ้ว อรรถชิว

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ
E-mail: thatfah2520@yahoo.com

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (๑๕ มกราคม ๒๕๕๘)

- กรรมการขาดประชุม ๖ คน
- รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘ และให้แก้ไขรายงานการประชุมวิสามัญ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๘

-โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตอโศก (สส.สอ.) มีคณาจารย์และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีมาดูงาน พานักเรียนไปทัศนศึกษาในวันเด็กแห่งชาติ ร่วมกับชมรมสัมมาสิกขาพุทธธรรมจัดงานวันเด็ก ณ ชุมชนสันตอโศกในวันอาทิตย์ที่

๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ พานักเรียนไปร่วมคัดค้านการนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าตลาดหลักทรัพย์ฯ กำหนดไปร่วมงานฉลองหนาวที่ชุมชนภูผาฟ้าในวันที่ ๒๗-๓๐ มกราคม ๒๕๕๙ จะไปเตรียมงานพุทธาภิเษกที่พุทธสถานศาลือโศก อ.ไพศาลี นครสวรรค์ ในวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ พานักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ ๓, ๕ ไปทัศนศึกษาที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระหว่างวันที่ ๖-๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

-อาคารตะวันงาย ๒ บริจาคเงินให้ชุมชนสันตอโศก ๒๐,๐๐๐ บาท เพื่อซื้อสินค้าไปจำหน่ายในตลาดอาริยะปีใหม่ที่ หมู่บ้านราชธานีอโศก และร่วมเป็นเจ้าของภาพจัดโรงบุญมังสวิรัตในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ที่ร้านชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันตอโศก

-ฝ่ายธรรมรูป ปฏิทินปีใหม่ พิมพ์หมายเลขโทรศัพท์ของชุมชนราชธานีอโศกผิด ให้แก้ไขเป็น ๐๔๕-๒๔๗๒๒๒

-ได้รับหนังสือเอกสารจากหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน

กำหนดการประชุมครั้งต่อไปวันอาทิตย์ที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันตอโศก

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการกองทัพนธรรมมูลนิธิ
E-mail: ktf2524@doramail.com

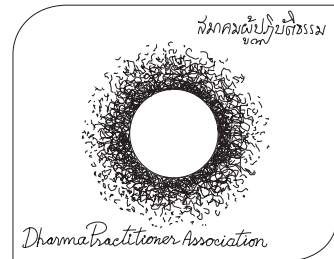

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (๑๕ มกราคม ๒๕๕๙)

- กรรมการขาดประชุม ๑๐ คน
- ชุมชนราชธานีโอศก ผู้ใหญ่บ้านแจ้งว่าการขอใบอนุญาตตั้งโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีโอศก โรงเรียนได้ยื่นอุทธรณ์ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน(สช.) แล้วเพื่อขอแก้ไขใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนที่เขตการศึกษาที่ ๔ ออกให้ผิดพลาดซึ่งต้องรีบดำเนินการให้เสร็จภายในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
- กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันตือโสศก

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม
E-mail: ppaniya@excite.com

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (๑๕ มกราคม ๒๕๕๙)

- กรรมการขาดประชุม ๘ คน
- ชมรมมั่งสรวิตแห่งประเทศไทย สาขา หน้าสันตือโสศก (ชมร.สตอ.) และสาขาจตุจักร (ชมร.กทม.) และสาขาเชียงใหม่ (ชมร.ช.ม.) รายงานกิจกรรมที่ผ่านมา
- ร้านอาหารแพง ๒๒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปิดร้านเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘- ๒ มกราคม ๒๕๕๙ เพื่อร่วมงานปีใหม่ที่ชุมชนราชธานีโอศก และจัดโรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช ที่จังหวัดสุรินทร์ ในวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๙
- ทะเบียนสมาชิกสมาคมฯ ปัจจุบันมีสมาชิกรวม ๙,๘๑๒ คน แยกเป็นสามัญ ๙,๐๘๖ คน สมาชิกกิตติมศักดิ์ ๗๒๖ คน
- ห้องสมุดสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม สถิติการใช้บริการเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ - มกราคม ๒๕๕๙ ผู้ใช้บริการ ๘๘๙ คน ยืมหนังสือ ๑๙๑ เล่ม เปิดทำการ ๕๐ วัน สมาชิกใหม่ ๖ คน ได้รับกัณฑ์ทานการหนังสือจากหน่วยงานในชุมชน สันตือโสศก อาทิ บ้านอโรคยา สำนักพิมพ์กัณฑ์แก่นมูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน และ ธรรมทัศน์สมาคม
- กลุ่มวังจันท์พุกาษา รายงานบัญชีรายรับ-

รายจ่าย ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๔๘ และกิจกรรม
อาทิ ร่วมกันลงแขกทำเกษตร จัดงานโรงบุญ ๕
ชั้นวามหาราช ร่วมออกร้านจำหน่ายในงานตลาด
อาริยะปีที่ใหม่ที่ชุมชนราชธานีโอศก อ.วารินชำราบ
อุบลราชธานี

-กลุ่มวนเกษตร ชลบุรี ร่วมออกร้านในตลาด
อาริยะปีที่ใหม่ที่ชุมชนราชธานีโอศก

-อนุมัติให้นายหิรัญ เกิดผล เป็นเจ้าบ้านเลขที่
๕๘/๓ หมู่ที่ ๓ ต.หอยแดง อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา
ของกลุ่มชเลขวัลย์ โดยสมาคมผู้ปฏิบัติธรรมเป็น
เจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินนี้

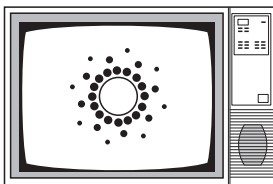
-อนุมัติให้นายวิรัช อนุวัชรรรคา พักอาศัย
ชั่วคราวเป็นเวลา ๑ ปี ณ บ้านของชมรมนักศึกษา
ผู้ปฏิบัติธรรมซึ่งชมรมนี้สังกัดสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม
ตั้งอยู่ ณ ชุมชนปฐมโอศก ต.พระประโทน อ.เมือง
นครปฐม

-ได้รับจุลสารมูลนิธิโรคข้อ ปีที่ ๑๘ ฉบับที่ ๔
ตุลาคม - ธันวาคม ๒๕๔๘ จำนวน ๑ ฉบับ

-กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่
๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ณ สันตือโอศก

สรุปรายงานการประชุมคณะ กรรมการธรรมทัศน์สมาคม

E-mail: tta2531@lycos.com

ธรรมทัศน์สมาคม

ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๘ (๑๕ มกราคม ๒๕๔๘)

- กรรมการขาดประชุม ๕ คน
- หนังสือจำหน่ายดีได้แก่ นาฬิกาชีวิต ของ

อาจารย์สุทธิวิสต์ คำภา, เวลาชีวิต โดย ล้อเกวียน,
ถอดรหัสสุขภาพของหมอใจเพชร เทพจำหน่ายดี
ได้แก่ ชุดธรรมคิตะ เสียงปลุก เสียงปลง เสียง
ธรรม เอ็มพี ๓ จำหน่ายได้ดี ได้แก่ธรรมบรรยาย
ของท่านสมณะโพธิรักษ์

-กำหนดเปิดทำการ ๒ ช่วงเวลา คือ เวลา
๐๖.๐๐-๐๙.๐๐ น. และ ๑๑.๐๐-๑๓.๐๐ น. เริ่มตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๙ เสาร์-อาทิตย์เปิดบริการ
๐๖.๐๐-๑๓.๐๐ น. ไม่มีพักช่วง

-สรุปการออกร้านในตลาดอาริยะปีที่ใหม่ที่
ชุมชนราชธานีโอศก โดยรวมร้านสื่อสารบุญนิยม
๑๐ หน่วยงาน เพื่อจำหน่ายสื่อสารในราคาต่ำ
กว่าทุน

-อนุมัติให้ของบสนับสนุนจากกระทรวง
สาธารณสุข(อย.) เพื่อจัดทำรายการวิทยุรับผิดชอบ
โดย ท่านเสียงศีล ออกอากาศ ๕ สถานี

-ร่วมคัดค้านเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่ ๒๖
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันตือโอศก

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการบริษัทแต่ชีวิต จำกัด

บริษัท ใจดี จำกัด
FOR LIFE CO., LTD.

ครั้งที่ ๖/๒๕๔๗ (๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๘)

- กรรมการขาดประชุม ๒ คน
- รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่าย ประจำเดือน
กันยายน ๒๕๔๘

-สรุปการดำเนินงานช่วงเทศกาลถือศีลกินผัก
-การจัดซื้อเครื่องใช้สำนักงานมี ๓ บริษัทมา
ประมูลราคา โดยบริษัทจะคัดเลือกด้านราคา การ
ประกันสินค้า และการบริการหลังการขาย

- น.ส.นภวรรณ และ นางเพ็ญพร เล่า
ประสบการณ์ไปศึกษา ดูงานที่โรงเรียนคานาอาน
ประเทศเกาหลีใต้ โดยมีส่วนเหมือนชาวโศก คือ
ทำงานให้มาก รับเงินเดือนน้อย, วิธีการสอนสอน
โดยผู้ที่ปฏิบัติได้แล้ว ไม่ใช่สอนแค่หลักวิชาการ

-ปรับเงินเดือนขั้นต่ำเป็น ๔,๘๐๐ บาท ตาม
กฎหมายแรงงาน

-กำหนดปิดร้านเพื่อร่วมงานมหาปวารณา
ระหว่างวันที่ ๕-๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

-มีการต่อเติมชั้นลอยเต็มพื้นที่เพื่อรองรับ
สินค้าและขยายพื้นที่การทำงานให้คล่องตัวและ
สะดวกมากขึ้น

-นางคำผ่อง ฝอยกลาง ลาพักตั้งแต่ ๑
กรกฎาคม ๒๕๕๘- ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ โดย
ไม่ติดต่อกลับมาจึงตัดชื่อออก ส่วน น.ส.วิสิทธิ์ศรี
ศรีสุนทร ขอฟักไปศึกษาธรรม ณ สังฆสถาน
ทักษิณโศก มีกำหนดถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๙

-สรุปบทบรรณาของพนักงานช่วงเข้าพรรษา
รับโอวาทจากสมเด็จพระ ชาญชัย วิจิเตโช : แก่
ที่ประชุมมาหลายบริษัท บอ.แต่ชีวิตเป็นตัวอย่าง
ได้ในหลายามุม ดีกว่าบริษัทอื่นๆ แต่ไม่ให้ประมาท

เพราะความประมาทและสะเพร่านำความสูญเสีย
และเสียหายมามากแล้ว จึงขอให้ใช้ความรอบคอบ
ในการทำงานไม่ว่าจะเป็นสิ่งของ เครื่องใช้อุปกรณ์
ต้องช่วยกันดูแลรักษา เลิกนิสัยหยาบๆ สะสม
จริตนิสัยความละเอียด การใช้วาจาจากสาวสิ่งใด
ออกไปให้นักถึงจิตใจของผู้ฟัง คนที่มีความเข้าใจ
ฝึกปฏิบัติได้มากจะช่วยให้สถานการณ์จิต
วิญญาณดีขึ้น

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการสมาคม นักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม

ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘ (๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘)

-กรรมการขาดประชุม ๖ คน จากกรรมการ
ทั้งหมด ๑๕ คน

-รายนามที่ปรึกษาสมาคมฯ จำนวน ๘ ท่าน
คือ ๑.นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์ ๒.เรือดริ
แซมดิน เลิศบุศย์ ๓.พ.ต.ท.รุ่งโรจน์ เรืองฤทธิ์
๔.นายข้าพุทธ ขาวดารา ๕.นายสมพงษ์ พังเจริญ
จิตต์ ๖.ภก.สงกรานต์ ภาคโชคดี ๗.น.ส.ขวัญดิน
สิงห์คำ ๘.น.ส.สุนทรี จินธรรม

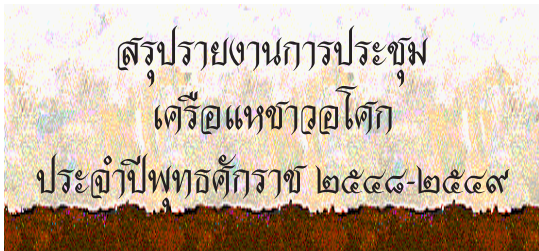
-การจัดงาน “Meeting มิตรตรี” เมื่อวันที่
๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ มีผู้ร่วมงาน ๔๐ คน
บรรยากาศเป็นกันเอง

-การน้อมเกล้าถวายน้ำหมักชีวภาพ ใน

โครงการส่วนพระองค์ สวนจิตรลดา ร.ต.ท.ชัยพงศ์ บุญพรหม อุปนายกคนที่ ๓ เป็นตัวแทนน้อมเกล้าฯ ถวายน้ำหมักชีวภาพ ในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ จำนวน ๒๒๐ ลิตร

-สมาคมจัดงานค่าย “สำนึกอดีต เข้าใจปัจจุบัน มุ่งมั่นอนาคต” ให้แก่นักเรียนโรงเรียน สัมมาสิกขาศาลีอโศก ระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ณ สวนบุญผักพืช ปทุมธานี มีนักเรียนเข้ารับการอบรม จำนวน ๘๐ คน

-สมาชิกไปร่วมงานตลาดอาริยะปีใหม่ '๔๙ ณ ชุมชนราชธานีอโศก อ.วารินชำราบ อุบลราชธานี โดยสนับสนุนการออกร้านของกลุ่มรามบุชาธรรม เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ระหว่างวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๔๙

* กลุ่มดอยรายปลายฟ้า

๒๕๙ หมู่ที่ ๘ ต.ท่าสาย อ.เมือง เชียงราย

๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๘

-สมาชิกเข้าประชุม ๑๙ คน

-รายงานบัญชี-การเงิน

-ประกอบเครื่องสี่ขาขนาดเล็ก, ซ่อมแซม เครื่องร่อนถั่ว

-เยาชนจากมูลนิธิลูกหญิง อ.แม่สาย มา เยี่ยมเยียนชุมชน

-แนะนำสมาชิกใหม่ที่มาอยู่ในชุมชน คือ นายถาวร เกษมสันต์ มาจากบ้านแม่กา พะเยา

-รายงานความคืบหน้าการเก็บข้อมูลและ ประเมินข้อมูลข้าวไร่สารพิษในพื้นที่จังหวัดเชียง รાય,พะเยา

-เน้นการปลูกถั่วแระและถั่วพื้นบ้านหลาก หลายไว้บริโภคแทนถั่วเหลือง

-ปรึกษาหารือการไปไปร่วมและช่วยงานมหา ปวารณาที่ปฐมอโศก

-สินค้าที่จะนำไปจำหน่ายในงานปีใหม่ตลาด อาริยะได้แก่เสื้อผ้าหม้อฮ่อม และงามอน

-รับโอวาทจากสมณะดวงดี จิตปัญโญ ให้ทุกคน เห็นความสำคัญของการประชุม ให้มันใจในวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ เราคือพี่น้องสายธรรมร่วมพูดคุยกัน เหมือนญาติพี่น้อง

๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๒๒ คน

-การอบรมลดเหลือสองเดือนต่อครั้ง ตั้งแต่ มกราคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

-นายต้นเสียงธรรม ได้รับการแต่งตั้ง เป็น กรรมการการขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์ของจังหวัด เชียงราย

-เจ้าหน้าที่จากอสม. อ.แม่สรวย และ อ.เวียงป่า เป้ามาร่วมใช้ชีวิตในชุมชน

-โยมมารดาของสมณะดวงดี มาพักค้างเพื่อ ฟื้นฟูสุขภาพ

-จัดงานสัมมนาภคสิทธิ์ระหว่างวันที่ ๓๐

มกราคม - ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

-รายงานบัญชี-การเงินเดือนพฤศจิกายน
๒๕๕๘

-บอร์ดติดประกาศให้จ้างช่างประกอบเองจะ
ประหยัดกว่า

รับโอวาทจากสมณะดวงดี จิตปุณฺโญ และ สมณะ
วิเชียร วิชัย *ชุมชนเข้มแข็งแม้คนจะน้อย โดยการเข้
มความพที่ตนเอง แต่ละโครงการมีงบประมาณจำนวน
มากขอให้สร้างคนตามมาด้วย*

* เพื่อนบุญอุโศก (๑๕ มกราคม ๒๕๕๙)

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๓๐ คน
-สรุปการไปร่วมงานปีใหม่ที่ชุมชนราชธานี
อุโศก

-รายงานบัญชี-การเงิน

-รายงานการปฏิบัติธรรม

-เลือกตั้งคณะทำงานกลุ่มเพื่อนบุญอุโศก

นายเต็มบุญ บุญรักษาสุข ผู้รับใช้

นางงามตา ศรีวิสัย รองผู้รับใช้

น.ส.ตะวันงาม เอกวงษ์ชาญ รองผู้รับใช้ฝ่ายวิทยุชุมชน

นายป่าไม้ หนูทอง รองผู้รับใช้ฝ่ายกิจกรรมโรงเรียนพิช

น.ส.ดาวนิต หลีพันธุ์ เทร่ญญิก

นางแก้วตะวัน พวงบุบผา เลขานุการ

แนะนำสมาชิกใหม่ คือ นายสมชาย-นางรัชนี้

เรืองสมสมัย

รับโอวาทจากสมณะ นาทิ อัสสฺสนโน

กำหนดการประชุมครั้งต่อไปวันอาทิตย์ที่ ๕
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ณ สถาบันฝึกอบรมผู้นำ
บ้านพุประดู่ ต.หนองบัว อ.เมือง กาญจนบุรี

ขอความอนุเคราะห์

ญาติธรรมท่านใดมีกระดาษที่ใช้แล้ว ๑ หน้า อีกหน้าว่าง และสมุดของ
นักเรียนที่ยังมีหน้าว่าง โครงการถอดเทปฯ ขอรับบริจาค กรุณาส่งมายังชั้น
๓ อาคารภูดินฟ้า นวมินทร์ ๕๖ คลองกุ่ม บึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๕๐ โทร.
๐๒-๓๓๗๕๕๒๓๐ ต่อ ๑๕๘

สอบถามรายละเอียด ฟ่าน email: tctpp@thaimail.com

ขอบคุณที่ช่วยกันนำกลับมาใช้ใหม่ เพื่อสิ่งแวดล้อม

อวังความขอบคุณ - อนุโมทนา
โครงการถอดเทปฯ

พระพุทธรูปจตุรัส

ไม่เห็นความต่ำทราม

แห่งอกุศลธรรม

ไม่เห็นความหน้าเศร้าหมอง

แห่งอกุศลธรรม

ก็เมื่อการทำชั่วมีอยู่

แต่ผู้นั้นมีความเห็นว่าการทำชั่วไม่มี

การทำความชั่วไม่มี

ความเห็นของเขานั้น

เป็นความเห็นที่ผิด

เป็นความไตร่ตรองที่ผิด

เป็นคำกล่าวที่ผิด

ผู้นี้ย่อมทำตนให้เป็นข้าศึก

ต่อพระอรชยะผู้กล่าวว่า

“กรรมที่บุคคลทำอยู่ เป็นอันทำ”

ก็เมื่อการกระทำมีอยู่

ผู้นั้นให้บุคคลอื่นสำคัญผิดว่า

การกระทำไม่มี

นี่เป็นการไม่ถูกต้องตรงความจริง

และเขาย่อมยกตนข่มผู้อื่น

เขาละคุณคือความเป็นผู้มีศีล

ตั้งไว้แต่โทษคือ

ความเป็นผู้ละเมียดศีลขึ้นก่อนที่เดียว

(จากพระไตรปิฎก ภาษาไทย ฉบับหลวง เล่มที่ ๑๓ “อภินนทสูต” ข้อที่ ๑๑๑)

หมายเหตุ ขอแจ้งสถิติเก็บ
ประจำเดือนมกราคมในคราวหน้า

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๙

ธรรมปฏิกรรม

จดหมาย	๑,๘๐๐	ฉบับ
สิ่งตีพิมพ์	๒๐	ฉบับ
ตีคืน	๘	ชิ้น
แสดงปัญหา	๕๐๐	บาท

ธรรมพิมพ์

สารอโศก(ปีใหม่ ตลาดอารยะ'๕๕) ๕,๐๐๐ เล่ม

สถิติธรรมโสด

	เท็บ	ซีดี	เอ็มพี ๓	วีซีดี	วิดีโอ
ผู้มาติดต่อ	๘๑	๒๕	๒๐	๒๘	๕ ราย
จำนวนที่ยืม	๑,๓๕๒	๑๒๔	๓๗	๘๑	๖ แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๔	๔	๔	๔	๔ ราย
สื่อที่ออกใหม่	๕๖	-	-	-	- แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๔๔

ชิ้น

ธรรมปฏิสัมพันธ์

จดหมายออก - ฉบับ

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กระตือรือร้น
และแก้ปัญหของนักปฏิบัติธรรม

สารอศก ฉบับที่ ๖ ปีที่ ๒๖(๒๙)
ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๙

✽ วันมาฆบูชา

วันที่พระอรหันต์เข้ามาประชุม...โดยมิได้นัดหมาย
แต่เป็นจิตวิญญาณที่ผูกพันกันและกัน...อย่างลึกซึ้ง
และเป็นพระอรหันต์ที่พระพุทธรูปองค์...บวชให้
ปรากฏการณ์มหัศจรรย์
จะเกิดขึ้นเช่นนี้ในพระพุทธรูปเจ้า...ทุกพระองค์
สิ่งสำคัญวันนั้น

คือการสรุปแก่นแท้ของชีวิต....

ละชั่ว....ประพฤติดี....ทำจิตใจให้สะอาดและบริสุทธิ์....ของพุทธธรรม

ผิดจากนิมิตใจของแท้...ของเราตถาคต

เป็นของปลอมเลียนแบบ...แอบอ้าง

เริ่มจากศีลด้วยการไม่เบียดเบียนผู้อื่นเป็นเบื้องต้น

ไม่เบียดเบียนตัวเองเป็นเบื้องกลาง

ทำให้เป็นอริศีลในเบื้องปลาย

และขณะเดียวกัน ก็สั่งสมบุญกุศล...ด้วยพรหมวิหาร

มิใช่แค่คิดปรารถนาดีเท่านั้น

แต่ต้องลงมือปฏิบัติอุปการะช่วยเหลือ

ด้วยทาน ด้วยการสงเคราะห์

ขณะเดียวกัน...ขณะดำเนินชีวิต

ปรับจิต ปรับควมรู้สึก ปรับอารมณ์....เสมอๆ

เพราะเหตุนี้แหละ พระพุทธรูปองค์จึงตรัสว่า....

ศาสนาของเรา...เป็นประโยชน์ตนประโยชน์ท่านครบพร้อม

เป็นประโยชน์ต่อโลกได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด

ศัพท์อโศก

ปี๒๕๔๘ พ่อท่านให้ชาวอโศกมีการปฏิบัติตนที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น
อโศกประกาศชนชั้นใหม่ให้เป็นตัวอย่างแก่สังคม รวมทั้งเป็นวิถีทางของชาวอโศก นั่นก็คือ
“**ทำตนให้เป็นคนจนมหัศจรรย์**”

จนมหัศจรรย์ คือ จนจริง แต่ไม่ทุกข์ และจะทำให้จนยิ่งขึ้นไปอีก !

นโยบายร้านค้าชุมชนชาวอโศก (ตอนที่ ๓)

เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๖ ก.ย. ๒๕๔๘ ณ ชุมชนสันตืออโศก ในการประชุมพาดิษย์บุญนิยม
ต.อ.ได้เสนอกรณีสาหร่ายทะเล ปัจจุบันมีสารพิษตกค้างมาก เนื่องจากโรงงานอุตสาหกรรม
ที่มีอยู่ทั่วโลก ได้ปล่อยสารพิษ ลงสู่ทะเล

เห็นควรเลิกขาย จากการสุ่มตรวจเป็นระยะ ถือเป็นเรื่องที่ยังไม่ปลอดภัย
ที่ประชุมรับทราบ

ชมร.กับรสชาติอาหาร

ประธานให้โอวาทก่อนเปิดการประชุม

ประธานได้กล่าวเปิดการประชุมมีใจความสรุปได้ว่า เรื่องการทำอาหารก็ต้องมีคุณภาพพอ
สมควร ต้องมีการปรุงแต่งอาหารให้มีรสชาติบ้าง จะทำให้เหมือนกับทำให้คนวัดกินไม่ได้ ขณะนี้มี
สัญญาณบอกมาแล้วว่าอาหารประเภทใดบ้างจะต้องปรับปรุงให้มีรสชาติดีขึ้น

(เก็บตกรายงานการประชุมอาสาสมัครชมร.สาขาหน้าสันตืออโศก ครั้งที่ ๑๑/๔๘ ๑ ก.ย.'๔๘)

พาดิษย์บุญนิยม

การประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ ก.ย.'๔๘

วาระที่ ๒ เรื่องสืบเนื่องมี

- ๑) ความคืบหน้าของการสร้างอาคารบุญนิยม
- ๒) โครงการนำพืชมาทดแทนสารชำระล้าง
- ๓) น้ำหมักชีวภาพชนิดดีมี(การปรับปรุง)
- ๔) การจดจำหน่ายสำหรับทะเล
- ๕) ปัญหาขยะหน้าวัด
- ๖) การขอใบอนุญาตประกอบอาหารของชมร.

วาระที่ ๓ ปัญหาและแนวทางการแก้ไข

- ๑) แนวทางการค้า
- ๒) ผงนัวสมุนไพรปฐมอโศก

วาระที่ ๕ เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

- ๑) ชมร.หน้าสันตืออโศก จะไม่ซื้อผักจากตลาด

อโศกสร้างคน คนสร้างเมือง

เมื่อก่อนดิฉันชอบกินเนื้อสัตว์ทุกชนิด อาหารแต่ละมื้อจะขาดเนื้อสัตว์ไม่ได้เลย และนิสัยซี้หุงดหิด โมโหง่าย ก้าวร้าว เกียงคำไม่ตกปาก บัดความผิดให้พ้นตัว ใช้เงินฟุ่มเฟือย เป็นแบบนี้มาตั้งแต่เกิดจนมาถึงปี ๒๕๔๗

เดี๋ยวนี้ดิฉันไม่กินเนื้อสัตว์ กินเพียงปลาตัวเล็ก ซึ่งอีกไม่นานก็จะเลิกแล้ว และใจเย็นกว่าเดิมมาก ไม่หุงดหิดง่าย รู้จักปล่อยวาง ไม่เกียง ใช้เงินอย่างประหยัด กินอาหารวันละ ๒ มื้อ ไม่กินจุบจิบ ดิฉันขอสัญญาอีกไม่นานดิฉันจะขอเข้าไปเป็นชาวอโศกเต็มตัว

วันเพ็ญ แซ่เฮ้ง เขตยานนาวา กทม.

ตอบข้อสงสัยพีเปรมจริงแค่ไหน ? (ตอนที่ ๒)

ฉบับที่แล้วตอบไปข้อแรก ยังเหลืออีก ๑ ข้อ

ข้อ ๒ ทำบุญแล้วต้องกรวดน้ำ ถ้าไม่กรวดน้ำ อุทิศผลบุญไปให้ ญาติเหล่านั้นจะทิวโหย

ตอบ ศาสนาพุทธสอนให้เชื่อกรรมใครกรรมมัน ดี-ชั่วของใครก็ของเขา

หากกรวดน้ำมีจริง จะไม่มีเปรตตัวไหนทิวโหย เหตุผลก็คือ ทุกวัน คนไทยทำบุญในวาระต่างๆมากมายตั้งแต่เช้าจนถึงค่ำ ตักบาตร สังฆทาน ทำทาน ผ้าป่า กลี้น สารพัด และงานศพ

ทุกงานบุญ ทั้งเจ้าภาพและผู้ร่วมงานต่างๆ ก็ตั้งใจแบ่งส่วนกุศลทั้งสิ้น
จึงไม่ควรมีเปรตตัวไหนหิวโหย จะมีปัญหาเพราะกินมากไป เพราะคนกรวดน้ำมากมาย
ทั่วประเทศ

สัมมาทิฐิ คือ ปรารถนาของชีวิต

ญาติธรรมดวงรัตน์ หาญณรงค์ (อ.กิ่งวังเจ้า จ.ตาก) อ่านความทุกข์ของตัวเอง มีหลายเรื่อง

๑. ทำไมชีวิตต้องทำงานมาก ป่วยก็
ยังหยุดไม่ได้

๒. ทำไมต้องเจอผัสสะในที่ทำงาน

๓. กังวลกับลูกๆ

จึงนึกคิดว่า หลายคนก็คิดแบบนี้
แต่ถ้าชีวิตคือการสั่งสมบารมี

ชีวิตคือการปฏิบัติธรรม

เราจะพบว่า ธรรมะนั้นเฝ้าวิฤติมา

เป็นโอกาสเอามาทำบุญเสมอ

ปรับจิตใหม่ เห็นประโยชน์ และพร้อมรับทุกสถานการณ์

ยินดีซดใช้วิบาก และยินดีรับใช้บริการ จุ๋ยๆ

คุณเป็นนักปฏิบัติธรรมตรงไหน?

“เป็นนักปฏิบัติธรรมตรงที่เราได้ดูจิตดูใจเราเพิ่มขึ้นในเรื่องต่างๆที่ผ่านเข้ามา หรือขณะที่เจอ
ผัสสะ มีความอดทนในสิ่งที่ไม่ชอบได้ ไม่มีการถือสา เพื่อนร่วมงานในบางเรื่อง รู้จักความเมตตา
เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่มากขึ้น”

เป็นคำตอบของคนทำงานอยู่พลังบุญ คนอื่นล่ะ คิดคำตอบไว้หรือยัง ส่งมาเถอะ จุ๋ยๆ

ภารกิจของญาติธรรม

จากญาติธรรมวราณี สีแดง “บ้านดิฉันอยู่หมู่บ้านโคกสง่า อ.ปากช่อง และอยู่ใกล้วัด มา
ปีนี้ก่อนเข้าพรรษาไม่กี่เดือน เจ้าอาวาสได้เปิดม้วนเทปแทนการเทศน์ของสันติอโศก และของวัดต้นสน
พอเข้าพรรษาแล้ว ทุกวันพระจะได้ยินเสียงของท่านชาตวโร ซึ่งดิฉันประทับใจมากที่ได้ยินต่อเนื่อง
เพราะดิฉันกลางวันเกือบเดือน ต่อไปทำงานแล้วคงจะไม่ได้ยิน ดิฉันเลยส่งความดีใจมาแทนการรายงาน
ซึ่งไม่ได้ส่งเป็นปี เป็นเพราะผัดวันประกันพรุ่งนี่เอง ก็ขออภัยด้วยค่ะ”

ความสุขของชาวอโศก คือ การปิดทองหลังพระ ไม่ต้องรู้ว่าเป็นของเรา แต่ขอให้เอาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ เราก็คงภูมิใจ ไม่ไช้ไรตัว นี้ของกู !

และอีกหน้าที่ คือ ส่งจ.ม. รายงานผลการอ่านหรือจะวิจารณ์บทความก็ได้ ทำมาดีกว่าทำน้อย ทำน้อยดีกว่าไม่ทำเลย จุ๊ยยๆ

หน้าหนึ่งแห่งการเขียนกล้อธรรมจักร ผ่านกลุ่มญาติธรรมกลุ่มต่างๆ

วาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งให้ทราบ

คุณหมอกัลยา ข้าราชการบำนาญปฏิบัติธรรมสายพุทธทาสภิกขุ สำนักบัวผัดสะ แจ้งความจำนงค์จะให้ทำประโยชน์ในที่ดิน(สปก ๔๐๑) จำนวน ๑๘ ไร่ เขตพื้นที่บ้านสะพานสาม อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร ทีมงานบริหารได้พูดคุยในเบื้องต้นว่า ไม่มีแรงงานญาติธรรมพอจะไปดูแลได้ จึงไม่สามารถรับบริจาคได้ และอนุโมทนาสาธุ ในจิตอันเป็นกุศลในครั้งนี้

มติที่ประชุม รับทราบ

วาระที่ ๗ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๓. พิจารณากำหนดบทบาท และสถานะของพื้นที่ภาคกสิกรรมบ้านदानใหญ่ ต.ผาสุก อ.วังสามหมอ จ.อุดรฯ มีมติ ให้คืนที่ดินแปลงดังกล่าว แก่เจ้าของเดิม (ด้วยคะแนนเสียง คืนที่ดิน ๑๗ ต่อ ไม่คืนที่ดิน ๑ เสียง งดออกเสียง ๒ เสียง)

๔. พิจารณารับบริจาครถยนต์ (แวน) จำนวน ๑ คัน ของอ.สมบูรณ์ และยายวันทิน กาญจนบุตร มีมติ งดการรับบริจาค แต่สามารถยืมมาใช้งานเป็นครั้งคราวได้

๕. พิจารณาซื้อเครื่องผสมหัวอาหารสัตว์(ไซโล) สภาพใช้งานได้ดี จุดลากด้วยมอเตอร์ ๔ แรงม้า ผสมได้ครั้งละประมาณ ๓๐๐ กิโลกรัม ราคา ๑๐,๐๐๐ บาท จากพี่ชายของลุงเกม อ.เรณูนคร จ.นครพนม สามารถส่งได้เป็น ๒ งวด (๕,๐๐๐ บาท + ๕,๐๐๐ บาท) เพื่อมาใช้ผสมขี้เลื่อยอัดก้อนเชื้อเห็ด และผสมปุ๋ยอินทรีย์ มติ อนุมัติซื้อได้

(หมายเหตุ เก็บตกจากเพิ่มรายงานการประชุมกลุ่มสกลอโศก ตำบลค้อเขียว อำเภอวาริชภูมิ จ.สกลนคร)

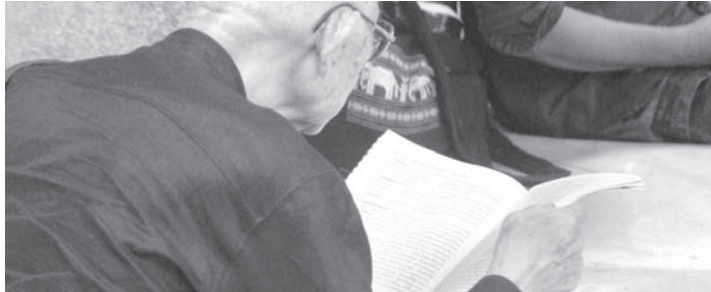
รถหายที่สันตือโก

ญาติธรรม สมชาย อนุรักษ์ฤาณนท์ จอตรถมอเตอร์ไซค์ ไกล่เพียง ฟังธรรมเสร็จ รถหาย ไปเรียบบร้อย อย่างกับเป็นค่าภัณฑ์เทศน์!

นำมาเล่าเพื่อระมัดระวัง

ส่วนญาติธรรม ทรงชัย วิมลภัทรานนท์ ปิคอัฟจอด ถ.นวมินทร์ ห่างวัดไปกิโลๆ ก็หาย

เหมือนกัน แสดงว่า ถนนนี้ โจรหน่องเจ้าของเปลอ
จึงแจ้งญาติธรรมให้ระมัดระวัง จู๊ย์ๆๆ

เป็นกำลังใจ

“หนังสือทุกเล่มที่ส่งมาให้มีค่าสำหรับดิฉันมาก ถึงจะไม่ค่อยมีเวลาอ่าน แต่ก็เอาแอบมาอ่านในที่ทำงานค่ะ และก็ไม่มีเวลาได้เขียน วันนี้ตั้งใจ และพยายามจะต้องตอบให้ได้ หวังว่าสักวันหนึ่งดิฉันคงมีโอกาสเข้ามาสัมผัสกับหมู่บ้านสันติโคกบ้าง ขณะนี้ดิฉันพยายามจะถือศีล ๕ ให้บริสุทธิ์ แต่ศีลข้อมุสาฯ นี้อะ ทำยากมาก แต่จะต้องปฏิบัติให้ได้”

ปทิตตา กลอนกลาง (อ.เมือง จ.มุกดาหาร)

สาธุ จู๊ย์ๆๆ

ธรรมธรรม:สงคราม

“วันหนึ่งผมโดนจับบรมอเตอรืไซค์ ทุกอย่างก็กฎหมายกำหนดเกี่ยวกับกฎหมายจราจร ผมทำถูกทุกอย่าง แต่โดนข้อหาว่าไม่ได้พกบัตรประชาชนมา ผมเป็นข้าราชการเป็นครูจึงส่งบัตรข้าราชการครูให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร เขาบอกว่าอย่าเอาบัตรข้าราชการมาอวดแบ่ง

เขาไม่ได้เขียนใบสั่ง เพราะไม่ได้ผิดพ.ร.บ.การจราจร

แต่เขายึดรถไปไว้ที่ศูนย์ปฏิบัติการจราจร

ผมให้เขายึดไป....ผมมาใช้รถของลูกสาวแทน

ยึดอยู่นานผมไปหาเจ้านายซึ่งเป็นสารวัตรจราจรถามว่า จะต้องเสียค่าปรับเท่าไรในข้อหานี้ (ไม่มีใบสั่งใดๆ)

สารวัตรคงกลัวลูกน้องจะเสียหน้าว่ามันทุเรศ หนึ่งในอาทิตย์ผมปล่อยรถไว้อย่างนั้น สารวัตรจึงสั่งให้ตำรวจ คนอื่นเอารถไปให้ผมถึงบ้าน เพราะเขาถามว่าอยู่ตรงไหน.....

นี่แหละประเทศไทย อยู่เมืองไทยต้องทำใจครับท่าน”

จบละครชีวิต“แก้วกฤติด้วยสงบ” ดาราแสดงนำญาติธรรมกำทร เสนาจันทร์ศรีไชย(อ.เมือง จ.พิษณุโลก)

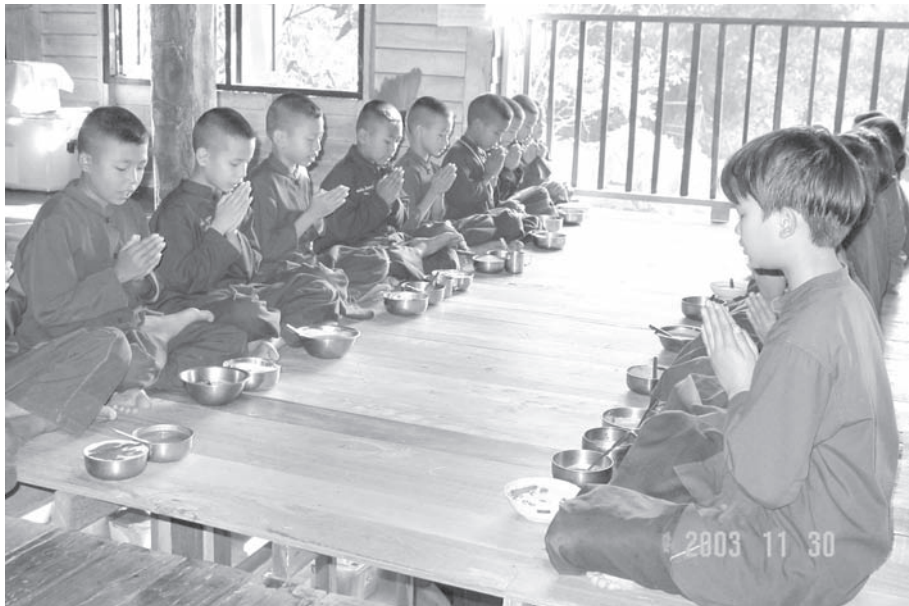
คำถาม โจทย์เรื่องนี้ ถ้าเป็นเรา เราได้ปฏิบัติธรรมอะไรบ้าง? จู๊ย์ๆๆๆ

ต้นไม้แห่งความอดทนต่อกรดน้ำพรุนติน

“การเมืองบุญนิยม สังคมอาริยะ ได้เห็นความอดทน ในส่วนบุญกุศลของพ่อท่านทำงานมา มีมวลหมู่กลุ่มประชาชนพลเมือง ก็ได้เข้าใจในสังขธรรม แล้วได้นำไปปฏิบัติ เกิดมรรคผลให้พิสูจน์ สังขธรรม ก็เข้าใจว่าคนที่ไม่เข้าใจโศกโศกได้ ก็เป็นความแตกต่าง คือความแตกต่างให้รู้ให้เห็น ที่ พวกเราอยู่ร่วมกันอยู่ เหตุการณ์เช่นนี้ไม่ได้เกิดเพียงยุคนี้ เคยเกิดมีมาก่อนแล้ว ก็ต้องอดต้องทนกัน อีกต่อไป แม้จะนานก็ต้องทน ตามรอยพุทธองค์ คงจะไม่ง่าย คิดว่าสารโศกได้เป็นสิ่งให้แสงสว่าง กับคนมีสองตา รู้เบื้องหน้าเบื้องหลัง โลกนี้โลกหน้ามีจริง ใครเข้าใจแล้วก็ต้องเดินตาม จะถึงฝั่งได้ ทุกท่านหรือไม่ก็เป็นวิบากกรรม”

จากญาติธรรม สุนะ คำเครื่อง เกษตรกร จาก อ.อุทุมพรพิสัย จ.ศรีสะเกษ วิเคราะห์ เจาะลึกมา

จึงอยากบอกว่า “ความอดทน” ต้องฝึกฝนในทุกระดับ แม้ชีวิตของเราเอง หลายครั้งที่เราหลีกเลี่ยงไม่ยอมอดทน เพราะเห็นแก่ความสะดวกสบาย เราจึงอ่อนแอ หลายๆครั้งที่เราไม่ยอมอดทน เนื่องจากพฤติกรรมของใครก็ตาม เราจึงลดละกิเลสโห่ไม่ได้ ความอดทน คือ เสาเข็มของชีวิต ของทุกคน ของทั้งโลกโลกียะ และโลกโลกุตระ จุ๋ยๆ

โอบกปาฏิโมกข์ วัชชีตชาวพุทธ

จากญาติธรรม คำภา แก้วเคน (อ.เมือง จ.นครพนม)

“ทุกวันนี้ดิฉันก็พยายามตรวจดูตนเองในการใช้ชีวิตในแต่ละวันว่ามีประโยชน์หรือมีค่ามากน้อย เพียงใด ไม่หลงอบายมุข ก็จะพยายามลดละให้ถึงที่สุดค่ะ.....”

ปฏิบัติธรรม คือ การละชั่ว ค้นหาข้อบกพร่อง ทำดี บริการช่วยเหลือคนอื่นเสมอ(พรหมวิหาร) ทำจิตใจให้แจ่มใส คือการปรับจิตตลอดเวลา ใครไม่ครบ ๓ โวหาท ถือว่ายังไม่สมบูรณ์ จุ๊ยะๆ

จับโลกรรรมต้องจับโทสะ

จากญาติธรรม ปราณี ปาหยัน (อ.เมือง จ.นครราชสีมา)

“ตอนนี้ดิฉันกำลังสู้เรื่องโลกรรรมอยู่ บางครั้งแพ้ บางครั้งชนะ เรื่องนินทาจากเพื่อนบ้าน เรื่องแข่งขัน ทรัพย์สินเงินทอง ก็กำลังเพียรพยายามสู้กับตัวเองอยู่.....”

ความจริงแล้ว พ่อท่านพาทำ ก็ล้วนเป็นไปว่า ด้วยการลดละโลกรรรม

๑. ทำตัวให้จน

๒. แต่งตัวมอซอ

๓. ไม่กินเนื้อสัตว์

แค่นี้ก็เจอโลกรรรมจมहुจมหั่ว!

อย่างไรก็ตาม การล้างโลกรรรม เมื่อซัดซาในลาภยศ สรรเสริญทางโลก(หรือกำลังฝึกอยู่) สิ่งที่ต้องฝึกฝนไปด้วยคือ “โทสะ”

โทสะคือตัวตนขี้ขลาด หาก“สมใจ”ถือว่าฝึกาลอง“ไม่สมใจ” ถือว่าฝึกจริง

รู้ทฤษฎีแล้ว ลงมือปฏิบัติจริง ชีวิตย่อมมีแสงสว่าง จุ๊ยะๆ

ไฟพาชยะตบะเวทิกเลส

๑. จะทำงานตามตารางที่กำหนดให้ในแต่ละวัน ไม่คั่งค้าง

๒. จะงดดื่มกาแฟ

๓. เมื่อได้รับหนังสือ จะรีบตอบรับทันที

จรวายพร ดวงภูมิเมศ (เขตบางกอกใหญ่ กทม.)

จัจจกส์

❖ คติประจำเดือนนี้

✧ เหาวิกฤตมาเป็นโอกาส
เอาขี้มาทำเป็นปุ๋ย

เมื่อครั้งที่เคยไปออกรายการเรื่องน้ำปัสสาวะรักษาโรคของ เจ.เอส.แอล.(JSL) โดยมี ดร.ไซยา ยี่มวีไล และ ดร.นิธินาถ ลินธุเดชะ เป็นผู้ดำเนินรายการร่วมกับ คุณมานพ อุดมเดช ผู้เขียนหนังสือเรื่อง “ฉี่” และได้มอบหนังสือเล่มนี้ให้และบอกว่า ผมเตรียมมาให้คุณโดยเฉพาะเลยครับ เพราะผมเองก็ได้ให้คนไปสัมผัสภาชนะคุณด้วย ดังนั้นฉบับนี้จึงได้นำเสนอการสัมผัสภาชนะธรรมรักษา พระที่ใช้ปัสสาวะรักษาโรคจากหนังสือเล่มนี้ ขอเชิญติดตามได้เลยค่ะ

สัมภาระธรรมรักษา พระที่ใช้ปัสสาวะรักษาโรค

เขียนหนังสือเกี่ยวกับการใช้สมุนไพรรักษาตนเอง ฯลฯ

? *นอลงพ่อชลงแล้วเกี่ยวข้องกับเรื่อง การรักษาโรคด้วยปัสสาวะ ก็นอลงพ่อพอจะทราบว่ามีความเป็นมาอย่างไร*

เดิมทีความรู้เกี่ยวกับการรักษาโรคด้วยปัสสาวะ น้ำปัสสาวะที่เคยได้ยินมานานแล้วสมัยเมื่อเดชาขยไม่ทราบว่าจะเป็นประธานาธิบดีอินเดีย หรือรองประธานาธิบดีอินเดีย แล้วท่านใช้ปัสสาวะดื่มเป็นประจำ แต่ในนั้นเราไม่ทราบว่าท่านดื่มเพื่อรักษาโรคอะไร แต่ว่าเท่าที่ทราบมาารู้สึกว่า ท่านดื่มเป็นประจำ จนกระทั่งมีข่าวออกไปทั่วโลก แล้วก็หม่อมคึกฤทธิษะ ตอนนั้นท่านก็บอกว่า เดชาขยนี้เพี้ยนจนกินเยี่ยวตัวเองแล้ว เพราะว่าหม่อมคึกฤทธิษะไม่เข้าใจเรื่องราว ในการดื่มน้ำปัสสาวะนี้จะมีปฏิกิริยาหรือมีผลดีกับการรักษาสุขภาพอย่างไรใช้มั๊ย อันนั้นหนึ่งละนะ แล้วอีกอย่างหนึ่ง

ก็คือ เคยได้ยินข่าว แต่ไม่ยืนยันว่ามหาดมะคานธิ ก็ได้ดื่มเหมือนกัน แต่จะดื่มประจำหรือ

เปล่าไม่ทราบ ถ้าจำไม่ผิดดูเหมือนจะมี แต่ไม่ทราบว่าท่านจะดื่มเพื่อรักษาโรคอะไรนะ
แล้วที่ตอนหลังเนี่ย ที่มาสนใจเรื่องนี้ก็เลยไปพบว่าที่คำสอนของพระพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าก็ว่าให้ดื่มน้ำมูลตราเนา หรือว่าเอาน้ำมูลตราเนา น้ำมูลตราเนา ก็คือปัสสาวะของเราเนี่ย

มาดองกับสมอ แล้วก็ใช้เป็นยาแต่ในนั้นท่านก็ไม่ได้บอกว่าใช้รักษาโรคอะไร ส่วนมากในปัจจุบันนี้ นะพระอรหันต์ที่อยู่ในป่าในเขาจริงๆ ท่านก็ยังใช้อยู่ ยังใช้น้ำปัสสาวะที่ต้องกับสมอ เป็นยา แต่ที่เราเพิ่งจะเข้าใจนะว่า ปัสสาวะในที่นี้ต้องเป็นปัสสาวะของตัวเอง ในการดองหรือในการดื่ม เป็นปกติก็ตามนะ ต้องใช้ของของเราเอง ไม่ใช่ของคนอื่น แล้วก็มีข้อที่น่าคิดว่าหลังจากได้เขียนหนังสือสมุนไพรรักษาโรคด้วยตนเองออกไปแล้วนี้ก็ได้พบกับพระอรหันต์ที่เดินเขาหลายรูป ที่ท่านเป็นพระสายปฏิบัติเนี่ย ท่านก็บอกว่า เออ...ท่านดื่มปัสสาวะเป็นประจำ แต่วิธีดื่มของท่านนะ ท่านใช้ว่าตื่นนอนขึ้นมาเนี่ย ให้ถ่ายปัสสาวะชะก่อนหน่อยหนึ่งแล้วก็ดื่มตรงกลาง ร่องตรงกลางไว้ดื่ม ตรงท้ายไม่เอา อันนี้เราไม่มีเหตุผลว่าเพราะเหตุใดนะ สำหรับตัวเองนะ สำหรับหลวงตาเองนะ เดิมทีก็นึกว่ารังเกียจเพราะว่าหลวงตาสนใจในเรื่องแผนปัจจุบันมากเกินไประยะคือว่าสนใจทั้งด้านสมุนไพร สนใจถึงแพทย์แผนปัจจุบัน ก็ได้สะสมตำราพวกนี้มากที่สุด ที่นี้จากที่เราเข้ามาในทางการแพทย์นั้นว่า น้ำปัสสาวะนี้มันเป็นของเสียที่ร่างกายขับออก ฉะนั้นเมื่อเราจะกินเข้าไปเนี่ย มันอาจจะเกิดโทษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่วิตกตัวเองนะวิตกมากที่สุดคือ ว่าเราได้ถ่ายปัสสาวะเก็บเอาไว้ในโถที่หนึ่งนะนะ เพียงวันสองวันเท่านั้นเอง จะเห็นว่ามันเหมือนกับทรายหรือมีหินปูนอะไรเกาะอยู่ขอบๆ เกิดความวิตกว่า ถ้าเราจะดื่มปัสสาวะตามที่เขาแนะนำในหนังสือเล่มนี้(ทำพิธีจน ดื่มปัสสาวะรักษาโรค) เราก็คงระแวงๆ ใจว่าถ้าเกิด

ว่า เราดื่มประจำๆ แล้วไอ้ส่วนที่ว่าเป็นผลึกหรือว่าเป็นหินปูนอะไรก็ตามที่มันสากๆ เนี่ย ถ้าเกิดมันไปรวมตัวถ้าเกิดเป็นเนื้อขึ้นมาเราก็อาจจะเกิดโทษก็เลยใช้วิธีนี้ ใช้วิธีว่า ตอนตื่นนอนเช้าเนี่ยเฉพาะตัวเองนะตอนตื่นนอนเช้าเนี่ย คือหมายความว่าเราพบกันครึ่งทางนะ อะไรเราไม่ควรเพราะว่าทางการแพทย์ยังไม่ได้รับรองยังไม่ได้รับวิจัยรับรองว่ามีผลดี ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้ามันเราไม่มีปัญหาเลย ที่นี้ทางการแพทย์ยังไม่ได้รับรอง แล้วทางการแพทย์ก็ยังยืนยันว่า ปัสสาวะเป็นของเสียที่ร่างกายขับออก ฉะนั้นเมื่อเราจะใช้เฉพาะเราศรัทธาเพราะเห็นว่าผู้ที่เขาใช้ได้ผลนั้นนะก็มากมายแล้วมีข้อตำหนิอยู่นิดหนึ่งว่า ผู้ที่ใช้มันนะ ไม่ให้หลักฐานที่ชัดเจนว่า ชื่ออะไร อยู่ที่ไหนแล้ววิธีนี้มีวิธีการใช้อย่างไรเราไม่มีรายละเอียดตรงนั้นพอตีคิดว่าผลเสีย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์น่าจะไม่มี ทั้งนี้เพราะว่าแม้แต่พระพุทธเจ้าท่านเป็นสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านก็ยังอนุญาตให้ใช้ได้ ตอนนั้นก็เลยตัดลึกลงดู ลองดูโดยการที่เราดื่มครั้งแรกนี้ ด้วยการที่ว่าเราถ่ายตื่นเช้าขึ้นมาเนี่ย ตามปกติความเข้มข้น

ของปัสสาวะจะอยู่ในช่วงเช้าเราถ่ายทิ้งไปเลย ถ่ายทิ้งไปซะให้หมดเลยครั้งหนึ่ง แล้วเราก็ดื่มน้ำ มากๆ เป็นสามแก้ว สี่แก้วเลยก็ได้ พอดื่มน้ำ มากๆ ปัสสาวะที่ออกมาที่จะใส กลิ่นก็จะไม่ค่อยมี ก็จะไม่ค่อยมีกลิ่นก็จะได้ดื่มน้ำในช่วงนี้ อันนี้หมายถึงในระยะแรก แต่พอตอนหลังๆ มาดื่มน้ำประมาณ ซักครึ่งหนึ่ง เดือนหนึ่งแล้วทีนี้ไม่มีอุปสรรคเลย ก็เลยดื่มน้ำได้เรื่อยๆ ไม่มีปัญหา แต่ว่าเราก็ไม่ควร ประมาทละนะ ก็เพราะว่าอาจจะเกิดผลข้างเคียง ได้ ทีนี้มันมีปัญหาคืออยู่ในวงการแพทย์ปัจจุบัน นี้แหละที่หลวงตาอ่านพบหรือว่าฟังเขาเนีย เขาบอกว่า ไอ้สิ่งที่เรากินเข้าไปนี่ บางครั้งไม่ดี สิ่งที่ไม่ดีนั้นะ ยกตัวอย่าง เช่น ยาพิษบางอย่างนี่ พอเรากินเข้าไปในร่างกายแล้วมันไปทำปฏิกิริยาบางอย่างขึ้นมาแล้วกลายเป็นดีนะ เพิ่มวิตามินตัว ใหม่ขึ้นมา อันนี้เขาบอกโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาหารบางสิ่งบางอย่างนี่ นี่ไม่ได้พูดถึงวิตามินนะ หมายถึงว่าอาหารทุกอย่างนี่เรากินเข้าเนะแทนที่ มันจะไปบำรุงเลย มันไม่ได้ไปอย่างนั้นเลยนะ มันจะไปทำปฏิกิริยา แล้วไปออกเป็นวิตามินตัว ใหม่อันนี้หมอบอกเขาพูด เนี่ยจำได้ว่าเมื่อไม่นานมานี้ นี่ไม่ถึงปีหรอก ฉะนั้นก็เลยได้ข้อคิดว่าอะไรก็ตาม ถ้าหากว่าเราได้ดื่มน้ำเข้าไปแล้ว ไม่เกิดผลเสียอะไร เนี่ย มันอาจจะเกิดผลดีก็ได้ เพราะมันไปทำ ปฏิกิริยาใช้มัน เช่นว่า จะเป็นกรด เป็นด่าง เป็น อะไร ซึ่งเป็นคำที่ภาษาหมอบอกเราไม่รู้ อย่างสมมติ ตัวอย่างเช่นปัสสาวะเนี่ย เป็นของเสียก็จริง แต่ ของเสียเมื่อมันไปผ่านระบบการย่อยแล้ว ทำ ปฏิกิริยากับอาหารหรือน้ำย่อย อะไรมันก็จะ อาจ เกิดเป็นวิตามินตัวใหม่ หรือว่าจะมีสารอาหาร หรือว่าเป็นเภสัชชนิดหนึ่ง ที่สามารถจะรักษาโรค ได้ นี่พอคิดได้อย่างนี้หลวงตาก็คงดื่มน้ำตลอด

เริ่มดื่มน้ำตั้งแต่เมื่อไรนะ

ปลายๆปี๓๘ นี้เอง และประมาณ ปลายเดือนพฤศจิกายน เพราะหนังสือสมุณไพโร รักษาโรคด้วยตนเองนี่ออกต้นธันวาคมช่วงนั้นกำลัง เขียนหนังสืออยู่ที่ปลายๆกลางๆเดือนพฤศจิกายน

เพราะว่าได้อ่านเล่มของบัวตันน้ำก่อน ใช้หรือเปล่าคะ

ใช่ เพราะได้อ่านเล่มนี้ก่อน ก็เลยเกิด แรงบันดาลใจว่า เอ๊ะ น่าจะมีประโยชน์เลยลองดู

ในการดื่มน้ำปัสสาวะของหลวงตา มีวิธีการอย่างไร ดื่มน้ำตอนไหนบ้างคะ

หลวงตาก็คงดื่มน้ำตอนตื่นนอน โดยปัสสาวะ ทิ้งก่อนเมื่อตื่นนอนเนะเนะ โดยส่วนมากที่ดื่มน้ำคือ ดื่มน้ำตอนเช้า กลางวันส่วนมากไม่ดื่ม จนกระทั่ง เราดื่มน้ำมาเรื่อยๆครั้งเดือนกว่าจนถึงก่อนเดือนแล้วนี้ เราก็จะดื่มน้ำได้ตลอดเลยทั้งวันก็ได้ แต่ว่าจาก การดื่มน้ำทั้งวันแล้วก็ปรากฏว่าไม่เห็นมีอะไรผิด แปลกกับที่เราดื่มน้ำน้อยๆ เช่น สองแก้ว สามแก้ว ก็เลยทุกวันนี้ดื่มน้ำบ้าง ไม่ดื่มน้ำบ้าง **ส่วนผลดีที่ว่า น่าจะเป็นจุดเด่นเฉพาะตัวของการดื่มน้ำปัสสาวะนี่นะ หนึ่ง ทำให้ท้องไม่ผูกและที่น่ายินย่นได้มากที่สุด ก็คือคนที่ท้องผูกมากๆนะ ที่เกิดจากความเครียด เนะ อย่างพระองค์นั่นชื่อธีระพลเนะเนะ คือ **เขามี ปัญหาเยอะว่าถ่ายไม่ค่อยออกนะ แล้วพอ สามสี่วันก็ต้องไปซื้อยาถ่าย** พอเขามาดื่มน้ำปัสสาวะ นี้ ปัญหาทั้งหมดไปเลย เดี่ยวนี้ทุกวันนี้ก็ดื่มน้ำประจำ ปรากฏว่าท้องระบายเป็นปกติ ทีนี้สำหรับหลวงตา เองมันไม่เป็นเช่นนั้น เพราะหลวงตาเองเป็นคนธาตุอ่อน เพราะฉะนั้นเมื่อดื่มน้ำปัสสาวะแล้ว มันจะถ่ายหลายครั้งเช่น เช้าเนี่ยเนะ มันจะตั้ง**

สามครั้งสี่ครั้งแล้วก็เลิก ที่นี้มันก็มีอุปสรรคว่า เราจะต้องไปที่อื่นนี่นะ มันจะไม่สะดวก ก็เลย ส่วนมากก็ถ้าจะเดินทางก็ไม่คุ้มเลย อยู่ที่นี่ก็จะคุ้ม การที่ถ่ายหลายครั้งนี่ก็คือถ่ายอย่างปกติ ไม่ใช่ ท้องเสียแต่มันค่อนข้างจะเหลวๆหน่อย แล้วก็ ถ่ายไม่มาก แล้วจะไม่มีอาการอ่อนเพลีย

ผลดีประการที่สอง ก็คือทำให้เนื้อตัวเบา เอ๊ย เนื้อตัวนิ่มเนื้อตัวนุ่มดีกว่านะ ร่างกายนี้มัน มากเลย เมื่อก่อนที่ยังเนีย รับรองได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่จะไม่ทราบว่ามันจะทุกคนนะ เราไม่ยืนยันทุกคน เอาเป็นว่าเฉพาะหลวงตา แต่ก่อนนี้ขานี้มันจะตั้ง มากเลยนี่ เค้าเรียกขัดสมาธิ สมาธิเพชรเขาจะ ยกขาข้างหนึ่งขึ้นมา พระพุทธรูปก็มีนะเอาขาไว้ ทับกันทั้งสองข้างเลย ตอนที่ตั้งมันจะตั้งขาขึ้นมา ได้ถึงเนีย แล้วก็ปรากฏว่าตัวที่มันนิ่ม เนื้อตัวนี้ นะหลังที่เคยตั้ง เวลาที่มกราบพระ กราบอะไร บางครั้งมันก็ปวดๆไหลๆ ปรากฏไม่มีเลย นุ่ม ประหลาดมากเลยอันนี้รู้สึกว่าจะใช่แล้ว ก็พอเรา มาเลิกไปนานๆแล้ว มันจะกลับมาอีก

สรุปก็มี สองอันเป็นจุดเด่น แล้ว นอกจากนั้นมือนี่หนึ่งนะ ไม่รับรอง อันที่สาม คือว่าหลวงตาเป็นไอ้ข้อนี้ปวดนะ(ข้อนิ้วเท้า) ข้อเท้า ข้อหัวแม่เท้านี้ปวด เป็นมาประมาณ ๑๐ กว่าปี ไปหาหมอโรงพยาบาลเขาบอกว่าไม่ใช่ 'เก๊าท์' เพราะว่าถ้าเก๊าท์มันจะบวม แล้วก็แดง แล้วก็ปวดมาก นี่ปวดไม่มาก นี่ขยับๆ นุ่มน ปวด ปรากฏว่าไปตรวจเขาว่ามันเป็นน้องๆเก๊าท์ คล้ายๆว่าเป็นเก๊าท์อ่อนๆ แต่ยังไม่ใช่เก๊าท์ แล้ว เค้าก็ไม่ให้การรักษา แต่เราก็ปวดแต่พอทนได้ ที่นี้พอหลังจากเรามาตั้งบิ๊สสภาวะแล้ว เอ้อ...อัน นี้มันเกือบจะหายเป็นปกติ เกือบจะไม่มีเลยนะ เดียวนี้สบายไม่ปวดเลย มีรู้สึกนิดๆ บางครั้ง

เท่านั้นเองนอกจากสามอันนี้แล้วรู้สึกจะมีเท่านั้นนะ ที่เด่นๆ

? ตอนตั้งบิ๊สสภาวะแรกหลวงตาตั้งเพื่อ รักษาโรคหรือเปล่าคะ

เปล่าเลย ตั้งเพื่อทดลอง ที่เขาเขียนไว้ในหนังสือว่าจะมีส่วนจริงบ้างหรือเปล่า แล้วต้อง ยอมรับว่า หลวงตาเป็นคนที่ไม่เชื่อ เพราะใจมัน คิดว่านี่คือของเสีย แต่ที่นี้ทำไมตั้ง ก็เพื่อจะ พิสูจน์ที่ว่าจริงหรือไม่ เพราะเขาบอกว่า คนอื่น ตั้งมาเยอะแยะแล้ว เรารู้จักคนที่เขาอ้างนะ เอ้า เขาตั้งมาแล้วๆ ตอนนั้นเราคิดว่าไม่น่าจะมีปัญหา ถ้ามีปัญหาเราก็เลิกได้ใช่ไหม เนี่ยก็เลยเพื่อจะ ทดสอบ นี่มีแค่นี้

? หลวงตาดิดว่าจะตั้งต่อไปอีกหรือ เปล่าคะ

จะตั้งต่อไป เพราะเหตุว่าอันนี้ ทำให้ เนื้อตัวมันนิ่มนะ สองแล้วก็ถ้าบางครั้งรู้สึกว่ ท้องค่อนข้างจะผูกๆ ที่นี้ไอ้ท้องผูกเมื่อกี้ที่ว่านั้นนะ หลวงตาไปตั้งมากเกินไปนะ คล้ายๆว่าไปตั้งที่ สองแก้ว สามแก้ว ที่นี้ถ้าหากว่าเราจะให้ถ่าย น้อยลงเราก็น่าจะตั้งน้อยลง มันก็จะไม่มีปัญหา

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ชาเขียว วิเศษจริงหรือ?

หนึ่งกระจกมองเผาก็

โล่งๆใจอธิบายไม่ถูกต่อชาว

เชิงลบที่เกิดกับชาเขียวบรรจุขวด

ยี่ห้อดัง รู้ว่าพวกเขาจู้จี้ขี้อายอยู่แล้วแต่ไม่เอายาก
ย้า เนื่องจากพิสูจน์ยังไม่ชัดเจนปัญหาที่เกิดขึ้นแก่
ผู้ดื่มมาจากขั้นตอนใด การผลิตการขนส่งหรือ
มีอะไรซับซ้อนกว่านั้น ใจหนึ่งก็เห็นใจผู้คนใน
ยุคจักรการค้าชาเขียวทุกยี่ห้อ เชื่อว่าได้รับผล
กระทบไม่มากนักน้อยถ้วนหน้า

ว่าด้วยใจที่โล่ง คือมีความคิดเห็นอัน
เป็นส่วนตัวแต่ไม่สงวนลิขสิทธิ์ว่าพวกเรามีอาการ
“เห่อชาเขียว” ด้วยความเชื่อว่าเป็นไอศถชนาน
วิเศษ

จนทุกประเภทอาหารมีส่วนผสมของชา
เขียวดาษดื่นไปหมด นอกจากเครื่องดื่มที่กำลัง
ได้รับความนิยม แป้งซาลาเปายุคนี่ก็ผสมชาเขียว
รวมทั้งขนมจีน เส้นก๋วยเตี๋ยว ขนมจีบ สบู่
เอาเป็นว่าแชมพูบางรุ่นโฆษณาว่าผสมชาเขียว
ป้องกันผมร่วงได้อีกด้วย ยังขาดอยู่ก็จักรยาน
พับดลุม สเตอริโอที่ยังไม่ผสมชาเขียว

ข่าวเชิงลบที่ครึกโครมต่อเนื่องหลายวัน
กระจกมองเผามันใจประชาชนสาวกชาเขียวหน้า
จะตั้งสติมากขึ้น กระแสความนิยมเขียวกรากก็
น่าจะสงบและเข้าหาเหตุผลมากขึ้น

เข้าใจดีมนุษย์ทั่วโลกตื่นตัวเรื่องสุขภาพ
พอมีใครวิจัยว่ามีของดีต่อสุขภาพก็จะทุ่มตัวไป

หาแบบที่ภาษาฝรั่งว่า “ฟีเวอร์” เช่นเดียวกับที่
บ้านเราเคยมีทางจระเข้ฟีเวอร์ ช่วงนั้นของกิน
ของใช้ รวมถึงยารักษาโรคผสมโรเวอราหรือ
วานทางจระเข้ทั้งนั้น เช่นเดียวกับที่เราเคยมี
เห็ดหลินจือฟีเวอร์

ลึกลับกว่าทางจระเข้ก็เลื่อมความนิยม
ลึกลับพวกเราก็จำเห็ดหลินจือไม่ได้

ชาเขียวอยู่ในวิถัจกรอันเดียวกัน
เพราะมนุษย์มีความเชื่ออย่างง่ายว่าการดูแล
สุขภาพนั้นไม่ใช่เรื่องยาก เพียงกินอะไรที่เป็น
ชาเขียวทุกอย่างจะดีเอง?

กระจกมองเผาขอถือเป็นโอกาสเล่าสู่
กันฟังว่าชาเขียวมีสารชื่อยากๆอยู่ชนิดหนึ่งขอ
อนุญาตไม่จำ แล้วก็ผู้วิจัยว่าสารอันนี้ต่อต้าน,
ยับยั้งจนถึงสามารถฆ่าเซลล์มะเร็ง ตรงนี้แหละ
เป็นจุดขายประเดิมเริ่มแรก ต่อมาก็มีผลวิจัย
สนับสนุนอีกว่า สารตัวที่ช่วยคุ้มครองผิวพรรณ
จากรังสีอัลตราไวโอเลตในแสงแดด ลดระดับ LDL
หรือคอเลสเตอรอลผู้ร้ายในเลือด ลดความเสี่ยง
โรคหัวใจ โรคหลอดเลือด บ้างก็ว่าช่วยในการ
ลดน้ำหนัก เลยเถิดไปถึงคุณสมบัติในการ
ป้องกันฟันผุและกำจัดกลิ่นไม่พึงปรารถนาในปาก

ชาเขียวมีกรรมวิธีการผลิตต่างจากชาดำ
และชาอู่หลง คืออบไอน้ำแล้วกลิ้งด้วยลูกกลิ้งให้
ใบชาแห้งอย่างรวดเร็ว นอกจากทำให้ใบชาคงมีสี
เขียวก็รักษาสารที่มีประโยชน์ได้มากกว่าชาแบบอื่น
แต่ไม่ใช่ชาเขียวจะดีไปเสียทุกอย่าง

เหมือนชาเหมือนกาแฟทั่วไป คือมีกาเฟอีน ซึ่งกินในปริมาณไม่เหมาะสมก็มีผลให้นอนไม่หลับ และการนอนไม่หลับจะเป็นที่มาของอีกสารพัด ความเจ็บป่วย ไม่เฉพาะทางกายแต่ทางจิตใจด้วย

บางคนก็แพ้จะมีอาการรุนแรงกว่าเช่นว่า หายใจขัด แน่นคอ มีอาการบวม มีผลวิจัยว่าการบริโภคชาเขียวมากและนานเกินไป นอกจากไม่ช่วยต้านมะเร็ง กลับเสี่ยงที่จะเป็นมะเร็ง หลอดอาหาร

ข้าพเจ้าแมงเม่ามิได้แสดงตัวต่อต้านชาเขียวแต่อย่างใด แต่เชื่อเถอะว่าในโลกนี้ไม่มี โอสถวิเศษหรือ “อาหารทิพย์” ที่ไหนกินแล้ว

ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ เพราะวิธีทำตัวให้อยู่ห่างจากโรคที่แท้จริงได้แก่การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ การกินอาหารที่หลากหลาย งดของมันลดของทอด รับประทานผักผลไม้สะอาดเยอะๆ พักผ่อนนอนหลับอย่างพอเพียง เชื่อเถอะว่าการทำให้สุขภาพดีต้องทำมากกว่าแค่การกินชาเขียว

ใครชอบก็เชิญบริโภคต่อไปตามสะดวก แต่หากคิดว่าเป็นคือเกราะป้องกันการเจ็บป่วยเบ็ดเสร็จ เปลี่ยนความคิดนั้นเสียเถอะ สุขภาพที่ดีไม่ง่ายแค่กรอกชาเขียวเข้าปาก?

● น.ส.พ.เดลินิวส์

๑๖ ก.พ. ๒๕๔๘

กินเปิดทุกวัน บำรุงหัวใจแข็งแรง แดมยังช่วยให้นอนหลับได้สนิท

วิทยุกระจายเสียงของออสเตรเลีย รายงานว่า มหาวิทยาลัยทัสมาเนีย พบในการศึกษาว่าการกินเผ็ดเป็นประจำ จะช่วยให้นอนหลับสนิทดี และยังบำรุงหัวใจให้แข็งแรงอีกด้วย

ข่าวกล่าวว่า นักวิจัยได้ศึกษาค้นคว้าหาคุณประโยชน์ของพริก กับอาสาสมัครจำนวน ๑๐ นาย อยู่ในเวลานานถึงปีครึ่ง โดยให้กลุ่มหนึ่งกินพริกเป็นปริมาณวันละ ๑๐ กรัม ทุกวัน ที่เหลือ นอกนั้นไม่ได้กิน

รองศาสตราจารย์โดมินิค เจรากตี หัวหน้าคณะนักวิจัย ได้เปิดเผยผลของการศึกษาว่าการกินพริกช่วยให้นอนหลับสนิทดี การนอนหลับเต็มอิ่ม ยังให้หัวใจและหลอดเลือดแข็งแรงดีอีกด้วย หรืออาจจะบอกได้ว่า พริกเป็นสารอาหารธรรมชาติที่กินในปริมาณเล็กน้อยเป็นประจำได้ทุกวัน และยังบำรุงหัวใจ และหลอดเลือดอีกด้วย.

● น.ส.พ.ไทยรัฐ ๑๒ ต.ค. ๒๕๔๘

ที่นอนใยสังเคราะห์ ไรฝุ่นเทียบ

◆แพทย์ออสเตอร์เลียแนะนำให้ใช้เครื่องนอนจากใยธรรมชาติ และหลีกเลี่ยงเครื่องนอนที่มีส่วนประกอบจากวัสดุสังเคราะห์ เพื่อลดโอกาสเสี่ยงที่เด็กทารกจะกลายเป็นโรคหอบ หืด

ดร.เลจ เอฟ ทรีวิลเลียน นักวิจัยจากมหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลีย ได้ทำการศึกษา ข้อมูลจากเด็กจำนวน ๘๘๓ คน โดยดูจากข้อมูลสุขภาพ สมัยที่ยังเป็นเบบี๋ เมื่อปี ๒๕๕๑ เพื่อ ศึกษาสาเหตุของอาการหืด หอบ

งานวิจัยดังกล่าวเริ่มจากศึกษาข้อมูลงานวิจัยก่อนหน้านี้ แต่ได้เน้นความเสี่ยงที่เด็กจะ สัมผัสกับตัวไรฝุ่นในบ้านจากเครื่องนอน และพบว่าบ้านที่มีไรฝุ่นน้อยที่สุด เป็นบ้านที่ใช้เครื่อง นอนวัสดุธรรมชาติ ไม่ใช่วัสดุสังเคราะห์

ส่วนเครื่องนอนที่ใช้วัสดุที่ทำจากหนังแกะ หรือวัสดุสังเคราะห์อย่างใดอย่างหนึ่ง ทีมงาน พบว่ามีตัวไรฝุ่นอยู่ในเครื่องนอนที่มีวัสดุสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบ ตั้งแต่ ๑-๒ ชนิด ขึ้นไปมากที่สุด ทั้งชนิดที่มีหนังแกะ และไม่มีหนังแกะเป็นส่วนประกอบร่วม

จากการสำรวจ ทารกประมาณร้อยละ ๖๔ ใช้ที่นอนที่ทำจากใยสังเคราะห์ชนิดเดียว ที่ ทารกเพียงร้อยละ ๒๗ เท่านั้น ที่ใช้เครื่องนอนจากใยธรรมชาติ ส่วนที่เหลือใช้เครื่องนอนที่เป็น วัสดุผสม โดยเด็กอายุ ๗ ขวบ ที่ใช้เครื่องนอนทำจากวัสดุผสมระหว่างใยสังเคราะห์ กับใยธรรมชาติ มีแนวโน้มที่จะเกิดอาการจามในตอนกลางคืน มากกว่าเด็กที่ใช้เครื่องนอนจากวัสดุธรรมชาติ

การค้นพบดังกล่าว ช่วยตอกย้ำให้เห็นถึงบทบาทสำคัญ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม บริเวณ ที่นอนทารก ที่อาจส่งผลให้เกิดอาการหอบ หืดได้ และยังแนะนำให้หน่วยงานทางด้านสาธารณสุข ปรณรงค์เพื่อให้พ่อแม่เข้าใจถึงสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อทารก ● น.ส.พ.คมชัดลึก ๑๙ ธ.ค. ๒๕๕๘

อาหารไม่ย่อย

เกิดจากช่องท้องไม่ได้เคลื่อนย้ายอาหารไปยังระบบย่อยตามหน้าที่ปกติ ทำให้คุณมี อาการ ... ● พะอืดพะอมและคลื่นไส้ ● รู้สึกอึดจนแน่นท้อง ● หน้าท้องบวมมาก● ปวดท้อง หรืออึดอัดมากกว่าจะเจ็บ

คุณสามารถป้องกันได้ ถ้าไม่รีบร้อนกินและไม่กินอาหารแต่ละมื้อให้มากจนเกินไป ในแต่ละ มื้อก็ควรมีสัดส่วนของผักและผลไม้มากๆ คุณสามารถเสริมประสิทธิภาพของระบบย่อยอาหารได้ ด้วยการดื่มน้ำเปล่าวันละ ๒ ลิตร และยาคุลท์ ๑ ขวด ซึ่งมีแบคทีเรียโปรไบโอติก ที่เป็นประโยชน์ ต่อร่างกายจำนวนมาก สิ่งสำคัญอีกประการคือ... คุณควรกินอาหารให้หลากหลายประเภทเข้าไว้ จะได้เกิดสมดุลของแบคทีเรียในลำไส้ ซึ่งจะช่วยให้การย่อยอาหารมีประสิทธิภาพขึ้น

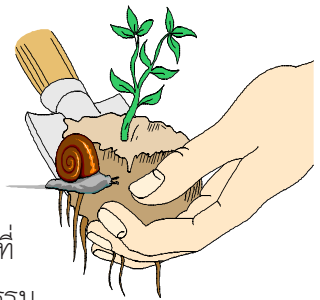
☆ นิตยสารเรื่องผู้หญิง

ดิฉันอ่านคอลัมน์กรรมตามสนองฉบับ
เดือนกันยายน '๔๘ จบก็ย้อนถึงเรื่องของตัวเอง
ทันที สมัยประมาณ ป.๓ ป.๔ ชอบมากที่เห็น
มดแดง มดดำ หรืออะไรที่ผ่านๆมา มีน้ำร้อนจัดการ
ลวกเป็นแถว มีไฟมีกระดาษจุดไล่ตายเป็นพรวน ถ้าไม่มี
อุปกรณ์ใด ก็ใช้มือนี้แหละบีบๆตายตามๆกัน รู้สึกสะใจมาก
อ่านหนังสือ เห็นว่ายุ่งชอบกลืนอับๆ กลืนเหวี่ยงแรงๆ ก็หา
เสื้อผ้ามาไว้ตามมดมีด ตบยุงแบบสนุกมือ มือปวดมือเจ็บไม่เคยอุทธรณ์

พอเริ่มทำงานได้ ๒ ปี กลับมาอยู่บ้านกับพ่อแม่ ทางบ้านมีอาชีพทำสวนเป็น
อาชีพรองจากรับราชการ (พ่อแม่เป็นครู ข้าพเจ้าและน้องสาวเป็นพยาบาล) ช่วงที่ลงสวนตอนเย็นจะเจอหนอน
ตัวแดง ที่ขีดได้เปลือกแข็งๆนะจะ จะรู้สึกสะใจมากที่ต้องฆ่ามันให้ตาย พ่อแม่ น้องทุกคนไม่มีปฏิกิริยาอะไรกับ
หนอนพวกนี้นะจะ แต่ข้าพเจ้าบอกเลย...ไม่ได้ วันเสาร์หรือวันหยุดเมื่อเสร็จภาระกิจอื่น ต้องลงสวน หยิบ
ขวดแก้ว หรือขวดน้ำซีอิ้วที่หมดแล้ว พร้อมกับคิบน้ำแข็ง เพื่อลงไปหาเจ้าหนอนพวกนี้ หยิบทีละตัวใส่ขวด
แล้วก็เอาไปทิ้งไว้กลางแดดหรือที่ร้อนๆ มันจะหนีไปไหนได้คะ ลักครู่(ครู่ใหญ่พอสมควร) มันก็ตายหมด ทำ
เท่าไรตัวพวกนี้ไม่เคยลดจำนวนเลย เพิ่มขึ้นมากเรื่อยๆจนงง พ่อแม่ น้องก็
บอกอย่าทำ ไม่อยากเห็นก็ไม่ต้องลงสวน แต่ก็ไม่เคยสนกับคำพูดของท่านเลย

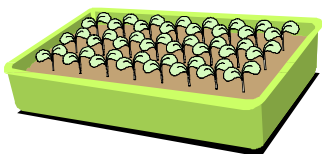
มาปี '๓๘(๓ ปีต่อมา) ร่างกายเริ่มไม่ปกติ ปวดข้อ ปวดตามตัว
ปวดเมื่อย ทำงานนิดๆหน่อยๆได้เรื่องแล้ว ตรวจพบว่า เป็น SLE (ภูมิแพ้ตนเอง)
หมอบอกโรคนี้นี้ไม่มีใครหาย มีแต่ตายกับตาย ที่สำคัญถูกแดดแล้ว
อาการกำเริบทันที แดดต้องเลี่ยง ร่างกายต้องพัก อาหารต้องดูแล สารพัดที่
หมอบอก ทำทุกอย่าง แต่อาการที่ผ่านๆมาก็ไม่ดีขึ้นเลย เพื่อนร่วมโรคชะตากรรม
(โรคเดียวกัน) ประมาณ ๓๕-๔๐ คน ตายหมดแล้ว ตอนนี่ทั้งอำเภอเหลือข้าพเจ้าคนเดียว ยาทุกอย่าง
ทุกๆขนาน ทุกๆภูมิภาค และแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ข้าพเจ้าไปหาจนหมด ทุกคนก็ให้ทำใจ สรุบเกือบทุกท่าน
โรคของกรรม กรรมที่ตัวเองได้ทำไว้ ทำปัจจุบันและอดีตมันกำลังส่งผลมาเรื่อยๆ จนปัจจุบันข้าพเจ้าเมื่อหา
หมอ เบื่อกินยา แต่ถ้าวันไหนไม่กินยา ไม่ฉีดยา วันนั้นก็ลุกไปทำงานไม่ได้ รอยฉีดยาที่สะโพกทั้งสองข้าง
แทบจะหาที่ฉีดไม่ได้แล้ว เจอญาติๆ ที่นานๆเจอกันที ต้องถามเรื่องสุขภาพ เรื่องกินยาไม่สนุก ไม่อยากให้ถาม
แต่ก็รู้ว่าจะให้พวกเขาถามเรื่องอะไร

มีคนถาม และถามตัวเองว่าอยากหายมั๊ย ข้าพเจ้าเองก็ให้คำตอบไม่ได้ แต่ถ้าหายแล้ว หมายถึง
ใช้กรรมหมดแล้วนะ กรรมเก่าสะสางแล้วนะ อย่างนี้ก็อยากหายคะ

น้ำนี้ ดีท็อกซ์ อาหารรสจืดสนิทที่สุดเลย ทำทุกอย่างเพื่ออยากให้สุขภาพดี ที่สำคัญ ครอบครั
วที่เป็นทุกสิ่งทุกอย่าง ก็ต้องวิตกกังวลกับข้าพเจ้าด้วย

ดีใจ ภูมิใจกับชาวโศกทุกท่าน ท่านรู้ ท่านเห็น และท่านได้เดินทางมาดี เส้นทางที่ถูกต้อง
ญาติพี่น้องของข้าพเจ้าปฏิเสธเรื่องเหล่านี้ก็เยอะ แต่ข้าพเจ้ารวมถึงครอบครัว สัญญาว่าจะต้องทำดี และทำดี
ให้ดีที่สุด กรรมอาจไม่ได้ลดลงแต่อย่างใด แต่ก็พอใจที่กรรมชั่วจะไม่เพิ่มขึ้นม่อีก

๑ น.ศ.สุนิดา เชื้อดวงผุย
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอนาแก จ.นครพนม

เมื่อก่อนข้าพเจ้าได้ยื่น
ครุบาอาจารย์ของข้าพเจ้าบอกว่า
“ทุกวันนี้การศึกษามันล้มเหลว
มันไม่ใช่ล้มเหลวเฉพาะเมืองไทย
แต่มันล้มเหลวไปทั่วโลกเลย”
แต่ก่อนข้าพเจ้าฟังดูก็งงๆ มัน
ล้มเหลวยังไงนะ

พอมาถึงวันนี้ก็พอจะเข้าใจด้วยสติ
ปัญญอันน้อยนิดของข้าพเจ้าว่า ก็คนที่เรียนสูงๆ
จนจบปริญญาทำไมต้องมีปัญหา คนเรียนจบปริญญา
ตกงาน ตกงานบางที่ไม่อยู่เปล่าๆอีกด้วย แถม
ด้วยการประท้วง ยังไม่เห็นคนไม่เรียนหนังสือ
รวมตัวกันประท้วงเลย วันนี้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสดู
รายการ“สู้แล้วรวย” ถ้าแก่โรงสีข้าวตั้งตัวมาด้วย
เงินแค่ ๒.๕๐ บาท ฟังแล้วดูไม่น่าเชื่อ แถมไม่ได้
เรียนหนังสืออีกต่างหาก

**การศึกษาที่ว่าล้มเหลวก็เพราะว่า ยิ่งศึกษา
ไปยิ่งเห็นแก่ตัวจัด เอาเปรียบ แย่งชิง กอบโกย
อกตัญญู ไม่รู้บุญคุณพ่อแม่และแผ่นดิน**

อาจารย์ของข้าพเจ้าเล่าให้ฟังว่า ในการจาริก
ครั้งหนึ่งได้ไปปักกลด ณ ชนบทแห่งหนึ่ง มีอยู่
บ้านหนึ่งมีลูกสาว ๒ คน คนโตช่วยแม่ทำนาอยู่บ้าน
ส่วนคนน้องไปเรียนที่มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ
พ่อแม่พูดถึงลูกสาวคนโตที่อยู่ช่วยพ่อแม่ ทำงาน
อาบเหงื่อต่างน้ำ ทำไร่ ทำนา สายตัวแทบขาด
กลับถูกพ่อแม่พูดอย่างดูถูกเหยียดหยามว่า อีนี่มัน
โง่ ส่วนพูดถึงลูกสาวคนเล็ก ที่ไปเรียนในเมืองหลวง
ใช้เงินจากพี่สาวหามา กลับพูดด้วยความชื่นชม แถม
ลูกสาวคนเล็กกลับมาบ้านก็แต่งตัวสวยๆตามสมัยนิยม
ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย กินแล้วก็เที่ยวเตร่ ดูหนังสือ ไม่
ช่วยงาน แต่แม่กลับชื่นชม เห็นแล้วก็อ้อนหา
การศึกษากับค่านิยมที่ผิดพลาด ใครถามถึงลูกสาว

คนเล็กแม่ก็จะตอบด้วยความภาคภูมิใจว่า มัน
เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยในเมือง

**คนยิ่งเรียนมากยิ่งเป็นทาสตะวันตก เป็น
ทาสเงิน เป็นทาสนายทุนต่างชาติ** ต่างชาติ
อยากรู้ความลับอะไรของเรา ก็ให้เราทำวิจัยไปให้เขา
ส่วนเขาก็มอบกระดาษให้หนึ่งใบ เรียกมันว่า ปริญญา
เราก็มาภาคภูมิใจ ส่วนเขาก็เอาผลงานวิจัยของเรา
ไปจดลิขสิทธิ์ก็เท่ากับเราเอาผลงานไปแลกกระดาษ
กับความถูกต้องให้ภูมิใจ ก็สงสัยหนักว่าทำไมยิ่งมี
การศึกษายิ่งฉลาดน้อย

นักศึกษาบางคนผมดำอยู่ดีๆ ก็ไม่ชอบ
ไม่ทันสมัยต้องไปย้อมผมสีแดง บ้างก็ถูกหลอกให้
ใส่กางเกงในตัวเดียวเที่ยวเดินโชว์ ยิ่งเรียนสูงยิ่ง
ต้องลงทุนสูง เรียนไปเรียนมาเลยต้องขายหมดเลย
ที่ดินที่พ่อแม่เคยทำกินก็ต้องขายส่งลูกเรียน พ่อ
เรียนจบมาก็ตกงาน ที่ดินที่พ่อแม่เคยทำกินก็ไม่มี
ต้องไปเช่าเขาทำมาหากิน

การศึกษาจะทำให้กินง่ายอยู่ง่ายก็เปล่า
แต่ก่อนกินขนมครกก็ได้ แต่มีการศึกษาสูงต้องกิน
ขนมเค้ก ผัดไทยที่เคยกินก็เปลี่ยนไปเป็นพิซซ่า
หนังไทยดูไม่ได้แล้วต้องดูหนังฝรั่ง วัฒนธรรมไทย
ที่ดีๆก็เลือนหาย

**การศึกษาเปลี่ยนคนได้จริง
แต่เปลี่ยนไปสู่ความล้มเหลว**

๑๒๖ **๑๒๖** ไพริ.....ผู้ดาว

ตั้งคำถามเพื่อพัฒนาตนเอง

• แม่ น้ำ ลักขิตะ

“คนประเสริฐกว่าสัตว์ เพราะคนรู้จักตั้งคำถาม”

เราจะสังเกตได้ว่า เด็กคนไหนชอบตั้งคำถามกับผู้ใหญ่ บอกได้เลยเด็กคนนี้โตขึ้นฉลาดแน่ การตั้งคำถามนำมาซึ่งการพัฒนาสมอง เพราะถ้ามีคำถามผุดขึ้นมา สมองต้องสร้างกระบวนการค้นหาคำตอบคนที่ไม่ชอบตั้งคำถาม ไม่ชอบคิด ปฏิภาณการแก้ปัญหาจะเฉื่อย ไม่แว่วไว กระบวนการทำงานของสมองไม่คล่องตัว กลายเป็นคนคิดงุ่มง่าน และโง่งอย่างเบ็ดเสร็จในที่สุด

ถามว่า วิทยาการล้ำยุคในปัจจุบันนี้เกิดขึ้นอย่างไร?

เพราะนักวิทยาศาสตร์ไม่เคยหยุดตั้งคำถาม การหาที่คำตอบก่อวิทยาการใหม่ๆ ขึ้น สืบเนื่องกันเรื่อยมาจากอดีตจวบปัจจุบัน และยังคงดำเนินต่อไปอนาคตไม่มีที่สิ้นสุด ตราบคนไม่หยุดตั้งคำถาม กระบวนการแสวงหาคำตอบจะทำหน้าที่ของมันต่อไป

นักวิทยาศาสตร์นามก้องโลกทั้งหลาย พวกเขาล้วนเป็นเจ้าของปัญหาไม่สามัญ ตั้งคำถามในสิ่งที่คนทั่วไปไม่ถามกัน คิดในสิ่งที่คนอื่นคาดไม่ถึง ช่างสังเกต ช่างจดจำ ทำให้พวกเขาสร้างสิ่งมหัศจรรย์บนโลกมากมาย ทั้งที่ก่อประโยชน์และโทษมหันตภัย

บุจฉา...เป็นหนึ่งในองค์ของหัวใจนักปราชญ์ ผู้เป็นนักปราชญ์ได้ต้องหมั่นตั้งคำถาม ฉลาดหาคำตอบ **ปราชญ์เอกของโลก ท่านตั้งคำถามกับตัวเองว่า ทำอย่างไรหนอ...เราจะไม่เกิด แก่ เจ็บ ตาย ?**

พระพุทธเจ้าเริ่มค้นหาสัจธรรมหลังตั้งคำถามนี้...แล้ว ๖ ปีต่อมาท่านก็ได้คำตอบ

เมื่อคนต้องเผชิญปัญหา เรามักจะกลัวม โศกโศกาจาบัลย์ มีดมนลับสน...จนลืมตั้งคำถามหาเหตุแห่งปัญญา กระบวนการสะสางจึงไม่ก่อเกิด ปัญหาค้างคาไม่แก้สักที ทำให้ชีวิตระทมทุกข์อยู่เป็นนาน

รู้จักตั้งคำถามเมื่อถูกกล่าวหา...อย่าเอาอารมณ์บึงบึงเข้าว่า ไม่ใช่ทางออกที่ดีแน่ และไม่ช่วยคลี่คลายข้อกล่าวหาได้เลย ยิ่งเพิ่มภาพลบให้ตัวเองเสียอีก

เราพึงถามตัวเองก่อน เขากล่าวหาเป็นจริงแค่ไหน? หรือว่าเท็จทั้งสิ้น?...หากจริงเรากล่าวขอบคุณเขา รับไปปรับปรุง

ถ้าเป็นเท็จ...สงบนิ่งไว้ก่อนเป็นอันดับแรก ประมาณองค์รวมการกล่าวหาให้ดี ว่าควรกล่าวแก้หรือหนึ่งเสียจะดีกว่า ให้กาลเวลาพิสูจน์ตัวมันเอง

รู้จักตั้งคำถาม เมื่อกระบวนการชีวิตเกิดผิดพลาด...อย่าเพิกเฉยดูตาย ทำเป็นลืมผ่านไปวันๆ เป็นเหตุให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอยผิดอยู่เรื่อยๆ ผิดจุดไหนเร่งแก้ไข พลาดคราใดจำไว้เป็นบทเรียน เพื่อกระทำอนาคตของเราให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป อย่างไม่หยุดยั้งต่อความสำเร็จ

รู้จักตั้งคำถามเมื่อใจเกิดทุกข์...อย่าเอาแต่หม่นเศร้าซบหน้าตา ไม่ช่วยให้ทุกข์จางคลายได้หรอก มองให้ออก เราทุกข์เพราะเหตุใดกันแน่? ปีกแห่งความหวังใดถูกหัก หรือจิตเข้ายึดถือสิ่งใดเป็นอัตตาว่าเที่ยงแท้ไม่แปรผัน

เปลื้องทุกข์ด้วยปัญญา ศึกษาให้กระจ่างถึงหลักสัจธรรม แล้วนำมาคลี่คลายปัญหาอันก่อทุกข์ สอนใจตนให้เห็นจริงในสัจจะ โลกนี้เอาแน่ไม่ได้ มีเกิดมีตาย มีได้มีเสียเป็นธรรมดา บอกกับใจปลงวาง เสียเถิดประเสริฐสุด

รู้จักตั้งคำถามที่ประเสริฐ แล้วกระบวนการก่อเกิดอาริยาธนะจะตามมา พาดวงจิตหลุดพ้นห้วงทุกข์ทนในที่สุด

เส้นทางชีวิตไม่เคยตัน หากเรารู้จักตั้งคำถามกับตัวเอง แล้วค้นหาทางออก สักวันต้องพบจนได้แหละ

วันเด็ก'๕๓

สันติอโศก

วันอาทิตย์ที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓
ณ บริเวณใต้ศาลาวิหารพันปี สันติอโศก

**“รู้ดี สำนึกดี ทำดีจนสำเร็จ ประเสริฐแก่กว่า
รู้ดี แต่ไม่ทำ หรือทำแต่ทำไม่สำเร็จ”**

เป็นคำขวัญวันเด็ก ที่ได้มาจากพ่อท่าน เป็นโอวาทสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ทุกคน สำหรับปีนี้ความสนุกสนานที่มีสาระ ความเสียสละเป็นพ่อให้แม่ให้ของผู้ใหญ่ใจดีที่มอบให้กับเด็ก ๆ มากมาย ร้านอาหารต่างๆได้รับความกรุณาจากชาวชุมชน และญาติธรรม รวมถึงกลุ่มผู้ปกครองต่างๆ ที่มาเปิดร้านอาหารแจกกันไม่อั้น

กิจกรรมต่างๆก็เหมือนเช่นทุกๆปี แต่ไม่ได้เป็นที่เบื่อหน่ายของเด็กๆเลย เด็กๆทั้งหน้าเก่าหน้าใหม่ ยังสนุกกับกิจกรรมต่างๆเช่นเดิม เริ่มจากซุ้มสอยดาว ซุ้มคัดไทย-เขียนไทย ซุ้มวาดภาพ เป็นต้น รวมแล้วมีทั้งหมด ๑๒ ซุ้ม สำหรับในปีี้ เรามีนโยบายที่จะให้ผู้ใหญ่เข้ามาร่วมสนุกกับพวกเด็กๆ ให้เข้าทำกิจกรรมต่างๆกับเด็กๆด้วย ซึ่งดูเป็นบรรยากาศของครอบครัวอย่างแท้จริงผู้เฒ่าผู้แก่ได้รับการต้อนรับจากลูกหลาน ถึงแม้ว่ารายการบนเวทีจะล่าช้า เนื่องจากต้องรอให้ทางด้านศาลาฟังธรรมเทศน์จบก่อน แต่ก็ไม่ทำให้เด็กๆขาดความสนุก ยังคงดำเนินกิจกรรมทางด้านซุ้มต่างๆได้ตามปกติ จากการคำนวณโดยประมาณคาดว่าผู้ที่มีส่วนงานน่าจะไมต่ำกว่า ๓๐๐ คน

นับจากบัตรเข้างาน

ในปีนี้ได้ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากชาวชุมชน และหน่วยงานต่างๆ ซึ่งได้ช่วยทั้งของบริจาค อาหาร และส่งตัวแทนมาประกวดแฟนซี สร้างสีสันในงานเป็นอย่างมาก นอกจากชาวชุมชนแล้ว ยังมีสำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้าของสสส. มาจัดซุ้มทำกิจกรรม และสร้างบรรยากาศครื้นเครง

อีกมุมหนึ่งของงานซึ่งถ้าไม่มี งานก็คงกร่อยพอควร นั่นคือ **ตลาดอาริยะ**ขายของต่ำกว่าทุน ได้รับความอนุเคราะห์จากบจ.แต่ชีวิต รายได้ทั้งหมดนำไปสมทบทุนจัดงานค่ายยุวพุทธฯ ซึ่งจะมีขึ้น ทุกๆปีในเดือนเมษายน

ของขวัญต่างๆที่นำมาเป็นรางวัลให้เด็กได้รับการสนับสนุนจาก บจ.พลังบุญ บจ.ขอบคุณ บจ.ฟ้าอภัย และผู้มีจิตศรัทธาที่นำมาสมทบหลายท่านด้วยกัน

เกมภาคบ่ายที่กำหนดไว้มีหลายอย่าง แต่เนื่องจากเวลาไม่พอจึงต้องงดไปหลายเกม ส่วนเกมที่คงไว้ และขาดไม่ได้คือ เกมบุชามุขการี ยังคงสร้างความประทับใจ และอดอ้อมยิ้มไม่ได้ สำหรับคุณแม่-ลูกบางคู่

กิจกรรมที่เฮฮาที่สุดน่าจะเป็นการประมูลของรักของหวง ซึ่งปีนี้ก็มีของมาประมูลมากกว่า ทุกๆปี แต่ทางผู้ดำเนินรายการไม่สามารถประมูลของทั้งหมดได้ จึงประมูลของไปได้ไม่กี่ชิ้น เนื่องจาก เวลาไม่เพียงพอ รายได้จากการประมูลของก็จะ เป็นกองทุนสำหรับค่ายยุวพุทธฯเช่นกัน

ปิดท้ายรายการด้วยการแจกรางวัลต่างๆ เป็นที่ภาคภูมิใจของเด็กๆที่พวกเขาสามารถเข้า รอบคัดเลือกจนได้รับรางวัล

จบงานด้วยของฝากจาก **สมณะสิริเตโช** กล่าวปิดงาน ทั้งเด็กและผู้ใหญ่น้อมรับด้วยความเคารพ

ภูผาฟ้าหน้า

มีการจัดงานวันเด็กในวันเสาร์ที่ ๑๔ ม.ค.'๕๙ ณ เขื่อนอุบลรัตน์ ภูผาฟ้าหน้า ปีนี้ไม่มีการแสดง แต่จัดให้เด็กได้ใส่บาตร ฟังธรรม และรับมอบใบเกียรติบัตรนิสัยดีในด้านต่างๆ

เนินผาฟ้าหน้า

จัดงานวันเด็กในวันเสาร์ที่ ๑๔ ม.ค.'๕๙ โดยให้มีฟิงเทศน์ฟังธรรม และทำกิจกรรมที่มีสาระ เช่น การออกกำลังกาย การแสดงโปงลางของเด็ก ซึ่งอ.มานพร มาร่วมให้กำลังใจด้วย

เตาฮีโตก

ชาวชุมชนและคณะครูได้ร่วมกันจัดงานในวันอาทิตย์ที่ ๑๕ ม.ค. เนื่องจากวันที่ ๑๔ ม.ค. ติดกิจกรรมอบรมข้าราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กิจกรรมเริ่มตั้งแต่เช้ามีดี **สมณะเพื่อพุทธ ชินโร** สนทนาธรรมกับนักเรียน แล้วนักเรียนส่วนหนึ่งลงฐานครัวทำอาหารกับผู้ใหญ่เพื่อเรียนรู้คุณธรรมแห่งการให้

ช่วงสาย รับพรจากสมณะและสิกขมาตุ ร่วมรับประทานอาหารบริเวณศาลา ชมวิดีโอย้อนยุคชีวิตสัมมาสิกขารุ่นพี่และกิจกรรมเข้าค่ายสมัยต่างๆ ภาพเก่าๆทำให้นักเรียนหลายคนประทับใจ

ภาคบ่ายเป็นกิจกรรมในร่มและกลางแจ้ง เช่น เกมวิบาก ซึ่งจัดยานซ้ำ เป็นต้น เป็นที่น่าสังเกตว่า วันเด็กปีนี้ ผู้นำ/ผู้บริหารของชุมชนศาลือโคก ให้เกียรติเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆกับเด็กด้วยความยินดี ภาพผู้ใหญ่กับเด็กสร้างความอบอุ่นและความกลมกลืน ซึ่งยากจะเห็นในภาวะปกติ ทำให้เด็กๆเกิดความอบอุ่น

ภาคค่ำ เป็นรายการบริเวณศาลา มอบเสียงเพลงให้แก่กันและกัน สลับการละเล่น อื่นๆ สุดท้ายจบลงด้วยการจับสลากของขวัญ ซึ่งปีนี้ของขวัญมีปริมาณมากกว่าปีก่อนๆ ทำให้ต้องจับกันหลายรอบ ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เรียกเสียงหัวเราะเมื่อผู้ใหญ่บางท่านจับรางวัลได้ของที่ขัดกับวัยของตัวเอง งานจบลงด้วยรอยยิ้มและหัวใจ เอิบอิ่มของเด็กๆที่ซึ่งในน้ำใจที่น้ำใจของผู้ใหญ่ในชุมชน

บ้านเรา

หมู่บ้านชุมชนราชนิวโคกจัดงานวันเด็กในวันเสาร์ที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๙ ช่วงเช้าบำเพ็ญประโยชน์ทำงานในหมู่บ้าน และช่วยกันจัดสถานที่จัดงาน ช่วงบ่าย ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. ชมภาพยนตร์ที่เอื้อนเฟิงกัน ในเวลา ๑๗.๐๐ น. เด็กๆแต่ละคนแต่งตัวแฟนซีแล้วรวมตัวฟังธรรมเปิดงานวันเด็กจากสมณะเดินดิน ดิกขวีโร ท่านได้ฝากกับเด็กๆว่า ทำงานก็ให้สบาย เวลาหยุดก็ให้สนุกให้ได้ทั้งประโยชน์สูงประหยัดสุดได้ทั้งสนุกทั้งสบาย ชีวิตที่จะประสบผลสำเร็จคือ รู้ดี ลำนึกดีแล้วต้องทำดีให้ได้ หลังจากนั้นเป็นกิจกรรมสนุกสนานเข้าสู่วันเด็กที่ศาลาผืนเขียว แต่ละคนที่จะเข้าสู่ถูกปิดตาลอดซุ้มผ่านด่าน ล้วงไห ชิมอาหาร ปะแป้งแต่งตัว เสร็จแล้วรับประทานอาหารและชมการแสดงของเด็กและผู้ใหญ่ สลับกับการเล่นเกม ในวันนี้อบอุ่นอึดอวยแบบครอบครัวใหญ่ กิจกรรมเสร็จสิ้นในเวลา ๒๐.๓๐ น.

หลังจากนั้นฟัง**อาปะดาวบุญ ชาวหินฟ้า** ครูฝ่ายปกครองกล่าวปิดงาน เด็กๆช่วยกันเก็บงานอย่างสมัครสมานสามัคคี

๖ งานฉลองทนายปีนี้ กว่าจะแน่ใจว่าจะแน่นอน ก็วันพุธที่ ๒๕ ม.ค.๒๕๔๕ สาเหตุเพราะชาวโสภไปร่วมชุมนุมคัดค้านเบียร์เหล้าเข้าตลาดหลักทรัพย์

ศาลาชาวปีที่เปลี่ยนมามุงแป้นเกร็ด ก็เสร็จก่อนงานหนึ่งวัน พ่อท่านบอกว่างานฉลองทนาย เป็นงานที่เรียบง่าย เป็นงานที่ให้ชาวโสภได้มาพักผ่อน

ก่อนเริ่มงานหนึ่งวันก็ได้เปิดตลาดอาริยะขายเสื้อและผ้าห่ม ได้รับความสนใจจากชาวบ้านพอสมควร

งานเริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๗-๒๘ ม.ค. ๒๕๔๕ งานนี้ไม่มีทำวัตรเช้าและการแสดงธรรมก่อนฉัน แต่จะมีเวทีกลางลานหน้าศาลาชาวปีเปิดให้สมณะและญาติโยมขึ้นมาแสดง

ธรรมหรือพุทธธรรมะได้ เป็นการฉลองปัญญาสมโภช โดยมีกติกาว่า เมื่อใครแสดงธรรมแล้วมีผู้จะขึ้นมาแสดงธรรมต่อ ก็ให้มานั่งคอย ส่วนผู้แสดงธรรมอยู่ ก็ให้ยุติลงภายใน ๕ นาที

วันศุกร์ที่ ๒๗ ม.ค. ๒๕๕๙

๐๖.๐๐ น. อ.๑ สมณะบิณบน ธิรจิตโต ได้พูดคุยกับ สมณะนวกะ และแบ่งงานให้ช่วยกันจัดเตรียมพื้นที่ข้างลำธาร เพื่อใช้ แข่งกีฬาอารียะ ช่วยขนฟืน ดูแลจัดกุฎิ ทำความสะอาด

วันนี้เขาวชนผู้นำ ๖ ชาติ มีเขมร ลาว เวียดนาม จีน พม่า ไทย รวม ๑๖ คน นำโดยคุณสมภพ มาเยี่ยมชมงาน และมาสนทนา ธรรมกับสมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์

๑๕.๐๐ น. อ.๑ สมณะบิณบน ธิรจิตโต และ สมณะเดินดิน ดิกขวีโร กล่าวเปิดงาน เน้นความเรียบง่าย ปีนี้ไม่มีการแสดงบนเวที มีแต่การแสดงธรรม ให้เป็น บรรยากาศปัญญาสมโภช และเล่าบรรยากาศที่พวกเราไป คัดค้านด้านเบียร์เหล้าเข้าตลาดหลักทรัพย์ที่ถนนวิทญู

วันเสาร์ที่ ๒๘ ม.ค. ๒๕๕๙

เช้าวันนี้ ท่ามกลางสายหมอก ทราบข่าวว่า พ่อท่าน มาร่วมงานฉลองหนาวไม่ได้ เพราะอาพาธ

อาจารย์ ๑ เปิดเวทีปัญญาสมโภช ๗ โมงเช้าก่อน สมณะออกบิณฑบาต จากนั้นอาจารย์ ๒ (สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร) สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ แสดงธรรม จนถึงช่วง บ่ายมีการแข่งขันกีฬาจักตอก เก็บผักป่า หาฟืน

วันนี้ตอนแรกข่าวว่าพ่อท่านไม่มา พอสายหน่อย มีข่าวว่า พ่อท่านมาที่ ชมร.ช.ม. อีก ก่อนเที่ยงก็มีข่าวว่า พ่อท่านกำลังมา พอรอดจ้วงเขาขึ้นมา จึงทราบว่า ที่มาคือ รูปปั้นรูปพ่อท่านสมัยขรราวาสอายุ ๑๕ ปีนั่นเอง

หลังจากแข่งกีฬาอารียะ ช่วง ๑๕.๐๐-๑๖.๐๐ น. ชาวแต่ชีวัดและญาติธรรม ช่วยกันขนหินซ่อมสะพาน ถักทอใจ ด้วยความเบิกบานแจ่มใส

ภาคค่ำ สมณะเดินดี สันตจิตโต เล่าบรรยากาศ การเดินทางมาร่วมงานฉลองหนาว อ.สุเมธ ร้องเพลง สมณะ

ฟ้าไทและอาจารย์ ๑ พูดถึงเรื่องการคัดค้านเบียร์เหล้าเข้าตลาดหลักทรัพย์ สมณะเดินดิน ดิกขวีโร พูดว่า หากเลือกตายได้ ก็จะเลือกตายที่นี่ เพราะที่นี่มีพลังสงบ ขึ้นมาที่นั่นนอนแล้วสมองโล่งเลย คน อยู่ที่นี่ได้เป็นคนพิเศษ คนพิเศษเพราะมีใจที่พิเศษ หากเลือกเกิดได้ ก็จะเลือกเกิดที่บ้านราชฯ

วันอาทิตย์ที่ ๒๙ ม.ค. ๒๕๔๙

๐๖.๐๐ น. มีการฟ้อนเจิง วันนี้มีผู้มาร่วมงานมากกว่าทุกวัน หลัง จากบิณฑบาตแล้ว สมณะโพธิสัทธ โปธิสัทธ เปิดเวทีแสดงธรรม เริ่มจาก มงคลข้อที่ ๒๕ สมณานัญจะ ทัสสนัง เอตัมมัง คลมุตตมัง การได้พบสมณะ เป็นมงคลอันอุดม เมื่อพบสมณะแล้วต้องสนทนาธรรมจึงเป็นมงคลข้อที่ ๓๐ เมื่อสนทนาธรรมแล้ว รู้ ข้อบกพร่องของตนเองแล้วตั้งตบะ จึงเป็นมงคลข้อที่ ๓๑ เมื่อตั้งตบะแล้ว ต้องประพฤดิพรหมจรรย์ จึงเป็นมงคล จากนั้น ๐.๑ และสมณะดินดี สันตจิตโต ขึ้นมาแสดงธรรมต่อ

ช่วงบ่าย มีการแข่งขันผ้าฟืน สีข้าว ดักทราย บรรยากาศสนุกสนานมาก ชาวหัวเลา มาร่วมงานและมาช่วยเชียร์ มีการปล่อยโคลมลอยด้วย

รายการภาคค่ำคืนนี้ ๐.๒ แสดงธรรม และสมณะดินดี สันตจิตโต แจกรางวัล ผู้ชนะ การแข่งขันกีฬาอาริยะเก็บผักป่า ที่ ๑ คือ ทีม SSP ภูเขาฯ ที่ ๒ คือ ทีมเด็กดอย ภูเขาฯ ที่ ๓ คือ ทีมแม่น้อย หัวเลา

กีฬาหักฟืน ที่ ๑ คือ ทีมแต่ชีวิต+หัวเลา จาก กทม.-หัวเลา ที่ ๒ คือ ทีมเพื่อนรัก กทม. ที่ ๓ คือทีม B.ng ภูเขาฯ เก็บผักป่าและหักฟืน ทีมหนึ่งมี ๓ คน

สีข้าวด้วยมือ ที่ ๑ ก็คือ ทีมสู้แผ่นดิน+หมอกฟ้า ลำพูน+เชียงใหม่ ที่ ๒ คือ ทีม สส.ภ. (ภูเขาฯ) ที่ ๓ คือ ทีมพิลัยวรรณ แก้วคำ สีระชะโศก

ดักทราย ที่ ๑ คือ ทีมแม่เมืองหลวง ที่ ๒ คือ ทีมน้ำตกหมอกฟ้า ที่ ๓ คือ ทีมหัวเลา กีฬาสีข้าวด้วยมือกับดักทราย มีทีมละ ๕ คน

ผ้าฟืนชายเดี่ยว ที่ ๑ คือ นายสุวรรณ จากหัวเลา ที่ ๒ คือ นายเทพพลัง จาก ชมร.สันติฯ

ที่ ๓ คือนายอาทิตย์ ปุ่นเลอโม จากหัวเลา

ผ้าฝ้ายหญิงเดี่ยว ที่ ๑ คือ นางเพ็ญ ริเชอ จากหัวเลา ที่ ๒ นางจันทร์ แสงแก้ว จากหัวเลา ที่ ๓ นางสุจิต จากหัวเลา สำหรับผ้าฝ้ายหญิง มีรางวัลพิเศษลีลาประทับใจกรรมการ ได้แก่ น.ส.ปึกฟ้า เกาประเสริฐ จากสันติฯ

จักตอก ที่ ๑ นางปิ่น จากแม่เลา ที่ ๒ นางสาววล ที่ ๓ นางปุดอ อิม กองเชียร์ประทับใจกรรมการ ได้แก่ ทีมหัวเลา และทีมแฉ่ชีวิต

ผู้เข้าร่วมงานที่ลงทะเบียนที่อายุยาวที่สุด ฝ่ายชาย คือ พ่อชูศักดิ์ แก้วทอง จากสันติฯ ฝ่ายหญิงได้แก่แม่ปราณี ชาลี จากชัยภูมิ

สำหรับรายการภาคค่ำ คืนนี้ สมณะเดินดิน ดิกขวิโร ได้เน้นย้ำให้พวกเราไม่ประมาท ให้ความจริงตามความเป็นจริง ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ง่ายๆ ที่นี้อากาศบริสุทธิ์ เป็นดินแดนบริสุทธิ์ น่าจะมีของทิพย์บริสุทธิ์ ผู้ที่มาที่นี่หากไม่เอาถุงพลาสติกขึ้นมาก็จะดี

ส่วนสมณะฟ้าไท สมชาติโก พูดถึงเรื่องการตรวจเลือดชุดสารพิษในงานนี้ เพราะชีวิตนักบวชเป็นชีวิตขึ้นอยู่กับประชาชน นักบวชต้องบิณฑบาต จะปฏิเสธอาหารบิณฑบาต ที่มีสารพิษ ก็ไม่สามารถทำได้ เพราะอาหารที่ไร้สารพิษจริงๆ มีน้อย ไม่รู้ว่าเมื่ออายุมากๆ เราจะหลงๆ ลืมๆ หรือไม่ อาตมาก็ไม่อยากหลงนะ ก็พยายามทำตัวเองให้ดี เราอยู่ที่ไหนแม้ทรมาณ ก็เอาประโยชน์ให้ได้ เจอความลำบากมากๆ จะทำให้เราได้เติบโต

สุดท้ายของคืนนี้ สมณะบินบน อธิจิตโต เน้นให้พวกเรา มีศรัทธาในศีลและมีความอดทน บรรยากาศในงานฉลองหนาว ธรรมชาติอโศก ปีฉุบูชาปัญญาสมโภชปีนี้ มีผู้มาร่วมงานน้อยกว่าปีก่อน มีผู้มาลงทะเบียนร่วมงาน ๕๓๘ คน

ด้านสุขภาพบุญนิยม ปีนี้คุณกิ่งธรรมและคณะ ได้มาตรวจหาสารพิษในเลือด หลังตรวจพบว่า เด็ก ๆ ที่อยู่บนภูผาฯ หลายคนปลอดภัย

ครูหนูและคณะ มาทำสปาตอย มีผู้มาใช้บริการมาก
 ด้านอาหารมีโรงบุญ แจกบริเวณใต้ต้นสัก มีคุณ
 ชุมข้าวนำข้าวหลามมาแจก วดหน้า-คุณลุงสุวรรณ-ป้าอู๊ด
 สัมตำ+ข้าวเหนียว จากชาวสันติ+บ้านราชฯ หอยทอดเจ จากป้า
 แดงเชียงราย ข้าวเหนียวจาก ชมร.+ป้าน้องจุรีย์ อ้อยหวาน-คุณ
 แดง+อุไร ขนมจีนน้ำเงี้ยวจากชมรมผู้สูงอายุ กล้วยปิ้ง, น้ำพริก
 หมู่ม-คุณพู่ บาบีคิว-น้ำแรง ข้าวคลุกงา-ผู้สูงอายุ ขนมครก-
 แจกิม+ป้าดีบุญ ถั่วแผ่น-ป้าอู๊ด ผัดไทย-คุณฉวีวรรณ ของหวาน
 (ต้มถั่วดำ)-सानฝันปิ่นบุญ กระเพาะเจ-แม่บัวหลวง น้ำเมี่ยง-
 ยายนวลจันทร์ แคบเจ,เค้กกล้วยหอม-คุณมานพ ก๋วยเตี๋ยวน้ำ-
 ส่วนกลาง ขนมปัง-ไม้ทราบของผู้ได้นำมาแจก

ตลาดอาริยะปีนี้ มีเสื้อ ผ้าห่ม น้ำมัน ซีอิ๊ว เปิด
 บริการเต็มที่ ขนาดญาติธรรมมากกลางดึก ยังปลุกให้ลุกมาขาย
 ผ้าห่มเลย ชาวเขาเดินข้ามเขาเพื่อมาซื้อน้ำมันพืชขวดเดียว

ปีนี้พ่อท่านไม้ได้มาเนื่องจากไอบาก แต่พ่อท่านได้
 พูดถึงงานฉลองหนาวฯ ไว้เมื่อ ๒๕ ม.ค. '๕๕ มีใจความว่า
 “ไปนั่งไปนอนไปพักผ่อนกัน เพราะเราจะถือว่างานฉลองหนาวฯ
 เป็นงานพักผ่อน สบายๆ ไม้หนักไม้หนา ไม้วุ่นวาย จู๊จื้ออะไร

จะเล่นก็เล่นกันอย่างพอสมควร มีแข่งผ้าฟืน แข่งสี่ข้าว แข่งชนทราย แข่งเก็บผักป่า อะไรๆ แล้วแต่ที่
 เราทำกันนะ อาตมาว่าสนุกและได้ความรู้ แล้วได้ทักษะต่างๆ เราก็มีความสุขสนุกสนานไป

ทางโน้นพยายามจะปรับปรุง รางวัลให้งามให้ดีนะ แหมทำรางวัลชั้นดี สักวันคงเป็นเหมือน
 ออสการ์ หรือกานะ (หัวเราะ) รู้สึกเห็นเป็นของมีค่าเหลือเกิน อาจจะเป็นได้สักวันก็คงจะลงตัว
 เป็นรางวัลเฉพาะงานฉลองหนาวเป็นพิเศษ อาจจะเป็นได้นะ”

๕ สัมณะโพธิ์สิทธิ์ โพธิ์สิทธิ์ รายงาน

(ป.ส. ปีนี้มีผู้นำตสเฒ่าใช้สาชพิษมาบชชชช คิตเป็นเงินมุลค่า ๒๐๗,๕๕๐ บาท สรรพค้ใช้สาชพิษ
 คิตเป็นมุลค่า ๓๖๐ บาท)